

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 25

Ple del Parlament

Sessió 16, segona reunió, dimecres 29 de gener de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al president de la Generalitat sobre el futur de la legislatura davant la manca de pressupostos i la inestabilitat parlamentària 317-00056/15	3
Pregunta al president de la Generalitat sobre la garantia que no s'espia ni es persegueix ningú en el marc de la causa general contra l'independentisme 317-00054/15	4
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'estat en què es troba la construcció d'habitatge públic anunciada en el debat de política general 317-00049/15	6
Pregunta al president de la Generalitat sobre els expedients contra els dirigents polítics que expressen opinions contràries a les del Govern 317-00053/15	7
Pregunta al president de la Generalitat sobre la contractació d'inspectors per a fer efectiu el règim sancionador en matèria d'habitatge 317-00051/15	9
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aval del Govern a les infiltracions policials en moviments socials i polítics 317-00055/15	10
Pregunta al president de la Generalitat sobre les repercussions per a Catalunya de l'acord amb el Govern de les Illes Canàries amb relació a la cooperació amb els països del Sahel 317-00052/15	11
Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la ronda de reunions amb els presidents autonòmics 317-00050/15	13
Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a frenar la violència al transport públic i protegir els usuaris i vigilants de seguretat privada 310-00089/15	14
Pregunta al Govern sobre la seguretat en l'àmbit laboral 310-00094/15	16
Pregunta al Govern sobre els incompliments amb el sector primari 310-00090/15	17
Pregunta al Govern sobre l'accés a l'habitatge 310-00091/15	19
Pregunta al Govern sobre la situació de l'habitatge 310-00092/15	21

Pregunta al Govern sobre la producció audiovisual a Catalunya 310-00093/15	23
Pregunta al Govern sobre la situació dels treballadors autònoms 310-00085/15	24
Pregunta al Govern sobre l'Institut Català de Finances 310-00086/15	25
Pregunta al Govern sobre la Comissió Bilateral Generalitat-Estat 310-00087/15	27
Pregunta al Govern sobre les mesures per a evitar l'especulació amb el dret a l'habitatge 310-00088/15	28
Pregunta al Govern sobre les mesures en habitatge 310-00095/15	30
Pregunta al Govern sobre la gestió dels centres educatius 310-00096/15	31
Pregunta al Govern sobre la situació del català 310-00097/15	33
Comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions	
Projectes de pressupostos 230-00001/15 i 230-0002/15	35
Proposta de modificació de la Resolució 6/XV, de creació de comissions parlamentàries, amb relació a la Comissió de Polítiques de Joventut 252-00003/15	44
Decret llei 11/2024, de 17 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de les prestacions socials 203-00005/15	44
Decret llei 12/2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre 203-00006/15	59
Proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (continuació) 202-00012/15 i 202-00014/15	75
Interpel·lació al Govern sobre las prioritats en matèria educativa 300-00065/15	91
Interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya 300-00062/15	99
Interpel·lació al Govern sobre la situació del transport públic 300-00064/15	106
Interpel·lació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès 300-00066/15	113
Interpel·lació al Govern sobre el nou protocol d'activitats preventives i de promoció de la salut a l'edat pediàtrica 300-00061/15	121
Interpel·lació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front 300-00060/15	125
Interpel·lació al Govern sobre la situació del sector turístic 300-00067/15	130
Interpel·lació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya 300-00069/15	137

Sessió 16.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

El president

Molt bon dia. Es reprèn la sessió.

Els demano que vagin ocupant els seus escons.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el futur de la legislatura davant la manca de pressupostos i la inestabilitat parlamentària

317-00056/15

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb resposta oral al president de la Generalitat. La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics (*remor de veus*), i la formula... –vagin seient, si us plau–, la primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics, i la formula el diputat senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts. Té la paraula.

Albert Batet i Canadell

Molt bon dia. Bon dia i bona hora, president. President de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. Dilluns, Endesa va anunciar un increment de 400 milions d'euros, que se sumen als 1.300 milions d'euros com a paquet global, d'inversions a Catalunya. Repsol també ha garantit 1.100 milions d'euros d'inversió a l'ecoplanta de la Vall de l'Hidrogen verd del Camp de Tarragona. Moeve, en els pròxims dies, anunciarà importants inversions a Catalunya en l'àmbit del biometà. Aquestes inversions són conseqüència directa de les mesures que ha defensat Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats. A Junts sabem que aguantar la posició sempre dona resultats.

President, vostè sap que aquestes inversions estaven en perill, estaven en risc, i vostè va preferir callar. Silenci. Silenci davant de projectes industrials importants per a Catalunya, per al benestar dels catalans i de les catalanes. En només cinc mesos ja ha quedat clar que vostè no defensa projectes estratègics importants per al país i per a la transformació industrial del nostre país i que tampoc té pressupostos. El Govern de tothom no té el suport de ningú. I el cito literalment, ho deia vostè mateix just fa un any: «Si Catalunya no té pressupostos, la responsabilitat única i exclusiva és del president de la Generalitat de Catalunya» –paraules de Salvador Illa.

Vostè diu una cosa i en fa una altra: va prometre estabilitat, i ens trobem amb un govern dèbil, de només quaranta-dos diputats; va garantir normalitat institucional, i ens trobem amb un govern que depèn exclusivament de Pedro Sánchez. Divendres farà una conferència, una conferència que es diu «Catalunya lidera: un model econòmic de prosperitat compartida», sense inversions i sense pressupostos; una mica estrany. En tot cas, abans de conferències i gires per Espanya, ha de respondre una pregunta aquí de forma urgent i necessària: sense pressupostos, a les ordres de Pedro Sánchez i sense estabilitat parlamentària, com pensa tirar endavant la legislatura?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Molt bon dia, senyor Batet. Miri, si alguna vegada he d'agrair al seu grup polític, o a qualsevol grup polític d'aquesta cambra, inversions a Catalunya, ho faré; però no

és el cas. Crec que és una mica..., en fi, escàs d'humilitat pretendre adjudicar-se a vostè i al seu grup polític unes inversions que són necessàries per a Catalunya i que s'han de fer. Penso sincerament això, però, en fi, cadascú amb el seu estil. A Catalunya fan falta inversions, i el Govern treballa perquè es facin.

Dos. El meu Govern és un govern en minoria, però és un govern; és un govern que compleix els acords d'investidura i és un govern que està obert a acords, no? No n'estic segur, però podria haver-hi gent que pensés, pel to de la seva pregunta, que vostè se n'alegra, que a Catalunya no hi hagin pressupostos. Jo no –jo no–, i treballo per complir els acords d'investidura i perquè a Catalunya hi hagin pressupostos. No sé on estan vostès; jo sé on soc jo: vull que Catalunya vagi endavant. Estem governant, estem complint uns acords amb un govern, efectivament, en minoria, però que és govern. No ho obliidi.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

Menys gires per Espanya per defensar el projecte del PSOE i més defensar els projectes d'inversió a Catalunya. Aquestes inversions estaven en risc, i vostè va caïllar per no contradir el senyor Pedro Sánchez.

Necessitem un president de la Generalitat que faci la feina, i la feina és complir també els acords del Parlament. Vostè es va comprometre que presentaria pressupostos aquí al Parlament de Catalunya. L'única responsabilitat que no hagin presentat pressupostos és seva i del seu Govern.

President, governi...

El president

Se li ha acabat el temps, diputat.

Albert Batet i Canadell

...i governi per a tots els catalans.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Vaig per Espanya, i hi seguiré anant, a explicar la feina que fem des del Govern de Catalunya i a tendir ponts, perquè Catalunya és oberta. Vaig a fer això, no vaig a defensar res més que això, i ho seguiré fent. Admeto que vostè no hi estigui d'acord. Jo vaig dir que ho faria i ho seguiré fent, i crec que és positiu per a Catalunya. Punt 1.

Punt 2. Jo treballo perquè hi hagi pressupostos i perquè Catalunya vagi endavant. Ara, jo, ho he dit sempre, tinc quaranta-dos diputats –tinc quaranta-dos diputats– i tinc uns acords d'investidura que estic complint. A partir d'aquí, jo assumiré les meves responsabilitats, no en tingui cap dubte. Que tothom assumeixi les seves.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la garantia que no s'espia ni es persegueix ningú en el marc de la causa general contra l'independentisme

317-00054/15

I la fórmula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. President Illa, he perdut el compte dels cops que hem denunciat aquí la causa general contra l'independentisme, la concertació de tots els poders de l'Estat –polítics, policials i judicials– contra un moviment democràtic. Li hem parlat d'espionatge, de clavegueres de l'Estat, de guerra bruta amb finalitats polítiques.

President, pot garantir que avui no es produeixin infiltracions a organitzacions, ni delacions, ni s'espia ningú a Catalunya per qüestions polítiques?

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Puc garantir, senyor Jové, com a president de la Generalitat i com a dirigent polític, que faré tot el que estigui a la meua mà perquè tothom pugui defensar, dins del marc de la legalitat i del marc de convivència que tenim, el seu projecte polític; fins i tot projectes polítics, doncs, amb els que jo no coincideixo i amb els que, diguem-ne, no estic d'acord. Això, l'hi puc garantir. Però això és una democràcia, i, per tant, tota persona que tingui un projecte independentista té tot el dret del món a defensar-lo, i jo també tinc el meu dret d'oferir-ne un d'alternatiu i de contrastar-lo perquè la ciutadania de Catalunya, quan vota, esculli. Això..., té vostè les meves garanties.

I també té les meves garanties de que si hi ha hagut en algun moment o hi ha en algun moment actituds que van en contra d'això, de que tothom pugui defensar –hi insisteixo, dins del marc de convivència que tenim– aquest projecte polític, jo les combatré, perquè no hi estic d'acord, perquè per sobre de tot som una democràcia, i vostè hi té tot el dret i jo tinc l'obligació, com a president de Catalunya i com a demòcrata convençut, de treballar perquè vostè pugui defensar el seu projecte polític, com estic segur que vostè treballarà perquè jo pugui defensar el meu.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Miri, president, no s'escudi en suposades legalitats. Els darrers mesos a nosaltres se'ns han posat els pèls de punta cada cop que han aflorat nous casos d'infiltracions policials, però a vostès no. Vostès han mirat majoritàriament cap a l'altra banda, i fins i tot les han defensat, malgrat que nosaltres els hem advertit reiteradament que la guerra bruta se'ls acabaria girant a la contra. Persecucions, infiltracions, delacions, espionatge, *lawfare*, tot eren conceptes que vostès justificaven dins d'un suposat estat de dret.

Fins ara. Ara que els busquen les pessigolles alguns dels seus, aquell llenguatge que tant criticaven se l'han fet seu. I ara reaccionen, critiquen actuacions judicials, es defensen amb ungles i dents davant de determinats mitjans de comunicació i promouen modificacions legislatives per aturar els uns i els altres. Miri, president, fins i tot volen acabar amb l'acusació popular exercida pels partits i amb les querelles basades en retalls de premsa. És una bona idea, president, si no fos que van tard, molt tard; tan tard, que nosaltres hem patit presons, exilis, causes judicials interminables, encara obertes, on l'acusació popular l'exerceix VOX i que van començar amb un senzill article de premsa com a única prova. I vostès callaven, i callava la fiscalia, i callava l'Advocacia de l'Estat. Callaven llavors i avui justifiquen que hi hagi infiltracions policials de la vida personal, afectiva i familiar d'activistes.

La setmana passada, sense anar més lluny, la *Directa* en documentava alguns casos, i la portaveu del Govern de la Generalitat i el Govern espanyol donaven cobertura a les infiltracions. Miri, pocs dies després, la màxima exresponsable del CNI era imputada per segona vegada per l'espionatge amb Pegasus, un espionatge que vos-

tès, el PSC, han negat sempre, i sempre han posat traves a la comissió d'investigació d'aquesta cambra. A nosaltres ens han dut als tribunals, i vostès ho justificaven; a nosaltres ens espien, hem patit infiltracions, i vostès, encara avui, ho justifiquen. Fins quan? Fins que els afecti a vostès?

Comencin a reaccionar, perquè el que avui li sembla impossible, president, n'està convençut que no està passant ja? Què pensa fer, doncs, el Govern per tal que cap ciutadà sigui espiat o infiltrat amb finalitats polítiques?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo soc un defensor convençut de l'Estat de dret, i això seguiré fent. Punt primer.

Punt segon. Hi han coses a millorar, res és perfecte, i, per tant, en tot allò que es pugui millorar també m'hi trobaran, dins del marc, hi insisteixo, de la defensa de l'estat de dret.

Tercer. Si s'han fet coses malament, que s'aclareixin i que s'arribi fins al final. I aquí m'hi trobarà vostè.

I quart, el que li he dit abans: jo faré tot el que estigui a la meua mà perquè tot-hom pugui defensar el seu projecte polític dins del marc d'un estat de convivència.

Hi han coses que hem de millorar? Segur. La meua posició sobre el que ha passat a Catalunya els darrers anys és ben coneguda. La nostra voluntat, compartida àmpliament per aquesta cambra, de que ningú hagi de pagar, en fi, la llei d'amnistia també és coneguda, eh? Per tant, aquí em mantinc.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'estat en què es troba la construcció d'habitatge públic anunciada en el debat de política general

317-00049/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente. ¿Cómo lleva la construcción de viviendas que prometió? Gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Doncs hi estem treballant i complirem els objectius que vam anunciar en aquesta cambra.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. En su toma de posesión como presidente de la Generalitat, prometió construir cincuenta mil viviendas públicas en cuarenta y ocho meses. Llevamos seis y no ha puesto ni un ladrillo. No es por meterle presión, pero a mí los números no me salen: si en seis meses ha iniciado cero viviendas, en cuarenta y dos ni el jefe de obra de Tutankamón sería capaz de meter cincuenta mil. En definitiva, usted ha hecho como el señor Pere Aragonès, que prometió 85.000 sabiendo que era

perfectamente mentira, porque usted sabe perfectamente que no va a poder construir cincuenta mil viviendas en ese periodo.

Y es que en realidad no estamos estrictamente ante un problema de tiempo, sino de modelo. Usted ha decidido asumir y dar continuidad al modelo de vivienda de Ada Colau, y así es, sencillamente, imposible. Usted ha decidido mantener el régimen sancionador pactado con los Comuns de Colau. Usted ha decidido mantener el impuesto de transmisiones patrimoniales más alto de España. Y usted mantiene esa misma política de falta de respeto a la propiedad privada y de estigmatización de propietarios y promotores. Y, por si todo esto no fuera suficiente, insiste también en el mismo discurso hipócrita y populista sobre los grandes tenedores, pero luego le compra cuatrocientas cincuenta viviendas a los grandes tenedores, que es lo único que ha hecho en realidad en estos seis meses: comprarle cuatrocientos cincuenta pisos a un banco.

Señor Salvador Illa, no espere obtener resultados distintos si mantiene la misma política que sus antecesores. La vivienda ya es el principal problema para los catalanes según el CEO. La gente exige soluciones, y usted no se las está dando.

Muchas gracias.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Vostè és el representant a Catalunya d'un partit polític que quan vam apujar el salari mínim interprofessional va pronosticar que col·lapsaria l'economia; que quan vam revaloritzar les pensions llavors va pronosticar que col·lapsaria el sistema de pensions; que quan vam aplicar l'excepció ibèrica va dir que col·lapsaria el sistema energètic espanyol, i avui l'economia catalana i espanyola és la que millor funciona de l'OCDE. No ho dic jo, pel que vostè sospita, que soc un esquerranós especial; ho diu *The Economist*.

Amb la «vivenda» passarà exactament el mateix: els seus pronòstics quedaran desmentits per la realitat, senyor Fernández.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els expedients contra els dirigents polítics que expressen opinions contràries a les del Govern

317-00053/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, usted afirma que nuestras leyes son compatibles con las leyes político-religiosas del islam, porque, de lo contrario, no entendería que su Oficina de Igualdad de Trato y No Discriminación me haya abierto un expediente sancionador por afirmar que Cataluña siga siendo Cataluña y no se convierta en Argelia o en Marruecos. Es una muestra más de su talante conciliador. Supongo que eso del «*unir i servir*» y lo de «*governar per a tothom*» consistía en eso. O quizás es que se le ha caído la careta y lo de la normalidad democrática era multar a la oposición por expresarse de manera libre.

A lo que yo le pregunto: ¿va a seguir multándonos cada vez que hablemos de los problemas reales de los catalanes?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Estem en un estat laic. Cadascú pot tenir les creences religioses que tingui i totes són compatibles amb un estat laic; i el que farem, estem fent i seguirem fent és aplicar la llei.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Mire, no nos conoce si cree que vamos a dejar de denunciar las consecuencias de la invasión de la inmigración ilegal o la amenaza islamista que padece Cataluña por amenazas de multa.

Nosotros nos debemos a los catalanes y a lo que piensa la mayoría de los catalanes. Porque la mayoría de los catalanes, señor Illa, lo que quiere es una Cataluña segura en la que no tengan que sufrir asaltos, robos o agresiones sexuales; una Cataluña sin burkas o nicabs, velos islámicos, que usted ya está permitiendo en los colegios catalanes; una Cataluña sin leyes islámicas que promueva los matrimonios forzados, la denigración de la mujer o que cree sociedades paralelas con lo que ello comporta; una Cataluña donde se respete, se viva y se hable nuestra lengua, no en la que el árabe se llegue a convertir en lengua vehicular; una Cataluña de futuro, señor Illa, en la que los jóvenes puedan formar una familia y no sentirse extranjeros en su propia tierra. En definitiva, una Cataluña como la que usted ha podido disfrutar, señor Illa, libre, próspera, segura, catalana, maravillosa forma de ser español; no en esa Cataluña irreconocible en la que ustedes acaban de convertir.

Tome nota, señor Illa, porque créame que no será la última vez que me lo oiga decir. Nosotros vamos a trabajar para que Cataluña siga siendo Cataluña, para que no se convierta en Marruecos, en Argelia; y para eso hay que elegir o leyes nacionales o leyes islámicas. Y créanme que pueden denunciarme, multarme y abrir los expedientes que quieran, porque la gran diferencia entre ustedes y nosotros es que ustedes defienden planteamientos políticos para perpetuarse en el poder y nosotros lo hacemos porque amamos nuestra tierra, Cataluña, nuestra identidad, nuestra cultura heredada, y somos conscientes de la responsabilidad que tenemos de conservarla y darla en herencia a las generaciones futuras. Y créame que eso no hay multa que lo pueda frenar.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo defenso la identitat catalana, que és una identitat oberta, acollidora i integradora i compatible amb qualsevol creença religiosa. A Catalunya, a Espanya, a Europa i al món, hi ha diferents creences religioses, diferents opcions de fe religiosa, i sap què? Hem de conviure. No hem de confrontar. I em sorprèn una mica de vostè, em sorprèn fins i tot de vostè, em sorprèn una mica aquest llenguatge confrontacional a l'esfera de creences religioses. Crec que és un camí profundament equivocat –profundament equivocat. Potser llegir una mica més el papa Francesc i els seus ensenyaments ens ajudarà a tots.

El president

La cinquena pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la contractació d'inspectors per a fer efectiu el règim sancionador en matèria d'habitatge

317-00051/15

I, en nom del Grup Parlamentari Comuns, la formula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, després de llargues i d'intenses negociacions, els Comuns hem arribat a un acord amb el Govern de la Generalitat per tirar endavant un règim sancionador que faci complir la llei d'habitatge.

Estem parlant de sancions a aquells que se salten el topall dels preus de lloguer i també d'un triple blindatge per acabar amb l'ús fraudulent de la figura del lloguer de temporada. Per tant, estem parlant d'acabar amb la barra lliure de l'especulació amb els lloguers amb sancions que poden arribar fins als 900.000 euros.

Sí que vull dir..., el que hem acordat és una qüestió de sentit comú. Quan tu et saltes la llei de trànsit, per exemple, et poden posar multes, te poden retirar punts del carnet, fins i tot te poden retirar el carnet. Doncs amb la llei d'habitatge passa exactament –o ha de passar exactament– el mateix. S'ha de complir amb totes les lleis i quan comets infraccions el més normal és que te sancionen. També voldria dir..., tots aquells que compleixen la llei no tenen absolutament res que patir perquè no els afecta aquest règim sancionador, que està pensat per perseguir la pirateria immobiliària.

I, per això, a partir d'avui, qualsevol ciutadà o ciutadana que estiga patint una situació d'abús, en el cas del lloguer, pot anar i presentar una denúncia davant de l'Agència Catalana d'Habitatge; però, és clar, per gestionar aquestes denúncies i també per treballar de manera proactiva el que calen són inspectors, tal com estava recollit a l'acord d'investidura.

I per això, president, la pregunta és clara: es compromet vostè a contractar de manera urgent com a mínim cent inspectors per a fer complir la llei?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo vaig arribar en nom del Govern, amb vostè, a un compromís sobre l'aprovació aquest mes de gener del règim sancionador, i, efectivament, hem complert aquest compromís i al Consell Executiu d'ahir vam aprovar aquest règim sancionador.

Exactament..., hem fet exactament el que farem amb tots els acords als que arribem amb el seu grup o amb altres grups d'aquesta cambra, que és complir-los, i, si en algun moment, hi ha alguna circumstància que obliga a demorar-ne el compliment, en donarem explicacions públiques.

Per tant, primer, també, jo, si m'ho permet, subratllo això i crec que, a més a més, és un acord positiu, no? Positiu perquè l'accés a l'habitatge és una emergència, en aquest moment, que es resol de dues maneres: una, construint nous habitatges –en això estem, per desmentir els pronòstics d'alguns grups d'aquesta cambra–; i, en segon lloc, prenent mesures, sí?, que intervinguin temporalment al mercat mentre no tinguem els habitatges que necessitem per garantir el dret d'accés a l'habitatge.

El règim sancionador que vam aprovar ahir s'ha de complir i, per tant, des del Govern desplegarem, en les properes setmanes, tots els recursos necessaris per poder garantir un efectiu compliment d'aquest règim sancionador. I ho farem progressivament, posant inspectors i proveint-nos dels mecanismes perquè es pugui fer.

Fixi's què li dic: tant de bo no haguéssim d'actuar, ni de fer inspeccions, ni de posar sancions. Tant de bo poguéssim, quan fem balanç de l'aplicació d'aquest reglament, dir: «Escolti'm, no s'ha hagut de posar cap sanció perquè la gent ha complert»,

que és lo que hauria de passar..., les disposicions que tenim en matèria d'habitatge, però, malauradament, la naturalesa humana és com és i segurament haurem d'aplicar-lo. I no tingui vostè cap dubte que l'aplicarem amb fermesa; la llei a Catalunya es compleix, tota la llei, també aquesta.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, president. La veritat és que és una qüestió de prioritats. Aquesta ha de ser la legislatura de l'habitatge, i aquest règim sancionador i també els inspectors són una qüestió imprescindible per fer front a l'especulació, una especulació que ara mateix vol fer fora les veïnes de la Casa Orsola, i per això des d'aquí volem enviar tot el suport a les veïnes que estan resistint davant dels especuladors, senzillament per poder viure a casa seva, perquè les volen fer fora per seguir especulant amb l'habitatge; i també, evidentment, fem una crida perquè aquest divendres a les nou del matí siguem totes davant de la Casa Orsola, perquè estic convençuda que juntes aturarem aquest desnonament.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern fa tot el que ha de fer dins del marc de la legalitat per garantir l'accés a l'habitatge en tots els casos i en totes les circumstàncies, eh? Ara, el punt principal de la nostra política d'habitatge és la construcció de més habitatges. Amb això també vull ser molt clar, eh? Paral·lelament a això, tots aquells mecanismes que tenim per garantir el dret d'accés a l'habitatge el Govern les aplica i les seguirà aplicant.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aval del Govern a les infiltracions policials en moviments socials i polítics

317-00055/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies. Bon dia. Creiem que amb la pregunta de l'anterior portaveu d'Esquerra no ha quedat prou clara la resposta del president i insistirem en aquest tema.

I, senyor Illa, donaré per certes les afirmacions que faré a continuació en base a les declaracions de la portaveu del seu Govern. La consellera Paneque, en nom del seu govern, va avalar les infiltracions d'agents de la Policia Nacional en moviments socials independentistes, en declaracions que va fer, en què deia literalment que «les infiltracions s'adeqüen al marc normatiu vigent». Per tant, afirmo: el seu Govern avala la figura de l'agent infiltrat, tot i que la llei no la regula –tot i que la llei no la regula–, ho repeteixo. Això vol dir que algú es va inventar aquesta figura.

I, per tant, sense cobertura jurídica coneguda ni autorització judicial, al seu Govern li sembla adequat que els agents infiltrats entrin i surtin, facin i desfacin en la vida de persones, simplement perquè militin en moviments independentistes, polítics, populars, socials dels Països Catalans. Li sembla correcte que aquests infiltrats estableixin relacions afectives, sexuals, familiars fins i tot en alguns casos, amb persones enganyades, que no saben que les seves parelles eren policies que les estaven

espiant a elles i el seu entorn polític, i que de les dades i de la informació que extreien d'aquestes relacions no s'obria cap cas jurídic, cap causa judicial, ni s'obria cap..., ni servien per a cap procediment judicial.

En conclusió, afirmo: el Govern socialista de la Generalitat avala l'espionatge polític. I la pregunta és, senyor Illa, si m'equivoco.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Doncs sí, s'equivoca. El Govern de Catalunya el que avala és el compliment de l'estat de dret i el que defensa i promou és que tot allò que surti de l'estat de dret sigui investigat, sigui aclarit i sigui solucionat a les instàncies que s'han de solucionar, que són les judicials, i aquella persona que cregui que s'han vulnerat els seus drets sap on ha d'anar. Això és el que defensa el Govern de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Doncs hi insisteixo, president. Vostè té més informació que la que s'ha publicat a premsa o ràdio sobre les infiltracions? Quina informació té? I com l'ha obtinguda? Sap d'altres casos d'agents espanyols infiltrats en moviments polítics socials catalans? O de mossos d'esquadra infiltrats? Exigirà responsabilitats al Govern espanyol? Els exigirà garanties de no repetició? Exigirà, com a mínim, que el ministre Marlaska, aquesta vegada sí, comparegui a la comissió d'investigació que aquest Parlament posarà en marxa per esclarir els casos d'espionatge polític amb infiltrats o amb el cas Pegasus. I si no ho fa, president Illa, continuarà dient que és el Govern de tothom?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

(El president de la Generalitat comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...tinc ni he de tenir informació d'això que vostè em diu. Soc el president de la Generalitat de Catalunya. Ni tinc ni és la meva competència exigir ni deixar d'exigir a un ministre del Govern d'Espanya que comparegui on hagi de comparèixer. Això ho poden fer des del Congrés dels Diputats els grups i les majories corresponents.

I ho torno a dir –i ho torno a dir–: jo defenso l'estat de dret, i, si s'han fet coses al marge de l'estat de dret, no tinc cap inconvenient en que s'aclareixin i que es resolguin a les instàncies convenients. Això és el que jo faré des de Catalunya.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les repercussions per a Catalunya de l'acord amb el Govern de les Illes Canàries amb relació a la cooperació amb els països del Sahel

317-00052/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El «cent cinquanta-cinquè» president de la Generalitat no para de fer *tours* per Espanya. Tant reivindicar-se com a bon treballador i només el veiem fent nit a hotels de zones turístiques. Quin jornal més plàcid, el seu, no?

Com el lleial súbdit de l'imperi que és, malda perquè la resta de presidents li perdonin el pacte d'investidura i aquesta estraforària i abstracta idea de finançament singular que va haver d'incloure-hi a correu per obtenir el càrrec i les retribucions i privilegis que se'n deriven.

De tant fer-se el solidari i l'humanitari, ara els seus homòlegs espanyols no tenen dubtes que podran continuar saquejant impunement la nostra terra i abocant-hi tota la immigració il·legal que els escomet les costes. Quan diu que Catalunya serà solidària i abordarà el fenomen immigratori des d'una perspectiva humanista i amb empatia, a què es refereix exactament? Se'ls endurà cap a casa? Els convidarà a fer *tours* amb vostè per les Espanyes? O el que certifica és que haurem de continuar pagant de la nostra butxaca els rampells proimmigracionistes d'aquest Govern?, que haurem de continuar renunciant a uns bons serveis perquè quatre dèspotes il·lustrats puguin fer d'ONG pública?

Ja veig que haurem d'assumir jubilacions tardanes, tan tardanes que potser no serem a temps de cobrar la primera mesada de la pensió. Goiti, com els ajuts per a la dependència. Si ens morim abans de jubilar-nos, tindran més recursos per dedicar-se a finançar el terrorisme de Hamàs o la tercermundització de Catalunya i d'Europa sencera.

Per què no ens fa cinc cèntims d'aquests acords de cooperació que ha anunciat a les Canàries amb el Sahel i altres països del continent africà? Com repercutiran aquests suposats acords a nivell econòmic i social en el benestar dels catalans? Li recordo que al Sahel hi ha una branca molt perillosa d'Estat islàmic. A veure si, per fer ser el bon jan, acabarà important més gihadistes a casa nostra i posant, per tant, en risc la nostra ciutadania.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No sé si hi ha masses coses a respondre, més enllà de constatar que estem als antípodes. Miri, senyora Orriols, a Catalunya la llei es compleix, tothom la compleix i tothom ha de complir, i, per tant, si hi ha persones, siguin o no siguin nascudes aquí, vinguin d'on vinguin..., compliran la llei a Catalunya i l'estem complint.

Dos. Tot el seu discurs, de barrejar-ho tot..., no sé si ha agafat vostè una mena d'energia nova amb la presidència de Trump o si se sent..., si s'hi identifica, però tot el que ha estat dient crec que està a les antípodes de la identitat i de la manera de ser de Catalunya, que és un poble obert, acolridor i integrador, que ha construït el seu benestar, la seva identitat a base d'acollir i d'integrar persones. Vostè està a les antípodes d'això.

En fi, jo ho he de lamentar, però no sé per on agafar el seu plantejament, que crec que té molt poc d'humanista, que té molt poc de català i que té molt poc d'uropeu.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Sap què passa? Que nosaltres no acceptem lliçons d'una formació política que s'acaba de negar a condemnar la violència exercida contra els militants de la meua formació política. No acceptem lliçons dels totalitaris que no accepten la diversitat ideològica d'aquest país i que són incapaços de garantir el dret de representació política dels seus opositors. No pretengui donar lliçons quan vostè és el primer antide-mòcrata d'aquesta cambra.

El president

Per respondre, té la paraula el president... (*Veus de fons.*) No li he donat la paraula encara. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Li he de donar algunes informacions que per a vostè són rellevants. Aquest senyor d'aquí es diu Ferran Pedret, és el president del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, és membre de l'executiva del PSC, va fer un tuit condemnant la violència que va patir vostè. Per a vostè és una informació nova, eh?

Ara, resulta bastant contradictori –bastant contradictori– que vostè, després de fer un discurs violent, amb un llenguatge violent i excloent, reclami que condemnem la violència. Aquesta és la gran diferència entre vostè..., no entre vostè i jo, entre vostè i tota aquesta cambra! (*Aplaudiments.*) Que tots condemnem tota violència, i vostè no!

El president

I la darrera pregunta és també sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració de la ronda de reunions amb els presidents autonòmics

317-00050/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia. És coneguda la seva posició, senyor president, respecte a la conveniència, la necessitat i, fins i tot, el fet de que sigui bo, inherentment bo, establir canals de diàleg, de comunicació fluida entre governs i també de cooperació estreta.

És conegut també, és sabut que vostè ha anunciat –i ha començat ja, de fet– una gira, que ha estat esmentada en aquesta sessió de control, per tenir contactes amb diferents actors institucionals i socials arreu d'Espanya, cosa que nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, òbviament, coincidim en què és bo. I ens sorprèn que hi hagi posicions polítiques amb una certa estretor de perspectives que considerin que és dolent que el president de la Generalitat de Catalunya viatgi i expliqui quines són les posicions del Govern i que expliqui quines són les sensibilitats a la societat catalana a altres indrets per provar no només d'establir ponts i canals de comunicació, sinó fins i tot de trobar aliances que, en molts casos, poden ser no només útils, sinó necessàries i també inherentment bones.

En fi, l'hem vist en els darrers dies amb el president canari, l'hem vist amb la presidenta navarra, amb el president valencià, l'hem vist amb el lehendakari basc i voldríem saber quina és la valoració que fa vostè d'aquestes trobades i dels acords i iniciatives que s'hagin pogut començar a generar en aquestes trobades i de les perspectives de futur que hi veu en aquesta ronda de diàleg.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Pedret. Jo crec que explicar-se i escoltar-se no és mai dolent. I, efectivament, aquesta darrera setmana vaig tenir ocasió, primer, de rebre el lehendakari Imanol Pradales al Palau de la Generalitat i vam poder tenir una conversa fructífera de treball, compartint la situació de l'economia, compartint la situació d'Europa i la manera d'influir a Europa, per exemple, per ga-

rantir que hi hagi fons regionals, per exemple, per coordinar estratègies i treballs per garantir l'ús del català i de l'eusquera i del gallec a les institucions europees i també per analitzar la situació política espanyola.

Vaig també tenir ocasió de desplaçar-me a Canàries. Ja havia tingut una primera trobada amb el president Clavijo i va ser una reunió, des del meu punt de vista, fructífera, en què vaig poder explicar els plantejaments que tenim des del Govern de Catalunya, els acords que hem fet en matèria de finançament singular en un territori que també tenen singularitats en matèria de finançament. I també li he de dir que va haver-hi un nivell de, naturalment de respecte, però també de compartir informació i posicionaments, des del meu punt de vista, interessant i fructífer, no?

I, finalment, el dilluns d'aquesta setmana vam celebrar a Casa Seat una trobada amb el president de la Comunitat Valenciana, Carlos Mazón, i amb la presidenta Chivite també, amb el ministre Hereu i jo mateix per abordar una qüestió complexa de la indústria automobilística que està en transició, està en un procés de transició de descarbonització –a les tres comunitats autònomes hi ha plantes de producció i interessos concrets de Volkswagen–, i per coordinar accions de suport a la descarbonització i a la transició d'aquest sector, per coordinar-nos conjuntament i per llançar un missatge de que el vehicle elèctric és la solució per descarbonitzar la mobilitat, no?

Crec que són exercicis d'explicació, d'escolta, de col·laboració entre diferents administracions, que tenen un recorregut des del meu punt de vista, i per això em proposo, tal com vaig anunciar, de seguir-ho fent en els propers mesos, amb un ànim, hi insisteixo, d'explicar-nos, d'escoltar també i de sumar suports.

Crec que és el camí que convé i crec que també reforça el caràcter de Catalunya, el caràcter obert de Catalunya, de defensa de la nostra identitat, però d'apertura també a altres identitats i a altres maneres de veure les coses.

El president

Obrim, tot seguit, el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre les mesures previstes per a frenar la violència al transport públic i protegir els usuaris i vigilants de seguretat privada

310-00089/15

La primera és sobre les mesures previstes per frenar la violència al transport públic i protegir els usuaris i vigilants de seguretat privada. La formula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Buenos días, *consellera*. ¿Qué medidas va a tomar el Govern de la Generalitat para frenar la creciente violencia que campa a sus anchas en el transporte público en Cataluña y proteger a los usuarios y vigilantes de seguridad privada? El domingo pasado, tres vigilantes de seguridad fueron brutalmente agredidos en la estación de metro de Poblenu por parte de cinco jóvenes que estaban provocando altercados en un vagón de metro. Tuvieron que ser hospitalizados y uno de ellos perdió un ojo. Es un vigilante honrado que estaba cumpliendo con su deber y tenía una ilusión: integrarse en el Cuerpo de los Mossos d'Esquadra. Para ello se estaba preparando pormenorizadamente unas oposiciones. Lamentablemente, ya nunca conseguirá hacer realidad su ilusión. Cuantas vidas truncadas, cuantas desgracias tras cada episodio de violencia que sufrimos en Cataluña, episodios que no son anecdóticos, sino todo lo contrario, cada vez más frecuentes.

Señora *consellera*, no puede normalizar esto.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlón i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. No només no ho normalitzem, diputat, sinó que ho combatem amb tot el pes de la llei: a Catalunya, qui la fa, la paga. La unitat ARTU, que és l'Àrea Regional del Transport Urbà, treballa dia a dia, colze a colze, amb tots els vigilants de seguretat que treballen a la xarxa de transport públic de Catalunya. Sense anar més lluny, cada dia es fan patrullatges continus i continuats per saturació, de dissuasió...

Es va produir una detenció d'una d'aquestes persones, està en marxa la investigació i, per tant, no hi ha impunitat davant d'aquells que es prenen les normes a la seva manera i que no compleixen amb el respecte que mereix tot professional que treballa en l'àmbit de la seguretat, com és el cas de la persona que ha perdut l'ull. La millor manera d'expressar la solidaritat és amb contundència, amb les detencions que s'han produït.

I, evidentment, amb la incorporació dels nous jutjats penals a Barcelona podrem celebrar un total de trenta-sis judicis ràpids més a diari, que ajudaran, si més no, a combatre amb més contundència aquelles actituds delinqüencials que ens ocupen i ens preocupen.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Señora *consellera*, no vale con darme la razón. En un contexto en que el principal problema de los catalanes, si sumamos la violencia, la inseguridad y el incivismo, y la inmigración, según los datos de la última encuesta sociopolítica del CEO..., Cataluña es líder en agresiones a vigilantes de seguridad en el transporte público. Y mientras la Generalitat promociona el transporte público –denigrando, eso sí, el privado–, la realidad es que ha convertido el transporte público en Cataluña en una actividad de riesgo.

En definitiva, los trabajadores, vigilantes de seguridad privada, están abandonados, trabajan solos, sin cobertura. Se les prohíbe usar, por ejemplo, gas pimienta, muchos de ellos no llevan –porque no disponen de ellos– chalecos anticortes, y encima deben costearse ellos mismos su formación.

Señora *consellera*, es hora ya de poner orden y proteger a la gente honrada. Y si no sabe cómo, desde VOX se lo decimos: no abandone a ningún trabajador del sector de la vigilancia de seguridad, asegúreles condiciones de trabajo dignas y adecuadas; mano dura contra los delincuentes y subida de las penas a los agresores, y protección jurídica a las actuaciones de los vigilantes de seguridad, reconociéndoles el carácter de agente de autoridad en el ejercicio de sus funciones.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Diputat, jo no li dono la raó, li explico el que estem fent. I li explico el que estem fent amb contundència per combatre l'activitat delictiva que es produeix en el transport públic. I l'hi continuaré explicant.

Miri, durant el 2024 s'ha fet un total de punts estàtics d'uniformats a la xarxa de transport que han permès –i l'hi explicaré ràpidament–, amb coordinació amb les empreses de seguretat, un augment del 16,6 per cent del nombre de persones identificades respecte al 2023, l'augment del 13,2 per cent del nombre de persones denunciades penal i administrativament, l'increment del nombre de persones que resultaven tenir ordres de detenció pendents –fins a 172 persones detingudes el 2024.

I, a més a més, Catalunya és una comunitat pionera dintre del conjunt de l'Estat; a través de la Direcció General d'Administració de Seguretat, des del 2020, es fan autoritzacions perquè les empreses de seguretat puguin dotar-se dels mecanismes

necessaris per poder actuar amb contundència davant de situacions de risc del personal que hi treballa, tant el gel pebre com els esprais destinats i les defenses per poder-ho fer. I això es fa des del 2020.

Per tant, s'està actuant, impunitat zero i judicis ràpids per combatre la multireincidència. Aquestes són les nostres raons i aquesta és l'acció de govern.

El president

La següent pregunta és sobre la seguretat en l'àmbit laboral.

Pregunta al Govern sobre la seguretat en l'àmbit laboral

310-00094/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bon dia, senyor conseller. La setmana passada, en vint-i-quatre hores, dos persones van perdre la vida al seu lloc de treball. Volem saber si coneix les dades de les morts al lloc de treball de l'any passat i de l'anterior. Volem saber quines mesures prendrà aquest Govern.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

President de la Generalitat, president del Parlament, diputades, diputats... Diputada, gràcies per la pregunta. Permeti'm que li destaquí que la importància de la seguretat i la salut laboral és un element essencial per a la creació d'un treball digne i de qualitat. Un compromís amb tots els actors presents, governs, empreses i treballadors, i un objectiu del Govern, que és reduir la sinistralitat laboral i prevenir els accidents i les malalties professionals.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Miri, quan va morir en una excursió el fundador de Mango no només vam saber el seu nom, va tenir homenatges i membres del seu Govern van anar al seu funeral. A Catalunya han mort dos treballadors en vint-i-quatre hores i, pel seu Govern, semblarien invisibles, per la resposta que m'està donant. I els treballadors no són xifres, no són un balanç en un informe que repassa el final d'any, i no són dades a l'Idescat.

Al port, aquí al costat, la setmana passada va morir un treballador. Es deia Àlex González. Va morir cremat. Els treballadors del port havien avisat. Els sindicats, com la CGT, havien avisat de les externalitzacions, del treball precari. I sembla que ningú escoltava, perquè no surten els números, perquè és molt més fàcil seguir externalitzant, perquè surt molt més a compte, perquè d'aquesta manera el balanç sempre surt en positiu. I llegim que Tepsa va tenir incompliments. Doncs costa una mica no posar-se a plorar quan llegim «incompliments» i estem parlant d'un treballador que ha perdut la vida i un altre que té ferides greus.

En aquest país, a Catalunya, mor una persona al seu lloc de feina cada quatre dies, de mitjana. Si en comptes de ser a la feina, això respongués a qualsevol altra causa, tindríem tota aquesta bancada aixecant la veu, hores i hores de tertúlia, i seria un tema d'importància en aquest Ple. Perquè un país on una persona mor cada quatre dies és un país insegur, però no per les raons que s'acostumen a esgrimir en aquest plenari.

Perquè un mort cada quatre dies no és un accident, no és tenir mala sort. Això són assassinats passius. Perquè quan una empresa no fa res conscientment per evitar una mort, no en podem dir «accident». Quan s'avisa del perill i no es fa cas, perquè és millor fer un bon negoci, perquè és millor seguir collant per complir els *tempos*, perquè és millor no arreglar les condicions de seguretat, no és un accident. I quan segueix collant els treballadors, tot i que estiguin avisant els sindicats, no és un accident.

En aquest país la lluita feminista hem aconseguit que cada assassinat comptés. Ara tocaria ja que cada treballador compti. És un deute amb tots els que cada dia s'estan jugant la vida en el lloc on els hi han dit que se l'han de guanyar. És un deute amb l'Àlex Moreno i és un deute amb Xavi Cayuela, amb el Víctor Nuño i amb tots aquells els noms dels quals sembla que només se saben la família i els amics, que són els que ho pateixen.

Tenim models com a Suïssa, tenim models on els representants sindicals poden exercir d'inspectors, tenim part de les competències i, si no, les tenen a l'Estat i les podem reclamar.

Així que li repetim: què pensen fer?

El president

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Diputada, la política en prevenció laboral és una política totalment prioritària per a aquest Govern. Es fa amb el consens, com li deia abans, amb els treballadors, amb les patronals i amb el Departament d'Empresa i Treball. Amb tres objectius principals: reduir la sinistralitat, fomentar la qualitat de la prevenció de riscos laborals, millorar les condicions laborals en sectors amb alta sinistralitat i millorar la formació en prevenció de riscos laborals, promovent la cultura preventiva a tota la societat.

Mesures com, per exemple, la campanya informativa i de sensibilització ja amb 21.000 cartes enviades a empreses amb alt índex de sinistralitat. Accions en sectors específics com la construcció, l'agrari, l'autònom..., per calor, caigudes, riscos psicosocials o, per exemple, trànsit. Un programa d'alta accidentalitat assessorant empreses amb alts índexs de sinistralitat. Inspecció de Treball amb campanyes per detectar incompliments i garantir l'aplicació de la normativa laboral. Programa de reeducació de riscos ergonòmics amb accions per evitar accidents per sobreexforços o, per exemple, postures inadequades. Determinació de la causalitat dels accidents laborals. Riscos psicosocials, avaluant i implementant mesures per combatre accidents laborals derivats d'aquests riscos. I un projecte de comunicació i de sensibilització.

La transformació que vol fer el Govern passa per transformar precisament el mercat laboral, millorant les condicions al treball, i reduir la sinistralitat amb la prevenció, amb la inversió que s'ha de fer per part del Govern. La seguretat laboral és una prioritat i una inversió en el benestar de les persones i, sobretot, amb la col·laboració contínua entre institucions, empreses i sindicats. Perquè un treball no pot ser digne si no és segur i saludable.

El president

La següent pregunta és sobre els incompliments amb el sector primari.

Pregunta al Govern sobre els incompliments amb el sector primari

310-00090/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies. Bon dia. Conseller Ordeig, el passat mes de març es va celebrar un ple monogràfic sobre l'estat de la pagesia a Catalunya, del qual van sortir una sèrie d'acords, diferents acords..., acords que vostè va fer seus en la seva primera compareixença davant la comissió.

També vostè s'ha vist, en aquests últims dies o aquests últims temps, amb associacions i diferents representants del sector primari.

S'han complert els acords presos? Com està el compliment d'aquests acords?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, president. Diputades, diputats... Diputat Veray, gràcies en primer lloc per portar els temes del sector agroalimentari i del món primari en aquest Ple. Per tant, per mi tot un honor. Compto amb vostè, compto amb el seu grup, compto amb el conjunt de la cambra, perquè aquest 2025 tenim molta feina. Per tant, em faig meus els acords del monogràfic, jo crec que amb el conjunt de la cambra, i en això estem.

Jo crec que li reformularia la pregunta que vostès han fet. Jo crec que la pregunta hauria de ser donar «compte del compliment amb el sector primari d'aquest Govern». Compliment amb temes històrics que havien estat encallats, com referents a l'aigua; compliment, després de deu anys, desencallant el regadiu de Tremp; compliment, després d'una demanda històrica, iniciant les obres dels Guiamets, com vostè sap, al Priorat; compliment abans de l'estiu per començar les obres també de la part del Garrigues sud amb la connexió amb Margalef; compliment també d'un reg històric a casa nostra, com a la reunió, com saben, que vaig estar al ministeri negociant, i aquest 2025 signarem un conveni que ha de finançar, ha de fer possible el finançament del canal d'Urgell; o compliment, després de quatre anys d'un pla caducat, del pla de regadius de Catalunya, en uns moments de sequera extrema i en què, per tant, necessitem tenir una eina de planificació.

També compliment d'una preocupació que em diuen arreu, vostè ho sap, de la sequera: 67 milions d'euros pagats el 27 de desembre –això no ho ha fet cap altra comunitat autònoma d'Espanya– per tal de que els agricultors puguin seguir la seva activitat fins que generem les infraestructures necessàries. I compliment també amb les comunitats de regants. O també la setmana que ve, taula agrària per tal de complir amb algunes ajudes de sequera del 2022, 23 i 24, que algunes ens les hem trobat, i que, per tant, assumim també compromisos de l'anterior Govern, de resoldre això.

Compliment amb l'estratègia alimentària, que, com saben, la vam aprovar –el Govern de l'Estat va aprovar l'estatal–, nosaltres la vam aprovar aquí, que ja feia temps que la treballàvem, que també venia de l'anterior Govern, amb unes idees boníssimes per portar l'educació alimentària, perquè amb l'alimentació no s'hi juga. Amb el menjar no s'hi juga i, per tant, necessitem estratègia alimentària. Llei d'alimentació per garantir compra pública de proximitat, que és el que em demana el sector, és el que deia el monogràfic; també formació alimentària a les escoles, perquè és el que demana el sector, és el que demanava el monogràfic.

Com també els demano que se sumin als actes de la Regió Mundial de la Gastronomia. Els demano que s'hi sumin perquè ens hem de conèixer, arreu del món, a través de la nostra alimentació, però sobretot a casa nostra.

I també el fons agrari, primera llei de la legislatura per ajudar el sector primari.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar..., en aquest cas seria per fixar la posició, té la paraula el diputat senyor Jaume Veray Cama.

Jaume Veray Cama

Gràcies, president. Doncs, miri, escolti, conseller, no fa gaires dies diferents associacions del sector agrícola es queixaven que no s'estaven complint els acords. Encara persisteixen els problemes derivats de la sequera i ja tenim un nou decret, pla de sequera a la Muga. Encara els costos de producció són molt elevats. Les ajudes són insuficients. Vostès les aproven, però no les publiquen. Per tant, no són efectives. La burocràcia encara és abusiva i no s'ha reduït gens. I ara –ara– estan preocupats i expectants per una possible reducció de la jornada laboral. Fa un any vostès estaven i es feien fotos al costat dels que protestaven. On són ara? Estan amb la pagesia i el futur del camp? O estan amb la burocràcia i la pressió reguladora? Fa pocs dies, també en senyal de protesta dels pagesos, van aparèixer capgirats els cartells amb els noms d'alguns pobles. No em negarà que és una manera cridanera de fer, però també que ens avança alguna cosa més contundent.

Conseller Ordeig, el primer sector, com li agrada dir a vostè, necessita sentir, necessita notar el Govern al seu costat. Però no només de paraula, sinó amb fets. I la veritat és que, com ha quedat demostrat, de paraules, moltes, i de fets, ben pocs. Vostès són un govern de paraules llargues i fets curts. Com es diria a pagès, curts de feina. Però la pagesia ja no vol gestos ni taules ni fotos. El món agrari demana fets i decisions immediates, i algunes de valentes. Estan disposats a prendre-les, conseller? Llàstima que no em contestarà.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre l'accés a l'habitatge.

Pregunta al Govern sobre l'accés a l'habitatge

310-00091/15

I, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la formula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyor president. Senyora consellera, l'accés a l'habitatge a Catalunya travessa una crisi sense precedents, amb un mercat de lloguer marcat per un profund desajust entre l'oferta i la demanda: mentre la demanda no deixa de créixer, l'oferta s'està enfonsant. La intervenció en el mercat de lloguer amb la limitació de preus està destruint el mercat. Han trencat la confiança dels propietaris, que retiren els seus pisos per por de la inseguretat jurídica, per por dels impagaments i de l'ocupació. Estan perjudicant molt els llogaters, que no tenen possibilitat d'accedir a un habitatge. Per facilitar l'accés a l'habitatge cal reactivar el mercat de lloguer. Tenen previst fer-ho?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies, diputada. Efectivament, vostè feia una anàlisi de la situació. Efectivament, l'habitatge és el principal element que incideix en l'escletxa social en aquests moments a Catalunya. I per això, com vostè sap, el Govern, des del primer dia, des de les primeres setmanes, varem aprovar allò que ha de resoldre el proble-

ma de fons i estructural que tenim a Catalunya, que és la manca de parc d'habitatge públic. I per això aquest acord de construir cinquanta mil habitatges d'aquí al 2030. Després tindrà oportunitat de donar-li també algunes dades, perquè he vist el president del seu grup una mica despistat quant a alguns objectius que hem assolit aquestes setmanes. I, per tant, ho farem amb equilibri, sí; protegint els llogaters, també. I en aquest sentit, actuarem en el problema de fons i estructural, que és l'augment d'aquest parc públic d'habitatge per arribar a aquest quinze per cent. Pensin que estem, vostès ho saben, a l'1,7 per cent. I també incidint en el marc normatiu, efectivament, per protegir el llogater i donar seguretat jurídica en el marc de relació d'establiment d'un contracte de lloguer.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Senyora consellera, deixin de tractar el propietari com un enemic i comencin a veure'l com un aliat necessari per reactivar el mercat de lloguer. Catalunya no pot continuar castigant i pressionant els petits propietaris. La majoria, el vuitanta per cent, tenen només un o dos pisos. El règim de sancions aprovat és un gran error que criminalitza i perjudica el propietari i el llogater i encara empitjora molt més la situació.

Des del Grup Popular li demanem un canvi de política. Recuperar la seguretat jurídica, restablir l'equilibri entre els drets i deures del llogater i del propietari. Derogar la declaració de zona tensionada. És un fracàs absolut. Per què perseveren amb una política que genera molts més problemes i fracassos que no només solucions? Incentius fiscals i bonificacions d'IRPF per al llogater i per al propietari. Facilitar el lloguer als menors de trenta-cinc anys i garantia de lloguer per als menors de quaranta i també vulnerables. No regular el lloguer de temporada. Senyora consellera, la seva obsessió d'intervenir-ho tot ha portat molts propietaris a refugiar-se en el lloguer de temporada. Regular-lo agreujarà la crisi si no resol el lloguer estable. Augmentar el lloguer assequible amb col·laboració publicoprivada.

Senyora consellera, les seves polítiques dictades per l'extrema esquerra són un fracàs. Rectifiquin. O canviïn d'opinió, com diuen vostès. Retirin les sancions als propietaris. Impulsin polítiques que incentivin l'oferta en lloc de restringir-la. Senyora consellera, cal reconstruir la confiança. Sense confiança no hi ha un mercat que funcioni.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; miri, diputada, el Govern és perfectament conscient que els propietaris d'habitatge han de tenir un entorn favorable i de seguretat per llogar pisos. De fet, hem mantingut converses constants amb els agents del territori i plantejarem propostes també que el sector demana. En especial, seguretat jurídica. El règim sancionador també ve a donar un marc de seguretat. Seguretat jurídica, equilibri, justícia i fermesa. Aquests són els principis que dicten les polítiques d'habitatge d'aquest Govern.

Tenim una primera fase de mobilització de solars que permetran la construcció d'aquests primers vint mil habitatges. I en aquest sentit, dir-li, com que he sentit dades de «només la compra de quatre-cents habitatges», que ja li dic que continuarem amb l'opció de tanteig i retracte perquè és un bon camí per ampliar aquest parc d'habitatge públic, però hem posat ja primeres pedres a Blanes i a Viladecans, a Santa Coloma de Gramenet, a Rubí, a Sabadell i a Barcelona ciutat. Per tant, en aquests sis mesos hem iniciat ja obres que van en aquest camí d'ampliar el parc públic d'ha-

bitatge. I l'hi dic: sabem que el repte és colossal i és majúscul. L'entomem, com li dic, amb els principis d'equilibri i de fermesa i de seguretat jurídica. Ara, les propostes neoliberals que vostès defensen arribades de Madrid de liberalitzar-ho tot a l'estil Milei ja li dic jo que no aporten solucions. I ho diu vostè avui precisament que surten les dades que diuen que a Madrid s'ha augmentat un vint-i-cinc per cent..., el doble que a ciutats de la mateixa dimensió, un vint-i-cinc per cent el preu de l'habitatge. Per tant, una mica d'humilitat i una mica d'autocrítica també.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació de l'habitatge.

Pregunta al Govern sobre la situació de l'habitatge

310-00092/15

I en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la formula la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Bon dia. Consellera, creu que el Govern fa tot el possible per evitar els desnonaments com el de la Casa Orsola?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Consellera..., exconsellera, perdó, i diputada Capella, efectivament, crec que el Govern ha posat els pilars per donar resposta a un problema, efectivament, que està afectant molts catalans i catalanes, i hem posat els pilars fonamentals per fer aquest camí i assegurar l'accés a un habitatge assequible, tant amb l'acord de construcció i ampliació de parc públic d'habitatge, d'aquests cinquanta mil habitatges d'aquí al 2030, com també amb mesures per atendre casos de vulnerabilitat i casos, efectivament, que venen d'execucions, com és el cas que vostè em planteja, o d'altres que s'estan produint arreu de Catalunya.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Molt bé, consellera. Doncs miri, quan parlem d'habitatge, i parlem d'habitatge amb vostès, no sabem mai com acabarem o com ens trobarem, perquè els precedeix el que van fer vostès a l'oposició, que va ser impedir que el límit als preus del lloguer fos efectiu. Fent això, el que han permès és que l'especulació continue surant i que, per tant, d'alguna manera, aquells que van creure que amb l'habitatge s'hi pot guanyar molt ho han continuat fent.

I ara que està d'actualitat, doncs, aturar decrets o tombar decrets amb mesures necessàries per motius diversos, també els hi recordo que vostès van fer exactament el mateix amb el decret del Govern republicà que regulava –regulava–el lloguer de temporada i el lloguer d'habitatge i un règim sancionador –el lloguer d'habitatge, que és el barraquisme del segle XXI. Per tant, van donar coll durant un any a que els especuladors continuïn especulant, que juguin al Monopoly amb les vides de les persones, que converteixin la capital del país i el nostre país en un gran Monopoly. Sabem el que vostès fan a l'oposició i, per tant, ara tenim dubtes amb el que faran vostès al Govern, tot i que és veritat que ahir vostès aprovaven un decret en el que s'estableix un règim sancionador –bé, un any tard. També espero que aquest decret

tingui més duració que el decret de la sequera i el règim sancionador amb el decret de la sequera.

En tot cas, el divendres 31 de gener està previst el desnonament de la Casa Orsola. Entre d'altres, hi ha una persona, el Joan, que, després de viure vint anys en aquell domicili, doncs serà desnonat. Per què? Doncs perquè els fons voltors continuen especulant amb la vida de les persones. Quantes cases Orsola necessitem perquè el Govern prengui decisions dràstiques?

Li faig uns quants suggeriments, entre ells que compleixin l'acord que tenen amb Esquerra Republicana: regulació del lloguer de temporada i el lloguer d'habitatge. Facin ja la llei d'arrendaments urbans de Catalunya. Parlin amb el Govern de l'Estat per blindar les competències de Catalunya en matèria d'habitatge i que siguin traspassades més competències.

Perquè l'objectiu per Esquerra Republicana és construir l'accés a l'habitatge com a dret fonamental. Quin és l'objectiu de l'actual Govern de Catalunya amb relació a l'accés a l'habitatge?

Miri, també li faig una referència al que vostès diuen tot sovint. La prosperitat compartida...

El president

Se li ha acabat el temps, diputada.

Ester Capella i Farré

...és també... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; gràcies, president. Miri, senyora Capella, permeti'm una reflexió, eh? El problema de l'habitatge és un problema de fons i estructural –m'ho deuen haver sentit dir moltes vegades. Si vostè vol en aquests moments fer explicacions vinculades a aquest últim mig any, jo li suggereixo que fem un diagnòstic una mica més acotat i més realista d'un problema que, efectivament, està afectant moltes persones. I aquí, finalment, el que tenim és la conseqüència d'un creixement de 6 milions de persones fins a 8 i mig. Fixi's, l'Idescat, el 2020, va dir que el 2030 superaríem els 8 milions, i ho vàrem fer el novembre del 2023. Per tant, aquesta és una de les causes d'aquesta manca d'oferta en l'habitatge.

Aquesta situació incideix en la demanda d'habitatge, efectivament, i té un impacte considerable. Fixi's, l'increment d'habitatge entre el 2001 i el 2011 és d'un 19,9 per cent, mentre que el creixement de l'habitatge a Catalunya entre 2011 i l'actualitat és d'un 1,5 per cent, eh?; 19,9 entre l'1 i l'11, 1,5 entre l'11 i l'actualitat. I una altra referència sobre una i altra època: el 2003, 69.000 habitatges construïts nous a Catalunya; el 2023, catorze mil.

Per tant, jo diria que el problema va molt més enllà d'aquests últims sis mesos. I torno a reiterar la nostra absoluta línia clara en l'augment d'aquest parc d'habitatge públic, que és el problema fonamental i el problema de fons i el que hem d'assumir, aquests cinquanta mil nous habitatges. Vostè em feia arribar algunes propostes. Sap que estem disposats... –i compromisos que hem adquirit amb el grup parlamentari–, sap que estem sempre disposats a parlar-ne i avançar, i, per tant, aquest és el nostre compromís: augment del parc d'habitatge públic, incidir en l'àmbit normatiu, donar respostes a les situacions de vulnerabilitat i d'emergència i, efectivament, continuar avançant amb els grup parlamentaris... *(El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, consellera.

Pregunta al Govern sobre la producció audiovisual a Catalunya

310-00093/15

La següent pregunta és sobre la producció audiovisual a Catalunya. I, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la formula el diputat senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres... Consellera Sònia Hernández, defensar la nostra llengua és un deure de primera magnitud; un deure, consellera, que no només correspon a un còrner del Govern, correspon al conjunt del Govern. És un repte de primer ordre. I, per preservar-lo, l'impuls en l'àmbit audiovisual és nuclear; en la producció de continguts, també en la seva distribució.

Els darrers anys acrediten que les polítiques públiques tenen sentit; que quan es fan polítiques públiques amb rigor i amb determinació ens donen resultats; que la suma del talent que té aquest país i el suport institucional dona resultats. L'èxit del cinema català que vam poder gaudir als Gaudí i altres reconeixements d'altres festivals del cinema català en són una bona mostra.

Però n'hi ha més, com per exemple, doncs, la plataforma 3Cat, que està tenint molt d'èxit; la repercussió de la programació juvenil i infantil –a qui carai se li va ocórrer que sense programació infantil i juvenil en català es podia promocionar i promoure el català, sense referents pels nostres joves i pels nostres infants?–, el doblatge i el subtítol de pel·lícules o el suport als mitjans audiovisuals.

Vostès diuen i ja s'han compromès a mantenir el seu suport al pla d'impuls del català en l'audiovisual i en l'entorn digital. Suposa perseverar en el doblatge, en l'exhibició, però també el desplegament efectiu del Catalunya Media City. Com està aquest projecte? Com avança? Quins passos han donat els darrers mesos?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Gràcies, diputat Elena. Com vostè sap, i he tingut ocasió d'explicar en diverses ocasions, l'impuls a l'audiovisual és un objectiu prioritari d'aquest Govern. En cultura, en matèria de cultura, ens hem marcat cinc línies de treball, cinc eixos de treball, un dels quals és, precisament, el de l'audiovisual. Perquè l'audiovisual, com vostè diu –i comparteixo al cent per cent el diagnòstic i la mirada que vostè ha fet, no em deixaria fora res de tot el que vostè ha dit–, és el llenguatge del present i del futur, i, per tant, una eina importantíssima a través de la qual la cultura catalana es projecta cap endins i cap enfora, creant aquest imaginari compartit que tant necessitem i assegurant la seva presència al món globalitzat, i també, evidentment, en matèria de la llengua catalana. Ahir mateix vam poder sentir els resultats de l'informe que ha fet Acció sobre el sector audiovisual, que es consolida clarament com un sector madur a Catalunya i que ocupa més de quaranta mil persones en aquest país. Per tant, és evident que és un instrument, una eina de primer ordre en totes les matèries. Per tant, jo li dic que estem compromesos absolutament a consolidar i ampliar l'aposta de l'audiovisual que s'ha fet en el Departament de Cultura amb anterioritat.

En matèria del Catalunya Media City, li puc assegurar que estem totalment compromesos a tirar endavant. Aquest és un projecte estratègic per al país, i ho sabem tots. El nostre compromís és tan ferm que estem continuant exactament tirant en-

davant a través del programa, que tenim un equip que hi treballa. A dia d'avui està tancat ja el període de concurs per a la selecció del despatx que ha de redactar el projecte executiu. Aviat tindrem aquest projecte sobre la taula per treballar sobre les Turbines. Ampliarem també el Parc Audiovisual de Catalunya de Terrassa de la mà de l'ajuntament, com vostè sap. I, de fet, tenim totes les inversions que estaven previstes en marxa, executant-se tal com estava previst, sense moure ni una coma del que teníem preparat.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Ignasi Elena i Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, president. I gràcies, consellera. Bé, ara que hem aconseguit que estiguin d'acord amb tot el que es va fer des del Govern republicà en aquest i en tants i tants àmbits, només falta que ho facin, a part de dir-ho, i per això ho vetllarem.

Miri, la defensa de la llengua, de la llengua catalana, amb una nació sense estat i en un context de globalització difícil, requereix molta determinació, i estarem molt amatents que aquesta determinació existeixi. Perquè no només ens hi juguem la llengua, ens hi juguem la nació.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Doncs jo li agrairé molt que ho vetllin, que ens acompanyin, que compartim objectius i que en matèria d'audiovisual, amb el projecte del Catalunya Media City, els tinguem al costat.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació dels treballadors autònoms.

Pregunta al Govern sobre la situació dels treballadors autònoms

310-00085/15

I, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la formula la diputada senyora Natàlia Fabian Corbacho.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, president. Conseller Sàmpel, actualment a Catalunya hi ha més de 550.000 persones treballant per compte propi; és una xifra que representa gairebé el quinze per cent de la població ocupada. És un col·lectiu que no només crea ocupació, sinó que també impulsa la innovació i contribueix decisivament al desenvolupament econòmic i la cohesió social del nostre país. L'Estatut d'autonomia, en el seu article 45.5, estableix que la Generalitat de Catalunya ha de protegir especialment les persones treballadores autònomes reconeixent-ne el seu paper fonamental en l'economia productiva.

Malgrat això, com posa de manifest l'informe recent del Consell de Treball, Econòmic i Social, els autònoms continuen enfrontant obstacles significatius com poden ser l'accés al finançament, l'escàs acompanyament tècnic per part de les administracions, l'excés de burocràcia o mancances en l'accés a la formació i la digitalització.

Des del nostre grup parlamentari, tal com hem dit en diferents ocasions, considerem que cal implementar una estratègia integral per donar suport als autònoms, reforçant programes que ja existeixen i desenvolupant eines per centralitzar la informació i simplificar els tràmits, ajudant-los així a tirar endavant els seus projectes.

Com bé sabem, actualment existeixen programes com el Consolida't o el TU+1 i, a més, s'està impulsant l'oficina virtual d'atenció als autònoms, el que significarà que els processos s'agilitzin i oferirà suport personalitzat.

Tot i així, és cert que queda molt camí per garantir que les polítiques públiques donin resposta real a les necessitats dels autònoms i que arribin efectivament a tots els sectors.

És per això que avui, conseller, li dirigim la següent pregunta: està fent quelcom el Departament d'Empresa i Treball en suport dels i les treballadores autònomes del nostre país?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmpel Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

President de la Generalitat, president del Parlament... Diputada, gràcies per la pregunta. Els autònoms són peça troncals i prioritària pel nostre departament. Els objectius del Govern són identificar les seves necessitats –individuais o collectives– i aportar les solucions per fer-los créixer.

Com a eixos claus, la simplificació dels tràmits i l'assessorament personal, la formació i la capacitat professional i la protecció social i el diàleg constant. Com a suport financer –vostè ja ho sap–, hi ha hagut aquest 2024 28 milions d'euros en ajudes i els programes que vostè mencionava –el TU+1, l'autoocupació jove i el Consolida't–, que han ajudat a l'arrencada i han fomentat també el creixement. Hem impulsat la digitalització i la transformació tecnològica amb iniciatives com les subvencions a tecnologies innovadores –*blockchain*, per exemple– i amb programes com el Reteach amb intel·ligència artificial i salut digital; la formació en competències digitals per aprofitar les oportunitats del mercat global i amb un objectiu, que és que els autònoms liderin la transformació digital i reforcin, sobretot, la seva competitivitat. Com a noves eines, la creació de l'oficina d'atenció als autònoms i la millora de la coordinació i el suport administratiu.

I quin és el compromís del Govern? Continuar donant suport a aquests importants col·lectius i reforçar les eines disponibles i impulsar-ne de noves, si s'escau. I quina és, sobretot, la nostra convicció? Doncs que els autònoms contribuïran al creixement i el lideratge econòmic de Catalunya, i amb ells estarà el Govern per ajudar-los en tot allò que sigui necessari.

El president

Vol repreguntar, senyora diputada? (*Pausa.*) Vol repreguntar? (*Pausa.*) No?

Pregunta al Govern sobre l'Institut Català de Finances

310-00086/15

Passem a la següent pregunta, que és sobre l'Institut Català de Finances, la presenta..., la formula la diputada senyora Susana Martínez Heredia, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera Romero, enguany es commemoren els quaranta anys de l'Institut Català de Finances, que ha estat la banca pública de referència a Catalunya durant aquestes quatre dècades. L'ICF ha donat suport a més de 37.000 empreses, autònoms i entitats, contribuint així al progrés econòmic i social del país.

Recentment, hem conegut que l'Institut Català de Finances ha aprovat un pressupost rècord per a aquest 2025, el més alt de la seva història, amb 1.326 milions d'euros. Això suposa un increment del 123 per cent respecte a l'exercici anterior. D'aquest total, destaca que 600 milions –el quaranta-cinc per cent del pressupost– es destinaran a habitatge social i 310 milions per oferir finançament en condicions favorables per a les pimes.

Des del nostre grup parlamentari celebrem aquesta fita històrica i reconeixem l'esforç i la feina de l'ICF. Estem convençuts que pot esdevenir una palanca clau per a la transformació, la millora dels serveis públics i la recuperació del lideratge econòmic de Catalunya. Consellera, per al nostre grup parlamentari, l'habitatge és una prioritat d'aquesta legislatura perquè és clau per garantir la igualtat, eix central del nostre model econòmic. Apostem per una economia que generi prosperitat compartida, millorant els serveis públics, creant ocupació de qualitat, impulsant el coneixement, la tecnologia, la innovació i que sigui respectuosa amb el medi ambient.

Per això li preguntem, consellera Romero, quina valoració fa el Govern de l'impacte dels quaranta anys d'activitat de l'ICF i com valora l'impacte que tindrà aquest nou pressupost rècord per al 2025 en la transformació del teixit econòmic i social del país. També li preguntem com preveu el Govern apropar les pimes a l'ICF i, per últim, quines fites s'espera des del Govern que assoleixi l'Institut Català de Finances en els pròxims anys i quin paper, també, creu que ha de tenir respecte al seu desenvolupament en matèria d'habitatge.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Bon dia, diputada Martínez Heredia. Doncs la veritat és que li agraeixo que recordi en aquesta sessió i en aquesta cambra l'Institut Català de Finances, perquè va ser fa quaranta anys, el 23 de gener de l'any 85, que es va crear amb una llei del Parlament aquesta institució, que ja porta, doncs, quatre dècades caminant, un organisme que està en funcionament i que ajuda des de la seva autonomia a la transformació de l'economia catalana, de la nostra economia, a través de diferents instruments de finançament –capital de risc, préstecs, avals–, ajudant el creixement de les nostres empreses, a impulsar projectes que han estat molt rellevants per al país en tots aquests temps.

Ho deia vostè i ho recordava: en total, 37.000 empreses, entitats, autònoms a qui ha ajudat aquest institut; més de 16.000 milions d'euros en aquests quaranta anys. Per tant, doncs un impacte molt important en la nostra economia, que ha de continuar, evidentment, exercint en els propers anys.

Jo vull recordar que l'Institut Català de Finances és una banca pública d'inversió, una banca que el que ha de fer, justament, és empènyer projectes estratègics, però ho ha de fer des de criteris tècnics; però, òbviament, no és aliè a la realitat que l'envolta, al país en el que es troba, no?, i, per tant, doncs és lògic que també alineï les seves pròpies estratègies i els seus propis objectius als reptes que té el país, no? En aquest cas, com deia vostè, per exemple, l'habitatge; inversions en l'àmbit de la sostenibilitat; del sector agroalimentari, del que abans parlava, per exemple, el diputat Ordeig, o de tots aquells projectes innovadors tractors en l'àmbit tecnològic que han de permetre que la nostra economia sigui capdavantera a Espanya i també a Europa.

És veritat; aquest any 2025, que celebrem aquests quaranta anys, tenim el pressupost més alt dels darrers quaranta anys, més de 1.300 milions d'euros, que han de continuar ajudant a que l'ICF sigui una palanca de transformació de la nostra economia. Però tenim reptes –ho ha dit vostè–: u, acostar l'ICF a les pimes, i, en aquest sentit, farem un esforç important aquest any; continuar buscant fonts de finançament

i finançant o ajudant a millorar el finançament a tots aquests projectes que jo deia, amb la valentia i l'expedició, doncs, que necessitem.

Farem actes tot aquest any i la veritat és que espero que vostès, doncs, hi puguin participar per diferents territoris on farem actes i que puguem acostar una institució tan important per al país com l'Institut Català de Finances.

Moltíssimes gràcies i bon dia.

El president

La següent pregunta és sobre la Comissió Bilateral Generalitat-Estat.

Pregunta al Govern sobre la Comissió Bilateral Generalitat-Estat

310-00087/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Conseller Dalmau, bon dia. La necessitat de que existeixi una bona i estreta relació entre l'Estat i Catalunya és essencial per al funcionament de les dues institucions. Des de l'arribada del president Salvador Illa al Govern de la Generalitat, hem estat testimonis dels fets i les accions per fer que Catalunya torni a una normalitat democràtica, aconseguint nous espais de treball i recuperant-ne d'altres.

Conseller, el passat 22 de novembre vostè va fer un viatge oficial a Madrid. Allà es va reunir amb el ministre de Política Territorial i Memòria Democràtica, Ángel Víctor Torres. D'aquesta reunió, i segons es va comunicar, va sortir el compromís i la necessitat de reactivar la comissió bilateral entre Generalitat i Estat, com es preveu a l'article 183 de l'Estatut de Catalunya, i així, a la seva vegada, les tres comissions paritàries també previstes.

Aquestes fites suposen un pas endavant en la recuperació de la normalitat institucional i en la voluntat dels dos governs d'avançar en nous acords i projectes necessaris per a Catalunya. Conseller, què ens pot explicar d'aquest compromís de reactivació? Podem dir que ara sí que Catalunya torna a estar present en els espais de decisions de la política de l'Estat?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Diputada, deixi'm dir-l'hi: crec que el nostre país està començant un temps nou, un temps nou que té la vocació de posar la mirada en la propera dècada i no en la darrera, i crec que això es comença a notar en el país.

Tenir mirada llarga; oferir la mà estesa als grups de la cambra, a la resta d'institucions, al món local, als agents econòmics, fa que, entre altres coses, aquestes setmanes hàgim tingut bones notícies en l'àmbit econòmic i empresarial. Per això em sorprenen algunes declaracions que he escoltat aquest matí a la cambra, que tots sabem d'on venim.

Aquesta mà estesa i aquesta voluntat de diàleg també tenen vocació d'entendre's amb el conjunt de les institucions, amb aquesta voluntat de defensar el nostre autogovern; defensar els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya també significa defensar el nostre autogovern en el marc de les relacions que tenim amb l'Estat. I és per aquest motiu que varem acordar desenvolupar les quatre comissions que així es preveuen en l'Estatut d'autonomia de Catalunya, començant el 17 de febrer per la

Comissió Mixta d'Infraestructures, seguint el dia 24 de febrer amb la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, que vindrà acompanyada de la Comissió Mixta de Transferències, catorze anys sense reunir-se –catorze anys sense reunir-se, la Comissió Mixta de Transferències–, i, evidentment, concloent amb la CMAEF, amb la Comissió d'Afers Econòmics i Fiscals.

La voluntat és una triple: u, defensar el nostre autogovern; dos, posar a l'agenda els interessos dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i tres, donar compliment als acords que tenim d'investidura amb el Grup dels Comuns i d'Esquerra Republicana. Per això necessitem tirar endavant.

Però aquesta voluntat de mà estesa i de col·laboració, també d'exigència, ja ha donat els seus fruits: o de que hem avançat en una junta de seguretat en la que s'ha anunciat el compromís per avançar en els 25.000 agents de Mossos d'Esquadra, liderada per la consellera Parlon? O en les reunions que ha mantingut el conseller Espadaler per poder tirar endavant els nous jutjats de multireincidència per la ciutat de Barcelona? O la presència del conseller Ordeig, tretze anys després, per defensar els interessos dels pescadors i les pescadores de Catalunya a la Comissió Europea? Això és el que significa treballar amb la mà estesa amb les altres institucions per arribar a acords en benefici dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Les comissions bilaterals que nosaltres impulsem i l'impuls que dona el Govern del president Illa té aquest: mà estesa per ubicar l'agenda dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, de les seves preocupacions, dels seus anhels, també dels agents empresarials, també dels agents socials, en aquell marc d'arribar a acords que siguin beneficiosos, com els hi dèiem, per seguir fent avançar el país.

Moltes gràcies.

El president

Diputada Martínez Valverde, vol tornar a intervenir? *(Pausa.)*

Pregunta al Govern sobre les mesures per a evitar l'especulació amb el dret a l'habitatge

310-00088/15

La següent pregunta és sobre les mesures per evitar l'especulació amb el dret a l'habitatge. La formula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, hem pogut sentir fa una estona en la sessió de control al president Illa com és important, abans, de contractar de manera urgent aquest equip de, com a mínim, cent inspectors i cent lletrats que puguin exercir el dret al règim sancionador i puguin posar fre a l'especulació amb els lloguers. Ha estat una negociació difícil, ho sabem totes, però tenim un règim sancionador que creiem que és molt sòlid i que també estem convençudes que tindrà el suport d'aquest Parlament, perquè aquí en aquest Parlament hi ha una majoria progressista que no li tremolarà la mà a l'hora de posar fre a l'especulació amb els preus dels lloguers.

A l'acord d'investidura teníem aquesta mesura, que és imprescindible per continuar avançant en altres temes, però que no és suficient. Nosaltres estàvem treballant amb el Grup Socialistes en el marc de la negociació dels pressupostos algunes d'aquestes altres mesures, que són igual d'urgents, però com que ara mateix aquesta via sembla, com a mínim, una mica llunyana, sí que li volem preguntar com i quan pensa posar en marxa aquestes altres mesures que, hi insistim, són igual d'imprescindibles i igual d'urgents. Per exemple, doncs, l'ampliació del parc públic i protegit, no?, que també tenim en aquest acord. Aquests cinquanta mil habitatges que s'han

de construir no es podran fer si no hi ha una inversió pressupostària clara, decidida i contundent ja des del 2025.

Per tant, és important saber quants recursos destinarà el seu departament, en aquest 2025, a polítiques d'habitatge; quin serà l'augment respecte als pressupostos que ara mateix estan fent servir; perquè, si no comencem des de ja a destinar aquests recursos –i no només els de l'Institut Català de Finances–, no assolirem mai aquesta xifra dels cinquanta mil.

Però és que tampoc aconseguirem augmentar el parc protegit si no avancem en la moratòria de la protecció oficial dels habitatges que ara mateix estan a punt de perdre-la i que poden passar a ser, també, carn d'especulació. És una proposta que nosaltres ja els hem fet arribar i de la qual no hem tingut resposta.

També tenim sobre la taula l'impost de transmissions patrimonials com una eina contra l'especulació, un impost del vint per cent per a les compres d'edificis sencers i per a la compra per part de grans tenidors físics i jurídics, perquè comprar sigui per viure i no per especular.

I també tenim el servei d'intervenció en desnonaments, que és una eina fonamental perquè en un desnonament l'única presència del Govern no siguin els Mossos, sinó també la garantia de drets de les famílies.

I des d'aquí reiterar la crida a mobilitzar-nos totes els divendres per aturar el desnonament de la Casa Orsola.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies, diputada. Efectivament, permeti'm que aprofiti aquesta qüestió per dir que, efectivament, hem arribat a un acord amb aquesta modificació del règim sancionador, aquest decret llei, que també esperem que aquesta majoria progressista pugui convalidar en seu parlamentària en matèria d'habitatge.

Els vull agrair el compromís, ja no... Nosaltres posem en valor el compliment dels nostres acords i compromisos amb vostès en aquest pacte d'investidura, però us vull agrair el compromís que tenen vostès també amb el país i amb els catalans i catalanes. Efectivament, el seu compromís o insistència en matèria d'habitatge ha estat des del primer moment; és així. Vostè definia la negociació com a «difícil»; la seva presidenta, com a «intensa». Jo hi afegiré un altre adjectiu: «enriquidora», també, perquè és cert que han estat dies i setmanes de buscar un marc jurídic que doni seguretat i protecció als llogaters i també a les persones, que en la seva gran majoria volen fer les coses ben fetes i d'acord amb la llei.

Vostè em preguntava sobre altres polítiques que podem desenvolupar en l'àmbit de l'habitatge.

Efectivament, tenim aquest programa de cinquanta mil habitatges. Amb la primera convocatòria que podrem fer aquest mes de febrer, ja podrem mobilitzar solars públics que ens permetran assolir vint mil habitatges, com a mínim, d'aquest objectiu general de cinquanta mil, amb la promoció delegada –per tant, col·laboració publicoprivada–, més els que puguem fer des del mateix Incasòl o des d'empreses públiques de diferents ajuntaments de Catalunya. Per tant, el mes de febrer, a través d'aquests recursos de l'Institut Català de Finances, ja podrem abordar aquesta primera qüestió.

També el fons d'emancipació. Si alguna part de la població està especialment afectada per aquesta dificultat en l'accés a l'habitatge són les persones joves. Algunes d'elles volen accedir a la compra i, per tant, 100 milions d'euros també de l'Institut Català de Finances per poder avalar o suplir aquest vint per cent d'entrada de compra de l'habitatge, que sovint, doncs, aquests joves no tenen la capacitat d'estalvi

però sí que tenen, doncs, recursos per tal de poder afrontar una hipoteca. Per tant, és una altra línia de treball que li puc dir que aquest mes de febrer també podrem posar en marxa.

A rehabilitació, tanteig i retracte, ja hem accedit a la compra d'aquests quatre-cents habitatges i continuarem amb aquesta línia.

I el pla de barris. Hem de buscar la manera que el pla de barris, amb la situació actual, pugui ser també una realitat.

Per tant, són aquestes les polítiques que tenim per endavant.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les mesures en habitatge.

Pregunta al Govern sobre les mesures en habitatge

310-00095/15

La formula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell, del Grup Parlamentari de Junts.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, president. Dades dels Mossos d'Esquadra: any 22, 9.477 ocupacions; 23, 9.247; juny del 24, 5.364; probablement deu mil a finals d'any, quan ens donin les dades. Més de mil habitatges de la Generalitat ocupats que tensen les meses d'emergència. No parlem de fets aïllats. I això causa un greu perjudici als titulars dels habitatges ocupats i a la resta de ciutadans, problemes de convivència i d'inseguretat, en moltes ocasions associats al tràfic de drogues, al risc d'incendi i a la degradació dels immobles propers. I atenció: el risc és per als mateixos ocupants, que no tenen les condicions de seguretat garantides. Les màfies que es dediquen a les ocupacions estan generant un efecte crida al nostre país i s'aprofiten dels més vulnerables.

Consellera, ahir el president Illa va dir textualment amb relació a qui no compleix la llei: «No hi ha impunitat per als delinqüents. En aquest país, qui la fa la paga.» I el govern Collboni va dir que no es permetran més ocupacions; ahir mateix. Seguirà el Govern la mateixa línia per acabar amb aquest fenomen que neguiteja tant els nostres ciutadans?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, diputada, efectivament, jo crec que vostè mateixa es donava la resposta amb les declaracions del president Illa, però si necessita que ho reiteri, ho reitero: efectivament, tolerància zero, a Catalunya la llei es compleix. Tolerància zero i s'actua amb fermesa i contundència davant les ocupacions delinqüencials. Per tant, aquesta seria la resposta, la reiteració de les declaracions que el mateix president Illa, doncs, ha fet i ha traslladat.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Les dades no acaben de ser, no?, consonants amb el que acaba de dir. Els ciutadans volen ordre i seguretat, consellera, i això passa per deixar de ser els reis de l'efecte crida de les ocupacions a Catalunya. Això no va de l'invent de rics contra pobres, propietaris contra llogaters i aquest relat fals que s'han inventat els seus socis

de govern, de dretes contra esquerres. Vostès governen a moltes ciutats de l'àrea metropolitana; preguntin-ho als seus alcaldes. La majoria d'ocupacions es generen a les zones, en els barris amb la gent més treballadora, que veuen com els ocupen pisos al seu edifici, no paguen despeses, abusen dels subministraments i en molts casos veuen tràfic de drogues o prostitució.

Quins recursos tenen, aquests ciutadans? Les eines les hi hem de donar nosaltres, consellera, i des de Junts per Catalunya els anunciem que ja hem presentat una llei per acabar amb les ocupacions en quaranta-vuit hores, presentant el títol de possessió i la denúncia, perquè els jutges i la policia tinguin les eines que han de tenir per actuar. La llei que presentem vetlla també perquè cap família vulnerable quedi sense resposta. Aquesta és l'eina que tenen França, Anglaterra, Alemanya, Holanda i Itàlia. On seran els socialistes?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; el Govern i els socialistes, sempre al costat de les solucions i a donar respostes a una de les principals problemàtiques que té la ciutadania. També li dic, amb tot el respecte que sap que li tinc: a mi em dona la sensació que, li hagués contestat el que li hagués contestat, vostè portava la intervenció escrita i, per tant, ha deixat anar... Li estic dient: tolerància zero amb les ocupacions delinquencials, efectivament. Però amb la mateixa fermesa haurem de donar resposta a les famílies, catalans i catalanes, que tenen dificultats evidents i manifestes a un accés a l'habitatge assequible.

Per tant, és una qüestió de país, l'àmbit de l'habitatge, estructural i prioritària. Jo crec que segur que convenim que l'habitatge, com les pensions o les bonificacions del transport, és bo que siguin solucions; no problemes, solucions. Aquesta política que parla de política, que vol ser notícia, jo crec que no té temps per presentar els problemes de la gent.

Vostès han governat durant molts anys Catalunya, durant molts anys. L'habitatge no es va convertir en un problema el 12 d'agost. Per tant, els demano novament que assumeixin la seva part de responsabilitat, perquè governar Catalunya durant molts anys segur que ha estat un honor, però també requereix responsabilitat. Per tant, tenim un problema amb l'habitatge des de fa anys i panys, no apareix el 12 d'agost del 2024. I esperem, d'un grup parlamentari que ha tingut altes responsabilitats de govern, esperem que es posin també al costat de l'ajut i del suport al Govern en una qüestió que és estructural, que és de país i que, a més, requerirà polítiques que transcendiran molt més enllà d'aquest Govern. Perquè, com li dic, és estructural.

Per tant, això és el que espera aquest govern d'un grup parlamentari que, com li he dit, ha governat anys i panys Catalunya i en què, com li dic, l'àmbit de l'habitatge no es va convertir en un problema l'agost del 2024; ve de molt enrere.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la gestió dels centres educatius.

Pregunta al Govern sobre la gestió dels centres educatius

310-00096/15

I, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Consellera Niubó, hi ha diversos temes que ens preocupen, i avui, però, centraré tres temes que impacten en la gestió dels centres, i ens agradaria saber la seva actuació o, evidentment, què farà davant d'aquests esdeveniments que li comentaré.

El primer és sobre el decret del currículum de batxillerat. Li demanem que faci un nou decret i, sobretot, li demanem que faci de consellera d'Educació de Catalunya, no de ministre del PSOE, i que preservi sobretot i defensi les nostres competències educatives i que aquest nou decret garanteixi el model curricular català i mantingui el seu caràcter propi. No hi volem perdre més com a país, ni tampoc volem que els nostres joves hi perdin en coneixements, en rebaixar el pes i les hores en les matèries científiques o bé amb aquell intent una mica d'amagat, amb aquella proposta que va sortir, que semblava que volien que també desapareguessin les literatures. Consellera, aquest tema encara cou, encara crema; no l'ha deixat, no ha rebaixat la tensió. Senzillament el que ha fet és ajornar-ho. Farà un nou decret?

Un altre tema en què voldríem saber també el seu posicionament és sobre la problemàtica que ha sorgit amb el soroll dels patis en algunes escoles. Tots sabem què és un pati d'una escola: és un lloc d'esbarjo; però també és un lloc pedagògic, de relació, de cohesió, i que fa barri. I estem preocupats. I sabem que és primordial que hi hagi un bon encaix amb els veïns, però també sabem que hi ha d'haver molta empatia, sensibilitat i molta mediació. I no podem arribar a l'extrem que el soroll d'un pati sigui considerat contaminació acústica. Què farà vostè com a consellera?

I el tercer, consellera, seria que novament ens trobem un any sense pressupostos. Portarem ja tres anys amb pressupostos prorrogats, i sabem que hi han moltes necessitats dintre dels centres i en el sistema educatiu. Hi han situacions límit, i vostè ho sap. Calen noves escoles, consolidar programes, millores per als docents, i també, i vostè ho sap, que aquest infrafinançament crònic que pateixen les escoles concertades farà que moltes d'elles les porti al límit i, fins i tot, faci que el seu projecte sigui inviable.

Per tot això, consellera, com afrontarà tots aquests temes des de la seva conselleria?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó i Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí; gràcies, president. Bon dia, i moltes gràcies per la pregunta. Vostè es referia a tres qüestions realment importants. Si li sembla, començaré pel tema del batxillerat.

No hem de fer un nou decret, perquè no hi ha un nou decret. És a dir, no hi havia cap decret, i, per tant, el que estem fent és precisament elaborar aquest decret. Com sap vostè, el que es va és donar a conèixer, doncs, un document de treball, però que no portava darrere, diguem-ne, un decret. Què estem fent? Estem fent un procés d'escolta activa. Després ens hem reunit amb direccions de centres educatius, ens hem reunit amb inspecció educativa, ens hem reunit amb societats científiques, amb el Col·legi de Pedagogs, amb moltes plataformes de docents experts, sobretot en temes científics, i el que estem fent és escoltar.

El que volem nosaltres és poder aprovar finalment un decret sobre el batxillerat que pugui tenir el màxim consens de la comunitat educativa, perquè pugui perdurar, per poder donar precisament aquesta estabilitat que entenem que necessita el sistema educatiu, i també l'àmbit curricular. I la proposta que estem plantejant amb totes aquestes reunions i trobades que estem tenint és precisament per poder incrementar les hores d'aquestes matèries de modalitat; per tant, poder incrementar l'especialització i, per tant, no perdre hores de ciències i, a més a més, poder donar un coneixement

xement de les diferents matèries a què a dia d'avui es pugui arribar, per exemple, a segon de batxillerat sense haver fet Física i haver de fer Física II, doncs, poder donar un contingut del conjunt de les matèries científiques, en aquest cas des del primer de batxillerat; de manera que al primer de batxillerat donaríem la possibilitat de conèixer, no?, uns mínims de cada matèria i a partir del segon de batxillerat podrien triar molt més aquesta matèria. Per tant, aquest és l'enfocament que estem donant: incrementar les hores de modalitat, també l'optativa anual, per poder mantenir les mateixes hores de ciències que fan en aquests moments amb el currículum actual. Aquesta amb relació al tema del currículum, i sobretot es tracta d'evitar el perjudici de molt alumnat que, quan fa mobilitat geogràfica, no se li pot homologar el títol, i això, doncs, no ens ho podem permetre.

Pel que fa als patis i el soroll dels patis, efectivament, aquí estem treballant conjuntament amb Territori, perquè entenem –i pensem que estem d'acord segurament amb vostès– que hem de tenir un tracte diferent per a aquest soroll o, en tot cas, aquestes activitats, lectives i no lectives, que es fan en els patis de molts centres educatius. I, per tant, entenem que hem de tenir un enfocament més sensible i diferenciat, que evidentment hem de poder acordar col·lectivament, però estem fent una feina de treball amb la conselleria de Territori.

I, pel que fa al pressupost, nosaltres, no es preocupin: és veritat que a dia d'avui no tenim, no sembla que tinguem un marc pressupostari per a enguany, però sí que estem treballant per poder, precisament, donar el finançament necessari per garantir el millor curs escolar el proper curs, i en els propers dies, doncs, podrem concretar molt més la planificació també, per exemple, de...

El president

Se li ha acabat el temps, consellera.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

...la postobligatòria.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra i Solà.

Anna Erra i Solà

Consellera, se li acumulen els problemes. L'educació és primordial al nostre país, i senzillament li demanem lideratge, força i que pensi i protegeixi sobretot les escoles, els nostres joves i sobretot Catalunya.

Gràcies.

El president

La darrera pregunta és sobre la situació del català.

Pregunta al Govern sobre la situació del català

310-00097/15

I la formula la senyora Mònica Sales i de la Cruz, en nom del Grup Parlamentari de Junts.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Conseller, fa dies que la comunitat educativa alerta sobre la imminència de la sentència del Tribunal Constitucional contra l'escola catalana, és a dir, contra el model d'immersió lingüística, que compta amb un gran consens de país. I totes les informacions apunten que serà restrictiva i dura, sobretot contra el Decret 6/22, pel qual, com sap, es fixen els criteris aplicables a l'elaboració, l'apro-

vací, la validació i la revisió dels projectes lingüístics dels centres educatius, amb l'objectiu d'evitar l'obligatorietat del vint-i-cinc per cent del castellà a les aules.

Vostè sap perfectament, perquè hi vam dedicar moltes hores, molts esforços i prou contradiccions, que el decret vol esquivar la imposició dels percentatges amb arguments pedagògics, centralitzar la validació de projectes lingüístics al departament i assumir l'empara legal i de protecció dels centres i dels seus docents. Però tenint en compte que el PSC, que és el grup parlamentari que sustenta el Govern del qual vostè és conseller, no va aprovar favorablement aquest decret, voldríem saber quina serà la seva posició amb la sentència, si es confirma el pitjor escenari.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Francesc Xavier Vila Moreno, conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

President, conselleres, consellers, diputats, diputades, moltes gràcies. Diputada Sales, deixi'm començar per agrair que porti aquest tema avui aquí. La defensa del model lingüístic escolar de Catalunya és una defensa que crec que aplega el conjunt o la immensa majoria dels diputats i diputades d'aquesta sala i és una feina que és laboriosa, és una feina que és complicada. I és complicada perquè durant molt de temps hem anat patint tota una sèrie de pressions que han fet que hàgim hagut d'elaborar una legislació sovint més centrada en aspectes formals que no pas en aspectes informals i en els aspectes de l'escola que realment ens garantiran l'aprenentatge de la llengua tal com la volem i el foment de la llengua com la volem.

Deixi'm dir que no m'agrada especular –no m'agrada especular– amb què passarà amb les sentències del Tribunal Constitucional. D'entrada, vull pensar que el Tribunal Constitucional trobarà constitucional tota la legislació que va aprovar aquest Parlament.

Ara bé, si això no fos així, i si es confirmés l'escenari que vostè està dient, jo li recordo que la llei deixa molt clar, en el seu articulat, que no es poden imposar percentatges, o sigui, mesures indiscriminades a tots els centres educatius i, sobretot, no es pot fer de forma..., sense basar-nos en criteris pedagògics.

Des d'aquest punt de vista, jo crec que la llei ens garanteix que no hi haurà aquest tipus de mesura indiscriminada i si es produïssin modificacions en el decret llei, si hi hagués algun tipus d'element que s'hagués de resoldre, trobarem conjuntament la forma de rescatar els elements que facin que el nostre model educatiu continuï sent, i no només continuï sent, que continuï millorant per assolir els objectius de màxim domini de la llengua catalana i impuls de la llengua catalana.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Conseller, no especulem, però sí que alertem. I és evident que davant d'aquesta greu amenaça contra la immersió lingüística, el Govern el que no ha de fer és improvisar, s'ha de preparar, ha de preparar una resposta. I, tenint en compte el procés de desnacionalització permanent que vostès fan i que almenys amb nosaltres no han tingut cap contacte sobre aquest tema, és evident que volem conèixer quin posicionament tindran.

Perquè haver creat un departament de política lingüística, deu entendre que no és suficient, sobretot veient les renúncies que ja ha fet aquest Govern, que és extremadament espanyolista quant a llengua i quant a identitat.

Vostè sap que estem en un context de regressió i d'emergència lingüística i que hem de fer polítiques clares per recuperar els espais d'ús. I volem saber si el Govern acatarà una nova ingerència judicial contra l'escola catalana o si estarà al costat de

la comunitat educativa, si renunciarà a defensar el model pedagògic i lingüístic del país o si farà alguna cosa per impedir una nova intromissió judicial.

Des de Junts, conseller, demanem al Govern que estiga preparat i que es mantinga ferm. Cal una resposta de país. Sàpiga que nosaltres hi som. Cal defensar la llengua catalana i el nostre model d'escola que s'ha forjat al llarg dels anys. I recorde que no valdrà el silenci, no valdrà posar-se de perfil, només valdrà plantar cara.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Política Lingüística.

El conseller de Política Lingüística (Francesc Xavier Vila Moreno)

És evident que l'objectiu d'aquest Govern és no només evitar que el model es desnaturalitzi, sinó millorar-lo. Per això hem tingut contactes, estem tenint contactes, i fa quatre dies que vam rebre conjuntament, la consellera d'Educació i jo mateix, Som-escola, per avançar en les línies de treball.

Pel que fa als contactes, vaja, vostè mateixa sap que intento contactar-la per parlar i tancar el tema del pacte nacional per la llengua, però... *(El president retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions

El segon punt de l'ordre del dia és la comunicació al Ple de la composició de les meses de les comissions en virtut d'allò que estableix l'article 49.2 del Reglament. Atès que la composició actual de les meses de les comissions està inclosa en el dossier del Ple, que ha estat distribuït a tots els diputats i diputades, els prego que se n'eximeixi la seva lectura. *(Pausa.)*

Acomplert així el que estableix l'article 49.2 del Reglament, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Projectes de pressupostos

230-00001/15 i 230-0002/15

El setè punt de l'ordre del dia és el projecte de pressupost del Parlament de Catalunya per al 2025. Per acord de la Mesa Ampliada, aquest punt de l'ordre del dia se substanciarà conjuntament amb el vuitè punt de l'ordre del dia, relatiu al projecte de pressupostos del Consell de Garanties Estatutàries, de la Sindicatura de Comptes i del Síndic de Greuges per a l'any 2025. En farà la presentació conjunta la vicepresidenta primera, la senyora Raquel Sans Guerra, que té la paraula.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. Com a vicepresidenta del Parlament em correspon, en nom de la Mesa, presentar aquest avantprojecte de pressupost del Parlament de Catalunya per a aquest 2025. *(Remor de veus.)*

I, en primer lloc, doncs constatar que aquesta proposta de pressupost arriba més tard del que és habitual, segurament el context, que feia que no hi hagués pressa per aprovar el pressupost de la Generalitat, ha fet que l'aprovació del pressupost del Parlament arribi més tard. *(Persisteix la remor de veus.)*

El president

Silenci, per favor.

La vicepresidenta primera

Gràcies, president. I també ens ha permès, com a Mesa, doncs poder analitzar les xifres d'aquest pressupost i orientar-lo políticament, en el bon sentit del terme.

Abans d'entrar en els objectius polítics que hem fixat per al pressupost del Parlament per a aquest 2025, deixin-me que els faci avinents les grans xifres. Bàsicament, estem parlant d'un pressupost que s'eleva a 63.980.152,31 euros, la qual cosa representa un increment del 9,83 per cent respecte al pressupost prorrogat de 2024.

Per capítols, el principal increment es produeix en el capítol 1, que augmenta un tretze per cent, mentre que els capítols 2 i 4 ho fan un vuit i mig i un sis per cent, respectivament. Pel que fa al capítol 6, experimenta un decrement del vint-i-set per cent.

Com els deia, en aquest pressupost hem volgut fixar com a Mesa objectius polítics, que els passo a detallar, perquè el Parlament de Catalunya, com a principal institució del país, afronta diversos reptes, entre ells la modernització de la institució. I, per tant, aquesta necessitat i el context actual fan que s'hagin de fixar aquests objectius en el pressupost.

Com a Mesa hem fixat aquests set objectius. El primer d'ells és l'accessibilitat i la transparència, amb la implantació de tota una sèrie de mesures que facin que el Parlament de Catalunya sigui el màxim d'accessible, sigui exemplar pel que fa a l'accessibilitat i també sigui el màxim de transparent possible.

En aquest sentit, detallar algunes accions concretes que s'engloben en aquesta partida pressupostària que ascendeix als 450.000 euros. Estem parlant de la funcionalitat de cerca bàsica, de la inclusió de la funcionalitat de cerca bàsica en el portal web, del servei d'interpretació de llengua de signes en català o també del dret d'ús d'eines accessibles a la web, també del sistema Braille aquí al Parlament o del bucle magnètic, per posar alguns exemples concrets del que estem parlant.

També té com a repte, aquesta Mesa, la lluita contra el canvi climàtic. De fet, celebràvem..., estem celebrant aquest Ple monogràfic, el president del Parlament presentava el pla d'acció climàtica del Parlament de Catalunya i, per tant, aquest també és un dels reptes que afrontem com a institució. En aquest sentit, dir que hi ha una partida pressupostària també que ascendeix als..., diverses partides pressupostàries que ascendeixen als 450.000 euros, encaminades precisament a aquest compromís del Parlament de Catalunya amb la lluita contra el canvi climàtic.

Un altre dels reptes que tenim, i segur que és compartit per molts diputats i diputades, i també pels treballadors i treballadores de la cambra, és la necessitat d'ampliar i adequar els diversos espais del Parlament i, per tant, també aquest pressupost incorpora partides destinades a aquest objectiu. Estem parlant de 390.000 euros encaminats, entre altres qüestions, a un projecte de reforma de l'actual biblioteca, pensada per obrir el Parlament a la ciutadania, lligant amb aquesta voluntat de fer un parlament al màxim accessible i el màxim de transparent possible.

Un altre dels reptes que tenim, no només com a Parlament, sinó com a societat, és la lluita per la igualtat i, per tant, també incorporem diverses mesures destinades a l'equitat de gènere, l'antiracisme i la no-discriminació. L'elaboració d'aquests pressupostos també porten diverses partides en aquesta línia, i estem parlant de partides que ascendeixen als 280.000 euros.

També és compartit per tots i totes la necessitat de digitalitzar el Parlament. Fer-lo més accessible també passa, doncs, per digitalitzar tot el fons documental del Parlament de Catalunya, i aquí tenim un dels reptes més importants, amb una partida que ascendeix als 2 milions d'euros.

Sisè objectiu que ens hem fixat com a Mesa és l'obertura internacional. Estem parlant de la necessitat de que el Parlament de Catalunya se situï, doncs, a la primera divisió dels parlaments i, per tant, generi aquestes relacions bilaterals amb parlaments de tot el món. De fet, ja hem començat a fer aquestes rondes de trobades. Recentment vam poder visitar el Parlament de Galles i..., lligat amb la lluita contra

el canvi climàtic, per exemple, amb la voluntat de constituir aquesta xarxa de parlaments verds compromesos amb la lluita contra el canvi climàtic. Per tant, també aquesta obertura internacional és un dels reptes que ens hem fixat com a Mesa.

I finalment, el millorament i la gestió dels recursos humans. Per tenir una institució el màxim d'eficient possible, doncs cal una modernització també de l'Administració del Parlament de Catalunya, un replantejament dels rols i de les de les figures que hi ha actualment al Parlament, que van ser pensades i dissenyades en un moment concret, però que veiem que la societat i també l'Administració evoluciona i, per tant, també tenim aquest repte com a Parlament de Catalunya. En aquest cas estem parlant de creació de nous llocs de treball, de consolidació d'alguns llocs de treball, i estem parlant de 641.000 euros.

Pel que fa a la bretxa salarial, sobre el paper pràcticament no existeix aquesta bretxa salarial, però quan mirem les jornades reals, completes i reals, ens adonem que qui continua demanant les reduccions de jornada al Parlament són majoritàriament les dones i, per tant, és aquí on apareix aquesta bretxa que, sobretot sobretot, la trobem en el personal eventual. És una bretxa salarial que se situa en l'11,39 per cent perquè la retribució dels homes, pel que fa al personal eventual, és més elevada en el cas dels homes que no pas en el de les dones. I pel que fa als diputats i diputades, si pràcticament no existeix la bretxa, quan analitzem, en aquest cas, els complements que es cobren com a portaveus o com a presidents dels grups parlamentaris, o també en les presidències i els càrrecs de Mesa de les comissions, veiem que existeix una bretxa del 3,10 per cent en el cas de l'hemicicle, i del 2,43 per cent en el cas de les comissions. Per tant, segueix existint aquesta bretxa salarial.

Això pel que fa al pressupost del Parlament de Catalunya, però només donar-los també les grans xifres del pressupost del Consell de Garanties Estatutàries, que s'eleva a més de 3 milions d'euros, el que suposa un increment del 4,15 per cent, motivat especialment pels increments vegetatius en el capítol 1, aquestes millores que es van aprovar durant el 23 i 24 i que s'incorporen en aquest pressupost. Segurament el pressupost que més creix és el de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, que ho fa amb una variació positiva del 18,35 per cent, un increment, en xifra, doncs, que ascendeix als 16 milions d'euros i bàsicament respon a l'existència d'un pla estratègic, en aquest cas de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, amb la voluntat també d'actualitzar i modernitzar aquesta Administració. I finalment, el pressupost del Síndic de Greuges, que és un pressupost que assoleix la xifra de més de 6 milions d'euros i representa un increment del 9,67 per cent.

He intentat resumir en vuit minuts tots aquests pressupostos. Espero que tinguin les xifres clares i, en qualsevol cas, a la seva disposició si tenen qualsevol dubte o aclariment.

El president

A continuació, acabada la presentació dels projectes de pressupostos per part de la vicepresidenta primera –a la qual li agraïm la seva intervenció– procedirem a la intervenció dels grups parlamentaris que ho desitgin per un temps màxim de quatre minuts, tal com s'ha acordat a la Junta de Portaveus d'aquest matí.

En primera instància, en nom del Grup Parlamentari de Junts té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Gràcies també, vicepresidenta, per aquesta presentació del pressupost del Parlament i dels organismes estatutaris.

Bé, des del Grup de Junts per Catalunya manifestem que donarem suport a aquesta proposta de pressupost. Com ja ha explicat, les grans xifres i l'increment, doncs, creiem que està ben explicat i ben argumentat, i a més a més, justificat. Només precisar que el creixement del pressupost del Parlament, un 8,62 per cent, respon a un creixement vegetatiu que se'n diu, la pròpia inèrcia per l'increment de l'IPC

i de l'activitat del Parlament, i que en aquest cas un 4,46 per cent respon a noves propostes que proposa, en aquest cas, la Mesa per incorporar a l'activitat del Parlament i, per tant, ho celebrem.

En tot cas, manifestar la preocupació també. Hem estat l'any 24 amb un pressupost prorrogat 23, i per tant, amb les notícies que arriben de govern i la incapacitat que sembla ser que tindrà el president Illa de portar aquí uns pressupostos per a l'any 25, ens podríem trobar amb un pressupost del Parlament també prorrogat una vegada més, no? I, per tant, amb moltes bones voluntats de fer moltes coses i de fer moltes inversions, com ha dit la vicepresidenta, en digitalització, en internacionalització, en millora d'espais i, per tant, ens preocuparia que això no pogués fer-se degut a una pròrroga pressupostària. Per tant, sí que demanaríem, en aquest cas, via les modificacions de decrets i incorporació de diners, que es pogués també no deixar el Parlament penjat un any més, prorrogat, i que, per tant, pogués assumir, doncs, aquesta activitat de més que vol tenir, a part de la pròpia inèrcia, com dèiem, del creixement, i atendre, per tant, també el creixement dels treballadors i treballadores del Parlament pel que fa doncs als increments de l'IPC, eh? La consellera Romero va dient que sí amb el cap, per tant, doncs, bona senyal en aquest sentit, eh?, que el Parlament es vegi afectat en la menor mesura possible.

Jo volia fer també un esment especial. De fet, fa poques setmanes vaig donar compte del tancament de l'exercici 23 i del romanent que tenia el Parlament, i també veiem, doncs, que en aquest any hi ha unes inversions previstes, no només les que corresponen al propi pressupost 25, sinó que hi ha unes inversions a càrrec dels romanents de tresoreria que té el Parlament, en aquest cas per valor superior als 7 milions d'euros, i, per tant, en aquest sentit també ho celebrem. Són inversions, totes, necessàries i que de ben segur milloraran la manera de treballar i les infraestructures i els serveis que necessitem, doncs, tant les diputades i diputats com els treballadors i treballadores del Parlament per fer front a la nostra tasca.

I també, pel que fa als òrgans estatutaris, doncs valorar aquest pla de treball que va presentar la Sindicatura de Comptes. I, per tant, també lamentaríem que es veiés afectat en cas que haguéssim de prorrogar el pressupost, i també, en el mateix sentit, demanaríem, com deia, que el Govern fes un esforç perquè aquests organismes també poguessin treballar amb el pressupost que necessiten i no amb una pròrroga que ja vindria de l'any 2023.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; moltes gràcies, president. De manera molt breu... En primer lugar, agradecer las explicaciones que nos ha dado la vicepresidenta primera. No es fácil sintetizar todo este tema de presupuesto, sobre todo cuando hablamos de partidas presupuestarias. Y creo que, la verdad, han sido ocho minutos muy bien aprovechados. Por otro lado, también agradecer el trabajo de la Oïdoria de Comptes y de todo el personal también de la casa que ha trabajado, pues, para elaborar estas cuentas.

Y avanzar la posición de nuestro grupo parlamentario. En este caso nos vamos a abstener, no tanto por una cuestión de fondo –es verdad que hay extremos en los que no nos ponemos de acuerdo y que llevamos ya años arrastrando, y creo que es normal también porque estamos en un parlamento, pues, muy fragmentado, con posiciones a veces muy encontradas–, pero, como digo, no es tanto una cuestión de fondo, sino quizá un enfoque más inicial.

Nosotros, como bien saben, desde el Partido Popular, hemos pedido ya en varias ocasiones realizar una auditoría, en este caso en las cuentas de la Generalitat, y creemos que es también del todo extrapolable a lo que ocurre en esta casa, lo que

ocorre en el Parlamento, también para dar, pues, esa transparencia de la que hablaba en su discurso la propia vicepresidenta. Y nos gustaría saber exactamente dónde estamos gastando recursos, qué departamentos se tienen que redimensionar, algunos para reducir, pero otros para aumentar. Evidentemente, si hablamos, por ejemplo, de las partidas dirigidas, pues, a todo el tema de la mejora de recursos humanos, todo el tema de la digitalización, que también es una cuestión que venimos arrastrando durante mucho tiempo y que es una demanda también que hemos exigido en los últimos años, y creemos que es necesario. Por tanto, como decíamos, no es tanto una cuestión de fondo, sino más bien ese enfoque inicial.

Respecto a los presupuestos también del resto de organismos –el Consell de Garanties Estatutàries, Síndic de Greuges i Sindicatura de Comptes–, nos pasa un poco lo mismo. Es verdad que los últimos años, especialmente si hablamos de la *sindicatura de greuges*, pues hemos visto actitudes que nos parecen del todo reprobables y reprochables, ya no hablo desde un punto de vista jurídico o judicial, que no me corresponde a mí, pero sí desde el punto de vista moral. Creo que hemos visto actitudes que no se tendrían que haber dado, sobre todo porque estamos hablando de dinero público, que no es otra cosa que dinero de todos los catalanes, que les cuesta, pues, mucho esfuerzo ganar y con el que contribuyen además en gran medida, porque, como bien saben, pues en Cataluña tenemos una carga impositiva más elevada que en el resto de territorios. Insisto en que hemos visto actitudes que no nos han gustado. Hemos visto también como se ha utilizado, a nuestro entender, de modo partidista una institución como la *sindicatura de greuges* para hacer informes muchas veces de parte. Es cierto que ha habido cambios, que se ha producido un relevo y que se están intentando mejorar las cosas. No vamos a ir tan allá como –me imagino– otros grupos parlamentarios, que van a pedir la eliminación total de absolutamente todo, porque es verdad que existen figuras, pues, asimilables como defensor del pueblo en otras comunidades autónomas y que nos parece que es un buen trabajo. Pero, como digo, pues, siempre con esa racionalización de los recursos, que son escasos, que cuesta mucho ganarlos. Y, por tanto, como les decía al inicio, nosotros nos vamos a abstener.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I a continuació, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el seu portaveu, el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Sí; gràcies, president. Bé, aquests pressupostos del Parlament són un despropòsit. Mirin, estan absolutament allunyats de la realitat. Cada vegada, fora d'aquestes quatre parets, hi han més dificultats per adquirir la cistella de la compra, per poder pagar el lloguer o el rebut de la hipoteca de l'habitatge o per arribar a final de mes. De fet, aquests pressupostos pugen un nou per cent quan els salaris a penes han pujat un quatre per cent. I vostès proposen malgastar els diners dels catalans, que aporten a través dels seus impostos, en algunes partides que són tremendes: 453.000 euros en acció climàtica, fent política partidista i ideològica; 40.000 euros en elaboració d'informes sobre equitat o antiracisme, fent política partidista, i 55.000 euros perquè vostès se'n vagin de viatge a visitar altres parlaments en plan *parliament tours*.

I continuen gastant 26 milions d'euros, 3 milions més, en tres institucions totalment prescindibles –totalment prescindibles–, que no aporten res a la política de la nostra regió: Consell de Garanties Estatutàries, que no és vinculant –no és vinculant–, no serveix de res, per endarrerir estratègicament a vegades l'aprovació d'una llei, i ja tenim el Tribunal Constitucional; Sindicatura de Comptes, quan ja tenim el Tribunal de Comptes, i Síndic de Greuges, totalment prescindible, perquè ja tenim el Defensor del Poble, i ara, al damunt, volen desenvolupar els síndics locals.

Vostès han destruït i dividit Catalunya creant catalans de primera i catalans de tercera. Catalans de primera són els socialistes i els separatistes, que es col·loquen i porten anys vivint d'aquestes institucions totalment prescindibles, i catalans de tercera, que són els que paguen la seva festa.

Per tot plegat, des de VOX, no a aquests pressupostos.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. També agrair a la vicepresidenta i a tota la Mesa la feina feta. També als equips de recursos humans, d'Oïdoria i de tot el Parlament pel suport que donen a la feina que fem els grups parlamentaris. Creiem que, efectivament, en aquest pressupost s'han detectat alguns avenços i algunes voluntats de millora, i segurament podem compartir bona part dels objectius que ha explicat la vicepresidenta.

No obstant, no compartim algunes de les decisions que s'han pres, sobretot pel que fa a decisions relacionades amb el personal i amb els recursos humans, no?, amb tot aquest tema que portem arrossegant de fa temps sobre les llicències d'edat, els premis de jubilació i ara, per exemple, el fet de que es financin des del Parlament fons de pensions privats, que és una cessió que nosaltres no compartim.

Però, sobretot, el que no compartim és que continuem sense donar resposta i resoldre aquesta irregularitat que suposa que part dels sous dels diputats i les diputades els cobrem com a dietes, com a despeses i com a indemnització per desplaçament, quan claríssimament no és aquest el concepte pel qual se'ns paga. I això fa que bona part del nostre sou no tributi, no cotitzi i, per tant, quedi fora de les responsabilitats que tenim també nosaltres cap a tota la ciutadania. I ens sembla que seguir avançant un mes cada any en la incorporació d'aquestes despeses d'indemnització com a sou el que fa és demostrar que, efectivament, hi ha una irregularitat i que s'està resolent molt a poc a poc. Per tant, nosaltres instem la Mesa a que d'una vegada per totes faci una proposta que hi puguem donar suport la resta de grups; que elimini d'una vegada aquesta irregularitat sense que això suposi augmentar encara més la despesa de personal d'aquest Parlament, que ja és prou alta.

També per això, per aquests motius, nosaltres anunciem el vot en contra dels pressupostos del Parlament, perquè fins que no resolguem això creiem que els pressupostos no poden ser els que necessita aquest Parlament i els que necessita la ciutadania.

També demanar a la Mesa que, sobretot pel que fa a les subvencions que reben els grups parlamentaris, hi hagi un control, en què es destinen aquests recursos, perquè el que és evident que està lluny de la ciutadania és que els recursos d'un grup parlamentari es destinin a pagar perruqueries, es destinin a pagar associacions de familiars de l'escola, es dediquin a pagar extraescolars dels diputats, com ha passat amb el Grup de VOX. Per tant, sí que demanem que això, que està molt lluny de la realitat, es controli també des de la Mesa del Parlament.

Pel que fa als pressupostos dels altres ens, serà un vot favorable per part del nostre grup.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Gràcies, vicepresidenta, per l'explicació. Nosaltres, en primer lloc, anunciem la nostra abstenció pel que fa al pressupost de la Sindicatura de

Comptes, Síndic de Greuges i també del Consell de Garanties Estatutàries. Reconeixem la tasca d'aquests tres organismes, aplaudim i agraiem especialment tota la feina feta des de la Sindicatura de Comptes per fiscalitzar els comptes, per fiscalitzar tot el que és la gestió econòmica i dur a terme tot el control financer del sector públic. També volem posar molt en valor la feina de la sindicatura de greuges, amb aquesta tasca de defensa dels drets del conjunt de la població en matèria, doncs, d'habitatge, en matèria de salut o educació, o també fins i tot en la qüestió dels nostres drets lingüístics. Lamentem profundament que normalment es faci cas omís de les recomanacions d'aquests dos òrgans. I, bé, insisteixo que nosaltres facilitarem l'aprovació abstenint-nos.

Pel que fa al pressupost del Parlament, doncs volem agrair, lògicament, la tasca de l'oidora de comptes i també dels treballadors i treballadores de la casa, tant pel que fa a l'elaboració d'aquest pressupost com també per l'elaboració de tots els informes d'execució que rebem periòdicament, però el nostre vot, com sempre, serà negatiu, serà contrari a l'aprovació d'aquest pressupost del Parlament per qüestions que ja s'han esmentat.

Nosaltres, hi insistim, tot el que té a veure amb situacions, doncs, que nosaltres no compartim i que hi hem votat en contra, com tot el que té a veure amb les llicències d'edat, ara la introducció d'aquests plans de pensions privats, però també per aquesta qüestió fonamental que portem denunciant des que la CUP va obtenir per primera vegada representació en aquest Parlament el 2012, i és que no podem avalar un pressupost que dedica quantitats desmesurades, astronòmiques, a les retribucions dels diputats i diputades.

Això és una decisió política que contínuament surt aquí, no només per part de la nostra formació política, però naltros no ens cansarem de repetir-la en tots els espais: aquí, en les juntes de portaveus o fins i tot a la Mesa quan en vam formar part. Pensem que és urgent que d'una vegada per totes rebaixem els salaris de diputats i diputades. No pot ser que estiguem percebent salaris desorbitats, alhora que la meitat de la població, la que representa que hem de defensar, a la que representem, tingui dificultats per arribar a final de mes, perquè els salaris han augmentat de forma ridícula els darrers anys, mentre que el cost de la vida, doncs, està disparat.

Sous, els que percebem, que, més enllà de la base, es farceixen amb dietes per desplaçaments que ningú no justifica perquè no es controlen; altres, directament, doncs posen mà a dins del que són les retribucions dels grups parlamentaris per pagar-se les seves cosetes privades i particulars, com ja s'ha esmentat. De mitjana, podríem dir que, sense posar mà a la caixa del grup parlamentari, cobrem una mitjana de setanta mil euros anuals. I ara comparem-ho amb el que està percebent la població. L'última dada disponible, del 2022, ens deia que el salari brut anual mitjà a Catalunya era de 28.774 euros, i aquí, de mitjana, setanta mil.

Acabo. Diputats i diputades, aquí tothom parlem sovint de les necessitats materials de la gent, del cost del menjar, de la llum, de l'habitatge, de la gasolina, perquè el transport públic és un desastre. Com s'ha de sentir la gent quan sap, quan s'assabenta del que estem percebent aquí en concepte de retribucions, malgrat que algunes tinguem el sou limitat? Com hem de tenir credibilitat a l'hora de legislar si vivim tan lluny de la realitat quotidiana de la gent? I, per tant, fem una crida a entomar aquesta qüestió. Vostè mateix, president Rull, ens va dir a l'inici de la legislatura que tenia l'objectiu de regularitzar tota aquesta qüestió de les dietes, com a mínim. I fem una crida a tots els grups parlamentaris que aquí, successivament, denunciïn que cobrem massa diners en comparació, especialment, amb el que està percebent la majoria de la població perquè resolguem d'una vegada per totes aquest greuge comparatiu.

El president

Gràcies, diputada. A continuació, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Costos polítics desmesurats: aquest podria ser el titular de la seva proposta. El capítol 1, destinat a remuneracions del personal, representa més del setanta per cent del pressupost, i si, a més a més, hi afegim les indemnitzacions per als diputats el percentatge s'enfila fins al 76,5 per cent. Les retribucions directes als treballadors pugen 5,2 milions d'euros més que l'any anterior, amb un increment de vora 1.200.000 euros només en personal eventual.

Per altra banda, ens haurien d'explicar per què els 9 milions d'euros que es transfereixen directament als partits polítics a través d'una maniobra comptable hagin desaparegut del pressupost del Parlament i els pagui directament el Departament de la Presidència. Era massa visible i escandalós, tot plegat? Vora 4 milions d'euros assignats als grups parlamentaris des del pressupost del Parlament, més els 9 milions d'euros per als partits polítics gestionats des de la Presidència. No és un missatge de malversació i d'irresponsabilitat institucional? No és un abús? Podríem fer un referèndum i demanar als catalans què prefereixen, si serveis públics de qualitat o partits polítics ultrasubvencionats. Què creuen que respondrien?

I l'augment de 900.000 euros en la compra de material i subministraments dins del capítol 2, de despeses corrents, a què es deuen? Necessiten més cadires de mil euros? El percentatge del pressupost destinat a sous i salaris ja és elevadíssim en comparació amb qualsevol altra administració. Però vostès encara el doten amb 1 milió d'euros més sota el concepte «incentius al rendiment». Què volen comprar? Favors? Silencis? Complicitats? No veiem enlloc que hi hagi cap tipus de transparència pel que fa a la valoració de la productivitat.

En comptes d'invertir en eines tecnològiques i en digitalització, perpetuen una estructura administrativa caduca que absorbeix recursos sense generar retorns tangibles a la nostra ciutadania. Som el grup més petit d'aquesta cambra i l'únic que sembla disposat a acabar amb totes aquestes retribucions públiques als grups parlamentaris, tal com hem fet a Ripoll amb els grups municipals; unes retribucions que els han permès erigir-se en autèntiques multinacionals, en empreses de col·locació d'amics, parents i veïns. Cap de les seves formacions polítiques podria resistir la retirada d'aquestes quantioses subvencions. Tots farien fallida. Bé, els Comuns fan fallida fins i tot mentre les perceben.

Només Aliança Catalana podria reeixir. El nostre projecte polític no depèn d'aquestes assignacions, i és precisament aquesta independència la que ens permet denunciar l'excessiva càrrega que representen aquests costos per al conjunt de la nostra societat. El dia que Aliança Catalana tingui majoria dins aquesta cambra els diners dels catalans ja no serviran més per finançar guinguetes partidistes. Aprofitin-se'n, mentre poden.

Demanaríem, des d'Aliança Catalana, que se'ns permetés votar per separat el pressupost del Síndic de Greuges, perquè la seva màxima representant s'ha saltat reiteradament el principi de neutralitat, fent deliberacions polítiques i socials que en cap cas li pertocaven i incomplint, per tant, els seus propis estatuts. Mentre continuï aquesta manca d'imparcialitat i de professionalitat, votarem en contra d'aquest pressupost en concret.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari del PSC - Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Ivana Martínez Valverde.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, president. Gràcies, vicepresidenta, per la presentació dels pressupostos. Jo parlaré de lo que s'ha presentat avui en aquest Parlament i no faré demagògia, però sí que m'agradaria saber si alguns diputats o diputades que avui han parlat realment han presentat la renúncia als seus sous o a les seves subvencions als seus grups parlamentaris. Era aquest petit incís.

Però sí que és cert que jo venia a parlar dels pressupostos, que era el punt que ens tocava ara parlar. I dir que els objectius establerts a l'elaboració d'aquest pressupost reflecteixen una visió clara de futur i compromís amb les necessitats de la ciutadania, apostant, tal com s'ha dit, per l'accessibilitat, la igualtat de condicions i l'acció climàtica. Hem de continuar treballant en la lluita contra el canvi climàtic, la millora dels espais, l'obertura de la institució a la ciutadania, com ha dit l'exemple de la biblioteca. Hem d'obrir les institucions a la ciutadania, i juntament amb la incorporació de la perspectiva de gènere. Així, és l'única manera que anirem a una gestió més inclusiva i més equilibrada.

A més, també, molt important la digitalització. Això ens farà més eficients i més transparents; tant que parlàvem de transparència, hem d'anar cap a la digitalització. En conjunt, considerem un avantprojecte equilibrat que preveu cobrir adequadament les necessitats de la nostra institució durant l'exercici 2025. Les institucions funcionen i, com millor finançades, millor funcionen i més serveis donen a la ciutadania.

No vull acabar sense donar les gràcies a la cambra, a l'auditoria de comptes i a tots els responsables de l'elaboració i la gestió del pressupost. La seva tasca és fonamental per aconseguir aquests resultats.

És per tot això que el nostre grup hi votarà a favor.

El president

Moltes gràcies, diputada. Abans de cridar votació, permetin-me, i així ho hem plantejat amb la vicepresidenta primera, que sigui jo mateix com a president del Parlament que agraeixi la tasca a l'Oïdoria de Comptes, a l'oïdora i a tot el seu equip, per haver travat aquests pressupostos. Moltes gràcies en nom de la Mesa del Parlament.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Comencem. Començarem les votacions. Farem tres votacions diferenciades. La primera és sobre el pressupost del Parlament. Recordin que el Parlament és Generalitat de Catalunya i, per tant, per bé que aprovem aquest pressupost, dependrà del pressupost global de la Generalitat de Catalunya. El segon fa referència a la sindicatura..., al síndic de comptes, arran de la petició formulada pel Grup Mixt, i la tercera, la sindicatura de greuges i el Consell de Garanties Estatutàries *(veus de fons)*; sí, la Sindicatura de Comptes i el Consell de Garanties Estatutàries.

Per tant, comencem, primer, votant el pressupost del Parlament per a l'any 2025.

Comença la votació.

El pressupost ha estat aprovat per 97 vots a favor, 23 en contra i 15 abstencions.

Passem ara a votar el pressupost del Síndic de Greuges –del Síndic de Greuges.

Comença la votació.

El pressupost del Síndic de Greuges ha estat aprovat per 103 vots a favor, 13 en contra i 18 abstencions.

I, finalment, votarem de manera conjunta el pressupost del Consell de Garanties Estatutàries i de la Sindicatura de Comptes.

Comença la votació.

Ambdós pressupostos han estat aprovats per 102 vots a favor, 11 en contra i 20 abstencions.

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la proposta..., el novè punt... *(Veus de fons.)* Sí, el Grup Parlamentari de la CUP demana la paraula.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, perdoni. Em sembla que hauríem de repetir la primera de les votacions, perquè per error hem votat també en nom del diputat Dani Cornellà, que no hi és present. Si la podem repetir i així serà correcte.

El president

És que no ens constava de tenir una delegació de vot de...

Maria Pilar Castillejo Medina

Per això, per això. Hem premut el seu botó per error.

(Forta remor de veus.)

El president

Ah! Doncs això és... Per una banda, els agraeixo, diguem-ne, aquesta sinceritat desbordant (*rialles*) i, per altra banda, també advertir que això és un capteniment greu. (*Rialles.*) Per tant, si els sembla, tornem a repetir aquesta votació, advertint-los que el Reglament és molt categòric a l'hora de regular aquest tipus d'actuacions.

Tornem a votar. Votem el pressupost del Parlament de Catalunya per a l'any 2025.

Comença la votació.

Ara sí, el pressupost del Parlament de Catalunya per a l'any 2025 ha estat aprovat per 97 vots a favor, 22 vots en contra i 15 abstencions.

Proposta de modificació de la Resolució 6/XV, de creació de comissions parlamentàries, amb relació a la Comissió de Polítiques de Joventut

252-00003/15

El novè punt de l'ordre del dia és la proposta de modificació de la Resolució 6/XV, de creació de comissions parlamentàries, amb relació a la Comissió de Polítiques de Joventut. La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el passat 10 de desembre, un cop escoltada la Junta de Portaveus, va acordar traslladar al Ple la proposta de modificació de la Resolució 6/XV, de creació de comissions parlamentàries, amb relació a la Comissió de Polítiques de Joventut.

Aquesta proposta està inclosa al dossier del Ple, que ha estat distribuït a tots els diputats i diputades i els prego, doncs, que se n'eximeixi la seva lectura. Atès que no està prevista cap intervenció dels grups parlamentaris en aquest punt de l'ordre del dia, tal com es va acordar en la darrera reunió, la penúltima reunió de la Junta de Portaveus, procedirem, tot seguit, a la votació.

Abans, els pregunto: es podria aprovar per assentiment aquesta proposta de modificació? (*Pausa.*) Sí?

Doncs donem per aprovada aquesta proposta de modificació.

Decret llei 11/2024, de 17 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de les prestacions socials

203-00005/15

I passem al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 11/2024, de 17 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de les prestacions socials.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula

la la consellera d'Economia i Finances, l'honorable senyora Alícia Romero Llano. Consellera, té la paraula.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Molt bon dia, conselleres i consellers, diputats i diputades. Com molt bé deia i llegia el president del Parlament, avui portem aquest decret llei a aprovació. És un decret llei, si volen vostès, molt tècnic, que és conseqüència de la pròrroga pressupostària que saben vostès, doncs, que va aprovar també el Govern a finals del mes de desembre, una pròrroga tècnica no cal que arribi al Parlament, però sí aquest decret llei sobre necessitats financeres.

Aquest decret llei té tres articles. L'article 1, que és el més llarg, és el que fa referència a aquesta necessitat de venir al Parlament perquè autoritzi, bàsicament, operacions financeres, operacions d'endeutament. Aquest primer article té tres punts, que comentaré molt ràpidament perquè suposo que vostès han tingut temps de mirar-s'ho i veuran, doncs, que realment són elements molt tècnics, que intenten donar suport i continuïtat a aquestes operacions d'endeutament, d'aval, que té la Generalitat amb diferents entitats del sector públic.

El primer element d'aquest article parla de que es puguin formalitzar operacions d'endeutament amb el límit, òbviament, de saldo del 2023, que no ens sobrepassem d'aquest límit, i això permet, doncs, que puguem endeutar-nos per fer front a les obligacions que tenim, i això també vol dir poder respondre a les necessitats que té el país des de molts punts de vista.

El segon és el que fa referència també a operacions financeres d'endeutament d'algunes entitats del sector públic, bàsicament l'Institut Català de Finances i L'Energètica pública, i en aquest sentit, doncs, perquè puguin desenvolupar les polítiques que estan fent en l'àmbit de la sostenibilitat, però que abans explicàvem amb l'Institut Català de Finances, sobretot en suport a projectes que ja ha aprovat el seu propi organisme, habitatge, suport a la indústria, a les pimes o al sector agroalimentari.

I el tercer és el que fa referència a la possibilitat de poder prestar avals. Es necessita el suport del Parlament també en aquesta línia. I aquí, doncs, els beneficiaris són diversos: l'AGAUR, l'agència de gestió de les ajudes universitàries; de nou, L'Energètica; l'Institut Català de Finances, o els avals que es donen a les cooperatives perquè puguin desenvolupar la seva tasca.

I per finalitzar, doncs, l'autorització per poder prestar garanties a favor de diferents entitats. I aquí trobem, doncs, entitats del sector industrial i del sector cultural, també l'ICF i moltes altres.

Per tant, diferents instruments de finançament que ha d'autoritzar el Parlament amb aquesta pròrroga pressupostària, que permetrà que la Generalitat i el seu sector públic puguin continuar funcionant.

Aquest decret, que l'hem vist i l'hem debatut moltes vegades en aquest Ple del Parlament, perquè, doncs, portem unes quantes pròrrogues pressupostàries al llarg de la darrera dècada, incorpora dos elements diferents.

Un és un article amb relació a l'augment de l'IRSC –crec que l'any 2024 també s'hi va incorporar. L'objectiu és, evidentment, actualitzar aquest increment de la renda de suficiència en un tres per cent, que en total, doncs, la situarà en els 778,49 euros mensuals. Això significa un total, pel que fa al pressupost, de 27 milions d'euros i beneficiarà 235.000 persones.

Saben vostès que l'IRSC és important, és la xifra que fixem, l'indicador de suficiència per a moltes ajudes i prestacions que es donen de l'àmbit dels drets socials, i ens semblava que era important que el poguéssim tenir actualitzat, pel que això representa per a moltíssims col·lectius i famílies vulnerables que necessiten ajuts o que reben ajuts i prestacions de la Generalitat de Catalunya.

I el tercer article fa referència a un tema que també va explicar la consellera Martínez Bravo en seu parlamentària i que hem volgut incorporar en aquest decret

perquè s'aproves com abans millor i poguéssim poder gestionar, doncs, aquesta situació que ens hem trobat en l'àmbit de la gestió de la renda garantida de ciutadania. Saben vostès, doncs, que és fer efectiva l'amnistia a famílies vulnerables que havien rebut pagaments indeguts de la renda o de l'ingrés mínim vital i a qui s'havien reclamat aquests imports. Ens semblava que era injust que, degut, doncs, a algunes deficiències en la pròpia gestió interna, fossin les famílies les que rebessin aquestes dificultats, sobretot famílies que estan lluitant contra l'exclusió i que són molt vulnerables, no?

Aquest és un article i és una proposta que la consellera va explicar. Crec que va ser ben rebuda pels grups parlamentaris, perquè intenta posar una solució d'urgència. No és una solució definitiva, és una solució puntual per a aquest any, que esperem, doncs, que, amb les reformes que s'estan fent i que també han entrat en aquest Parlament de la renda garantida, podrem anar solucionant. Cal dissenyar millor les polítiques públiques, sovint, com deia la mateixa consellera, perquè no ens passi això. El que fem en aquest cas és de manera excepcional, però necessària, això sí, poder resoldre aquesta situació dels pagaments indeguts a famílies, doncs, que pateixen més; per això són les que reben i són beneficiàries d'aquesta renda garantida o fins i tot de l'ingrés mínim vital.

Per tant, és un decret llei, tres articles: un, per autoritzar, perquè el Parlament autoritzi les operacions d'endeutament d'aval que donen la Generalitat i el sector públic, que necessita per tirar endavant les seves polítiques; el segon, que fa referència a aquest augment del tres per cent de l'IRSC, i el següent i darrer, doncs, és el del pagament dels indeguts de la renda garantida de ciutadania.

Sé que alguns grups ja han anunciat el suport a aquest decret i vull sincerament agrair als grups que donaran suport al decret que això es pugui aprovar, perquè, doncs, la Generalitat i el seu sector públic puguin continuar. Saben també els grups de la cambra que hem parlat amb tots ells i ens hi hem reunit per explicar aquest decret, i també per oferir, doncs, al màxim la nostra disponibilitat per seguir treballant.

Nosaltres voldríem, i saben que era el nostre objectiu, aprovar uns pressupostos per a l'any 2025. Però, amb tota la humilitat, tenim quaranta-dos diputats, és veritat, i el que necessitem és cercar els suports i, per tant, els seguirem cercant, però si no és possible, doncs, haurem de cercar els instruments de què també disposa aquest Parlament per poder tenir els millors recursos o els màxims recursos possibles per tirar endavant polítiques, tenint en compte i sabent que igualment necessitem seixanta-vuit vots perquè això es pugui aprovar i que aquests instruments siguin efectius. Per tant, seguirem debatent, dialogant amb tots vostès per intentar, doncs, que, malgrat la pròrroga pressupostària, no siguin els ciutadans que pateixin aquesta falta de pressupostos i puguem incorporar al màxim de recursos possible.

Però, en tot cas, per avui els volia agrair als grups que donaran suport que això es pugui aprovar i que puguem continuar treballant amb vostès, doncs, aquests instruments que ens han de permetre continuar treballant en benefici dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Moltíssimes gràcies, i bon dia.

El president

Moltes gràcies, consellera. A continuació, passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris per fixar llur posició. Segons va acordar la darrera Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de set minuts per a cadascun. Per tant, en primer terme té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Antoni Castellà i Clavé.

Toni Castellà i Clavé

Gràcies, president. Honorable consellera, jo li agraeixo el to que té i la disponibilitat, i sé l'esforç, i ho dic sincerament; però tots sabem, senyors i senyores diputats, que en democràcia parlamentària, quan un govern no té el suport de la cambra, quan

no té una majoria estable –que no la té–, quan no es poden consensuar ni es poden portar uns pressupostos al Parlament, es poden fer moltes coses, però l'últim que es pot ser és arrogant i prepotent. Perquè vostès no poden fer com si aquí no passés res. Vostès no poden governar d'esquena al Parlament, perquè governar d'esquena a aquest Parlament és governar d'esquena als ciutadans de Catalunya.

Vostès, el Partit Socialista, aquest Govern, va accedir al poder pel poder. Vostès varen voler la cadira per la cadira. Vostès, sense calibrar quina majoria tindrien, fins i tot diria irresponsablement, se'n van anar a un debat d'investidura amb l'únic objectiu d'ostentar el poder, i si m'ho permeten, i sense acritud, amb una de les seves crosses aprofitant-se d'un moment de desestabilitat d'un dels partits que els hi donava suport.

Vostès van voler el cotxe, sabent que no tindrien benzina. Vostès van comprar a crèdit, i sabien que no tenien saldo. De fet, vostès s'han presentat a l'examen sense haver estudiat. I sí, han suspès. Perquè quan un govern en el seu primer any –primer any– no pot tirar endavant uns pressupostos, sí, suspèn, queda suspès.

Avui constatem que són un govern amb peus de fang i un president..., i no ho dic amb acritud, perquè a vegades..., un president que em recorda aquells venedors de l'antic oest americà, que venien elixirs a sobre d'un tamboret i que anaven explicant totes les virtuts amb simpatia, amb molt diàleg, però que després no servia absolutament per a res.

I potser li semblarà que exagero, però deixi-m'ho dir també solemnement i seriosament: el president Illa, en sessió solemne en aquest Parlament, quan va donar explicacions de quin govern, de quines serien les responsabilitats d'aquesta primera bancada, sense que ningú l'hi demanés va dir en seu parlamentària: «A dia 1 de gener tindrem pressupostos.» Arrogància. En l'últim Ple que vam tenir de l'any, es va debatre una moció en la qual la majoria dels grups donàvem suport a demanar –mandat parlamentari– que els pressupostos entressin a registre. Però és que vostès, el Grup Socialistes, van votar «sí». Vostè, consellera, vota «sí» a que s'entrin a registre els pressupostos. Si vostè ja sabia que no podia, doncs no vota que sí, per honestat. Vota que sí. I els pressupostos no s'entren a registre. Això és arrogància.

Però a la vegada vostès conreen, i els hi reconec, suposada voluntat de diàleg, de bones paraules, d'humilitat; vostè ha parlat d'humilitat. Però tots sabem que la humilitat, quan és hipòcrita, és la pitjor de les arrogàncies.

I aquí estem, sense pressupost per a tot l'any i amb el risc de portar l'Administració de la Generalitat al col·lapse. No tenen projecte, no tenen socis, no tenen estabilitat, són un govern paralitzat sense prioritats.

I sí, el nostre grup parlamentari, la gent de Junts per Catalunya, estem aquí per fer la seva feina, per a allò que vostès no defensen: els interessos dels catalans; des de les inversions al sud del nostre país anunciades pel president del grup parlamentari aquest dematí fins a seguir batallant pel sostre de despesa, que vostès hi renunciaven. Perquè sí, hem tingut un debat molt intens sobre els decrets i el decret social que finalment ahir s'aprova a Madrid; el decret social, que entre altres coses, amb l'òmnibus pel mig, es renunciava a incrementar el sostre de despesa. Per tant, sí, nosaltres seguirem amb aquest compromís.

Ara bé, el president Illa anuncia que divendres fa una conferència sobre model econòmic. Sense pressupost? Sembla una broma de mal gust; els hi dic seriosament. Què vol dir? La mateixa setmana, el primer Ple que tenim, i sense pressupost, agafa i se'n va a fer una conferència sobre model econòmic? El debat, la conferència sobre model econòmic, l'hem de fer en aquest Parlament. Entren a registre els pressupostos i discutim sobre model econòmic. És aquí, no a fora, no a fora del Parlament..., probablement, com si fos un disc sol·licitat.

Ara ens venen amb un decret de necessitats financeres. Limitat, massa limitat. És que el problema no és el contingut. El problema és que és un decret pensant, pro-

bablement, que vostès tindrien pressupostos al cap de no res. I això no és així. I això és irresponsable.

Per tant, li demanem que retiri aquest decret i entri un decret amb les mesures que avui planteja i totes les altres que ens venen sobre l'anunci, ja, de que no tindrem pressupost: en l'àmbit de salut, en l'àmbit del Consorci de Normalització Lingüística o bé les escoles d'iniciativa social..., la consellera d'Ensenyament sap perfectament –no ho diem nosaltres, ho diu el Síndic de Greuges– que es col·lapsaran. Si no actualitzem els mòduls, es col·lapsaran absolutament. Per tant, entrin a registre un altre decret, o, si més no, demanem a la cambra que es transformi en projecte de llei, per establir totes les necessitats d'emergència –d'emergència–, per no col·lapsar-se, que necessitarà l'Administració.

Però sobretot, com els hi deia, siguin responsables i compleixin el mandat d'aquest Parlament: entrin el pressupost i, l'endemà, el nostre grup parlamentari s'asseu amb vostès per discutir quines han de ser les prioritats. Això sí, també els hi dic: si vostès no s'hi veuen amb cor, si no són capaços, el primer any, de tirar uns pressupostos endavant, si no són capaços de negociar uns pressupostos, potser el més digne és marxar. I amb molt de gust nosaltres agafarem el relleu per fer una Catalunya, una nació pròspera, socialment justa, radicalment democràtica i políticament lliure.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

Albert Salvadó Fernàndez

Gràcies, president. Consellera Romero, consellers, conselleres, diputats, diputades, avui el Govern mos porta a convalidar este decret de necessitats financeres per la necessitat de tramitar un decret de pròrroga pressupostària. I esta és la constatació més evident que este Govern no pot aprovar els pressupostos perquè este Govern no disposa d'una majoria parlamentària suficient. Avui el PSC governa a Catalunya i el PSOE governa a l'Estat, i ni a Catalunya tenen majoria per a aprovar els pressupostos de la Generalitat ni a Espanya tenen la majoria per aprovar els pressupostos de l'Estat. I la raó és la mateixa, només hi ha una possibilitat: que tinguem la capacitat efectiva de complir amb el que necessita Catalunya.

Des d'Esquerra Republicana sempre hem estat ben clars: no hi pot haver pressupostos sense avançar clarament cap a la sobirania fiscal. La raó és molt simple: volem los pressupostos, los millors pressupostos possibles per a Catalunya, per oferir els serveis públics i generar les oportunitats que necessiten la nostra gent.

I donaré tres xifres: 824 milions d'euros, 8.767 milions d'euros i 16.262 milions d'euros; 824 milions d'euros són els recaptats amb els tributs propis aprofitant la nostra capacitat normativa i de gestió –824–; 8.767 milions d'euros són els que caldrien en despesa de salut, educació i drets socials per equiparar-nos en despesa respecte a PIB amb les comunitats de règim foral. Necessitem més de deu vegades el que recaptem amb tributs propis. I 16.262 milions d'euros són els que necessitaríem si volguéssim equiparar-nos a la zona euro, vint vegades més.

Per tant, és evident que amb l'actual sistema de finançament no podem donar resposta a les necessitats de Catalunya. Més enllà d'aprovar pressupostos per anar tirant, el que mos cal és avançar cap a la sobirania fiscal de Catalunya, tal com ja vam estar d'acord en la investidura.

I aquí vostès tenen deures i no s'hi val a posar-hi excuses; tenen un compromís molt clar pel que fa al sistema de finançament: el primer semestre del 2025 s'ha de celebrar una comissió bilateral entre la Generalitat i l'Estat per posar sobre la taula un calendari legislatiu per desenvolupar el finançament singular, i el 2026, la Generalitat

ha de recaptar la totalitat de l'IRPF. Això ens permetrà passar de gestionar el divuit per cent dels ingressos a gestionar-ne el seixanta-quatre per cent.

Però per poder gestionar-ho quan toque, hem de saber el dimensionament que requerirà l'Agència Tributària de Catalunya, s'ha de procedir als processos de contractació corresponents, perquè, si no, farem tard. Hi ha molta feina a fer i sabem que encara estan dins de termini. Estem en aquell punt que no incomplixen, però estem en aquell punt que encara no complixen.

Per això, des d'Esquerra Republicana els donem el temps per implementar-ho. Per això, no els aprovem els pressupostos però no bloquegem les institucions públiques.

I, mentrestant, s'ha d'anar per feina, no demorar-ho, no relaxar-se. Hi ha accions previstes per al període de transitorietat fins que no es desplegue el nou model de finançament: increment substancial de recursos, ordinalitat segons la capacitat fiscal, solidaritat explícita –els catalans hem de saber quant aportem i quant rebem de forma transparent–, actualització de les necessitats de despesa atenent les competències específiques de Catalunya, així com la constitució del consorci Estat-Generalitat per a la gestió i execució de les inversions de l'Estat a Catalunya.

Per tant, la negociació pressupostària no està en mans d'Esquerra Republicana. No és Esquerra qui tenim no sé quins impediments per negociar-los. Al contrari, la negociació pressupostària només està a les seues mans. Avancem decididament en el sistema de finançament pactat i podrem seguir-ne parlant.

Esta és la legislatura del nou sistema de finançament, d'un concert econòmic solidari per a Catalunya. Este és el principal estímul que tenim per avançar durant la legislatura. Per tant, la conjuntura és fràgil i esta legislatura només podrà tindre governabilitat estable si és la legislatura del nou sistema de finançament pactat.

En resum, si volen complir, tenen cinc mesos per acordar amb el Govern de l'Estat l'agenda legislativa per al finançament singular. I, un cop acordat, els hi quedarà mig any per fer les reformes legislatives necessàries i el dimensionament de l'Agència Tributària de Catalunya.

I ens preguntem, què fa el Govern de la Generalitat per tal de complir amb aquestes fites?, què fa el Govern de la Generalitat per garantir que en el mentrestant s'incorporen més recursos i es garantisque una solidaritat transparent i es complisque el principi d'ordinalitat?

Si no volem trobar-mos en el mateix punt l'any que ve, han de posar fil a l'agulla. I el decret que porten avui és en si mateix el tràmit que confirma l'escenari de pròrroga pressupostària.

Votarem que sí, perquè des d'Esquerra no paraltizarem ni boicotejarem el funcionament del país, perquè natros no prioritzem les tàctiques partidistes davant les institucions catalanes.

Esta debilitat parlamentària, l'ha de pagar la gent? Claríssimament, no. I ja els hi hem dit, Esquerra som al mateix lloc; no hi haurà passos endavant sense compliment d'acords. Serem rigorosos i exigents en la negociació política i serem responsables en la gestió pública.

Per tant, endavant amb este decret de gestió, que no va més enllà de garantir els mecanismes bàsics de funcionament de la Generalitat i de les seues empreses públiques. També incorporen en este decret llei, com ha fet referència la consellera, una proposta d'actualització de l'indicador de renda de suficiència per tal d'adequar les prestacions de la Generalitat a l'increment del cost de la vida; increment del tres per cent de l'indicador. No és el que ens agradaria, crec que es queden curts; esperem increments més importants en futurs exercicis per millorar les prestacions a la ciutadania que més ho necessita.

En definitiva, avui optem per mantenir la Generalitat funcionant i garantir les prestacions a les persones més vulnerables. No deixarem que els que més ho necessiten i el nostre teixit econòmic paguen les conseqüències de no avançar en el nou finançament.

Per satisfer este acord, que és exigent, cal lideratge i no submissió, cal ambició i no conformisme. Amb lideratge i ambició per Catalunya, segur que serà més fàcil trobar-nos. Des de l'oposició, Esquerra assumim la responsabilitat de seguir contribuint al progrés dels catalans i catalanes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputats i diputades, bon dia. Ens trobem a Catalunya en una situació crítica: en la situació crítica i de fallida de la pròpia estructura de la Generalitat, del seu propi funcionament, hem estat a punt d'afegir la fallida econòmica i financera.

La Generalitat de Catalunya, a dia d'avui, no té pressupost aprovat; no tenim un pressupost en tramitació ni tampoc una proposta de nou pressupost sobre la taula per a 2025. Per no tenir, no tenia el Govern ni la garantia de que avui aquest decret de pròrroga es podia aprovar, fins fa aproximadament vint-i-quatre hores.

Ja és demostratiu de la situació en la que estem que fins que la senyora Capella, portaveu d'Esquerra Republicana, va fer ahir una roda de premsa, no sabíem si la Generalitat s'encaminava, s'enfilava cap a una fallida financera.

I és demostratiu de diverses qüestions. Primer, i principalment, de la debilitat del Govern del Partit Socialista, un govern que només pot fer el que es decideix als comitès executius d'Esquerra Republicana. Ahir ho deia en to de broma, però sembla que és veritat, sembla que el president i els consellers governin des de la sala d'espera de la seu d'Esquerra Republicana al carrer Calàbria.

Segon, de la situació d'instabilitat en la que està Catalunya. Si volem crear un ambient de seguretat econòmica i jurídica, ja els hi dic que aquest no és el camí, que no és el camí per liderar res, que no és el camí per crear un ambient on les empreses puguin tornar. Quina seguretat pot donar un govern a les empreses, als emprenedors i a les famílies en general, si el propi Govern no té la garantia ni té res segur per la gestió del seu dia a dia?

Hem sentit avui una altra vegada al president de la Generalitat i també a diversos consellers que l'economia catalana funciona, que hi ha bonança econòmica, que l'economia catalana va bé.

Miri, quan diuen això ens recorden vostès els directius de les empreses de l'IBEX 35 quan fan la presentació dels resultats econòmics de les seves companyies. Perquè aquestes xifres macroeconòmiques que diuen vostès no resulten molt creïbles a peu de carrer. Aquestes xifres que vostès donen les aguanta la moqueta, però no les aguanta el carrer, ni les aguanta la realitat.

Tercer, es demostra que tenim un govern sorgit d'una investidura acordada tancada en fals. Davant d'aquesta situació, el Govern dedica més temps a resoldre les seves crisis amb els seus socis d'investidura que no pas a resoldre el problema de degradació dels serveis públics. I estem davant de la constatació del primer gran engany, de la primera gran estafa del senyor Illa, que va venir aquí al Parlament i de forma solemne va dir que Catalunya tindria pressupost a dia 1 de gener, i Catalunya no té pressupost.

I quart: 29 de gener de 2025, benvinguts al dia de la marmota. Sense pressupost per a 2024, sense pressupost per a 2025, iniciem l'any amb una pròrroga del pressupost de 2022.

No negaran vostès, senyors del Govern, que Catalunya està immersa en un bucle, en una broma de mal gust, en una càmera oculta. Estem a una roda de hàmbster que gira i gira i gira, però no es mou del lloc. No avancem. Hem canviat el hàmbster, però la roda segueix girant i segueix sense moure's. Un any més, Catalunya comen-

ça l'exercici sense que el Govern de la Generalitat sigui capaç d'aprovar els pressupostos a temps. Ni Junts, ni Esquerra Republicana, ni tampoc el Partit Socialista han estat capaços de posar fi a quinze anys en què Catalunya inicia l'any amb els pressupostos prorrogats. Els comptes prorrogats de Salvador Illa són els pressupostos del 2023, que també es van prorrogar el 2024. Així, el president del retrobament governarà amb els mateixos instruments amb els quals van governar els independentistes d'Esquerra Republicana.

Que Salvador Illa no hagi complert la seva paraula i el seu compromís d'aprovar els pressupostos del 2025 implica que el Govern que diu ser de tothom continuï regant amb diners de tots els catalans les entitats separatistes de la Comunitat Valenciana, Balears i d'aquí, com la Plataforma per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià o Obra Balear; que tots els catalans haguem de continuar pagant amb els nostres impostos més delegacions de la Generalitat en l'exterior que mai, que es mantingui aquesta contínua despesa amb més acció exterior que en inversió en les pròpies famílies catalanes; que els catalans haguem de continuar sent els espanyols que patim una major pressió fiscal, un infern fiscal, els que paguem més IRPF i que un any més es perpetui l'impost de successions, aquest impost de la vergonya; que els mitjans de comunicació pública continuïn excloent a la majoria de catalans i que continuïn sent els mitjans amb el major pressupost dels mitjans autonòmics de tot el país; que mentre centenars d'alumnes catalans passen fred en els seus col·legis i els seus instituts perquè no funciona la calefacció, el Govern de tothom, com diuen ser, continuï pagant 650.000 euros a una escola a França; que no hi hagin noves inversions en infraestructures, en la millora dels serveis públics; amb la pròrroga del Govern no es podran iniciar noves inversions o programes. És a dir, els catalans hauran de continuar esperant els centenars de centres sanitaris pendents i els alumnes de Catalunya hauran de patir un any més estar estudiant en barracons en indignes condicions.

Nosaltres no podem votar a favor d'aquest decret. No podem donar confiança al decret que ja vàrem votar en contra amb Pere Aragonès. No podem refermar allò que vam votar en contra el 2022.

Davant d'això, nosaltres volem deixar una qüestió molt clara. Nosaltres estem al servei dels catalans, no al servei del Govern de Salvador Illa, perquè ni Salvador Illa ni el Partit Socialista són Catalunya. Ja ho vàrem dir ahir públicament: el Partit Popular no és el salvavides ni l'arnès de seguretat del Partit Socialista; el Partit Popular està al servei dels catalans i no al servei del Govern de Salvador Illa. Per tant, senyors del Partit Socialista, comencin a treballar, perquè el seu Govern comença a descarrilar.

Moltes gràcies.

El president

Ara té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. Bien, una vez que el PSC ha constatado su incapacidad para presentar unos presupuestos que solo apoyarían sus eternos vasallos, los Comunes, como consecuencia de su más que manifiesta debilidad política, decide lanzarse al vacío con este decreto ley que le permitiría hacerse con las herramientas necesarias para sobrevivir un año más despilfarrando el dinero de los catalanes. Porque de eso va este decreto ley, de la supervivencia de Illa a la cabeza del Govern de la Generalitat, mientras continúa aumentando el gasto político llenando los bolsillos de sus altos cargos, otorgando subvenciones nominales, como la de doscientos mil euros al nuevo secretario de Salud, o incluso repartiéndose el dinero público en forma de autoayudas con las que el Govern de Illa riega a su propio partido, el PSC: 83.000 euros en tan solo cuatro meses.

Aumento de altos cargos, consejerías sin sentido y todo lo que define la política de los socialistas: una política extremadamente expansiva en gasto inútil con el dinero de todos los catalanes y que, curiosamente, va a parar siempre a los mismos bolsillos, a los suyos. El único objetivo de este decreto es disfrutar de vía libre para una prórroga presupuestaria, un mayor endeudamiento de Cataluña que caería como una losa sobre las familias catalanas, que son las que al final deben pagar los caprichos ideológicos y las que deben mantener la macroestructura de su desgobierno.

Pues no, señores socialistas, no queremos que prorroguen los presupuestos de Esquerra Republicana; no queremos que nos endeuden aún más dedicando el dinero que necesitan las familias catalanas a autosubvencionarse, a pagar favores políticos que deben, a nuevas consejerías para imponer el catalán y perseguir el castellano en colegios u hospitales, a fomentar el «cagatió» en Kurdistán o la ideología de género en Raqqa y Pampa. No, no queremos que sigan aumentando nuestra deuda sin techo ni queremos que continúen tirando el dinero de nuestros impuestos, como si a los catalanes no nos costase cumplir con la extorsión fiscal a la que ya nos somete la Generalitat de Catalunya. (*Alguns aplaudiments.*)

La segunda parte del decreto habla de aumentar el tres por ciento el índice de renta de suficiencia de Cataluña, a un total de 27 millones de euros. No obstante, esta parte la embarran ustedes completamente al forzar a la oposición a votar en bloque a favor de su verdadero objetivo: el endeudamiento de la Generalitat. Pues otra vez no. Actúan como niños de párvulos, mezclando propuestas para diluir sus verdaderos propósitos. Si en algún momento les hubiese interesado aumentar el índice de renta de suficiencia de Cataluña, lo hubiesen presentado sin distorsiones, sin coacciones y sin intentar arrastrarnos al precipicio que implica votar a favor de un aumento del endeudamiento que pagarán las clases medias con sus impuestos y que impactará de lleno sobre las familias más humildes, empobreciéndolas aún más, y ustedes lo saben.

Son un gobierno débil, como el de Esquerra Republicana la pasada legislatura. Carecen de apoyos para sacar ni una sola propuesta legislativa, y mucho menos unos presupuestos. Para conseguir permanecer en sus poltronas y continuar agrandando la Administración pública a costa del esfuerzo económico de las familias catalanas, necesitan artimañas, mentiras y tretas como este decreto, al que, por cierto, ya nos tienen acostumbrados. Al parecer, todas las concesiones que le otorgaron al separatismo vendiendo Cataluña a una minoría sectaria no les ha servido de mucho y nos ha traído hasta este punto, a tener que presentar un decreto ley que tiene como objeto aumentar el gasto político y aumentar la deuda de Cataluña para mantener a Illa sentado en esa silla. (*Alguns aplaudiments.*)

Pueden aderezar sus mentiras con los artículos biensonantes que deseen: ya no les creen ni sus propios socios, esos a los que han vendido Cataluña. Y ahora pueden ir a sus redes sociales y señalar que la única –la única– oposición frontal de esta cámara ha votado en contra de aumentar el índice de renta de suficiencia de Cataluña. Mienten, como mienten siempre, porque la verdad es que a lo único que ha votado y votará en contra VOX es a que sigan enriqueciéndose a costa del trabajo de los catalanes.

Miren, no se puede gastar lo que uno no tiene. Si son incapaces de poner en práctica sus políticas porque carecen de apoyos para aprobar unos presupuestos propios sin aumentar la faraónica deuda que ya arrastra Cataluña –secundario, por cierto, a su despilfarro y a sus políticas separatistas, que también apoyan ustedes–, entonces convoquen elecciones ya. No nos alarguen en esta agonía, convoquen elecciones ya. (*Alguns aplaudiments.*) Pero no intenten mantenerse en el poder a toda costa aumentando nuestra deuda, porque los que lo van a pagar, los que van a pagar esa deuda son aquellos a los que ustedes dicen que van a aumentar el tres por ciento el índice de renta. Pan para ahora mismo y hambre para esta tarde.

VOX solamente apoyará unos presupuestos con un claro corte social, en los que se invierta en las familias catalanas, en su bienestar social y en su salud, a costa de recortar la macroestructura de la Administración pública, empezando por todos los altos cargos con sueldazos que el Gobierno socialista ha ampliado, las subvenciones ideológicas a sus entes afines y a terceros países, o las consejerías dedicadas a hostigar al que habla español. Votaremos en contra de que continúen hipotecando el futuro de nuestros nietos. Porque verán ustedes, señores socialistas: el dinero de los catalanes, donde mejor está es en el bolsillo de los catalanes.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, a vegades un, escoltant les intervencions precedents, té la sensació que s'ha equivocat de debat, perquè jo pensava que estàvem discutint el decret de necessitats financeres amb pròrroga pressupostària. Perquè, escoltant el senyor Castellà, no sé, un té la sensació que estem en un altre debat. Segurament, en política és difícil no entrar en contradiccions a dia d'avui, quan tenim les xarxes socials o l'hemeroteca, però, clar, veient la seva intervenció, sembla que vostès mai hagin governat la Generalitat en els darrers anys o no hagin gestionat la conselleria d'Economia. Perquè, clar, en aquest mateix Parlament només s'han aprovat tres pressupostos des del 2017, per cert, els tres gràcies al vot dels Comuns. Ho sap en aquest cas el senyor Giró, que va ser l'únic fins ara que ha aconseguit que el pressupost no s'aprovés en pròrroga pressupostària. Perquè vostès, des del 2017, senyor Castellà, o bé tenint la presidència de la Generalitat o bé tenint en aquest cas la conselleria d'Economia..., tots els pressupostos han passat per pròrroga pressupostària.

I també un té una mica la sensació de que sempre havia estat un decret tècnic, que tots sabem el que estem discutint avui, que és que, bàsicament, si no s'aprova, la Generalitat entra en fallida. Perquè, si no, a un li costa molt d'entendre –molt d'entendre– com, el 2018 –el 2018–, vostès, que tenien la presidència de la Generalitat, o el 2019, van aprovar aquest decret gràcies al vot de Ciutadans o del Partit Popular. Suposo que van fer algunes concessions al Partit Popular o a Ciutadans per vindre'ns aquí a donar lliçons al conjunt de les formacions polítiques que sí hi donarem suport, evidentment, perquè el que no pot fer és provocar un tancament de caixa, que és el que passaria si no s'aprovés aquest decret.

I, mirin, també els hi dic: tres pressupostos aprovats pels Comuns. També, algunes de les consideracions que feien vostès. Per cert, el 2020, amb una reforma fiscal, reformant i augmentant successions, apujant l'IRPF i, evidentment, també en aquest cas posant un impost a les elèctriques, en aquest cas amb el seu vot a favor, senyors de Junts, que vostès ja sabem que s'han convertit en els escolanets de les grans empreses elèctriques d'aquest país.

I jo voldria fer una reflexió també al conjunt de la cambra, i especialment a les formacions d'esquerres. Mirin, en un context com el que tenim a nivell europeu, i també a nivell estatal, on bàsicament tenim una estratègia de la dreta extrema i de l'extrema dreta de generar incertesa, caos i descontrol, comença a ser una mica preocupant que la hipergesticulació i, evidentment, la necessitat de focus guïïn tots els debats polítics que tenim, especialment a nivell econòmic. Perquè al final acabem parlant més dels problemes dels polítics que no dels problemes de la gent.

I, senyor Castellà, vostè hi ha fet referència –jo no anava a parlar-ne–, però el que ha passat de més rellevant aquesta setmana és que bàsicament vostès, per quatre titulars mal tirats i per tenir focus, quasi es carreguen la pujada de les pensions, la pujada de l'SMI, aturar els desnonaments... Puc continuar, si vol. *(Alguns aplau-*

diments.) Això és el que és Junts per Catalunya avui. I vostè pot dir el que vulgui, però vostès han votat al costat de PP i de VOX per res, per dos titulars avui en algun diari i per una mesura que ja estava en marxa, evidentment, en el cas de Catalunya. I a vostès jo encara no sé el que realment els preocupava, si era tindre dos titulars o que realment el que volien era recuperar el desnonament exprés a Espanya i que 58.000 persones que no van perdre el seu domicili en aquest cas el 2024 el perdessin el 2025. I això és del que vostès han de donar explicacions. I la resta, pirotècnia. La resta, el que són és problemes dels polítics i no problemes de la gent. I això és el que vostès estan fent.

I, anant al decret, hi ha dos elements que nosaltres, òbviament, també compartim: evidentment, la pujada de l'IRSC. Es parla aquí de l'IRSC amb una lleugeresa espectacular. Evidentment, clar..., és a dir, no ho sé, amb tota la distància que es vulgui, però, clar, aquí hi ha milers de persones –milers de persones–..., que en depenen, de la seva pujada, les seves prestacions socials, i que sí que, evidentment, si els hi pugen un tres per cent o no, que, evidentment, hauria de ser molt més, perquè un tres per cent és pràcticament misèria..., però que d'això sí que en depèn moltes vegades que determinades ajudes socials creixin o no creixin. I, per tant, a vegades es fan unes afirmacions en aquest faristol que, evidentment no és que estiguin vostès desclassats, és que estan a Mart, és que no coneixen la realitat, evidentment, dels nostres pobles i ciutats.

I, evidentment, també la renda garantida, perquè el que, evidentment, no pot passar és que, quan l'Administració s'equivoca, qui en pagui el preu siguin els ciutadans i ciutadanes. Nosaltres tenim algun matís, i ja l'hi hem traslladat també, el nostre grup parlamentari, amb algunes modificacions que fan. En tot cas, no és problema, perquè tenim un projecte de llei que, evidentment, també en aquest cas el Partit Socialista té un projecte de llei que volem debatre conjuntament, i podem ajustar aquests matisos en el debat parlamentari. Però ja li traslladem, consellera, que tenim també consideracions a fer.

I acabo amb dues reflexions finals també a la consellera d'Economia. Miri, vostè sap perfectament que si no hi ha pressupostos enguany no és per culpa nostra, i, en tot cas, no és responsabilitat també dels ciutadans i ciutadanes. Els acords d'investidura s'han de complir, i ens és igual la via i ens és igual, evidentment, el camí. Això no pot quedar en el tinter. I, evidentment, les mesures que fan referència a habitatge, a salut, a educació, a transició ecològica, d'això en depèn en bona mesura el futur del país. I, per tant, nosaltres, evidentment, li estenem la mà, però exigim, per una via o per l'altra, per la que sigui, el compliment estricte de l'acord d'investidura, i sap que serem eminentment exigents. Evidentment, col·laboració, però també exigència.

I la segona. També l'hi dic, consellera: compte amb la geometria variable. El que passa avui no s'hauria de tornar a repetir, i l'hi dic sincerament. El que no pot ser és que ens vinguin a buscar a l'esquerra per solucionar els seus problemes i els problemes del país, i amb la mà dreta i amb la dreta d'aquest país aprovin decrets com el que aprovaran després, que, evidentment envia un missatge molt contradictori a la ciutadania, que és –sempre ho diu el president Illa– que les lleis estan per complir-les. Doncs si algú se salta les restriccions amb aigua, el que s'ha de fer és complir-les. I l'avisó –l'avisó–: ens necessiten per a més negociacions, i la dreta no els hi votarà. Si segueixen jugant a la geometria variable, els problemes començaran per a vostès, perquè la responsabilitat, evidentment, és dels partits de l'oposició, però també, i principalment, és del Govern. I, per tant, el que els hi demano i els hi reclamo i els hi exigeixo, què és? Si s'ha de governar amb l'esquerra, es governa amb l'esquerra per a tot; no, després, es va buscar, per a les martingalades, Junts per Catalunya. Per tant, crec que el missatge ha quedat clar.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, i té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Som ben pocs ara ja, eh? Coneixen vostès el conte del vestit nou de l'emperador?, aquell que volent mostrar el seu poder va encarregar un vestit que en última instància no existia. El que va passar és que a la cort ningú es va atrevir a dir-li que no és que el vestit fos invisible, que és que el vestit, efectivament..., no hi havia re. I lo que va passar és que quan va sortir al carrer el poble va esclafir a riure, perquè el poble mai és idiota i s'adona de les veritats més òbvies. Doncs bé, avui no hi ha rialles, però sembla que ens toca venir a dir la veritat més òbvia, que és la que sembla que es vulgui amagar. Poden voler comportar-se com si hi hagués vestit, poden voler fingir que hi ha una majoria absoluta i que la resta de partits són simplement una comparsa, però la veritat és que governen en minoria.

Aquest Govern pot voler presentar-se com un govern estable i perdurable, però la pròrroga dels pressupostos demostra que aquest és un govern dèbil i temporal, si no sap escoltar la resta. El PSC té un govern en pròrroga. El PSC s'ha volgut presentar com un gran gestor d'una Catalunya mansa, però ni Catalunya és mansa, ni basta amb les aparences, ni basta amb els discursos, ni basta amb la marca. Així que, sense acritud, crec que li podríem dir al president Illa que obri els ulls, que estan en minoria i que toca arromangar-se i fer política, perquè no tenen aquesta majoria parlamentària.

L'escenificació pot ser molt grandiloqüent, però els números s'imposen. Si volien una legislatura de quatre anys basada en la gestió aparentment despolititzada, la realitat s'imposa. I aquí poden dir missa, però les sanitàries i les docents estan al límit, i la gent també, perquè la realitat s'imposa. Tenir feina ja no és una garantia de viure bé, i cada dia, a cada casa, quan la gent no dorm donant voltes i voltes a com s'ho farà, la realitat cruelment s'imposa.

Venim d'unes eleccions convocades després de no aprovar uns pressupostos. Ara tampoc tenim uns pressupostos. Aquí què passa? Que no se n'aprèn? No s'ha pres seriosament cap de les mesures que els hem proposat, fins al punt que presenten un règim sancionador que la CUP hem dut al Ple també una vegada i una altra, com a mesura urgent i necessària, i ens n'hem assabentat per la premsa. És molt fàcil venir aquí i dir que no tenim propostes, és profundament fàcil venir aquí i dir que no es pot parlar amb nosaltres. Però no s'oblidin que el poble no és idiota i que la realitat, al final, s'imposa.

No tenen pressupostos, però el marge per fer polítiques sense pressupostos és justíssim. No ens han dit què pensen fer, però una possibilitat continuista seria anar presentant decrets d'ampliació pressupostària de *totum revolutum*, on fiquem una mesura bona per deu per a les elits; això d'anar governant entre l'esquerra i entre la dreta. Doncs ja els avancem que no ens plegarem al xantatge a cop de decret, amb una mesura per al poble per cada deu de les elits. No perquè siguem els més purs d'aquest Parlament, sinó perquè creiem fermament que l'extrema dreta no es parará en grans discursos en aquest Parlament. L'extrema dreta es parará quan hi hagi més democràcia. La democràcia ha de ser una cosa prou gran i prou seriosa com perquè surti i desbordi aquest Parlament.

Divendres, quan estiguin presentant el seu programa econòmic, recordin que s'està intentant executar un desnonament. El Josep, un dels veïns, els ha fet una carta, al president Illa i a Jaume Collboni; una carta on recorda l'obvietat de que a Barcelona s'estan convertint blocs sencers en hotels encoberts. A mi, personalment, no se m'acut res més important que el 31 de gener estar amb els veïns de la Casa Orsola. La resta sabran lo que fan.

I, diputats del PSC, escollir no arromangar-se i fer política té conseqüències. No sé si saben entre quines coses pot escollir ara mateix la majoria del país. Ara mateix es pot escollir entre el tàper de pasta o el tàper d'arròs amb coses, entre anar amb manta per casa o oblidar-se de fer res fora de casa, entre pregar a un déu o pregar a la verge santa perquè quan es trenca la caldera no es trenqui res més en aquell mes, i, clar, entre alprazolam o lorazepam, entre Prozac o Orfidal..., que no sé si saben lo que són, però imagino que sí, perquè tota Catalunya saben lo que són. I em sembla un problema de primer ordre que en aquest país tothom sàpiga ja els noms dels antidepressius i es puguin fer recomanacions entre amics i famílies, en converses molt més llargues que les que tenim amb els nostres metges, que actualment, pràcticament, només ens atenen per telèfon. En tres anys, publicava l'altre dia, ha augmentat un 169 per cent l'ús d'antidepressius; en el cas d'adolescents, un 253 per cent. Estem parlant de que els menors de divuit anys, un de cada quatre s'ha fet autolesions. No són una generació de vidre i no és una generació fràgil. El que és fràgil ara mateix és el seu futur.

I sí, necessitem un sistema de salut pública amb prou recursos per atendre la salut mental, perquè pagar-te o no pagar-te un psicòleg no hauria de tenir a veure amb si encens o no encens la calefacció a l'hivern. Però aquesta, sabem tots que no és la solució de fons. La depressió, l'insomni, no augmenten per decret diví. No és una casualitat, no és una maledicció i no té a veure amb la nostra fragilitat. No hi ha un sol informe seriós que desvinculi la sanitat i la salut mental de les característiques i de la vida en la que vivim.

En conseqüència, aquesta salut mental, aquesta depressió, aquest no dormir, és conseqüència de no saber si s'apujarà la inflació, si s'apujarà el lloguer, si s'apujarà la hipoteca, si s'apujarà el transport, si s'apujarà l'electricitat, si s'apujarà l'aigua, si hi haurà pressupostos, si hauran de retallar línies senceres dels sectors socials o de la sanitat. És conseqüència de no saber ben bé què serà de tu el proper mes o el proper any. És política i, concretament, és falta de política. Que en aquest país la majoria no sapiguem què vol dir aquest enfilall de medicaments hauria de ser un objectiu de qualsevol partit que es vulgui dir a si mateix que està al costat del poble.

Així que serem molt clars, perquè creiem que en aquesta legislatura havíem començat ja posant-ho sobre la taula, però semblaria –semblaria– que no se'ns ha pres prou seriosament. Quan vulguin parlar de com garantim el dret a l'habitatge, ens truquen. Quan vulguin parlar de com controlem els preus perquè la inflació i saber què ens costarà el menjar l'any que ve no sigui més difícil que Pasapalabra, ens truquen. Quan vulguin que parlem que en aquest país no s'hagin de fer equilibris entre encendre la calefacció o anar al dentista, ens truquen. Quan vulguin que ningú hagi de viure amb qui la maltracta, perquè, si no, a veure què fa per pagar a final de mes les factures, ens truquen. Quan vulguin que abordem per què la gent no pot dir que no a un treball on es juga la vida, ens truquen. Quan sigui veritat el que va dir el president Illa, de que no li tremolarien les cames per tocar privilegis, ens truquen. O no. O segueixen dient que gestionaran, segueixen aparentant, però llavors a nosaltres ens tocarà seguir venint aquí a dir que no hi ha vestit. I em sembla bastant trist que a aquestes alçades ens puguem permetre aquest tipus de coses.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per acabar aquest torn d'intervencions, és el torn del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Ens solliciten el vistiplau perquè el seu Govern pugui endeutar-se i fer front a les ajudes i prestacions socials. Una de les mesures que preveuen és la renúncia a les quantitats indegudes percebudes per beneficiaris de la renda garantida de ciutadania, un es-

càndol que Aliança Catalana ja va denunciar en aquesta cambra i que vostès declinen afrontar.

Sembla que som els únics que tenim ganes i voluntat d'investigar les greus negligències en què, per acció o omissió, s'ha incorregut. Sembla que estem sols en l'afany de depurar responsabilitats per la malversació que s'ha fet de diners públics, uns pagaments indeguts que es van produir sota la conselleria del senyor Carles Campuzano, que no va exercir cap tipus de control ni fiscalització sobre les ajudes atorgades i que l'actual consellera, Mònica Martínez, es nega sistemàticament a investigar. Es nota que juguen amb els diners del ciutadà i no amb els propis. Si fossin els seus, segur que filarien més prim. Vint-i-dos milions d'euros destinats a famílies presumptament vulnerables que no van acreditar mai aquesta vulnerabilitat. Algunes d'aquestes famílies han retornat els diners. Ara, trencant tot principi d'igualtat, la resta no seran obligades a tornar-los.

En un sol decret, demanen poder endeutar l'Administració catalana i renuncien a cobrar els ajuts indeguts que es van pagar sense acreditar el dret a ser-ne beneficiaris. És a dir, admeten que no saben gestionar ni fiscalitzar els diners públics, però demanen continuar endeutant l'Administració. Total, ja pagaran els ciutadans llevant-se cada dia a les sis del dematí.

Votarem en contra d'aquest decret llei perquè no hi ha cap voluntat ni intenció de redissenyar el sistema d'ajuts i prestacions ni el cribratge que permet destriar a qui es concedeixen. Mentre no hi hagi una fiscalització apropiada que impedeixi l'accés fraudulent a les ajudes via empadronaments irregulars, no aprovarem aquest increment en la pròrroga pressupostària.

Sí que avalem que s'endeutin l'Institut Català de Finances, l'empresa pública Energies Renovables Públiques de Catalunya o Infraestructures de la Generalitat, perquè veiem adient i convenient que es mantinguin i continuïn les obres de les infraestructures ja iniciades. Però, això sí, els instem a controlar-ne la gestió. Que no ens passi com l'any 2009, quan un tal Salvador Illa fou cessat com a director general d'Infraestructures de la Generalitat per inflar amb un sobrecost del cinquanta-dos per cent el projecte de construcció de Ciutat de la Justícia, tres dies abans de la seva inauguració. Amb tant de murri corrent pels despatxos i passadissos, paga la pena tenir els ulls ben oberts.

La vicepresidenta primera

I ara sí, per tancar el torn d'intervencions, és el torn del Grup Parlamentari del PSC - Units per Avançar, i té la paraula el diputat Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, vicepresidenta. Conselleres, consellers, diputades, diputats, el més barat és donar consells, i a vegades es posa en evidència l'existència d'una clara i manifesta doble vara de mesurar, per no parlar directament d'hipocresia majúscula.

Quan se'ns retreu l'existència d'un decret de pròrroga pressupostària i s'atribueix, diguem-ne, a la manca de projecte, la manca de socis, les referències a la manca d'estabilitat suposo que serien aplicables també a quan un –i em refereixo a Junts– tenia responsabilitats de govern, com quan es van prorrogar els pressupostos de 2013, 2016, 2018, 2019 i 2021, en els que vostès també formaven part del Govern i tenien la màxima responsabilitat al capdavant de la Generalitat. Si quan ens planteja que ens apartem, que vostès volen agafar el relleu, és per fer exactament el mateix, fariem el negoci del Robert amb les cabres: poc benefici, diguem-ne, tindríem amb el canvi que vostès ens plantegen avui de manera tan prepotent i poc humil.

Entrant directament en el contingut del decret que ens porta avui aquí, com ha explicat la consellera en la seva exposició, amb el decret que avui sotmetem a convalidació, ens trobem davant la preceptiva tramitació del decret llei de necessitats financeres en pròrroga pressupostària, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya i de mesures en l'àmbit de prestacions socials; un decret llei,

com deia, que es produeix d'acord amb l'article 33 de la llei de finances de Catalunya i la llei de finançament autonòmic, en el moment en què en data 1 de gener no hi ha en vigor un nou pressupost, i en aquest cas, en el 2025, per tal d'adequar determinades necessitats financeres que no es poden ajornar, en especial les que necessiten endeutament, que han de ser autoritzades amb una norma amb rang de llei.

L'article primer, com s'ha explicat, d'aquest decret regula aquestes autoritzacions d'endeutament, l'atorgament d'aval i altres garanties necessàries per atendre les necessitats públiques.

Aquesta situació de pròrroga fa necessària també la regulació de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, que estableix, d'acord amb la llei de prestacions socials de caràcter econòmic –per tant, és necessari portar-ho amb tramitació per llei–, doncs, aquesta actualització de l'indicador com a índex que regeix la valoració de la situació de necessitat per accedir i tenir dret o accés a les prestacions. L'increment d'aquest indicador permetrà mitigar la pèrdua de capacitat per assumir les despeses de moltes persones, dels beneficiaris, i mitigar la pèrdua d'ingressos reals d'aquestes persones. Mitjançant aquest decret s'estableix, doncs, un increment d'un tres per cent.

Així mateix, com s'ha dit, també s'estableix la no exigibilitat del deute en concepte de la renda garantida de ciutadania o del complement econòmic a la prestació de l'ingrés mínim vital que no superi el cinquanta per cent de l'IRSC en data de modificació o extinció d'aquesta i que, com s'ha dit, hi insisteixo, resol evitant en termes de justícia social la reclamació del deute que pot comportar un empitjorament de la situació de vulnerabilitat.

En el primer article del decret, s'autoritza, com s'ha dit, el Govern a realitzar operacions d'endeutament –les de l'Institut Català de Finances, les de la companyia energètica–, formar operacions d'endeutament per accelerar la transició energètica. També al Govern, avals..., s'autoritza el Govern a donar avals per fer funcionar o per permetre el funcionament d'Infraestructures de Catalunya; operacions de crèdit a cooperatives amb un límit de fins a 25 milions d'euros. També a l'Agència Estatal d'Administració Tributària; s'autoritza a garantir fraccionaments i ajornaments de tributs amb un límit de 12 milions d'euros. També préstecs universitaris amb un màxim de 4 milions; s'autoritza el Govern a préstecs per a l'economia social de fins a 8,3 milions d'euros, a garantir préstecs a empreses industrials i de serveis a la producció de fins a 30 milions, préstecs a empreses innovadores de fins a 7,7 milions d'euros i, finalment, pot garantir préstecs per a projectes culturals fins a un màxim de 8 milions d'euros.

Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, estem absolutament compromesos amb els objectius del pla de Govern. I amb la mateixa fermesa apostem per l'estabilitat i per la gestió d'un govern al servei de la ciutadania, un govern de tothom, que té com unes de les seves bases l'estabilitat, la generació de confiança, treballar de manera perseverant i infatigable perquè a Catalunya es generi prosperitat compartida per al conjunt de la ciutadania.

I estem segurs d'estar en el bon camí, malgrat no disposar, com voldríem, d'un nou pressupost per al 2025. El 2024, per posar-los alguns exemples del que acabo de dir, hem tancat amb 55.200 persones més treballant a Catalunya, un total de 3.855.900 persones, una població activa que arriba als 4.185.200 persones. Amb millores pel que fa a l'ocupació entre les dones, els joves i la qualitat de l'ocupació, ocupació més estable i de millor qualitat. Una taxa d'atur que es redueix en 1,3 punts respecte a l'any anterior i que deixa la taxa en un 7,9 per cent, la millor des del segon trimestre de 2008.

I vostès callen, com deia el diputat Batet aquest matí, davant d'aquesta situació. Amb el retorn de les seues socials d'algunes importants empreses a Catalunya. I vostès també callen respecte a aquests fets i aquests elements positius per a la realitat de

l'economia i de la societat catalana. Sembla que estan més còmodes en la inestabilitat que en aquest context de generació de prosperitat.

Malgrat aquestes dificultats per consolidar aquest context, no, mai ens aixecarem de cap taula de negociació que permeti avançar en disposar dels instruments de gestió del Govern, també als pressupostos. És evident que seria millor disposar d'un nou pressupost per al 2025 que un pressupost prorrogat, però tot i que no tinguéssim el pressupost per al 2025, ni el Govern ni Catalunya no s'aturen. I utilitzarem els mecanismes previstos a la Llei de finances de Catalunya per disposar dels instruments pressupostaris necessaris per portar a terme el pla de govern. Avui la pròrroga i els que siguin necessaris. Ni Catalunya ni el Govern s'aturen, ni s'aturaran i seguirem gestionant per generar el marc de prosperitat, millora de l'ocupació i redistribuir els beneficis d'aquest creixement en favor d'una majoria social.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Acabat el debat, procedirem a la votació. Crido a votació.

(Pausa.)

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 11/2024.

Comença la votació.

El resultat ha estat el següent: 68 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 11/2024 ha estat validat. D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. Hi ha tres grups parlamentaris que ho demanen. Ateses les peticions formulades per aquests grups parlamentaris, sotmetrem a votació si aquest decret llei s'ha de tramitar com a projecte de llei o no. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat: vots en contra, 68; vots a favor, 67.

Vist el resultat de la votació i d'acord amb l'article 158.4 del Reglament, el Decret llei 11/2024 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret llei 12/2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre

203-00006/15

I atès que hem clos aquesta part d'aquest punt de l'ordre del dia, passem al següent, que és el cinquè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 12/2024, de 23 de desembre, pel qual es modifica l'article 29 bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el Govern per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, en conseqüència, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern, l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputats, diputades. Permetin-me que comenci la defensa d'aquest Decret llei 12/2024 pel qual modifiquem l'article 29 bis del text refós en matè-

ria de legislació de matèria..., en matèria d'aigües de Catalunya, i voldria començar amb una primera part remarcant la importància de treballar colze a colze amb els ajuntaments.

Mirin, l'amenaça de la sequera pesa sobre les espatlles de Catalunya i de molts catalans i catalanes. La major part del nostre país ha mirat cap al cel, el temps, l'evolució dels núvols, les reserves dels pantans a vegades amb esperança, però sovint amb preocupació. El Govern és absolutament conscient d'aquesta amenaça. L'estat de les reserves d'aigua als embassaments és una dada que ha estat i és una preocupació, com els deïa, diària a Catalunya. Les conques internes en aquests moments es troben a l'entorn del trenta-dos per cent de la seva capacitat. Les perspectives dels pròxims mesos fan que haguem de ser precisos..., en els usos que fem de l'aigua –previsors.

La immensa majoria dels catalans i catalanes han mantingut al llarg del temps..., i jo crec que ho hem destacat tots els grups i val la pena de dir-ho, la ciutadania ha mantingut al llarg de tot aquest temps un comportament d'una gran responsabilitat. Són perfectament conscients de la gestió del risc que suposa la sequera. Quin és, doncs, l'objectiu de la modificació, com els deïa, d'aquest article 29 bis? La raó d'aquest Decret llei 12/2024 és abandonar la via punitiva als municipis i d'aquesta manera poder-hi treballar de manera col·laborativa colze a colze per resistir el temps que encara ens faci falta fins que Catalunya pugui superar d'una vegada per totes aquesta amenaça de la sequera.

Per tant, demano des d'aquest faristol, que els diners dels ajuntaments no hagin de servir per pagar sancions, sinó que puguin servir per millorar l'eficiència de les seves xarxes en baixa d'aigua. Catalunya, com els deïa, viu la pitjor sequera que ha patit mai en la seva història. El canvi climàtic ha provocat, d'una banda, la disminució estructural de la pluviometria i, de l'altra, un període llarguíssim de sequera que es perllonga i es manté en el temps; inesperat, jo crec que no, però en qualsevol cas, el grau d'eficiència dels municipis i de tot Catalunya sí que és i era millorable.

Però què hauríem dit si algú hagués vingut en aquest escenari a sancionar el propi govern o la Generalitat? No hauríem dit des del Govern, des de la Generalitat, que seria més encertat ajudar-nos a ser més eficients? Quin alcalde o alcaldessa imaginem vostès que no vol ser més eficient en la gestió del cicle de l'aigua? Perquè la Generalitat i el Govern havia i ha de millorar també l'eficiència en la gestió hídrica. Si en lloc d'ajut d'altres administracions ens arribessin sancions, no hauríem trobat com a mínim una disfunció en aquesta qüestió?

I vull aprofitar també aquesta intervenció per reconèixer l'extraordinària tasca de l'Agència Catalana de l'Aigua. Treballen contrarellotge per millorar l'eficiència. I em consta també el treball iniciat per molts municipis catalans –més de set-cents– per utilitzar cada litre d'aigua de manera adequada i rigorosa. Fixin-se, l'ACA i ATL han iniciat també les obres de la canonada a Barcelona al seu pas per Badalona. Fa vint anys que es perden 180.000 litres cada dia en aquesta canonada. És un treball, una obra, una infraestructura molt complexa. Únicament, de fet, construint una segona canonada bessona, en paral·lel, es podrà reparar la primera. Ja poden imaginar l'envergadura d'unes obres i d'unes canonades on hi caben –perquè ens en fem una idea– persones a dins.

Aquest desembre el Govern ha començat a treballar per acabar amb aquesta fuita de dècades, 180.000 litres per 365 dies l'any durant vint anys. Sort que en aquestes circumstàncies ningú va pensar en sancionar la pròpia Generalitat i evitar que aquests recursos no poguessin estar destinats a altres polítiques o a altres qüestions, entre d'altres, la reparació d'aquestes canonades. Nosaltres estem convençuts que els diners dels ens locals i dels ajuntaments han de ser destinats a serveis bàsics a la ciutadania. Per tant, els demanem que abandonem aquesta línia d'assenyalament i punitiva perquè els ajuntaments tinguin els recursos suficients per poder millorar les seves xarxes en baixa.

Els deia, sobre el canvi climàtic, que la sequera és una de les pitjors conseqüències del canvi climàtic. La gestió del risc és una altra conseqüència, perquè la lluita contra el canvi climàtic no és només una qüestió científica, també té una dimensió política i aquesta dimensió implica la posició de no acceptar centenars de morts, com malauradament va ocórrer amb la dana a València. El Govern no està disposat a acceptar aquests riscos i això exigeix portar a terme accions, d'una banda, per combatre l'escalfament global i, per l'altra, l'adaptació al canvi climàtic, perquè algunes de les seves pitjors conseqüències, com veiem, ja han arribat.

Entre aquestes conseqüències hi ha la manca de pluja estructural, especialment a la conca del Mediterrani, i aquesta sequera que ens està afectant des del 2021. Per tant, una sequera, com els deia, perllongada en el temps –portem més de tres anys en aquesta situació i es va començar a sentir el desembre del 2021– i en aquests moments l'ACA està treballant –m'hauran sentit dir-ho en algunes ocasions– en un històric empitjorat. És a dir, estem treballant contrarellotge pensant que aquest 2025 pugués ser encara un any pitjor en l'àmbit de pluviometria del que han estat els anys anteriors.

Per tant, una sequera extrema que ha fet que assolíssim estats d'emergència en diferents àmbits. L'últim, Fluvià-Muga o el Priorat, on hi ha problemes importantíssims vinculats a la gestió de l'aigua. Per tant, és una situació que té una afectació directa en els sistemes d'abastament i sanejament d'aigües residuals. La sequera, efectivament, ha fet que hi hagués una disminució del recurs hídric disponible en demandes bàsiques tan importants com la pròpia de la ciutadania, dels ajuntaments, però també de la indústria, també de l'agricultura i en tractaments de sanejament que han de ser en aquest estadi més rigorosos que mai.

En aquesta situació, el Govern de la Generalitat ha pres un seguit de decisions i de mesures per allunyar aquesta amenaça de la sequera o aquesta disminució estructural a Catalunya de la pluviometria i, a la vegada, Catalunya ha de portar a terme els canvis necessaris per combatre aquest escalfament global. Ha de contribuir, finalment, a aquesta descarbonització, dit d'una manera més planera, a viure i a produir d'una manera verda.

I tot això ho dic perquè des del negacionisme s'aporten fórmules màgiques i ignoren que el noranta per cent dels científics apunten al diòxid de carboni com la principal causa d'aquest escalfament global. I per això també els vull recordar que Europa ha tingut un model d'èxit democràtic fonamentat en el racionalisme i l'humanisme. I davant aquests discursos populistes, els demòcrates i les forces de progrés cal que concentrem tots els esforços en lluitar contra aquest escalfament global. I combatre'l..., per combatre'l, farà falta l'esforç i el compromís de tothom.

Els discursos de la reacció han de conèixer, per exemple, que afectant només zones entropitzades no superarem mai el trenta per cent d'energies netes i que, en canvi, hem d'arribar a aquest cent per cent, i en aquest camí també, el de la transició energètica per la lluita contra el canvi climàtic, el suport dels ajuntaments serà del tot imprescindible. Per tant, els hi poso com un exemple més de la necessària col·laboració amb els ens locals.

Per tant, demanem renunciar a aquesta via punitiva per demanar el suport de tothom a ser més resistents contra les conseqüències del canvi climàtic. Necessitem treballar amb el món municipal, amb inversions conjuntes per guanyar cada litre d'aigua i necessitem treballar, amb els ajuntaments, el suport a les renovables també com a una de les úniques vies de descarbonització.

Quines mesures hem fet de manera decidida fins avui? Mirin, el Govern de la Generalitat va aprovar el pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera l'any 2020. Ha estat modificat en tres ocasions, dues el 2023 i una el 2024. Aquest pla especial té la finalitat d'adaptar les mesures per anar afrontant la situació, i el pla estableix mesures a aplicar segons els diferents escenaris d'alerta, d'excepcionalitat i d'emergència.

En les circumstàncies que ha viscut Catalunya, podríem dir que aquest marc ha funcionat raonablement bé, i va permetre no tenir conseqüències pitjors de les que ja va patir Catalunya, i, sobretot, en alguns sectors concrets, especialment la pagesia.

En l'aplicació de les mesures del pla es va constatar que alguns municipis no van poder complir amb aquest límit de consum de recurs hídric màxim fixat, el que coneixem com a «dotacions», però també es va constatar que, generalment, aquests ajuntaments no estaven malbaratant. No complien perquè no podien complir, perquè pateixen ineficiències i manques d'inversions a la xarxa del servei d'abastament, però ho volen. I volen trobar, des del món municipal, la voluntat i un camí de col·laboració i de trobar solucions conjuntes. També m'ho hauran sentit dir: hi havia petits municipis que havien d'assumir inversions de més de 700.000 euros, quan això no era ni molt menys, acumulat en un mandat, el pressupost que tenen destinat a inversions.

Pel que fa a la millora dels serveis d'abastament, l'ACA va adoptar diferents línies de subvencions adreçades als municipis, i vam començar a donar valor a que els ajuntaments disposessin d'ordenances d'estalvi. Per aquest motiu, també l'ACA va oferir un model d'ordenança municipal reguladora de les mesures i usos d'aigua. I fixin-se, els municipis que han aprovat l'ordenança, a hores d'ara, ja són més de tres-cents, i d'altres que l'estan tramitant. Per tant, hem passat de cinquanta-set municipis que tenien aquestes ordenances al desembre del 2023 a 315 en l'actualitat. Una mostra més de la necessària col·laboració i de la voluntat dels municipis de treballar conjuntament i resoldre aquesta qüestió colze a colze.

A més, els hi deia, un total de 705 municipis de Catalunya han presentat projectes per a la realització d'actuacions per a la millora i renovació de les xarxes, digitalització dels sistemes de gestió de l'aigua, impermeabilització de dipòsits, campanyes de recerca i reparació de fuites d'aigua.

La valoració de totes aquestes actuacions, des del punt de vista del Govern, són positives, perquè l'execució d'aquestes obres de millora per part dels ens locals, l'aprovació dels plans directors municipals i d'ordenances ens han de permetre assolir, finalment, l'objectiu d'estalvi dels recursos, en aquest cas, de recurs hídric.

Totes les actuacions municipals per a l'eficiència de serveis d'abastament d'aigua preveuen un cofinançament per part dels ajuntaments. Aquests 129 milions d'euros a disposició preveuen també cofinançament. Per tant, ens trobem que els ajuntaments han de destinar també, com és normal, recursos econòmics per a aquestes obres de millora de la xarxa, alhora que han de pagar sancions pels incompliments.

Vostès saben que amb l'esperit de la Llei 9/2023 –amb l'esperit, lamentablement, no escrit–, tots vàrem concloure que aquells ajuntaments que fessin un esforç extraordinari amb recursos tècnics i econòmics per anar assolint millores en l'eficiència, se'ls hi aplicaria una mena de moratòria en el règim sancionador, perquè es veia que no era una via justa. Per tant, aquest esperit d'aquell moment és el que els demano avui en la votació.

Finalment, la finalitat d'estalviar aigua s'està assolint amb aquestes intervencions de millora en la xarxa, i, per tant, els diners, des del nostre punt de vista, són més eficients si s'aboquen, precisament, en aquestes millores.

Des del nostre punt de vista, no té cap sentit apreciar una voluntat d'incompliment en aquells municipis que estan executant actuacions que han de permetre, precisament, el compliment d'aquestes dotacions.

Per tant, per un principi de proporcionalitat i d'eficàcia, ens sembla molt més eficaç el compromís d'actuacions concretes dels ajuntaments per al compliment del pla que no pas la via punitiva i de la sanció, com hem vist amb les dades que els hi he estat, doncs, compartint.

En conclusió, el Govern de la Generalitat considera que el pla especial d'actuació en situació d'alerta i eventual sequera ha mostrat un funcionament al llarg d'aquests anys raonablement bo.

En segon lloc, ha tingut ajustos, i el millor ajust és treballar, des del nostre punt de vista, amb col·laboració i colze a colze amb el món municipal, que té tota la intenció i voluntat d'aportar solucions. I vostès ho saben molt bé, perquè, finalment, en aquests ajuntaments, doncs, hi ha alcaldes i alcaldesses, jo crec que de pràcticament totes les formacions polítiques d'aquest plenari.

I en tercer lloc, la Generalitat també ha de millorar l'eficiència, i ho està fent, per exemple, com us deia, a Badalona.

La resposta a un problema com el de la sequera és conjunta, i per això els demano a tots vostès no que donin suport al Govern només amb aquest decret, sinó al món municipal, per tal que puguin fer les accions necessàries per ser més eficaços en el recurs hídric a Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. A continuació, passem a la intervenció dels grups parlamentaris per tal que puguin fixar la seva posició. Segons es va acordar a la penúltima Junta de Portaveus, els grups parlamentaris tindran un torn de set minuts per a cadascun.

En primer terme, per tal de fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Molt bé. Gràcies, president Rull. Consellera, consellers, diputades i diputats, avui el Govern porta, com ha explicat la consellera, aquí, a debat i votació, el Decret llei 12/2024, que el que pretén és derogar el règim sancionador als ajuntaments en la qüestió de les dotacions màximes d'abastament d'aigua.

Nosaltres, en el seu dia, quan el Govern anterior, unilateralment, va treure el decret llei, que, en aquell moment, era l'1/2023, que incloïa aquest règim sancionador, ja vam ser molt clars i vam dir que menys sancions i més ajuts i més inversions, que menys espolsar-se les responsabilitats cap als ajuntaments, i, en canvi, més assumir la feina, la responsabilitat des de la pròpia Generalitat.

Per tant, nosaltres hi estem d'acord. Nosaltres votarem a favor d'aquest decret llei. I vostès, conselleres, si avui, com a govern, tiraren endavant aquest decret llei, serà ni més ni menys que per la coherència de Junts per Catalunya.

Vostès, a més a més, volen que aquest decret llei, l'esperit sigui retroactiu, cent per cent retroactiu, d'acord? Però nosaltres aquí també els hi diríem que tinguin en compte i que premiïn aquells ajuntaments que en el seu dia es van esforçar sobre manera per poder complir el que eren, doncs, aquestes dotacions, perquè si no, evidentment, crearem uns greuges comparatius que no voldríem.

Les sancions, les traïem. D'acord. Però, i les inversions i les actuacions, els projectes? Això és el que realment a nosaltres ens preocupa.

I repassant l'annex 2 de la nostra llei, que vam liderar com a Junts per Catalunya, que és la Llei 9/2023, de mesures extraordinàries i urgents per a la sequera, allà estan llistades totes les actuacions imprescindibles per al nostre país. De fet, amb data 27 de desembre, li vam demanar per escrit que ens digués quin era l'estat actual d'aquestes inversions; encara estem esperant resposta. Però, en tot cas, per la informació que tenim, si la repassem, veurem que en el cas de la dessalinitzadora de Blanes, que és una obra cabdal que ens ha de permetre passar dels vint hectòmetres cúbics / any actuals a vuitanta hectòmetres cúbics, i això, evidentment, per als gironins –els dos som gironins–, doncs, implica poder reduir moltíssim el transvasament que patim des de Girona, del Ter cap a Cardedeu, cap a Barcelona.

És una obra que vostès i el Govern anterior van espanyolitzar: van cedir-ne la construcció a l'Estat espanyol. I vostès, que resulta que són el PSOE aquí i el PSOE a Madrid, no hi ha manera que aconseguixin signar el conveni de col·laboració amb el *ministerio*; per tant, ni molt menys la licitació del projecte constructiu i de l'obra

que ha de permetre materialitzar aquesta infraestructura, com dic, cabdal per al nostre país. I, de fet, vostès mateixos han reconegut ja que en lloc del 2028, com havien dit, ja com a mínim la passen cap al 2029.

En fi, nosaltres, com a Junts per Catalunya, vam deixar el projecte bàsic resolt fa cinc o sis anys enrere i, per tant, els exigim que tirin endavant les negociacions que facin falta per poder desencallar aquesta obra. Igual com tampoc hi ha el conveni signat per a la dessalinitzadora del Foix.

Repasant més obres, les que tenen a veure amb regeneració i que afecten especialment i estan alentint les obres imprescindibles del Besòs. Home, pot ser que vostès estiguin trobant problemes de qualitat de l'aigua, perquè aquestes aigües regenerades, moltes venen d'ús industrial; escolti, espavilin-se, eh? Apliquin les millors tècniques, mirin altres països com ho estan fent, però vostès són al Govern, vostès tenen els mitjans, i, per tant, no és excusa.

I vostè deia que estan tirant endavant obres com, per exemple, les fuites de Badalona o les obres de Cardedeu. Home, són obres de l'àmbit d'Aigües Ter Llobregat, que, precisament –hi torno–, són obres en les quals vam deixar el projecte resolt, nosaltres, Junts per Catalunya.

Però més enllà de la nostra llei, si mirem el Ple monogràfic de sequera, allà, amb els seus vots, es va aprovar el nostre pla nacional de resiliència hídrica, que contenia, per exemple, dues propostes: una era la digitalització de tot el cicle de l'aigua; l'altra era la creació d'un ecosistema d'empreses d'enginyeria, quilòmetre zero, catalanes. No hem vist per enlloc res de tot això.

Més temes que tampoc vostès han defensat –i aquests ja no ens estranyen tant–: tot el que tingui a veure amb Madrid, que depengui encara, malauradament, de l'Estat espanyol. Per exemple, el que és la remodelació, la modernització dels canals d'Urgell per poder deixar de regar a manta i, per tant, tenir més recurs hídric disponible, el qual, una part, es podrà dedicar també a ús d'aigua de boca. En això, vostès no han ni tan sols encara arribat a un acord de finançament amb l'Estat espanyol. No ho entenem.

Aquest Parlament, la legislatura passada, va aprovar –i, de fet, demà tornarà a estar a votació; tenen l'oportunitat, si volen, de votar-hi a favor– que l'Estat transfereixi les competències absolutes i integrals sobre les conques i els recursos hídrics de la CHE, de la Confederación Hidrográfica del Ebro, en el seu pas per Catalunya. Perquè volem des de Catalunya que l'ACA gestioni la totalitat del territori, no només les conques internes. Això, evidentment, ja no..., seria..., ja seria molt sorprenent; vostès tampoc ho han defensat.

Com tampoc han defensat..., tornem-hi amb la dessalinitzadora de Blanes, que encara ara al web del *ministerio* diu: «*El Estado asume la construcción de...*, la desalinitzadora de Blanes, del Tordera, per 220 milions d'euros.» Això, vostè ho sap, i ens ho va reconèixer aquí en sessió plenària, que al final va ser una mentida triletra: al final ho pagarem els catalans amb el cànon de l'aigua i, a sobre, suposo, amb interessos. Per tant, això, tampoc han defensat vostès a Madrid que ho pagui l'Estat espanyol.

Per tant, consellera Paneque –si hi hagués és el president Illa, li diria el mateix; no hi és–, no li deurà sorprendre que jo li digui que el seu Govern és un govern sotmès, és un govern submís i és un govern somort. Sotmès, no descobrirem res: sotmès, evidentment, forma part de l'ADN de l'Estat espanyol, és una de les seves raons de ser de sempre, de fa dècades, de fa segles sotmetre Catalunya. Però una altra cosa és l'actitud que hi posem des d'aquí. I mentre que nosaltres, Junts per Catalunya, i ho hem demostrat d'una manera brillant aquests dies a Madrid, amb el lideratge de la Míriam Nogueras, defensem amb tota la determinació, amb tota la fermesa, els interessos del nostre país i de la seva gent, vostès el que hi posen, en canvi, és submissió. I quin és el resultat? Que quan un, l'Estat espanyol, et vol sotmetre i vostès hi posen submissió, doncs el que tenim és un govern absolutament somort, que no compleix ni el que vos-

tès es van posar tant en boca al principi de legislatura, que era que gestionarien el dia a dia. Doncs no serveix ni com a gestoria. És així de greu la cosa.

Per tant, en conclusió, senyora Paneque, el Govern socialista..., vostès són un govern sotmès, submís i somort.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Diputades, diputats... Consellera Paneque, així no. Advertència. Primera advertència: així no. El que veurem avui aquí en aquest Parlament no val, i no val per moltíssimes coses. El que fan vostès aquí avui no és una altra cosa que eliminar un règim sancionador que es va incorporar per tal de dissuadir l'incompliment dels consums establerts en el pla especial de sequera per assegurar l'abastament de l'aigua a la població i minimitzar els efectes negatius sobre l'estat dels recursos hídrics. I res ha canviat. Estem pràcticament igual que en aquell moment.

Ja li avanço que la posició d'Esquerra Republicana en aquesta votació serà la de mantenir la línia de la responsabilitat, de la coherència i del compromís amb els nous valors de la cultura de l'aigua. El que vostès fan avui aquí –vostès, el Govern del PSC, el Govern del senyor Illa i Junts per Catalunya, i la dreta segurament també..., l'extrema dreta també s'hi sumará–, no. Així no ens hi trobaran. I tindrà conseqüències aquest tema.

Miri, des d'Esquerra Republicana seguim defensant que augmentar l'oferta de l'aigua no ha de ser per consumir-ne més –aquest és el seu error, i avui vostès fan exactament això: promoure el consum excessiu de l'aigua–, sinó que el que hem de fer és proveir aigua necessària i suficient per quan venen els moments de sequera i els moments durs, que en aquests moments estem aquí.

Per tant, si el Govern de Salvador Illa, amb la complicitat de Junts i de la dreta i de l'extrema dreta, vol ser irresponsable en la gestió de l'aigua, a nosaltres no ens hi trobaran. De fet, l'hi reitero –vostè ho ha dit–, en quina situació es troben en aquests moments els embassaments de la conca interna de Catalunya? Pràcticament, doncs al trenta-dos per cent. No és una bona situació, com tampoc és una bona situació, perquè vostès ho han dit, doncs que, segurament, si no plou bé i força al mes de març i a la primavera, hauréu –o hauran– de prendre mesures de restricció. Per tant, no entenem el seu posicionament.

I, miri, li explicaré per què es va fer aquell decret i per què portava un règim sancionador. Doncs la voluntat que perseguia el decret del Govern republicà no era un altre que dissuadir de l'excés de consum de l'aigua. I l'efecte que produïa el règim sancionador havia de ser, per un costat, dissuasiu, és a dir, que continuem consumint en excés aigua, i, per un altre, pedagògic, perquè el règim sancionador, en les normes d'obligat compliment, té un efecte i un missatge pedagògic al conjunt dels ciutadans i de les institucions. I, escolti, clar que el Govern espanyol ens ha sancionat alguna vegada, a la Generalitat de Catalunya, efectivament, i les institucions europees al Govern espanyol també, efectivament, sí que ho han fet. Per què? Doncs perquè algunes vegades no hem complert tampoc les administracions.

Per tant, doncs, quina finalitat tenia aquest decret? Doncs que també obligués els ajuntaments a tenir ordenances pròpies per sancionar els particulars i també els que es dedicaven a qüestions..., empreses i també el sector turístic que feien consums abusius d'aigua. Calia fer ordenances, calia traslladar la responsabilitat, doncs, a aquells que consumien i gastaven aigua, per evitar també la tensió de tresoreria dels ajuntaments. També l'efecte d'aquestes sancions no era immediat, perquè els ajuntaments tenien l'obligació de prendre tota una sèrie de mesures i posar la seva xarxa d'abastament al dia. Per tant, per això el Govern republicà d'aquell moment va desti-

nar 128 milions d'euros –vostè abans s'hi ha referit– per tal de posar la xarxa d'abastament al dia. Ha afectat més de set-cents municipis. És que hi ha hagut qui ha fet els deures; d'altres no.

Aquest decret, aquest canvi que vostès produeixen té un missatge pernicios, perquè li està dient vostè als ajuntaments i als particulars: «Miri, no cal que facin res, perquè aquí hi ha barra lliure i podran fer vostès..., i continuar consumint aigua, perquè no passarà res. Vostès no tindran cap tipus de sanció.»

Ens deia el portaveu en aquell moment, el senyor Pedret, que el Govern republicà prenia decisions tardanes, irresponsables, erràtiques i de certa improvisació. Doncs escolti, vostès, avui, a l'enèsima potència: erràtiques, improvisades, i que, a més a més, com deia, perd el valor d'obligatorietat una norma quan desapareix el règim sancionador. En aquest cas tenia –hi insistiré mil vegades– un efecte dissuasiu per a aquells que no volen complir i un efecte pedagògic molt important. Per tant, un missatge als ajuntaments que facin el que vulguin, tenen barra lliure, perquè algú els acabarà perdonant. I, per altra banda, un missatge a la ciutadania que no s'han de preocupar, facin el que vulguin amb l'aigua, gastin i consumeixin, tinguin jardins alpins arran de mar, que aquí no passarà absolutament res.

I acabo. Crec que he estat prou clara i honesta amb el que estic dient. Esquerra Republicana no convalidarà aquest nou decret llei. Advertiment: així no. Per tant, Junts i PSC han decidit recular; és una reculada en tota regla en la lluita contra la sequera. El missatge que dona el Govern del president Illa és que malgastar l'aigua va de franc. I perquè..., en fi, per nosaltres és una decisió altament irresponsable. Estem plenament convençuts que governar implica prendre decisions que han de ser valentes, que no agraden a tothom, però el que ha de primar sempre és l'interès general, i en aquests moments els recursos naturals són escassos. El missatge que dona és que no cal que es faci res, perquè això no tindrà cap conseqüència. I és ben bé allò que qui dia passa, any empeny, el darrer que tanqui la llum, i, mentrestant, l'emergència climàtica no dona treva, la sequera és una realitat que no ens abandona i que no serà, a més a més, excepcional, sinó que serà una regla general en els anys que vindran, i, mentrestant, el Govern del país, amb l'ajuda d'alguns, mirant el cel aviam si plou.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyor president. Consellers... Consellera Paneque, avui debatem la derogació d'un article del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya. Avui debatem la retirada d'unes sancions que el Partit Popular ja vàrem advertir que eren errònies, i el temps ens ha donat la raó. I avui, vostès, el Govern de Catalunya aprovarà aquesta derogació d'aquest article gràcies a la coherència i al sentit comú del Partit Popular. Perquè, mirin, vostès, senyors socialistes, deroguen un article del Govern d'Esquerra Republicana que ja els hi vam advertir que seria perjudicial per als ajuntaments i també per als privats. El Partit Popular els vam advertir en els debats del decret llei i també en el Ple monogràfic de la sequera.

El pla de sequera vigent en aquests moments serveix per sancionar consums de famílies i del sector econòmic i també de les indústries a Catalunya. Aquest pla està fet per restringir el consum d'aigua, però no per actuar i anticipar-se als problemes derivats de la sequera. El pla especial de la sequera ha demostrat ser clarament insuficient per gestionar l'actual sequera que patim. Les mesures que es contemplen no asseguren l'abastament d'aigua als catalans ni minimitzen els efectes negatius sobre l'estat dels recursos hídrics i els impactes econòmics sobre les activitats econòmiques que fan servir aigua com a producció. Des del 2008, hi ha informes de l'Agèn-

cia Catalana de l'Aigua que adverteixen de sequeres, i aquí estem, senyora Paneque, i seguim sense les inversions en infraestructures hídriques.

Deia vostè de manera molt belligerant –això sí, quan estava a l'oposició i parlava vostè, doncs, en aquell moment, al Govern d'Esquerra Republicana–, deia vostè, textualment, que era lamentable i indignant el que Esquerra Republicana estava fent amb la situació de sequera que patíem fa uns quants mesos, no? I demanava vostè que els diners de les sancions que imposaria el Govern d'Esquerra Republicana anessin a un fons per ajudar els ajuntaments en totes aquelles inversions, en tots aquells sobrecostos que es generaven, i també avui, en certa manera, ho ha tornat a dir. I demanava també, doncs, campanyes informatives per fomentar l'estalvi d'aigua. I què han fet, senyora Paneque? On som? On som? Doncs han fet vostès ben poc, jo diria que pràcticament res. I ens trobem de nou en una situació molt preocupant, amb un 32,13 per cent de reserves actuals d'aigua a les conques internes. I vostès ho fien tot a que plogui o que la neu es desfaci, i miraran el cel, o creuaran els dits –jo crec que vostès són més de creuar els dits–..., però, en qualsevol cas, escolti'm, què farem? Què faran vostès?

La solució a les sequeres a Catalunya passa doncs, diguem-ne, per dissenyar infraestructures estratègiques i estructurals de futur que permetin tenir un cicle de l'aigua resilient a Catalunya. Nosaltres, el Partit Popular, sempre hem defensat les diferents mesures per afrontar la sequera: augmentar les infraestructures d'abastament d'aigua, modernització i abastament i optimització dels recursos hídrics, fomentar l'ús racional de l'aigua, reforma de la política hídrica, mecanismes de resposta ràpida a emergències. Però, miri, el Govern d'Esquerra Republicana el que va fer, doncs, va ser agreujar la situació de la sequera per la manca d'inversions en noves instal·lacions de dessalinització. Miri, l'ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera, la construcció de la planta del Foix, juntament amb noves plantes potabilitzadores al tram baix del riu Besòs, són necessàries –i vostè ho sap–, però no són suficients.

Consellera, vostè sap que, en certa manera, s'ha instaurat entre els catalans la sensació de que això..., diguem-ne, doncs, que la sequera potser ha passat, i, en conseqüència, que les restriccions d'aigua probablement ja no hi seran, ja no són una amenaça, no? Però sap vostè perfectament que això no és cert, al contrari, i que cal actuar, i vostès no ho estan fent. I cal avançar-se al que saben, al que sabem, que vindrà els propers mesos. I cal parlar clar, senyora consellera. Senyora Paneque, vostès també descarten fer una canonada per transvasar aigua sobrant del Consorci d'Aigües de Tarragona des de l'Ebre fins a l'àrea metropolitana i la ciutat de Barcelona? Ho descarten també això, vostès? Vostè pot parlar avui amb claredat i assegurar que descarten fer aquest transvasament, que, diguem-ne, no seria un transvasament continu, perpetu, sinó que seria puntual en els moments de màxima emergència que tindrem, doncs, d'aquí pocs mesos?

Per tant, creiem que la interconnexió entre xarxes és obligada i seria, en tot cas, una solució. Perquè, quin sentit té deixar perdre aigua de l'Ebre, aigua que se'n va al mar, prop d'un vint-i-dos per cent d'aigua del Consorci d'Aigües de Tarragona que es deixa anar, doncs, pels seus prejudicis ideològics de l'esquerra i de les extremes esquerres que els hi donen suport? Senyora Paneque, vostès tenen aquests prejudicis, doncs, que ens condemnem a tots els catalans a no tenir aigua suficient.

Ja hem vist, senyora Paneque, que els pactes del seu Govern amb l'extrema esquerra, amb les altres esquerres, doncs passen per implementar sancions –ho han fet amb l'habitatge aquests últims dies, no? Per tant, ens agradaria saber si ara vostès, que pretenen..., o que avui derogaran aquest article pel que fa a les sancions imposades als ajuntaments per excés de consum d'aigua, ens agradaria saber si, arribat el moment, vostè es pot comprometre a no tornar a aplicar aquestes sancions als ajuntaments si els socis preferents que tenen vostès, i que avui no els hi donaran suport, doncs així ho demanen, no? Per tant, en qualsevol cas, ho repeteixo: amb amenaces i advertiments –els hem sentit avui– dels partits que els hi donen suport..., bé, en de-

terminades coses, perquè avui no els hi donaran suport. En canvi, això ho tiraran endavant gràcies a la coherència i al sentit comú del Partit Popular.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora Cisquer.

Mónica Lora Cisquer

Bé; molt bon dia, consellera. Bé, jo sí que..., en primer lloc, sí que m'agradaria recordar que el decret llei està pensat precisament per a casos d'urgència i casos extraordinaris, fet, doncs, que fa que em preguntis, no?, on és el cas extraordinari i urgent per derogar doncs un article que és vigent des de l'any 2003. Dic això perquè, si es considerava que aquest article s'havia de derogar, que aquest article era tan dolent, han tingut força anys per fer-ho. Inclús jo crec que aquest és un exemple molt clar, no?, per veure com els socialistes, doncs, abusen del decret llei com a forma de govern. De fet, també ja ho vam denunciar en la passada legislatura, com el senyor Aragonès, sent un bon alumne de Sánchez, també abusava molt del decret llei. De fet, en tan sols quatre anys va arribar a aprovar fins a trenta-sis decrets lleis. De fet, Catalunya, a dia d'avui, és la comunitat autònoma, la regió d'Espanya amb més decrets lleis. De fet, des del 2006 fins a l'actualitat, portem la barbaritat de 177. I veiem que Illa doncs no fa res de nou i segueix també el manual de Pedro Sánchez, desvirtuant en aquest sentit la forma de govern parlamentari.

I, en segon lloc, encara que tard, nosaltres celebrem que, en una situació, doncs, tan greu com la d'escassetat d'aigua, les sancions no serveixen per resoldre el problema. Ja era hora que s'adonessin d'això, perquè aquesta crisi no és nova, no? De fet, la patim des de l'any 2021, i des de VOX ja vam avisar que el camí no eren precisament les multes, les penalitzacions als municipis, i, per tant, als ajuntaments, ni tampoc les penalitzacions, no?, i les restriccions, sinó tot el contrari: les inversions, la reparació de les xarxes de subministrament i una gestió més eficient de l'aigua.

I és una pena que no ens facin més cas, no?, perquè tant en la convalidació del Decret llei 1/2023, del 28 de febrer, com en la Llei 9/2023, del 19 de maig, s'establia el règim sancionador que perjudicaria els municipis, que són els que acaben patint directament les conseqüències d'aquesta mala gestió. I, clar, què van fer vostès des del Partit Socialistes? Perquè vostès no van ser desfavorables, precisament. Què va votar el Partit Socialistes a aquesta llei i a aquest decret llei? Perquè, clar, ara s'ha omplert la boca parlant de que no es poden posar restriccions als ajuntaments, de que no es poden penalitzar els ens locals, però, si un fa una cronologia fins a dia d'avui, què ha fet el Partit Socialistes? Perquè no va ser desfavorable, en el seu dia.

I dic això també perquè, clar, ens venen en aquesta exposició de motius que el règim sancionador actual –llegeixo literal– «no respon al caràcter d'última ràtio ni als principis de proporcionalitat i eficiència, atès que la finalitat pretesa s'està assolint amb l'aplicació de mesures menys restrictives com són les de foment». I això és el que posa a l'exposició de motius. I, clar, jo em pregunto: si era així, per què no hi van votar en contra des del Partit Socialistes, en el seu dia? Perquè ja es va avisar que les restriccions no beneficiarien en absolut els municipis; tot al contrari, els penalitzarien. Justament el que acaba de dir ara la consellera.

I, de fet, jo tinc una resposta molt clara, no? Perquè demanar coherència i responsabilitat política al Partit Socialistes és com demanar peres a l'om. De fet, ens trobem que era tan dolent, però tan dolent aquest decret llei que van haver de resoldre les seves pròpies deficiències perquè, per exemple, no s'establien les inversions precisament amb la Llei 9/2023, del 19 de maig, llei que, per cert, és paper mullat.

I, després, en tercer lloc, i com no podia ser d'una altra manera, el decret llei que es pretén convalidar avui és la matracada de justificació per a tot. Diuen que la necessitat de prendre aquesta mesura és com a conseqüència del canvi climàtic. I, a veu-

re, nosaltres ja ho hem dit i ho direm les vegades que faci falta: no neguem el canvi climàtic, senzillament perquè el canvi climàtic és una cosa que ha existit sempre. Però és que vostès, i ara, amb lo poc que porten de legislatura, continuen amb la seva cantarella. I amb el que no ens trobaran, al nostre grup parlamentari, que no ens cansarem de dir-ho..., és que nosaltres no participarem ni participem de totes les imposicions climàtiques. I que el que no es pot pretendre és que es condicionin les nostres polítiques i la nostra economia al fanatisme climàtic. Això és en el que no està d'acord VOX.

De fet, la situació que vivim no és responsabilitat del canvi climàtic ni de l'escassetat d'aigua per la baixa pluviometria, sinó que, precisament, l'epicentre d'aquesta situació es troba en la falta de voluntat política durant dècades. I, per cert, ara vèiem ja fa aproximadament uns quinze dies com el Govern de la Generalitat advertia, ja, de possibles noves restriccions per sequera, si no plou en els pròxims mesos. I, clar, a dia d'avui, ara s'ha comentat, sabem com estem. Sabem com ens trobem en aquest moment, perquè les reserves dels embassaments de les conques internes avui estan al trenta-dos per cent. Concretament, al 32,13 per cent. I això és conseqüència directa, i s'ha de dir, de la deixadesa i la incompetència del Govern, que no ha fet absolutament res per anticipar-se a aquesta crisi.

I a la senyora Paneque sí que li vull dir, no?, que no s'oblidi que l'origen d'aquesta situació és, precisament, la falta de gestió de recursos naturals i que si estem en aquesta situació és per això, perquè no s'ha fet res per anticipar-se a aquesta crisi. I a mi no em vinguin amb excuses de que acaben d'entrar al Govern de la Generalitat, de qui governava o qui deixava de governar, perquè tots sabem que tant Esquerra Republicana com el Partit Socialistes governaven plegats, ja sigui a l'ombra o a la llum. *(Alguns aplaudiments.)*

I, finalment, sí que ho vull dir, no?, per acabar, que veig que em queda poc temps, que des de VOX ho tenim molt clar, que per fer front a tots aquests períodes de sequera, doncs, lògicament, no existeixen fórmules màgiques. Es necessita voluntat política, es necessiten inversions i sobretot una gestió responsable de l'aigua.

Després, és imprescindible posar en marxa un pla nacional de l'aigua per poder garantir l'abastament, la distribució de l'aigua i la solidaritat entre les diferents regions d'Espanya, per poder mitigar, doncs, tots aquells episodis de sequera i d'inundacions i també poder garantir que tots els espanyols tinguin accés a l'aigua en igualtat de condicions.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Consellera, conselleres del Govern, diputades i diputats, avui el Govern ens presenta un decret que elimina les sancions als ajuntaments que han incomplert les restriccions d'aigua durant la sequera. Tot i que els anteriors decrets preveïen multes per aquests excessos, el Govern argumenta que cal *ajudar* els ajuntaments en lloc de sancionar-los.

Aquesta decisió, com saben, genera controvèrsia. Hi han moltes entitats ecologistes i moviments socials, com la Cimera Social de l'Aigua o Aigua és Vida, però no només, que consideren que s'està premiant la infracció i que s'envia un missatge de permissivitat davant la situació de sequera. Amb aquest decret, ajuntaments que van arribar a consumir fins a cinc-cents litres per habitant i dia no hauran de fer front a les conseqüències de l'incompliment de la normativa que tant va costar aprovar.

L'aigua és un recurs natural essencial per a la vida i la seva disponibilitat està més amenaçada pel canvi climàtic, l'increment de la demanda i una gestió que moltes vegades no prioritza la sostenibilitat. En aquest context, entenem que les sancions

per excés de consum d'aigua són una eina reguladora per garantir un ús responsable i equitatiu d'aquest recurs. La proposta de derogar aquestes sancions representa, entenem, un risc significatiu per a aquesta gestió sostenible de l'aigua.

Què vull dir? Doncs que cal mantenir la prudència. Les pluges, efectivament, han alleujat la sequera pluviomètrica, però les reserves d'aigua a Catalunya estan al 32,2 per cent i continuen molt per sota de la mitjana. La sequera no s'ha acabat. En aquest mateix Ple debatem sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic, que té un impacte més que significatiu també al cicle de l'aigua. I, segons dades de l'ACA del mes passat, el vint-i-cinc per cent dels municipis superen, al mes de desembre, el llindar de consum i el quaranta-cinc per cent està per sobre dels consums de fa dos anys.

La qüestió va més enllà d'un debat tècnic i expressa interrogants sobre com afrontem desafiaments ambientals i com promovem la corresponsabilitat entre les administracions i la gent. Els explicaré, en opinió del nostre grup, per què són necessàries les sancions per excés de consum d'aigua. Quatre motius. En primer lloc, per assegurar la gestió sostenible. El canvi climàtic està alterant els cicles naturals de l'aigua, amb una reducció significativa de la pluja en algunes zones i un augment de la irregularitat climàtica. Això implica que les reserves d'aigua no es recuperen al ritme necessari per satisfer la demanda, cada cop més alta. En aquest sentit, les sancions són un mecanisme clau per evitar que se superin els límits de consum, amb mesures que promouen la contenció i que eviten pràctiques que poden posar en perill la disponibilitat futura d'aigua per al conjunt de la població.

En segon lloc, per evitar la permissivitat. Derogar les sancions podria generar una sensació de permissivitat que desincentivaria les polítiques actives d'estalvi d'aigua. En absència de sancions, es podria retardar la implementació de mesures necessàries o continuar amb pràctiques poc eficients, augmentant el risc de col·lapse en èpoques més dures de sequera.

I, en tercer lloc, per incentivar la modernització i la innovació. Les sancions actuen com a catalitzador per a la inversió en tecnologies i infraestructures que permeten optimitzar l'ús d'aigua. Aquestes inclouen, ho sabem, la millora de la xarxa de distribució per reduir les pèrdues d'aigua per fuites –recordem que la Diputació de Barcelona ha acordat un pla per a la millora de la xarxa d'abastament d'aigua amb 100 milions d'euro–; també, les subvencions de l'ACA; una bona quantitat, també, i aquesta és una línia de treball que cal reforçar i incrementar; la reutilització d'aigües residuals per a usos no potables al regadiu, neteja de carrers, etcètera; la instal·lació de sistemes de control intel·ligent per monitoritzar el consum i identificar ineficiències.

I, en quart lloc, per garantir la corresponsabilitat. Els ajuntaments, com a administracions locals, tenen una responsabilitat –anava a dir «tenim»– una responsabilitat directa en la gestió dels recursos naturals i en la promoció de bones pràctiques entre la seva ciutadania. Les sancions asseguren que aquesta responsabilitat es compleixi.

Miri, com saben perfectament, vinc del món local, de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, un municipi amb gestió directa de l'aigua, municipi on hem sabut preservar i conservar un bé públic tan escàs com és l'aigua i l'hem mantingut lluny dels grans operadors i dels lobbys. Soc el primer en fer meua la frase del president Illa d'ajudar els ajuntaments. Per això debatrem, espero, properament la nostra proposició de llei sobre les finances locals. Defenso el municipalisme, com espero que ho facin totes vostès, però defenso també la gestió directa de l'aigua com ningú, i crec que derogar les sancions per excés de consum d'aigua seria negatiu. Podria incrementar el consum irresponsable, perquè sense sancions, com hem dit abans, alguns ajuntaments podrien prioritzar algunes necessitats immediates o interessos polítics per sobre de criteris de sostenibilitat.

En segon lloc, pot augmentar la desigualtat territorial. Els municipis que gestionen de manera eficient es poden veure perjudicats si altres no ho fan, al ser un recurs compartit. Pot tenir impactes ambientals irreversibles: sobreexplotació d'aqüífers, altres reserves hídriques, etcètera. Més. Pot generar menys incentius per invertir en estalvi: si no hi ha pressió de sancions, la innovació i la modernització poden estancar-se. I no poden, evidentment, quedar com una mesura única –ho hem dit–, cal complementar-les amb algunes altres mesures, però, en concret, sobre el que ens ocupa, es podria realitzar una revisió periòdica de les sancions, establint un sistema progressiu que penalitzi amb més duresa els ajuntaments amb consums reiteradament excessius.

Per concloure, Catalunya necessita un gir radical cap a una gestió de l'aigua pública més democràtica i més justa, que prioritzi necessitats ambientals i que prioritzi el benestar de la gent per sobre dels interessos mercantilistes. El camí no pot ser continuar turistificant el país i imputant a la tarifa domèstica els costos d'un model econòmic global que és insostenible.

I, per últim, un advertiment: aquesta geometria variable, això de mirar cap a la dreta per aprovar segons quines coses, fa difícil que, per exemple, en aquest cas, ens puguem plantejar la viabilitat d'un pacte nacional per l'aigua, com tenim en l'acord, pactar amb, d'una banda..., o tirar endavant avui aquest decret amb el suport de Junts, que, ho recordo, són els que van fer aquella fallida privatització d'ATLL que ha costat aquest passat any el pagament de 365 milions d'euros a un fons voltor en compliment d'una sentència judicial i que espero que en la compareixença a la comissió ho puguin explicar, o pactar amb el PP, els desenvolupistes que entenen que el progrés del país passa per projectes com el Hard Rock o com l'ampliació de l'aeroport, dificulta molt que faci possible altres acords en matèria, per exemple, d'aigua.

Avui aprovaran o convalidaran aquest decret amb el suport del PP i amb el suport de Junts i segurament amb el suport de VOX. Quina foto, oi? No es pot estar a missa i repicant, consellera.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat - Defensem la Terra, el diputat senyor Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Consellers, consellera, diputats, diputades... Bé, no és nova la nostra postura. Saben perfectament que en el seu moment ja vam defensar la necessitat d'implementar aquestes sancions per incompliment de les dotacions d'aigua als municipis. Sí que és veritat –sí que és veritat–, com ha explicat la consellera, que sempre vam defensar i continuem defensant que no s'havia d'aplicar amb igual mesura a qui estava fent la feina i a qui no l'estava fent, que és evident que hi havia d'haver una discriminació positiva en favor dels ajuntaments i les alcaldies que estan fent la feina per millorar les xarxes d'aigua municipals, però això no vol dir que puguem donar barra lliure a suprimir aquestes sancions. I explicarem el perquè.

Primer de tot, perquè valorem molt positivament el fet que s'aprovés, en el seu moment, el 2023, aquest règim de sancions. I ho valorem positivament perquè creiem que ha servit perquè moltes alcaldies i molts equips de govern s'hagin posat a fer la feina, una feina que no feien, perquè, com que la ciutadania –és una feina poc agraïda– no la veu, doncs, durant anys no s'hi ha invertit. Perquè no dona vots, diguem-ho clar. El fet que hagi aparegut aquest sistema del règim sancionador ha incentivat molts municipis a posar-se a fer la feina i a fer els deures.

També ha servit perquè els ajuntaments redactin ordenances sancionadores, perquè quan han vist que la sanció anava al municipi també han començat a redactar aquestes ordenances pensant en revertir la sanció cap als ciutadans o ciutadanes que estan consumint o que estaven consumint més del que els hi tocava. Per tant, els pro-

pis ajuntaments ja han establert mesures per respondre a aquesta sanció; i a més, no només això, sinó que els ajuntaments poden repartir les sancions amb els ciutadans i ciutadanes que incompleixen i després invertir aquesta recaptació en la pròpia millora de la xarxa. Per tant, és en positiu.

En segon lloc, perquè hi va haver una modificació en el Decret llei 4/2024, que ja va introduir modificacions importants al règim sancionador per fer-la una mica més justa per fer que es comptés tot el trimestre; no es comptés mes per mes. Per tant, ja et donava un marge per poder complir..., també modulant les sancions en funció de les accions que estaven portant a terme els municipis. Per tant, ja van introduir unes miques de sancions.

Que se n'han de fer més, de modificacions? Sí, fem-ne més, si cal; fem les modificacions que siguin necessàries per garantir que qui fa la feina no rebi una sanció. Hi estem d'acord; i fins i tot estem d'acord que els municipis que no estan fent la feina i que estiguin sancionats..., aquests diners que han de pagar a la Generalitat se'ls hi retornin amb l'obligació d'invertir-los en la millora de la xarxa, però en cap cas sense suprimir aquestes sancions, perquè així afavorim els qui fan la feina, i els qui no, els sancionem; ho fem públicament perquè els veïns i les veïnes sàpiguen què està passant al seu municipi i alhora, amb aquests diners, fem pedagogia i fem que s'inverteixin en el propi municipi per millorar la xarxa.

També, en tercer lloc, hem de tenir clara una cosa. Estem, precisament, en un ple que es fa un ple monogràfic de prevenció de les emergències davant els efectes del canvi climàtic i, escoltin, la sequera és un efecte del canvi climàtic. El que no podem fer és parlar de la prevenció, la gestió, i alhora el que estem fent és desregulant el règim sancionador, que precisament és una mesura de prevenció en un moment de sequera, perquè recordin avui –avui– trenta-set municipis del país ja estan en emergència altra vegada, la seva majoria, en estat d'alerta, que això no ha acabat, que la sequera –ho hem repetit molts cops des d'aquest faristol– ha vingut per quedar-se, igual que molts dels efectes del canvi climàtic.

Per tant, ja veuen que la nostra posició continua sent la de sempre, la de defensar que les coses es facin bé, perquè la ciutadania viu amb perplexitat el que passa aquí: fa poc aprovem el règim sancionador i ara el traiem, però el traiem per als ajuntaments, eh?, no el traiem per a la ciutadania; la ciutadania sí que paga per consums. Paga cànon en funció del tram que utilitza, pot ser sancionada si utilitza més dotació..., ah, però no, als ajuntaments els hi retirem..., i aquesta dita que ha fet la consellera de dir: «Imagina que es sanciona la Generalitat.» Bé, escoltin, els ajuntaments se'ls sanciona per delictes ambientals, se'ls sanciona perquè, si un cotxe seu passa els límits de velocitat, se'l sanciona; perquè sigui ajuntament no vol dir que no pugui ser sancionat, és a dir, no té cap tipus de sentit.

I en tot cas, propostes. El que proposem: modifiquem el règim sancionador i arribem a acords per fer-lo més just i per realment garantir aquells ajuntaments que fan la feina no siguin sancionats. Però vostè deia que uns quants centenars s'han presentat a les subvencions, però uns quants centenars no; i aquí hauríem de mirar si els que no s'han presentat..., quines fugues tenen, si tenen multes, etcètera, perquè potser, perquè es condona el deute a alguns que estan fent la feina, alguns que no l'estan fent deuen estar ben contents perquè també se'ls hi traurà la sanció.

Què li proposem? Gestió pública de l'aigua. En el seu propi estudi, aquest, l'estudi del preu de l'aigua a Catalunya, el que demostra és que la gestió pública de l'aigua és un vint-i-sis per cent més barata. Els ajuntaments no tenen diners? No, clar; se'ls queden les empreses privades que gestionen l'aigua. Si vostès, que s'entenen tan bé amb aquest tema de treure les sancions amb Junts, no boicotegeassin constantment que a l'àrea metropolitana de Barcelona els ajuntaments poguessin triar democràticament com volen gestionar l'aigua –si la volen gestionar públicament– doncs potser tindrien diners per fer front..., per fer almenys més front a les deficiències de les xar-

xes i tindrien més diners. Però, és clar, al consell assessor d'Agbar no hi ha pas ningú de la CUP; no sé si poden dir el mateix els altres partits polítics.

Per tant, aquí el que cal és una política molt transparent amb l'aigua. Cal una gestió pública que garanteixi que les xarxes estiguin bé..., perquè també altres informes propis que s'han fet públics demostrin que, quan la xarxa és pública i de gestió pública, està molt més ben conservada i té molta menys pèrdua que quan la gestionen aquestes empreses privades que es forren i que no fan ni un duro d'inversió.

Per tant, consellera, modifiquem el règim sancionador. Amb això sí que ens tindran al costat, però no ens tindran al costat de la dreta i l'extrema dreta per suprimir-lo.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I tot seguit, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Ja era hora que la Generalitat entengués que és molt més útil i productiu dotar de recursos als municipis en casos d'emergència que no pas sancionar-los. Els ajuntaments, infrafinançats, no tenen recursos econòmics ni humans per fer front a les obres i millores que permetrien optimitzar l'eficiència dels recursos hídrics. Les sancions agreugen encara més els problemes financers dels ens municipals i debiliten la seva ja de per si minsa capacitat inversora.

Esperem que en cas que tinguin més èxit que no pas jo i aconseguixin aprovar un pressupost, pensin en els ajuntaments i en dotar-los convenientment perquè puguin substituir trams obsolets de la xarxa de subministrament i reduir així les pèrdues i malbaratament de l'aigua. Perquè el problema és estructural i va vinculat a la manca reiterada de manteniment de les infraestructures. Els municipis no podrem gestionar la sequera sense suport tècnic i sense disposar de línies de finançament que permetin modernitzar les xarxes de distribució, reduir les fuites, incentivar projectes d'aigua regenerada i de captació pluvial, promoure campanyes educatives d'estalvi d'aigua entre la població i establir mecanismes que premiïn les millores en l'eficiència i les reduccions del consum.

Conscients que les mesures de foment i suport als ens locals donen molt més bons resultats que no pas el règim sancionador ni les polítiques punitives, votarem favorablement a aquest decret llei.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, en darrera instància per fixar la seva posició, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Andrea Zapata Alfonso.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, president. Diputats, diputades, consellers, conselleres, consellera Paneque. En primer lloc, volia agrair als grups parlamentaris que han anunciat el seu vot favorable al decret llei que votarem avui. És un vot favorable per recolzar no aquest govern, sinó el món local, per fer-los confiança i per reconèixer també el seu esforç.

De l'aprovació d'aquest decret, i després d'escoltar les intervencions de la resta de grups parlamentaris, volia deixar clares tres coses. La primera, el partit dels socialistes de Catalunya sempre sempre ha estat coherent. El que fem avui és defensar una posició que hem defensat quan estàvem a l'oposició i que defensem estant a govern. Sempre hem mantingut el mateix discurs; de fet, en aquest Ple s'ha expressat en reiterades ocasions que no creiem en les sancions com a fórmula eficient per revertir el malbaratament d'aigua; mai hem estat a favor de sancionar els ajuntaments. Això volia que quedés clar per les intervencions que hi han hagut anteriorment.

La segona cosa que volia deixar clara, també avui, és que no podem governar d'esquena als ajuntaments –no podem governar d'esquena als ajuntaments– precisament ara que els ajuntaments han començat a fer inversions a les seves xarxes de subministrament; precisament ara que estem veient com, des de finals del 23, s'han multiplicat per cinc els ajuntaments que disposen d'ordenances d'estalvi d'aigua; precisament ara no trobem el sentit a que comencin a arribar-los sancions, als ajuntaments.

I la tercera cosa que també volia deixar clara avui és que aquest Govern ha posat tots els seus esforços en pal·liar els efectes de la sequera des del primer moment. No podem permetre que ningú posi en dubte el treball que s'ha fet per part d'aquest Govern des de les diferents conselleries implicades per afrontar una situació que era extremadament complexa; i és clar que s'han hagut de prendre decisions difícils –és clar que aquesta era una decisió difícil–, i és clar que algunes no han agradat a tothom, i és clar que ens hagués agradat que tot fos molt més senzill, però quan governes amb seriositat i sent conscient de que la prioritat és garantir que els municipis i els ciutadans de Catalunya puguin continuar vivint amb normalitat, amb dignitat i que el seu dia a dia no es vegi afectat o es vegi afectat el mínim possible, has de prendre decisions que sovint són molt complexes.

I és molt fàcil criticar, com han fet alguns avui, com han fet alguns negacionistes del canvi climàtic –que, per cert, no governen a cap municipi–, però els que venim del món local, com jo, sabem de primera mà com el canvi climàtic sí que afecta directament els nostres municipis i sabem les dificultats que això implica, i sabem que el que necessitem i esperem del Govern de la Generalitat és un govern que treballi amb els municipis i no contra els municipis; uns municipis que han demostrat que el que volen és aportar, que el que volen és ajudar, que el que volen és col·laborar.

Això no va d'assenyalar; va de lleialtat institucional, va de responsabilitat compartida, va de poder garantir una seguretat hídrica que tots necessitem si volem continuar prosperant com a país. Perquè no oblidem que hem patit la major sequera de la nostra història recent i això no és culpa del Govern, ni és culpa de l'anterior Govern, ni és culpa dels ajuntaments, ni és culpa de ningú, però sí que serà culpa nostra que no estiguem preparats i que no estiguem coordinats i sí que serà culpa nostra si no prenem la iniciativa de canviar allò que creiem que simplement és de sentit comú.

I en situacions tan complexes, el que hem de fer tots és ajudar, és col·laborar. Aquesta ha estat sempre l'actitud del Govern i del Grup Socialistes, també quan encara no governàvem i ens trobàvem en una situació molt més extrema de falta de pluviometria, i aquesta serà l'actitud que continuarem tenint des del Govern. I per si encara quedava qualsevol dubte, naturalment que aquest Govern no s'espolsa responsabilitats; aquest Govern assumeix responsabilitats. I si algú es salta de forma flagrant les directrius del Govern, aquest Govern actuarà amb tot el pes de la llei, perquè, a Catalunya, qui la fa, la paga. Però les sancions no poden ser la fórmula de relació amb el món municipal –no poden ser-ho–; ho ha de ser la col·laboració, ho ha de ser la confiança i ho ha de ser la flexibilitat amb cada una de les casuístiques que viuen els diferents municipis que tenim arran del territori.

Perquè clar que no sabem què passarà en els propers anys. La situació que vivim avui continua sent preocupant, però no al nivell que ho era fa uns mesos, però evidentment que sabem que ens trobarem amb més episodis de sequera i que haurem d'estar preparats. I la nostra prioritat i la d'aquest Govern amb aquest repte climàtic és clara, que que no plogui no impliqui renunciar a generar prosperitat –i ho repetixo, que que no plogui no impliqui renunciar a generar prosperitat–; tenim els recursos, tenim les institucions i tenim les eines per poder fer-ho. Generem col·laboració, evitem confrontació i actuem amb responsabilitat. Diputats i diputades, necessitarem l'esforç de tothom si volem avançar sense deixar ningú enrere.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Acabat el debat, procedirem a la votació.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei, i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 12/2024.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: vots favorables, 94; contraris, 30; abstencions, 11.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 12/2024 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei, pregunto a la cambra si hi ha cap grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. El Grup Parlamentari de VOX ho demana. Hi ha cap altre grup parlamentari que ho solliciti? *(Pausa.)* No?

Procedim, doncs, a fer la votació. S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació com a projecte de llei i que els vots negatius són en sentit contrari.

S'inicia la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 123 vots en contra, 11 vots a favor, cap abstenció.

El Decret llei 12/2024 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Se suspèn la sessió, que es reprendrà aquesta tarda a dos quarts de quatre.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i dos minuts i es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major, la lletrada Esther Andreu i Fornós i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Es reprèn la sessió.

Proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc (continuació)

202-00012/15 i 202-00014/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única de la proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc. D'acord amb l'article 138 del Reglament i un cop aprovada la tramitació en lectura única el passat 11 de desembre, procedirem al debat final de les esmenes presentades pels grups parlamentaris en la tramitació en lectura única de l'esmentada proposició de llei. En acabar el debat, procedirem a fer les votacions.

A continuació intervindran, en primer lloc, els grups parlamentaris que han presentat esmenes a la totalitat i a l'articulat. Posteriorment intervindran la resta de grups parlamentaris per tal de posicionar-se. El temps d'intervenció serà de set minuts per grup parlamentari, tal i com es va acordar a la penúltima junta de portaveus. A continuació, per a la defensa de les esmenes a la totalitat presentades, té la paraula, en primera instància, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltíssimes gràcies, president. Diputats. Bona tarda a tots. Tornem altra vegada aquí amb el Hard Rock. Intentaré no repetir lo que ja hem parlat moltes vegades en aquests debats, tant a la present consideració com a la proposta que va presentar el Partit Popular. Mirin, al final aquí..., lo que ha sigut és un intercanvi de vots per inversions, que és perfectament lícit, eh? El Partit Socialista ha canviat vots per la investidura per inversions a Tarragona, que és el Hard Rock, perquè fins ara no sabem ben bé què és lo que han fet, perquè plantegen que al territori defensin el Hard Rock. El Partit Socialista diu que el Hard Rock s'ha de continuar i recolzen el Hard Rock.

I per un altre costat venen aquí amb una proposició de llei de modificació de la fiscalitat que, segons els seus socis, els proposants de la proposició de llei, serveix per eliminar la inversió al Hard Rock, perquè amb aquesta llei, com diuen els Comuns, com diuen a Esquerra, amb això no es farà el Hard Rock. Fan aquesta diferenciació entre lo que diuen al territori i lo que després voten. Com va passar ahir al Parlament Europeu, lo mateix, eh? Al Parlament Europeu ahir es va debatre sobre la proposta per..., les mercaderies per l'interior, i el Partit Socialista què va fer? Al territori defensa que les mercaderies vagin per l'interior, i ahir al Parlament Europeu van votar en contra i van dir que no, que ja va bé que les mercaderies vagin per dintre de tots els pobles de la costa de Tarragona.

Doncs aquesta és la posició general del Partit Socialista... (*Veus de fons.*) No, sí, estava jo present, o sigui, estava jo allí quan vostès van votar en contra de que les mercaderies vagin per l'interior. Això és el que hi ha. I tenim ara una proposició en què es modifica la fiscalitat del Hard Rock. Ho repeteixo, segons els proposants servirà perquè no es faci el Hard Rock, segons el Partit Socialista no passa absolutament res i continuarà el Hard Rock. Jo ara els hi dic lo que passarà. Lo que passarà és que no es farà el Hard Rock, que hi haurà una indemnització que haurem de pagar. Perquè ja sé que..., la senyora Capella ja em diu que no, i miri, escolti'm, ja sé que vostès m'entenen que com hi ha..., és una modificació de la fiscalitat, una modificació de la fiscalitat no pot comportar la nul·litat d'un concurs públic.

Perquè..., no, escolti'm, si vostès analitzen ben bé lo que és, no és un impost sobre els beneficis. Analitzin ben bé lo que fan, perquè vostès seran els responsables de que aquesta inversió no es faci a Tarragona, en seran vostès els responsables, i de la indemnització que s'hagi de pagar. No és un impost sobre els beneficis, és un impost sobre la pròpia activitat, és un impost que grava l'activitat i, per tant, modifica tota l'estructura financera del projecte –modifica tota l'estructura financera del projecte– i no poc: passem d'un deu per cent a un cinquanta-cinc per cent. Perquè, si se'n recorden, quan es va plantejar el Hard Rock, precisament lo que es va fer..., es va modificar la fiscalitat perquè pel volum d'ingressos del Hard Rock s'aplicaria la part alta, el cinquanta-cinc per cent, i, per tant, no era sostenible.

Mirem lo que fan altres països, els agrada a vostès molt emmirallar-se en altres països. Els hi llegiré. Regne Unit, impost al joc, del deu al quinze per cent. Països Baixos, impost al joc, el màxim, trenta-cinc per cent. Dinamarca, vint-i-vuit per cent. Hongria, del deu al trenta per cent. Portugal, vint-i-cinc per cent. Itàlia, del vint al vint-i-dos per cent. Bé, això és lo que hi ha a Europa. Com poden entendre, aquest impost del cinquanta-cinc per cent fa inviable el projecte. Ho repeteixo, perquè modifica l'estructura financera que estava al concurs, i fa que no sigui possible.

Però és que, a més, aquesta situació d'indefinició, de que no sabem què és lo que anem a fer, sempre els ho repeteixo, que aquest posicionament del Hard Rock..., escolti, és perfectament lícit dir que no volem el Hard Rock, i el Partit Socialista no vol el Hard Rock i s'ha acabat el Hard Rock. Però és que avui mateix, avui, aquest matí, a l'Ajuntament de Salou, curiosament, els regidors de VOX han acusat el Partit Socialista de fer un *copia y pega* a la moció que va presentar el Partit Popular aquí i que es va aprovar. És la mateixa.

Han presentat..., el Partit Socialista, a l'Ajuntament de Salou, ha presentat la mateixa moció que van presentar aquí. I, escolti'm, permetin-me que els hi llegeixi. Això és d'avui, eh?, aprovat avui, eh?, amb els vots del Partit Socialista a l'Ajuntament de Salou, i l'abstenció d'Esquerra. O sigui, a més, l'abstenció d'Esquerra, que en el seu discurs ha dit que estaven molt d'acord, Esquerra Republicana, en què es fes el Hard Rock, i que estaven d'acord, no amb la fiscalitat, però sí que es tirés endavant el Hard Rock. Això, Esquerra Republicana, avui, a Salou.

I, mirin, la moció que avui ha presentat el Partit Socialista i que s'ha aprovat, diu: «En aquest context considerem imprescindible que tots els grups parlamentaris que actuïn amb responsabilitat i evitin fer un ús partidista, o sigui, canviar vots per inversions.» Que no facin l'ús partidista, que no canviïn vots per inversions. Això ho ha presentat avui el Partit Socialista a Salou. «I se centrin en vetllar pels interessos generals de Catalunya, així com promoure el progrés del territori i treballar per una millora de la qualitat de vida dels catalans i catalanes.» Aquest és el contingut de la moció que avui s'ha aprovat a l'Ajuntament de Salou. Els hi repeteixo: al territori el Partit Socialista manté uns criteris, aquí voten d'una manera diferent.

Jo crec que el Hard Rock està mort. Jo crec que tots som conscients que no es farà. La modificació de la fiscalitat del Hard Rock, ho repeteixo, provocarà una indemnització important. Per cert, hi ha l'informe de la Generalitat que va demanar el president Aragonès sobre la indemnització, que diu que seran uns 50 milions d'euros d'indemnització. Nosaltres, el Partit Popular, hem demanat des del dia 7 de gener..., vam demanar a la Generalitat que ens donés còpia d'aquest informe. Sembla ser que lo de la transparència la Generalitat no ho té molt clar. És la pròpia Generalitat, els propis serveis jurídics els que van dir que això comportarà una indemnització..., de 50 milions d'euros, la calculaven, jo crec que inclús pot ser major, tenint en compte el volum de la inversió.

Ja no em queda temps, però siguin vostès responsables de lo que fan davant del territori, sobretot a Tarragona. Seran vostès responsables de que una inversió que provocarà, estava previst, uns dotze mil llocs de treball es perdi. I seran vostès els responsables de la pèrdua d'aquesta inversió.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. A continuació, per defensar les esmenes té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Joaquim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Bona tarda a tothom. Consellers, conselleres, bona tarda. Jo no sé si aconseguiran que amb aquesta modificació de llei puguin acabar amb el Hard Rock. Suposo que això d'avui ve a ser una extremunció i que cada parròquia explicarà la seva missa. Mirin, jo m'estimo molt les meves comarques i m'estimo molt la meua terra i considero que l'actuació d'alguns partits amb el tema del Hard Rock és un autèntic escàndol. Dels divuit diputats que hi ha en aquesta cambra elegits democràticament per tots els votants del sud de Catalunya, de les comarques tarragonines, quinze..., en principi, quinze hi estan a favor. Dels dos partits que no van obtenir cap –cap– diputat a les comarques de Tarragona, tant els companys de Comuns, com els companys de la CUP, tant a nivell territorial com nacional, el primer objectiu, el primer comentari, la primera representació que tenien era el Hard Rock.

I el Camp de Tarragona va parlar. I els companys d'Esquerra, si durant la campanya haguéssiu fet el discurs que feu ara, no sé com hauria anat la cosa. Per tant, el Camp de Tarragona ja va parlar el mes de maig, però tot i així han continuat. Al final, cansa. Doncs mirin, vostès ho han encabit tot en una paraula: el casino del sud d'Europa. Doncs escolteu-me, continuem. Jo el que faria seria tancar immediatament tot el sector químic del Camp de Tarragona. És igual el PIB que representi, és igual els llocs de treball que representi. Les emissions de CO₂ que es tiren endavant al Camp de Tarragona..., no podem continuar sent un dels punts més importants del sud d'Europa amb les emissions.

Més coses. Les DO del Priorat, Montsant, Terra Alta i Tarragona produeixen al voltant de 50 milions de quilos veremats. Doncs algú pot dir que al sud d'Europa, aquí a les comarques de Tarragona, som una de les zones d'alcoholització més importants d'Europa. I amb l'aeroport de Reus i amb el port de Tarragona, si doneu dos «tomets», també algun canvi podreu fer. L'aeroport de Reus, abans de tota la transformació turística i de tots los sectors, era el camp d'aviació. Doncs tornem al camp d'aviació i tornem al Camp de Tarragona.

I si voleu, en lloc de fer un decret llei òmnibus, el fem «omnicarros». (*Remor de veus.*) Sí, i comprem unes faixes, unes gallinetes, unes barretines per repartir per tot el Camp de Tarragona. I els caps de setmana veniu quan creieu oportú a donar el «tomet» per les comarques. No faig cap befa, això no són paraules meves, això són paraules d'un amic meu del territori. Vostès, quan porten el discurs d'esquerres, sempre utilitzen varies paraules: «economia circular», «turisme de masses», «sostenibilitat»... Però a partir d'aquí digui'm una actuació, digui'm una il·lusió, digui'm qualsevol cosa que hagi pogut generar il·lusió, ganes, interès al Camp de Tarragona per part d'aquests partits que estan en contra pel futur de les nostres comarques. Ni un, ni un.

I no ho dic jo, mirin, president de la Federació d'Hostaleria de Tarragona, «no pot ser que ens utilitzin d'aquesta manera tan xavacana com a moneda de canvi» —el president de la Federació—; el president Joan Llorc, de la sectorial d'UGT al Camp de Tarragona, «han jugat amb els llocs de treball; si consideren que aquest projecte no val, que proposin un pla B» —ni B, ni C, ni D. En contra, en contra, en contra, i cap interès ni cap projecte pel nostre territori. I siguin valents, el tema del casino..., Espanya deu ser el país d'Europa que té més loteries, jocs, espais; si no el primer, el segon.

I a més, devem tenir, als vespres, algun dia que no dormim, vuit o nou canals que només fan partidetes. Me poden dir, els partits que estan en contra del Hard Rock, què han fet vostès, amb la presència a Madrid al Congrés, amb la presència al Parlament, per anar contra tot aquest estatus? Jo no he trobat re. Jo no he trobat absolutament re. Això sí, fan al mes de gener una Fira de Barcelona sobre el joc, busquem qualsevol comentari i surt el representant de l'Ajuntament de Barcelona, el representant del poble i pràcticament un tècnic de la sindicatura de greuges; ningú més. Ara, amb el Hard Rock —amb el Hard Rock, sí.

I amb el tema de l'aigua? Un hectòmetre cúbic. Jo els hi demano que, si són valents per no voler disposar d'un hectòmetre cúbic que vindrà de la concessió de Vila-seca i de Salou..., que mirin més amunt de Garcia; el problema mediambiental del riu Ebre també..., les concessions que fa la CHE, que les busques a les pàgines web i les busques, i de lo escandaloses que deuen ser no les trobes, qui s'ha queixat? Qui ha dit res al Congreso de los Diputados, al Parlament de Catalunya sobre les despeses d'aigua? Que les trobo perfectes i aquí un hectòmetre cúbic, que pot ser molt o pot ser poc, però que està completament justificat, ens el tiren enlaire.

La inversió de Mont-roig. Si ens hi posem, puc donar tres raons del perquè es fa a Mont-roig dels consums d'aigua. Vull dir que podem fer aquí una pel·lícula tots ple-gats, que també podríem posar en entredit la inversió de Mont-roig. I no ho farem, perquè aquests grans projectes demanen responsabilitat i hi han blancs i negres; hi

ha una balança i hi han coses positives i negatives. I el Hard Rock té tantes coses positives com pot tindre el projecte de Mont-roig. Però és clar, com el Hard Rock ve d'on ve, doncs aquí, ens hi podem aferrar.

Per tant, sigueu valents. Mireu que aquest projecte tiri endavant. No estem parlant només de casino –no estem parlant de casino–, estem parlant d'hotels, estem parlant de centres comercials...

El president

Hauria d'anar acabant, senyor diputat...

Joaquim Calatayud Casals

...de grans afectacions que tindria en el territori; i si no, doncs escolteu-me, repartim barretines i gallinetes i anirem tirant.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, per defensar les esmenes a l'articulat presentades té la paraula, en primera instància, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Raquel Sans Guerra. (*Alguns diputats fan unes observacions de dis-sentiment.*) Doncs aquí tinc el guió amb aquests. Eh? Doncs les esmenes tècniques i al guió hi ha un error. Doncs per defensar les esmenes tècniques a què s'ha arribat, té la paraula, en primera instància, ara sí, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Des de l'escó, que no utilitzarem aquest torn d'intervenció perquè són esmenes que milloren la redacció que s'havia proposat inicialment. Per tant, renunciem a aquest torn d'intervenció.

El president

Molt bé. El Grup Parlamentari Comuns també procedeixen en els mateixos termes? (*S'esdevé un intercanvi de mots entre alguns diputats.*) No, no, després, sí; després sí, tranquils. Després obrirem un torn d'intervencions de presa de posició; no pateixin. No, perquè pensava és la intervenció més ràpida amb un tema tan transcendent (*remor de veus*). Molt bé.

Doncs ara si els sembla, ho endrecem i obrim un torn de presa de... (*Veus de fons.*) Sí, sí, la CUP sí que té esmenes. Per tant, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra per presentar aquestes esmenes i ho fa de la mà de la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Gràcies, president. Mirin, amb el Hard Rock passa com amb la renda bàsica universal o com amb el nostre dret a l'autodeterminació. Amb aquests drets podríem estar d'acord que són grans consensos socials, que tenim majories aclaparadores a favor d'una renda bàsica universal i de poder exercir el nostre dret a l'autodeterminació, però després no queda recollit en aquesta cambra. Doncs amb el Hard Rock passa exactament el mateix, però a l'inrevés: la meitat de la població catalana, segons una enquesta d'*El Periódico* –que és l'única que ha sortit concreta sobre això–..., la meitat de la població catalana està en contra del Hard Rock, un terç no saben què és i només un 16,1 per cent està a favor d'aquest macroprojecte.

Però després arribem aquí i aquest consens en que no necessitem construir un macroprojecte del Hard Rock no queda representat; hi ha una sobrerrepresentació a favor de portar el casino més gran d'Europa a casa nostra. Per tant, i ho tenim molt clar, eh?, les nostres esmenes van destinades a obstaculitzar al màxim la construcció d'aquest macrocasino.

A l'exposició de motius, nosaltres volíem explicitar que l'impacte que tenen aquestes macrocasinos és amb relació a la salut mental i les addiccions; volíem ex-

plicitar que no som davant d'una activitat d'interès general –al contrari–, i també que volíem parlar i volíem dir el nom del porc. Aquí estem parlant d'un model econòmic que és directament el *desarrollismo franquista* de tota la vida imposat per les elits espanyoles i pensem –i així ho diem en les esmenes– que ha de ser eliminat per avançar cap al decreixement turístic i cap a un model econòmic al servei de les classes treballadores.

Respecte a l'articulat –aquestes eren esmenes amb relació a l'exposició de motius–, nosaltres hem recollit les recomanacions que feia el CTESC en el seu dictamen 13/2022 amb relació a les distàncies, la visibilitat, per tal que estigui el més amagat possible –no ho diem naltros, ho deia el CTESC– o fins i tot la quantitat de llicències que es poden atorgar, i, a més a més, hi hem afegit una esmena que ens agradaria pensar que tothom que està en contra de mantenir aquests privilegis fiscals hi votarà a favor, que és que no es donin autoritzacions en cas de figurar com a socis, representants o ser beneficiaris de societats i/o empreses que operin des de paradisos fiscals o que afavoreixin operació des d'aquests.

Pensem que això és una qüestió de sentit comú. Esperem que s'aprovi, aquesta esmena, perquè recordem que el president de Hard Rock, el senyor James F. Allen, apareix als Paradise Papers com a director d'una empresa que actuava des d'un paradís fiscal. Així que sí, nosaltres hem presentat esmenes per obstaculitzar al màxim la construcció d'aquest macrocasino. Per què? Doncs perquè cal enterrar d'una vegada per totes el Hard Rock; és un projecte nociu des d'un punt de vista ambiental, de la salut pública, per tots els riscos associats que té per a l'Administració, i és fals que el territori doni suport a aquest macroprojecte. Ho van veure amb els milers de persones que van sortir a les mobilitzacions; ho van veure amb els centenars de personalitats que van signar manifestos rebutjant el Hard Rock fa poc més de dos anys.

Fins i tot quan parlem d'aquesta enquesta publicada pel *Periódico*, veiem que els seus propis votants dels partits que donen suport a Hard Rock no ho comparteixen, en la majoria de casos no comparteixen el seu suport a aquest macroprojecte. Per naltros, eliminar els privilegis fiscals, per tant, és una qüestió de mínims. Nosaltres celebrem que haguem arribat a aquest punt –ho vam dir l'altre dia–, però lamentem tot el temps perdut, especialment a la legislatura passada, perquè ho van portar fins a dues vegades en aquest Ple i Esquerra Republicana i el PSC hi van votar en contra, juntament amb tota la dreta i extrema dreta espanyolista i Junts per Catalunya, però pensem que és de mínims mantenir aquests privilegis és totalment un contrasentit.

Però volem deixar molt clar que amb això no s'acaba el Hard Rock. Amb això no s'acaba el Hard Rock, perquè aquí el pla director urbanístic no s'està tocant. I m'agradaria recordar que els comuns, precisament la legislatura passada, reclamaven, igual que naltros, que es posés punt i final, que es descartés de manera definitiva el pla director urbanístic, que és el que realment enterra aquest macroprojecte, i alhora, alhora que els comuns reclamaven això a Esquerra, el PSC reclamava a Esquerra que no, que complís amb els acords i que aprovés immediatament el pla director urbanístic.

Per tant, aquí, aquí està passant alguna cosa molt estranya perquè el PSC fa una cosa i la contrària alhora. Per tant, algú pren el pèl a algú i volem saber qui pren el pèl a qui. Amb els comuns, els companys dels comuns, nosaltres sabem perfectament que vostès volen acabar amb el Hard Rock i que sempre ho han volgut i no en tenim cap dubte. El que passa és que ens preguntem qui aixeca la camisa a qui. És el PSC que els aixeca la camisa a vostès dient-los «no pateixin, que amb l'eliminació dels privilegis fiscals eliminarem de forma indirecta aquest macrocasino, perquè no ho podem fer de forma directa, perquè ens hem tret de la *chistera* un informe sobre indemnitzacions que ningú no ha vist, que han vist ells i ja està i, per tant, no ho podem fer de forma directa», i vostès s'ho creuen? O són vostès qui ens intenten prendre el pèl a naltros, al conjunt de la població, perquè saben perfectament que sense

enterrar el PDU –i que el PSC no vol enterrar el PDU i que voldrà aprovar-lo com més aviat millor– això tirarà endavant?

I Esquerra Republicana, nosaltres sabem perfectament que la militància, que la seva militància, que la majoria de vostès, diputats i diputades d'Esquerra Republicana, estan en contra del macrocasino, d'aquest macrocasino –nosaltres ho sabem–, però déu-n'hi-do quin paper més galdós el del president Aragonès la legislatura passada; déu-n'hi-do quin paper més galdós, perquè en comptes d'intentar invertir la pressió que li estava fent el PSC, simplement es va limitar a abaixar el cap.

Nosaltres avui aprovarem totes les esmenes, tant si aproven les nostres com si no –evidentment les de la totalitat, no–, però volem deixar clar que aquí no s'acaba res i que nosaltres continuarem batallant per enterrar definitivament aquest macroprojecte.

I m'agradaria acabar amb una reflexió. Nosaltres no som les del no a tot; això és mentida. Nosaltres, en tot cas, som les del no a la seva merda de polítiques que ens volen reservar pel Camp de Tarragona; nosaltres som les del no a la precarietat del Hard Rock, les del no a la ludopatia que promourà, les del no als recursos hídrics i energètics que consumirà, no a la massificació turística que promourà, no a continuar gestionant el territori a cop de plans directors urbanístics per servir els interessos de «la Caixa» o de les elits econòmiques de torn.

Per dir sí –i acabo, president–..., per dir sí a crear llocs de treball de qualitat, enfortint els serveis públics; sí a facilitar una reindustrialització respectuosa amb el territori i al servei de la transició ecològica; sí a impulsar la sobirania alimentària i energètica del nostre poble, i sí a ordenar el territori en base a planejaments generals que donin resposta a les necessitats reals del territori i la seva gent. No som les del no a tot, som les del no a la seva merda de polítiques.

El president

A continuació, obrim un bloc específic per tal que els grups parlamentaris puguin fixar la seva posició. En primer terme, en representació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Ara sí. Gràcies, president. Saludar els companys de Vila-seca que ens acompanyen avui en aquest Ple. S'han dit ja unes quantes coses, però avui bàsicament el que fem aquí és tornar a la fiscalitat que hi havia el 2014. És acabar amb els vestits a mida, és acabar amb els privilegis fiscals i és acabar amb unes regles del joc que beneficien, en aquest cas, a un projecte que, al nostre entendre, no és d'interès general.

Què va passar? L'any 2014 estàvem en un context de crisi econòmica. Hi havia molta necessitat de llocs de treball, especialment al Camp de Tarragona, on els índex d'atur estaven per sobre de la mitjana, i va néixer aquest projecte com una promesa de centenars de milers de llocs de treball, no? En aquell moment, impulsat pel Govern d'Artur Mas i amb el suport necessari del PSC, es va aprovar aquesta rebaixa fiscal. Recordo que aleshores el PP i Ciutadans s'hi van abstenir; hi van votar en contra la CUP, l'aleshores Iniciativa per Catalunya i Esquerra Republicana. I avui, bàsicament, el que fem, diputada Estrada, és aprofitar la força, la força política que tenim Esquerra Republicana. L'anterior legislatura no existien les majories necessàries per poder aprovar aquesta modificació que avui aprovem i és així de simple.

I per cert, el diputat que va defensar en aquest faristol votar en contra d'aquesta modificació de la fiscalitat va ser el després president Aragonès. Per tant, Esquerra Republicana hem estat sempre al mateix lloc. *(Aplaudiments.)*

Llavors, després d'escoltar-los jo, em sorgeixen tres reflexions: la primera, al diputat Calatayud –que és aquí, no?– ens deia: «No, és que vostès es fixen en el casino, el casino és una petita part. Aquí estem parlant del turisme de convencions, d'hotels...» Si tan petita part és el casino, aquest increment de la fiscalitat no hauria

d'impactar en el negoci; si tan petit és, si tan irrisòria és aquesta part del negoci, per què impactarà tornar la fiscalitat que tenim? És la pregunta que els faig. Si realment el negoci no és la part central..., si el casino no és la part central d'aquest negoci, per què els cal aquesta rebaixa fiscal? Una rebaixa fiscal que no tenen la resta d'autònoms o la resta de persones que volen iniciar una empresa. No hi ha aquests privilegis. A tothom li costa molt. Per què un casino sí, i a la resta de treballadors, autònoms o empresaris no? És la pregunta que jo em faig.

La segona reflexió, en clau territorial. Vostè ha fet aquí una mena de paròdia i ha parlat de gallinetes, ha parlat de faixes... Jo, el que els voldria preguntar tant al PSC com a Junts per Catalunya és que, en la campanya electoral a les darreres eleccions al Parlament, vam sentir els llavors candidats Puigdemont i la candidata ara portaveu i consellera Paneque dient que el Hard Rock no encaixava a la Costa Brava, que no era el model de turisme que volien per a la Costa Brava i per a les comarques de Girona. Carai, tan bo no deu ser, si no el volen al costat de casa seva. O és que els ciutadans de Tarragona ens hem de conformar amb allò que no volen enlloc més? Aquesta és una pregunta. Tan bo no deu ser, el projecte, si no el volen a casa seva. Clar, nosaltres, des d'Esquerra Republicana, creiem que el Camp de Tarragona mereix totes les oportunitats –totes les oportunitats–, i volem un futur de prosperitat i no volem un futur de precarietat. Salou té de les rendes *per capita* més baixes que hi ha al territori. Aquest és el model que volen deixar als seus fills i filles? Aquest és realment el model que defensen?

Nosaltres el que volem... Parlava de projectes il·lusionants; n'hi diré uns quants. Lotte; vostè també en parlava, parlava de responsabilitat. La seva formació a Montroig del Camp ha posat totes les traves possibles a que tiri endavant un projecte, un projecte que sí que és prosperitat (*veus de fons*) –sí, sí, ja li dic que sí, que és prosperitat–, van votar que no a tots els tràmits possibles; fins i tot van presentar una moció en contra del projecte.

Per tant, prosperitat, sí; llocs de treball qualificats, llocs de treball basats en la reindustrialització i en el turisme, és clar que sí. Però volem un turisme sostenible, sostenible des de tots els punts de vista: mediambientalment... Sentíem ahir el diputat Rius en aquest faristol dient que no hi ha planeta B. Doncs per què ens volem carregar l'A, no? Si no n'hi ha de B, per què ens volem carregar l'A?

No valen les polítiques que valien a finals del segle XX. Necessitem una nova mirada per al Camp de Tarragona, que ens mereixem oportunitats i ens mereixem no quedar-nos amb allò que no volen enlloc més.

I després, sincerament, els pregunto, als defensors d'aquest model turístic de Hard Rock: o sigui, la proposta que tenim per al futur del turisme en el nostre país és un Marina d'Or amb un casino? Aquesta és la proposta que tenim de futur? És clar que no. Necessitem mirar més enllà i necessitem polítiques que mirin cap al futur i que no es quedin en el passat, perquè necessitem un turisme sostenible, hi insisteixo, mediambientalment, i també des del punt de vista de la massificació. És que l'experiència ens està ensenyant com s'expulsa la gent de les seves ciutats; ho estem veient a Barcelona, fins i tot els més defensors del turisme estan veient que el model ha arribat al seu límit.

Per tant, nosaltres avui pensem que Hard Rock... Jo no tinc la bola de vidre aquí per dir si el Hard Rock acabarà o no acabarà, però el que sí que acaben avui són les catifes vermelles i els privilegis fiscals a un projecte que no és el model d'Esquerra Republicana, que no ho és. I si avui Hard Rock és una mica més lluny, segurament són més a prop les oportunitats per al Camp de Tarragona, però per a un Camp de Tarragona que volem que jugui a primera divisió, que volem que tingui totes les oportunitats i que volem amb molta prosperitat per als nostres fills i filles. Avui estem construint el futur, i, per tant, siguem tots responsables, perquè anunciar aquí milers de llocs de treball... Mirin, és que ni la senyora Ayuso –ni la senyora Ayuso– ha volgut l'Eurovegas, ni la senyora Ayuso ha defensat l'Eurovegas. Vull dir, si ella,

que és l'exemple de liberalisme, no ha volgut l'Eurovegas per raons mediambientals i per raons de que el projecte no acabava d'encaixar, per tant, el que no ha volgut ni tan sols la senyora Ayuso no ho volem per al Camp de Tarragona i no ho volem per a Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, president. Consellers, diputats... En este momento nos encontramos que el proyecto de Hard Rock, después de muchas vicisitudes, cuenta con el apoyo de la mayoría de grupos en Tarragona y en contra de aquellos que no tienen representación parlamentaria en la provincia y están a punto de desaparecer en el resto de Cataluña, como son los Comunes y la CUP. Y, mire, señora Estrada, yo le pediría prudencia; prudencia porque, mire, en Salou ni existen; en Tarragona tuvo que salir usted corriendo, y además se tuvo que presentar por Barcelona porque, si no, hasta le quitaban en el sueldo. Por lo tanto, oiga, sea usted más prudente a la hora de calificar depende de qué tipo de políticas.

Sin embargo, es curioso que para los socialistas uno de los requisitos para aprobar el presupuesto del año 2023 fuera la aprobación del nuevo plan director del Hard Rock y ahora pacten con los Comunes aniquilar el proyecto. Y ¿qué ha pasado en menos de un año? Pues bien, que el señor Illa tenía que ser presidente a cualquier precio y bajo cualquier circunstancia. Por supuesto, hoy presenciamos el primer pago de la deuda de los socialistas para mantenerse en el poder.

Miren, en VOX no estamos para defender o demonizar el Hard Rock. No es nuestro proyecto, pero a pesar de ello siempre actuamos en pro del bien común.

Dicho esto, ¿qué es el proyecto Hard Rock? Y formulo esta pregunta porque, al parecer, hay dos proyectos: el de los separatistas y socialistas, que únicamente se centran en los casinos y en el juego, y luego el proyecto real, que acoge no únicamente el negocio del juego, sino un gran complejo hotelero con más de mil cien habitaciones; un hotel familiar de hasta quinientas habitaciones en colaboración con el Port Aventura; una área comercial de más de quince mil metros cuadrados, con más de setenta y cinco tiendas; una zona de entretenimiento dedicada al ocio, espectáculos en directo; un auditorio para conciertos con más de quince mil personas, además de una piscina de más de seis mil metros cuadrados. Pero de esto aquí no se ha hablado absolutamente nada. Por no mencionar las salas de congresos y reuniones. En definitiva, hablamos de que el proyecto de los casinos solo supondría entre el cinco y el diez por ciento del área total construida en el proyecto inicial; ahora sabemos que el proyecto únicamente cuenta con el cuatro por ciento.

En resumen, respecto al juego, no es nuestro modelo y no nos gusta. De hecho, consideramos que, efectivamente, se debe combatir la ludopatía y la adicción al juego; pero este no es el propósito de Socialistas, Comunes y Esquerra a la hora de tomar *de facto* este proyecto. El objetivo va más allá: es seguir despreciando, abandonando, infrafinanciando y humillando a la provincia de Tarragona. De lo contrario, si ustedes quisieran liderar la lucha contra el juego, si a ustedes realmente les importase la ludopatía, empezarían por dejar de anunciar la lotería de Cataluña, como La Grossa, que anuncian en *prime time* en TV3, y dejarían de pagar publicidad institucional para promocionar el juego. Pero, claro, es que a ustedes no les preocupa la ludopatía o el juego: a ustedes lo que les preocupa es no poder sacar tajada.

En VOX creemos en un desarrollo diversificado, que no dependa exclusivamente de la industria del juego. Queremos que Tarragona, en concreto el Hard Rock, sea un destino turístico de calidad, donde la cultura, la gastronomía, el patrimonio y nuestro entorno natural sean los verdaderos protagonistas. El proyecto del Hard

Rock se presentaba siendo un catalizador para atraer inversiones y revitalizar nuestra economía en el Tarragonés, pero también en otras comarcas limítrofes y las Terres de l'Ebre. Hoy la provincia Tarragona roza el catorce por ciento de paro, lo que supone que casi sesenta mil personas no tienen trabajo; la inmensa mayoría, del sector servicios.

Y yo me formulo una pregunta, y la pregunta es la siguiente: ¿estamos dispuestos a perder más de doce mil puestos de trabajo tal y como está Tarragona? Porque esa es la pregunta que se tienen que hacer algunos. Ustedes entierran el proyecto y nos conducen a una situación compleja, puesto que no solo perdemos puestos de trabajo, sino que deberemos afrontar, como avalan los diferentes informes, una responsabilidad patrimonial millonaria de la Administración, con una subida de los tipos impositivos del diez al cincuenta y cinco por ciento, lo cual resulta extremadamente lesivo y extraordinario.

El informe del Gabinete Jurídico de la Generalitat cifró en 50 millones de euros lo que tendremos que pagar todos los catalanes; un informe de Aragonès, que lo han escondido, lo han tapado y lo han intentado ocultar, e incluso negando que hubiera la posibilidad de tener que indemnizar por quebrar la seguridad jurídica y romper el principio de confianza legítima con la Administración. Ustedes cambian las reglas del juego a media partida de manera unilateral y con el árbitro a sueldo.

¿Qué esperaban, señores de Esquerra? Les puedo asegurar que con este tipo de medidas lo único que hacen es desincentivar la inversión y fracturar la economía. Señora Capella, ¿qué seguridad jurídica aporta la Generalitat? Ninguna. Eso sí, aumento de la burocracia, aumento de los impuestos y aumento de la desestabilización institucional. Para prueba, un botón: desde el año 2017, no solo rechazan la inversión, han rechazado a más de diez mil empresas catalanas. ¿Son conscientes ustedes del daño que están haciendo a Cataluña?

Como pueden comprender, las enmiendas presentadas por Esquerra, Comuns y la CUP no mejoran el proyecto; en absoluto se valora el impacto económico y social y, por supuesto, estigmatizan el territorio. Y es por eso que únicamente daremos apoyo a las enmiendas a la totalidad. En VOX lo tenemos claro, muy claro, y apostamos por aumentar la inversión, bajar la presión fiscal, reducir la burocracia y garantizar la seguridad jurídica. ¿Para qué? Para crear puestos de trabajo, para aumentar el poder adquisitivo de los españoles y para mejorar la vida de nuestros compatriotas.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bona tarda a totes i a tots. Avui és un dia important, és un dia important sobretot per a totes aquelles que no volem que el Camp de Tarragona continue sent el pati del darrere de Catalunya, i també és un dia important per a totes aquelles persones que porten anys de lluita incansable per defensar un model de país digne. Per fi s'apaga d'una vegada per totes el projecte que amenaçava amb més de mil màquines escurabutxaques, tres-centes taules de joc, precarietat laboral i privilegis fiscals. I aquesta, sí que vull dir-ho, és una victòria col·lectiva i, sobretot, i en primer lloc, dels moviments socials, que des de primera hora, que des del primer moment van estar plantant oposició a aquesta idea caduca que volia, hi insisteixo, convertir el Camp de Tarragona en el pati del darrere de Catalunya. Perquè és cert que les victòries de vegades triguen més del que ens agradaria, però el més important és que arriben.

I per posar-ho una mica en perspectiva, l'any 2014, gràcies a Convergència, al Partit Popular i al PSC, es va aprovar una condició imprescindible perquè el Hard Rock vingués a Catalunya, i aquesta condició no és una altra –ja ho saben vostès–

que, una vegada el Hard Rock s'instal·lés a Catalunya, la fiscalitat passaria, en el cas dels casinos, del cinquanta-cinc per cent al deu per cent. Pensem per un moment que una perruqueria, per exemple, paga el dèsset i mig per cent.

Per tant, què és el que fem avui amb aquesta votació? En primer lloc, tanquem la porta al Hard Rock. En segon lloc, tanquem la porta a un possible efecte crida, perquè amb aquests privilegis fiscals el Hard rock no seria l'únic que vindria a Catalunya –teníem un risc important de convertir-nos en Las Vegas d'Europa. I avui també fem justícia fiscal.

I, senyor Batet, vostè m'està dient coses, estic intervenint jo... No sé exactament què és el que vol dir, però, en qualsevol cas, si volia parlar, podria haver utilitzat el torn de paraula del seu grup parlamentari.

En qualsevol cas, sí que volia dir: aquest no és només un debat que afectava dos municipis del Camp de Tarragona; aquest és un debat que afectava el país sencer, perquè, a més, diu la cançó de Lluís Llach: «El meu país és tan petit que des de dalt d'un campanar sempre es pot veure el campanar veí.» Doncs bé, la sensació que tenim és que vostès el que volien és que des de dalt d'un casino es veiés el casino vell, i això no és el que volem per a Catalunya. El Camp de Tarragona, el conjunt del país, mereixen un model econòmic que estiga basat en la sostenibilitat, en la indústria verda i en la feina de qualitat i que estiga ben pagada.

I exemples com el de la fàbrica de Lotte, que ja ho han dit, però els ho reitero, diputat Calatayud: Junts per Catalunya, a Mont-roig del Camp, va votar en contra de les modificacions urbanístiques perquè la fàbrica de bateries s'instal·lés al municipi –no sé qui volia portar les gallinetes i les barretines–, doncs bé, exemples com el de Lotte lo que fan és demostrar que aquest model no només és possible, sinó que ja estava en marxa.

I per això, ho torne a dir, és que costa tant d'entendre l'actitud de Junts per Catalunya i les seues votacions! Quan no estan vostès impedit que Repsol, que té beneficis extraordinaris, pague més impostos, estan vostès votant en contra de la rebaixa del transport públic i de la revalorització de les pensions. Ara sembla que vostès han rectificat, però això és el que van votar la setmana passada. I amb el Hard Rock no només han intentat boicotejar la votació que avui durem a terme, sinó que, a més, una vegada més estan del costat dels privilegis fiscals i del costat de la patronal. Per tant, cada vegada és més palpable que vostès estan en plena disputa amb el Partit Popular per veure qui és el millor representant de la patronal, dels privilegiats i dels sis per cent.

Perquè avui, vostès, uns i altres, el que estan fent és seguidisme de la patronal del joc. Una patronal del joc que estava en contra d'allunyar les cases d'apostes dels centres educatius; una patronal del joc que també estava en contra de regular la publicitat audiovisual de les apostes en línia i dels jocs d'atzar. Perquè ells, i és normal, l'única cosa que volen és guanyar més diners i, per tant, el que volen és que cada vegada més gent aposte més diners, i tant els fa quines són les conseqüències. Uns diners que, en la majoria dels casos, per no dir en el 99,9 per cent, la gent perdrà. El que no és tan normal és que un partit polític defensi el mateix que la patronal del joc, perquè el que hauria d'estar defensant és l'interès general.

Pensem-hi per un moment. Segons dades del Centre Reina Sofia sobre les addiccions, els joves d'entre divuit i vint-i-quatre anys veuen els jocs d'atzar i les apostes cada vegada d'una manera més normalitzada; de fet, ho veuen com una manera més d'oci i d'entreteniment. Però és que, a més, ha crescut exponencialment en els últims anys el percentatge de nois que juga de manera presencial, i el mateix passa amb les noies, tot i que el punt de partida era inferior. Ho dic també per a aquells que diuen que el problema només és el joc *online*. No, tenim un problema amb el joc *online*, tenim un problema amb el joc presencial i, a més, les dues modalitats se retroalimenten.

I, a més, això passa en una societat on s'està implantant cada vegada més aquesta falsa idea de la possibilitat d'aconseguir diners, molts diners, de manera fàcil. I, a més, es fa exagerant la possibilitat de guanyar en el joc i reforçant l'estereotip del jugador com un home d'èxit. Saben, allò, que és com la cultura aquesta de Forocoches, la cultura dels «criptobros», la d'aquells que es pensen que són més llestos que ningú, que cadascú ha de mirar només per a ell mateix, que els serveis públics són un llast i que, si pots evadir impostos, doncs millor que millor, i, per descomptat, que triomfar en la vida al final és tindre molts seguidors a les xarxes socials, un bon cotxe i els millors abdominals, perquè estem parlant una mica, tot, de lo mateix.

En definitiva, és una cultura, la que s'està implantant, on lo col·lectiu i lo comunitari cada vegada són més de *losers*. I nosaltres pensem que, al contrari, és la cultura que se necessita. I, a més, aquesta cultura que s'està implantant és especialment lla-minera i impacta en aquells col·lectius, en nois de classe popular, que viuen en entorns que estan més vulnerabilitzats, que senten la pressió i, evidentment, les ganes de millorar la seua situació i que saben i són molt conscients que rarament podran fer-ho treballant i estudiant, i menys com estan els preus de la vida, com està el preu de l'habitatge, com no funciona la redistribució de la riquesa i tal com estan les dades d'atur juvenil i de precarietat en certs sectors.

Per tant, els joves comencen com un joc i acaben arrossegats per aquestos cants de sirena de la cultura del *pelotazo*. I així, doncs, acaba imperant el «que cadascú s'espavile, que escale com puga, i, si cau pel camí, s'aixecarà o no s'aixecarà». Això no és llibertat, com diran alguns; això no és progrés, com diran altres: això és darwinisme social.

I pensem i torne a dir que la responsabilitat dels partits polítics i dels governs no és defensar els interessos (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de la patronal –i acabe, president–, la responsabilitat dels partits polítics i dels governs és posar límits a aquells que volen fer negoci amb les nostres vides, que han de ser garants de drets i fer-los efectius, des del dret a l'habitatge i el dret a l'emancipació, i han de planificar i promoure la cultura, l'educació, l'esport, la salut –també la salut mental–, els valors de comunitat i un model econòmic sostenible i que cohesione el país. Per tot això, avui és un dia important per a Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per fixar la posició del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, permetin-me que en l'inici de la meua intervenció saludi en Josep Manel, el company que aquest dissabte va ser brutalment agredit per membres de l'extrema esquerra, contraris totalment a la diversitat ideològica i al lliurepensament. Avui el tenim aquí, al peu del canó, batallant de nou per aquesta Catalunya lliure, pròspera i occidental que ens mereixem. Benvingut a aquesta cambra, Josep Manel.

Un dels compromisos signats per invertir el cent cinquanta-cinquè president de la Generalitat era la fi del projecte Hard Rock. Això que avui Comuns i ERC presenten aquí no és la fi del projecte Hard Rock. Ja sé que a vostès els interessa fer veure que sí i que teixiran titulars hàbils al respecte per poder-se justificar davant el seu electorat. Però la realitat és que el PSOE, un cop més, els ha enganyat. Vostès ja saben que mai no compleix; no els ha pas agafat desprevinguts, la jugada.

El que tenim al davant és l'enèsim intent dels Comuns i d'ERC de demostrar que incideixen en el Govern de la Generalitat, malgrat que és irrisòria la seva influència. És l'enèsim intent de vindicar que no van invertir un espanyolista confés a canvi de res. Tranquils, ja ho sabem, que no va ser a canvi de res, tenim molt clar que va ser a

canvi de més assessors i de més càrrecs. No facin veure que va ser pel Hard Rock ni per erradicar els avantatges fiscals que portem avui a debat.

Vostès no han aturat aquest projecte. De fet, la mateixa consellera d'Economia declarava fa uns dies: «No ha canviat la seva posició, van guanyar un concurs, tenen una llicència i de moment no han dit que no facin aquest projecte.» El que duen a ple avui és la reversió d'algunes disposicions que es van introduir per beneficiar el centre recreatiu i turístic; proposen derogar mesures fiscals. En cap cas aconsegueixen enterrar el projecte del macrocasino, fàcilment associable, per les seves característiques, a l'increment de ludopaties i a un model turístic de massificació.

Vostès ho vendran com un èxit, però no ho és. No ho és perquè no només no impedeixen la construcció d'aquest macroprojecte, sinó que l'aprovació d'aquesta proposició de llei podria derivar en una sèrie de responsabilitats patrimonials, fruit dels cops de volant i dels revolts que aquest desgovern ocasiona.

El PSOE ha passat de destacar els beneficis potencials del projecte per a l'economia local i de vindicar la necessitat d'atorgar seguretat jurídica als inversors a refredar les expectatives per allò de «qui dia passa, any empeny». No es preocupin, eh?, que no són els únics irresponsables que han escenificat l'escapisme polític en aquest assumpte. Recorden quan ERC va votar en contra d'una proposta en què la CUP insistia a aturar el projecte? Ho van argumentar amb la necessitat de no sacrificar els pressupostos. Quan volen aprovar pressupostos, aquí tots s'abaixen els pantalons; es nota que no són de Ripoll, eh?

Ja saben que nosaltres som partidaris de basar el model econòmic del país en la reindustrialització, perquè és un sector molt més estable que no pas el de serveis i amb salaris més alts, i que, per tant, no som partidaris d'aquest macroprojecte. Però entenem que la comarca frisa per noves oportunitats laborals, que les necessita. I per això mateix som partidaris d'escollir totes les veus, de permetre el debat i de no precipitar-nos. Per això votarem favorablement les esmenes a la totalitat.

Vostès ho precipiten perquè necessiten retre comptes davant un electorat que comença a sospitar que són venedors de fum i equilibristes. I a fe de Déu que ho són.

El president

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, tancarà aquest torn, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Conselleres, conseller, diputades, diputats... Bé, la veritat és que he hagut de mirar dues vegades l'ordre del dia i revisar si havia arribat a l'hora correcta, perquè fins que la diputada Sans ha intervingut i ha explicat, certament, què és el que estàvem debatent i sotmetrem a votació, doncs anava una mica despistat, pensant que estàvem considerant sí o no el projecte del Hard Rock, cosa que no és certa. Avui aquí, en aquest punt, es debat el que es debat, que és una modificació d'una norma, la derogació de quatre articles que tiren endarrere, deroguen les mesures fiscals que es van aprovar al 2014, per modificar el tipus fiscal aplicat a les activitats de joc de la forquilla entre el vint i el cinquanta-cinc per cent actual al deu per cent, més la retirada de la possibilitat d'intermediació, és a dir, la gestió de crèdit directe per part de les activitats de casino als seus usuaris. Això és el que estem debatent, i això, ni més ni menys, és el que votarem.

Per tant, elucubracions i sobre valenties..., potser, diguem-ne, la valentia és dir clarament, senyors de Junts, eh?, diputat Calatayud, si vostès estan d'acord en que la mitjana de la tributació de l'impost de societats del conjunt de les activitats sigui el vint-i-cinc per cent, el vint-i-quatre a partir d'aquest any, i, en el cas específic, hi hagi un privilegi, per a aquesta activitat concreta que és el joc, d'un deu per cent; si el conjunt d'empresaris i empreses de Catalunya i de la resta de l'Estat tenen aquest privilegi o només el centrem en l'activitat de joc. I això és el que estem debatent i no altra cosa, hi insisteixo. Per això deia que he hagut de repassar el títol i el contingut

de l'acord que estàvem sotmetent a consideració, per veure si m'havia equivocat. Bàsicament, els hi deia: articles 11, 15, 17 i 18 de la modificació que es va fer de la norma el 2014, per tal d'aplicar i revertir aquesta modificació fiscal.

Com els vaig dir en la meua intervenció fa unes setmanes, en la intervenció precedent, complirem de manera rigorosa i inequívoca tots els acords compromesos amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya i Comuns que formen part de l'acord d'investidura del president Illa. I, per tant, com és previsible, recolzarem aquesta proposició de llei mitjançant la qual es materialitzarà aquesta derogació.

Ho fem en aquesta fase amb l'aval del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, fruit de la sol·licitud del Grup de Junts, sol·licitud en la que s'adduïa, d'acord amb la Constitució espanyola, una vulneració del principi constitucional de seguretat jurídica. Si m'ho permeten, no deixa de ser «frapant», fins i tot esperançador, llegir en una sol·licitud de Junts per Catalunya, en aquest dictamen de garanties estatutàries –ho llegeixo literalment–, «apellant a la vulneració del principi de seguretat jurídica consagrat a l'article 9.3 de la Constitució espanyola» –tanco parèntesi.

En tot cas, el dictamen assegura, com varem dir en la nostra intervenció en el debat sobre la lectura única, que el legislador, i no l'Administració pública, és qui, d'acord amb el principi democràtic, concreta les opcions polítiques amb normes en base a la llibertat del legislador en la configuració d'aquestes normes. Estem plenament facultats per fer avui aquí una modificació de tipus en el règim tributari d'aquesta activitat, com així ho avala –i em dirigeixo al diputat del Grup Popular–, ja no l'informe del Consell de Garanties Estatutàries, sinó la sentència del Tribunal Constitucional, concretament la 181 de 2016, que concreta, en aquesta sentència, el caràcter no definitori del canvi tributari en decisions d'inversió. És a dir que no es pot equiparar, com pretenen vostès, una eventual garantia de indemnitat amb un pretès dret subjectiu a la immutabilitat de l'ordenament jurídic. Ningú està subjecte a que no se li modifiqui l'ordenament jurídic, especialment en l'àmbit fiscal, i menys frustrar unes suposades expectatives a les que vostès fan referència.

En definitiva, com els deia, reiterem la nostra posició respecte al fons de la qüestió amb relació a determinades diferències, també en el context socioeconòmic existent en el moment en què es va aprovar la modificació, el 2014, i que avalen la nostra posició. Governen en aquell moment dels presidents Mas i Rajoy: recessió, amb el PIB amb un retrocés del 0,8; la taxa d'atur a principis de 2014 en el 23,2 per cent; retallades; política d'austeritat; reforma laboral de 2012, que van votar el Grup Popular i, en aquella època, Convergència i Unió. Ara, governen el president Illa i Sánchez, amb creixement del PIB per damunt del tres per cent, amb un 3,8 interanual al tercer trimestre de 2024 a Catalunya i una taxa d'atur al 7,9, amb una reducció el darrer any d'un 1,3 per cent.

Els contextos no només són rellevants sinó determinants, especialment en matèria fiscal, i en aquest sentit ens reafirmem en que considerem que aquest benefici fiscal no té raó de ser en aquests moments i que els projectes s'han d'avaluar un a un, però en cap cas es poden escapar d'una fiscalitat justa.

Com varem dir també en la intervenció sobre el debat per a la tramitació en lectura única, la responsabilitat i, més enllà d'això, la capacitat de decidir si aquest projecte és viable o no és viable, tirarà endavant o no tirarà endavant, recauen únicament i exclusivament en mans del promotor, qui en tot moment té aquesta capacitat i l'ha tingut.

No crec, diguem-ne, que amb els precedents des del 2014, en els que hi ha un seguit important de, diguem-ne, inconcrecions en els terminis que es van establir des de la compra el 10 de setembre de 2016, amb un termini de vint mesos, que anaven a juny de 2017, pendent de l'aprovació del PDU; pròrroga de dotze mesos, que va arribar al 2020; nova pròrroga fins al 2020. Entremig, la nul·litat de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. S'estableix el termini, en aquest cas, en

aquell moment fins a l'aprovació del PDU. Fet i fet, han passat deu anys, vuit dels quals amb governs de Junts, sense l'aplicació dels preceptes establerts pel que fa a terminis, més la nul·litat en la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

De debò, vostès venen avui aquí a parlar-nos de possibles responsabilitats derivades de la gestió d'aquest assumpte per incompliments o frustració d'expectatives? Francament, ens sembla bastant gros.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. El diputat Albert Batet em demana la paraula. Per què la demana, senyor Batet?

Albert Batet i Canadell

Per al·lusions de la diputada senyora Albiach a mi mateix i a altres diputats del meu grup parlamentari.

El president

Té dos minuts.

Albert Batet i Canadell

Bé, senyora Albiach, senyors dels Comuns i senyors de la CUP, felicitar-los. Els felicitem, perquè té raó: avui, per vostès, és un dia de victòria. Si als anys noranta vostès haguessin guanyat, els seus postulats, PortAventura avui no existiria al sud del país. Nosaltres lluitarem per aquells projectes empresarials tan importants.

I qui hi perd? Hi perd Catalunya, hi perden les nostres institucions, perquè es posen en risc...

El president

Senyor Batet, entri en les al·lusions.

Albert Batet i Canadell

Acabo, sí. Acabo. Sí, sí...

El president

Entri en les al·lusions. No pot entrar en el fons de la qüestió.

Albert Batet i Canadell

Hi perden les institucions, perquè s'hi juga la seguretat jurídica de molts projectes i de la Generalitat de Catalunya.

El president

Senyor Batet!

Albert Batet i Canadell

Moltes gràcies.

(David Cid Colomer demana per parlar.)

El president

Sí; el diputat Cid també demana la paraula.

David Cid Colomer

Simplement per demanar a la presidència del Parlament que gestioni el debat de manera equànime i imparcial. Ho dic perquè semblaria que hauríem obert un altre torn de paraules quan el debat ja estava conclòs. En tot cas, si el president de Junts per Catalunya té un atac de banyes, doncs que hagués intervingut en el debat.

El president

No. Senyor Cid, hi ha hagut una al·lusió específica al senyor Batet i al senyor Rius, i, per tant, el senyor Batet ha fet referència a l'article 87 del Reglament. Li he

donat la paraula. Aquest article impedeix que es pugui entrar en el fons de la qüestió. Quan ha entrat al fons de la qüestió, aquesta presidència l'ha cridat a l'ordre.

Per tant, el que els demano és que hi hagi un punt de serenitat en tots, i aquestes expressions d'«atac de banyes» no són adequades en un debat d'aquestes característiques. (*Aplaudiments.*) Escolti, ja és prou difícil de gestionar la presidència d'aquests debats.

Cridem a la votació. Procedirem a votar.

(*Pausa llarga.*)

Acabades les intervencions, doncs, procedim ara a les votacions.

Algun grup parlamentari demana votacions separades, més enllà del que s'ha plantejat? El Grup Parlamentari Mixt, la senyora Orriols.

Sílvia Orriols Serra

Sí. Perdoni, president, voldríem demanar votació separada pels punts 10 i 13, si us plau.

Gràcies.

El president

Molt bé. Entenc que és de les esmenes del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Cap altre grup demana alguna altra votació separada? No? (*Pausa.*) Doncs començarem les votacions.

En primer lloc, votem conjuntament les quatre esmenes a la totalitat de retorn de la proposició de llei, presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i pel Grup Parlamentari de Junts.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 72 vots en contra, 61 vots a favor i cap abstenció.

A continuació procedirem a la votació de les esmenes a l'articulat.

En primer lloc, votem les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i pel Grup Parlamentari Comuns, les esmenes 5 i 16 del dossier del Ple.

Atesa la petició de votació separada que han formulat els grups, començarem amb l'esmena número 5.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 75 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

A continuació votem l'esmena número 16.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat aprovada per 74 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Votem ara les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Començarem votant les esmenes 10 i 13, en els termes de votació separada que plantejava la portaveu del Grup Mixt.

Comencem votant, doncs, l'esmena número 10.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 129 vots en contra, 4 vots a favor i cap abstenció.

Votem l'esmena número 13.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 103 vots en contra, 4 vots a favor i 26 abstencions.

Votem tot seguit, de manera conjunta, les esmenes 6, 7 i 9.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 127 vots en contra, 6 vots a favor i cap abstenció.

A continuació votarem l'esmena número 8.

Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 127 vots en contra, 6 vots a favor i cap abstenció.

I finalment votarem... –no, «finalment» no–, votarem les esmenes 11, 12, 14 i 15.

Comença la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 101 vots en contra, 6 vots a favor i 26 abstencions.

A continuació votem les parts del text de la proposició de llei que no han estat esmenades.

S'inicia la votació.

Aquestes parts del text de la proposició de llei que no han estat esmenades han estat aprovades per 72 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

I finalment, d'acord amb l'article 138.3 del Reglament, procedim a la votació final sobre el conjunt de la iniciativa.

S'inicia la votació.

La proposició de llei de modificació de la Llei 6/2014, de 10 de juny, de modificació de la Llei 2/1989, de 16 de febrer, sobre centres recreatius turístics, i d'establiment de normes en matèria de tributació, comerç i joc, ha quedat aprovada per 72 vots a favor, 59 en contra i 2 abstencions.

(Aplaudiments.)

Obrim el capítol d'interpellacions.

Interpel·lació al Govern sobre las prioritats en matèria educativa

300-00065/15

El dotzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre les prioritats en matèria educativa. *(Remor de veus.)* És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya... *(Persisteix la remor de veus.)* Desallotgin la cambra, els que vulguin sortir-ne, de la manera més silenciosa possible.

És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, president. Bona tarda, consellera, diputats, diputades. Fa sis mesos que vostè va assumir les responsabilitats de la conselleria d'Educació i per tant pensem que és un bon moment per fer un primer balanç. Perquè des d'Esquerra Republicana constatem una falta, una manca de direcció política i sobretot de lideratge, en una àrea tan estratègica com la d'educació. I sembla que han escollit una immobilitat com a eix central de l'acció política. I, per tant, això ens preocupa.

Jo recordo que quan vostè era diputada a l'oposició exigia sempre consensos, debat; exigia també planificació i col·laboració amb tota la comunitat educativa. I avui, com a consellera, veiem que practica sovint una actitud totalment contrària. I no ha passat massa tant de temps perquè vostè hagi canviat tant de criteri.

En la passada legislatura, Esquerra Republicana vam assumir la conselleria i vam impulsar mesures concretes de millora educativa, des de la reversió de les retallades del 2011, que havien escanyat el sistema, la reducció d'hores lectives i millores laborals del professorat, la dotació dels nou mil professionals al sistema educatiu, la gratuïtat de l'12 i tot un reguitzell de millores, passant per la reducció de ràtios. I ara, des de l'oposició, també seguim compromesos amb una agenda educativa valenta, que aposti per un model propi, un model públic, un model gratuït dels zero als divuit anys, un model en català, inclusiu i també d'excel·lència.

Però veiem que aquesta direcció no s'està posant en moviment. Aquests avenços sabem que no són suficients i som conscients que cal seguir transformant el sistema.

Però sis mesos després, ho repeteixo, hi insisteixo, no veiem que aquesta direcció agafi el seu rumb, i per això interpel·lem, per saber quina és la seva agenda educativa real i per exigir que compleixi els compromisos adquirits en els acords d'investidura.

Siguem clars, consellera, ara no li descobriré res de nou si li dic que no es poden fer polítiques educatives transformadores sense el finançament adequat. De fet, sense el finançament adequat no es poden fer ni polítiques educatives. I aquesta, per tant, és una qüestió de debat, però sobretot de realitat. L'acord d'investidura recull el compromís d'un finançament singular per Catalunya, un compromís imprescindible per garantir la gratuïtat universal dels zero als tres anys, la millora de les condicions laborals dels docents, el reforç de l'atenció educativa a la diversitat i la modernització del sistema.

Però com s'està treballant per fer efectiu aquest finançament? Com es concretarà el sis per cent del PIB en educació sense poder disposar d'aquest finançament? El sistema educatiu el necessita, Catalunya el necessita; les escoles, els docents, l'alumnat necessiten aquest finançament, i ho necessiten acompanyats de certes i també de materialitzacions. Sap que ni aprovant els pressupostos de Catalunya hi hauria prous recursos per fer front a totes les necessitats que necessita el nostre sistema educatiu.

Li vull parlar de llengua. L'acord d'investidura és clar i no deixa cap marge de possibles interpretacions. El català ha de ser la llengua normalment utilitzada com a llengua vehicular i d'aprenentatge en el sistema educatiu i d'acollida a l'alumnat nouvingut. A més, es recull expressament que els projectes lingüístics dels centres han d'estar basats exclusivament en criteris pedagògics i mai en imposicions alienes a la realitat sociolingüística de l'alumnat.

Per tant, consellera, com justifica que haguem hagut de recordar-li aquest compromís? Hem vist decisions que ens preocupen. Com pot justificar que el director general de centres concertats es reuneixi amb entitats que han estat històricament en contra de la normalització lingüística i que han defensat el finançament públic dels centres que segreguen per sexe? Això no és només que contradiu els acords d'investidura, sinó que envia un missatge erroni sobre el compromís d'aquest Govern amb la immersió lingüística.

En la legislatura anterior vam fer una tasca importantíssima, una tasca ingent de la defensa del model d'escola catalana per protegir-lo. Vam permetre aturar l'execució de la sentència del TSJ, del desembre del 20, que imposava un vint-i-cinc per cent de matèries en castellà de manera generalitzada. Va ser una acció necessària i basada precisament en el consens, perquè l'ensenyament en català no pot quedar sotmès a unes quotes totalment arbitràries, sinó que ha de respondre, evidentment sempre a criteris pedagògics recollits en els projectes educatius lingüístics de cada centre.

Ara bé, sabem que la justícia espanyola continuarà atacant el model d'immersió i que el Tribunal Constitucional pot pronunciar-se en qualsevol moment en contra de la normativa catalana. Malgrat que vam intentar resguardar-ho, pot ser que això succeeixi. Per tant, li preguntem: Què pensa fer el departament en aquest escenari? Hi ha una estratègia preparada per defensar la immersió lingüística? O esperem reaccionar quan ja sigui massa tard? Consellera, vostè –ho repeteixo–, quan era diputada, reclamava aquesta fermesa, reclamava aquesta mà estesa i preguntem que on ha quedat això. Què espera per reunir-nos amb nosaltres? Convoqui'ns per abordar aquest tema. Està treballant en una nova norma per garantir el model lingüístic de l'escola catalana? Quines mesures es preveuen per garantir la immersió en centres amb baixa presència del català? O com pensen vetllar perquè els centres compleixin els compromisos lingüístics i educatius adquirits?

Vostè coneix perfectament les nostres exigències, les sap. Estic segura que les sap de memòria: posar al dia, defensar i mantenir la immersió lingüística davant els atacs judicials i polítics perquè sigui una eina completament eficaç; la plena garantia

perquè l'alumnat finalitzi l'etapa obligatòria amb competència oral i escrita en català i en castellà; suport als centres per reforçar els seus projectes lingüístics, especialment en contextos de retrocés de l'ús social del català, i més recursos de l'acollida lingüística.

L'acord d'investidura també diu que el Govern ha de promoure reformes i accions per garantir l'escola catalana, amb el consens de totes les forces polítiques, i entitats, evidentment, que la defensen. Perquè l'escola catalana no és només un model pedagògic d'èxit, sinó que és una eina de cohesió social i de garantia d'igualtat d'oportunitats, i això, per tant, no és negociable.

En aquests sis mesos, estem veient massa rectificacions en temes essencials que afecten el sistema educatiu i això genera incertesa, genera desconfiança en la comunitat educativa. Un exemple clar és el decret dels currículums de batxillerat. Vostè sap perfectament que era una gran defensora de qualsevol mesura que afectava a nivell curricular havia de ser consensuada, però ara veiem que es fan unes modificacions sense cap mena de diàleg ni previsió. Només ha reaccionat quan ha tingut la pressió mediàtica a sobre de la comunitat educativa. Per tant, aquestes decisions improvisades no fan més que alimentar la sensació de manca de direcció política.

Per altra banda, també volem parlar de les dades que van sortir ahir de l'abandonament escolar de la Fundació Bofill. Ostres! Indiquen que anàvem bé, que les mesures que s'havien pres, tant de prevenció com d'intervenció, estaven donant els seus fruits; mesures tan importants com la compartició de dades amb els ajuntaments, l'assignació, la dotació d'aquests educadors socials que ha permès reduir aquest punt percentual. Que a vostè li pot semblar poc, aquest punt percentual, però és el mínim històric aconseguit a Catalunya, consellera. La direcció era bona. Li demanem que recuperi el rumb, que desplegui el pla de xoc consensuat amb aquesta cambra.

De fet, anem tard. Calia fer-ho ja el mes de setembre i començar a tramitar el nou decret d'orientació que tenia a punt. Utilitzi aquesta eina; estava preparada. Necessitem aquest marc regulador de l'orientació al sistema educatiu amb assignació d'orientació als serveis, amb prou finançament per implementar els plans individualitzats d'orientació educativa i acompanyament a la transició cap a la postobligatòria en tots els centres de secundària, des del primer cicle de l'ESO fins al segon curs del postobligatori. Volem que aprofiti la feina i fer un front comú en la lluita contra l'abandonament, consellera.

I veig que se m'acaba el temps, però també li volíem preguntar que a aquestes alçades, què en sabem del curs 2025-2026? La planificació d'un curs no es pot deixar per a l'últim moment (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, però la realitat que ara mateix els centres no tenen cap certesa sobre quin serà el model per al proper curs. Li demanem que expliqui quin serà el full de ruta per al curs vinent. Si no fem la feina prèvia ara, es farà tard i, per tant, no hi haurà garanties de que es pugui fer amb èxit.

Estem amatents a les seves respostes. Moltíssimes gràcies, consellera.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara de la consellera Esther Niubó Cidoncha. Quan vulgui.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bona tarda, vicepresidenta; diputada, diputades i diputats... Bé, gràcies per la seva interpellació perquè vostè apuntava moltes qüestions, però en tot cas arriba en un moment molt important, precisament en el que estem preparant i treballant molt intensament el proper curs, i, per tant, d'alguna manera espero poder donar resposta a algunes preguntes i comentaris que vostè feia. Així que permeti'm que li digui que m'ha sorprès el tema de la falta d'interacció, de diàleg, perquè sembla que ens veurem a continuació; ahir també ens vam veure amb representants de la seva formació política; ens hem vist anteriorment i, si no ens hem vist més, segurament ha

estat perquè no es considerava convenient per part seva. Però en tot cas disposada a compartir molt més del que fem.

Però en tot cas deia que arriba en un bon moment, en el moment en què estem planificant l'oferta, no només de l'etapa obligatòria, sinó també del primer cicle d'educació infantil, on estem fent molts esforços per ampliar l'oferta pública i desitgem que això es pugui veure ja també en el curs 26-27 i també, i sobretot en la postobligatòria, concretament en la formació professional, on durant els propers dies farem pública l'oferta per al proper curs escolar, on creixerem de manera molt important o on començarem a avançar, per exemple, posant fil a l'agulla per assolir el reconeixement de les escoles i dels centres de noves oportunitats educatives, llargament reivindicat pel conjunt de forces polítiques d'aquest Parlament, i aquí també esperem poder comptar amb el seu suport.

Sí que m'agradaria dir-li que també estic orgullosa que el Govern del president Illa hagi oficialitzat un acord de col·laboració amb l'OCDE, vostè no l'ha mencionat, però és un acord que ha de permetre identificar les principals mancances o dèficits del nostre sistema educatiu, tant els que afecten el professorat com l'alumnat..., com també la governança i el sistema educatiu; comptar amb els coneixements de bones pràctiques en realitats similars o no a les d'aquí, però en tot cas arreu del món, i sobretot, impulsar mesures palanca per promoure reformes necessàries, millores en la formació tant dels professionals de l'educació com per reforçar les competències de l'alumnat o la qualitat i l'equitat del propi sistema.

I això ho volem fer conjuntament, com és lògic, emmarcant aquest encàrrec en la realitat del nostre context, parlant i escoltant amb la comunitat educativa; per tant, el Consell d'Educació de Catalunya, els diferents agents, siguin representants de docents, de famílies, direccions, formacions polítiques amb visites a diferents tipologies d'escoles i instituts, i, per tant, intercanviant parers, tal com hem acordat fer amb aquest organisme internacional.

Perquè mirin, tenim els resultats de les diferents proves del curs passat i entenem que requereixen la reacció per part del Govern i concretament per part de la conselleria, de la qual em sento responsable, i aquest Govern no ha vingut a no fer re o a conformar-se amb la inèrcia de les coses –de cap manera–; hem vingut a treballar intensament com estem fent per recuperar la millor educació de la qual el nostre país està en condicions d'oferir. Perquè s'inscriu en la millora general dels serveis públics, han posat l'Administració i els serveis al servei, precisament, de la ciutadania, i, evidentment, a ningú se li escapa la importància de disposar d'un pressupost que, efectivament, ens ha de permetre reforçar l'educació, però també la salut, l'habitatge, el transport públic, els drets socials. Aquestes són les prioritats d'aquest Govern, millorar la vida i les oportunitats de la ciutadania.

Però mentrestant no, no estem de braços creuats. Miri, li faré una mica d'explicació d'allò en que estem treballant de manera intensa a dia d'avui. Estem treballant, per exemple, en la millora de la formació inicial dels docents. Hem mantingut reunions amb els rectors de les diferents universitats catalanes, amb els degans de les facultats d'Educació, amb l'objectiu de revisar els plans d'estudis per ajustar-los a les necessitats del sistema educatiu. Tenim avui dia, aquest proper any, una oportunitat de millorar la formació en didàctica en l'atenció a la diversitat, d'impulsar els postgraus per reforçar l'ensenyament, per exemple, de les matemàtiques o de la comprensió lectora.

També hem preguntat les necessitats de formació permanent als docents i als centres i, fruit d'aquesta proposta formativa al seu servei, que s'ha considerat útil –no s'ha obligat a una matèria concreta, com havia passat, potser amb temes digitals, etcètera–, hem pogut incrementar un dos-cents per cent la formació permanent del professorat i, per tant, ha estat molt ben rebuda.

Estem treballant per revisar els perfils dels docents, perquè alguns perfils han deixat de tenir sentit després de tants anys i, en canvi, d'altres són molt necessaris,

com el perfil d'especialitat de llengua, de matemàtiques; o amb acompanyament de la inspecció que han d'estar no només als despatxos, han d'estar als centres; avaluació i acompanyament, perquè, de què serveix avaluar tant si després no s'actua? No saltres volem actuar.

I aquí sí que m'agradaria poder-m'hi estendre uns instants, en aquest punt, perquè a més de la seva actuació ordinària, la inspecció educativa a Catalunya començarà a aplicar una actuació específica prioritzada a 250 centres, que se centrarà, per una banda, a constatar evidències de l'aplicació d'aquests compromisos de millora dels centres educatius; per tant, a analitzar les estratègies i mesurant la millora que aporten.

També prioritzar l'anàlisi de les competències comunicatives lingüístiques, tant en català, en castellà i també la competència matemàtica. Això és el que es prioritzarà i això serà un quaranta per cent d'aquesta avaluació, i el seixanta per cent restant se centrarà en l'anàlisi de l'organització dels centres, i, per tant, anàlisi de l'evolució dels resultats de cada centre i també de les proves d'avaluació al final d'etapa; i, d'aquesta manera, al final del procés comptarem amb un informe sobre cadascun d'aquests 250 centres que formen la mostra que hem treballat aquest curs, que inclouran els compromisos acordats pel centre al final del curs passat, la valoració de l'eficàcia de les estratègies i de les actuacions que s'han dut a terme i els compromisos pel centre en el curs 25-26 i això ens permetrà tenir una visió global per territori de com funcionen les mesures que apliquem per a la millora. Perquè ja hem dit moltes vegades que allò que no s'avalua, doncs, també es devalua.

Però en tot cas, voldria continuar enumerant qüestions que estem treballant i en les quals estem avançant. Primer, facilitant la tasca pedagògica i organitzativa als centres, avançant..., volem avançar els nomenaments d'estiu, les concrecions curriculars, millorar la preinscripció pensant en les famílies, l'alumnat i també en els centres. En formació professional, avançar en el calendari de l'adjudicació de les places, ampliant l'oferta, reconeixent les noves oportunitats educatives i revisant i calendaritzant necessitats d'equipaments del territori després de molts anys –no..., ni un ni dos, després de molts anys– de manca de planificació i d'inversió; coordinant amb Salut i Drets Socials per articular un sistema educatiu més inclusiu, amb una millor atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, amb més proximitat i escolta al territori i als seus alcaldes, alcaldesses i comunitat educativa; i sí, també adaptant-nos a la normativa per no perjudicar els estudiants en cas de mobilitat geogràfica que a dia d'avui no poden homologar el títol de batxillerat. Però això ho volem fer amb el màxim consens, precisament treballant en aquest consens possible perquè els currículums puguin perdurar en el temps i generin també estabilitat.

Som un govern que no volem incomplir una llei que vam votar a favor –de fet, vostès també la van votar a favor, com la van votar a favor els comuns–; la LOMLOE era una llei que substituïa la llei Wert, i, en aquest sentit, ens sembla que va unir el conjunt de la comunitat educativa en contra d'aquella llei anterior. Volem desenvolupar i desplegar aquesta llei també des de Catalunya, i, per tant, hem de treballar per poder garantir que es mantingui la qualitat amb el màxim consens per garantir aquesta perdurabilitat del currículum, perquè insistim en la importància de l'estabilitat, i perquè hi hagi estabilitat és veritat que hem de treballar amb aquest màxim consens. I és cert, el Govern no disposem de majoria parlamentària suficient. Però és que, a més, creiem en aquest consens; de fet, especialment en l'àmbit de l'educació, en què entenem que la manca de grans acords..., decisions molt canviants en els últims temps ens han portat a una situació actual que és millorable: alumnes, o massa alumnes, que els tenim en la franja més baixa de resultats –i això em sembla que és un problema–; professionals de l'educació que sovint s'han sentit massa sols i que encara estan desorientats pels diferents canvis, i una ciutadania cada vegada més preocupada pel funcionament, pels resultats d'un dels principals serveis públics, que és l'educació. I, per tant, els volem i treballarem per donar-los confiança.

Vostè parlava, per exemple, del català, i aquest Govern defensa el català com a patrimoni irrenunciable i el seu ensenyament i el seu ús com a llengua vehicular en el sistema educatiu com una eina molt poderosa per a la integració de les persones nouvingudes i també de cohesió social. L'escola, o el sistema educatiu en general, continua sent l'únic espai per a molts nens i nenes on estan en contacte amb la llengua, on es poden socialitzar amb aquesta llengua, i, per tant, segueix sent un espai, a dia d'avui, de compensació per garantir l'èxit i la igualtat d'oportunitats del conjunt de l'alumnat. I, per tant, a partir d'aquí, estem treballant per reforçar, per preservar aquest règim lingüístic que hem tingut amb el màxim consens del que hem estat capaços.

I també el català és llengua d'acollida. Ens hi trobem on..., no hem marxat mai; al contrari, el que hem fet és reforçar els docents i les dotacions d'aules d'acollida. I, per això, espero també, m'agradaria el màxim consens del conjunt d'iniciatives d'impuls del català com a llengua vehicular del sistema educatiu i com a llengua minoritzada, i també esperaria el màxim consens de les mateixes forces polítiques que vam ser capaces d'acordar la Llei del 2022..., que puguem tenir aquest mateix consens en la defensa d'aquesta mateixa llei i del seu desplegament.

Mencionava moltes altres qüestions. Alguna tenia a veure amb el pressupost. Aquí, doncs és veritat, malauradament, en el moment en què, doncs, és difícil revertir la situació, guanyar en qualitat, guanyar en equitat, guanyar en inclusió des de les retallades, sense tenir el pressupost que segurament voldríem tenir, no?, aquest reforçament d'un pressupost, doncs, com a mínim superior al que vam tenir el 2023, que és el que tenim en aquests moments aprovat i prorrogat. I, per tant, doncs em sembla que és un àmbit que segurament ens poden ajudar a millorar.

Mencionava altres qüestions, i, si li sembla, en parlaré a la rèplica.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Ara, per fer la rèplica, té la paraula la diputada d'Esquerra Republicana, la diputada Irene Aragonès Gràcia.

Irene Aragonès Gràcia

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, consellera. Les dades que s'han posat sobre la taula, no?, amb els informes PISA i d'altres, ens han de fer reflexionar. De fet, ens van fer reflexionar de forma molt ràpida els resultats de comprensió lectora, de matemàtiques, no?, que van caure d'una forma preocupant. Però també sabem que això no és fruit d'un únic factor, no?, sinó d'un conjunt de desigualtats acumulades. Per això, a vegades també ens preocupa que se centri molt en batxillerat, no?, quan nosaltres veiem que el problema estructural de l'educació catalana és la desigualtat, però en tot el recorregut educatiu.

I, davant d'aquesta situació, tal com ens ha fet referència ara –que jo no hi havia fet referència abans, no?–, encarrega aquest informe a l'OCDE per analitzar el sistema educatiu català. I nosaltres ens fem una pregunta, de dir: realment cal ara començar de zero i començar de nou una altra vegada? Perquè ja existeix un grup d'experts que va fer aquesta diagnosi, amb una proposta de reforma ben documentada i consensuada, molt consensuada. I, a més, la creació de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació ja estava preparada, només calia engegar-la. Per tant, per què es descarta aquesta feina feta fins ara, que sap perfectament que vostè, com a diputada, també hi va poder col·laborar i hi va poder participar? Per què no s'activa l'agència d'avaluació i es reprenen les reformes que ja estaven sobre la taula amb una feina ingent de consens?

Nosaltres proposarem en la moció subsegüent a aquesta interpellació reactivar aquesta agència en el termini d'un mes i posar en marxa un pla de millora de resultats educatius centrat en la lluita contra la desigualtat, perquè és el problema arrel del nostre sistema: les vulnerabilitats, les desigualtats. De fet, no som aquí per fer ni

demagògia ni anar en contra de ningú, eh?, en absolut. Nosaltres som aquí perquè tenim vocació de govern i amb la voluntat ferma de marcar un rumb en la direcció d'aquelles polítiques educatives que pensem que són més bones per al nostre sistema educatiu.

Em queden dos minuts. Dos temes que potser no són tan rellevants com els que hem parlat, però sí que li volem preguntar també, no?..., la instem a fer front a la situació que viuen algunes escoles amb les demandes sobre el so que es produeix en els patis. Per a alguns pot ser, ho repeteixo, un tema menor, però li demanem que es blindi el dret que tenen els nostres infants, que tenen els nostres joves a gaudir del lleure en la seva plenitud i amb el temps, també, dins l'àmbit escolar i extraescolar. I és per això que demanarem al Govern que modifiqui el decret que regula la llei de protecció contra la contaminació acústica. Incorporarem també aquesta proposta en la moció subsegüent.

Un altre tema que ha sortit fa molt poc. Davant l'augment desproporcionat dels preus del transport escolar, que queda molt poc marge de viabilitat del servei que han d'assumir els ajuntaments i els consells comarcals, s'estan organitzant. Li demanem què farà el Govern per donar resposta a aquests preus desproporcionats del transport escolar que fa que molts ajuntaments i molts consells comarcals es vegin incapacitats de poder licitar els serveis.

Per acabar, Catalunya necessita un projecte educatiu sòlid, estructural i a llarg termini, un pacte que garanteixi aquest finançament adequat, la defensa del model d'escola catalana, l'avaluació i l'impuls de l'agència.

I una darrera reflexió. Ara, arribar al sis per cent del PIB en educació, tal com mana la LEC, sap que és impossible fer-ho a través d'un pressupost, encara que sigui expansiu i extraordinari, és impossible. Mai podrà dedicar un de cada tres euros del pressupost a educació. Amb pressupostos no ho aconseguirem mai; amb un finançament singular sí que ho aconseguirem.

Gràcies, consellera.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn de rèplica de la consellera. Per tant, quan vulgui.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Bé; espero, ara sí, poder donar resposta a totes les qüestions que vostè mencionava en la primera i en aquesta segona intervenció.

Pel que fa a l'OCDE –que abans m'hi referia–, no es tracta de començar de zero. Som molt conscients que el grup d'impuls de la millora educativa va fer una feina, la feina que se li va encarregar en el seu dia i que vam estar d'acord en poder fer, que es va consensuar, i, per tant, tenim un primer diagnòstic, i, de fet, moltes de les propostes que abans mencionava i que començarem a aplicar –la concreció curricular..., moltes d'aquestes qüestions– ja s'estan treballant i, per tant, aquest informe no ha caigut en un sac buit, sinó que s'està fent servir.

Aquí, del que estem parlant és de tot aquest altre enfocament, no?, de poder-nos obrir molt més, de poder compartir amb aquest organisme que té, doncs, un banc de bones pràctiques de dades internacionals que ens poden ajudar, perquè ens sembla que els resultats que tenim, almenys els del curs passat, no ens permeten renunciar a aquestes propostes i reformes concretes que, evidentment, hem de poder consensuar en el marc de la nostra comunitat educativa. Però, en tot cas, vostè deia que en la moció ens demanarà un pla de millora educativa centrat en la qualitat i l'equitat. Doncs potser ja li podríem donar. *(La consellerariu.)* Ja hi estem treballant. Per tant, està molt bé que puguem compartir la necessitat d'aquestes propostes concretes de millora educativa de cara al proper curs.

Abans mencionava una qüestió que no m'hi he pogut referir. Parlava de l'assoliment d'aquest mínim històric d'abandonament escolar prematur, aquesta xifra del

13,7 per cent, que no minimitzo: és molt important que haguem fet aquesta tasca d'anar reduint aquesta dada. Ara, encara estem lluny ja no del nou per cent, que hauria de ser la mitjana de la Unió Europea; estem lluny del zero per cent, que em sembla que tots voldríem tenir com a país, no?, perquè no ens podem permetre tenir tants joves que finalment veuen truncades les seves històries de vida i les seves carreres professionals. Per tant, certament, vostès havien treballat un pla de xoc contra l'abandonament, tenim un esborrany de decret d'orientació. I deu entendre que estem fent precisament la feina de revisar amb profunditat aquests decrets, incorporant, per exemple, la perspectiva de l'etapa postobligatòria. És veritat que era un decret o una proposta que no contenia memòria econòmica, però que compartim la importància de l'orientació durant tota l'escolarització, sobretot per acompanyar les transicions, per afavorir la continuïtat educativa, i, per tant, hi estem treballant, eh?, i no el tancarem tampoc en un calaix, el veurem. Però deuen entendre que el vulguem també, doncs, completar amb les qüestions que ens sembla que es poden millorar.

I, efectivament, s'han incorporat aquests cinquanta-dos educadors i educadores socials al conjunt del territori, que estan fent un seguiment d'aquests estudiants en risc. I, de fet, de les trucades que s'estan fent directament a aquest alumnat tenim una molt bona resposta, i, per tant, accepten rebre aquesta informació. I, per tant, al marge del camí que vostès van començar i que cal agrair com a Govern, aquest Govern també vol posar més èmfasi en l'orientació educativa, la tutoria, fomentar molt la tutorització, incrementant les aules d'acollida com hem començat a fer –i sap que aquí les dotacions previstes a l'inici d'aquest curs no eren suficients per donar resposta a la realitat que teníem, i, per tant, també incorporem la valoració de la matrícula viva a l'hora de fer la planificació de cara al proper curs escolar, cosa que fins ara la matrícula viva, doncs, no era un criteri que es tingués en compte– o incrementant, com farem, l'oferta pública de formació professional, molt encaminada a grau mitjà i també la formació professional bàsica. I, per tant, aquí volem fer un esforç especial a banda d'aquest reconeixement dels centres o escoles de noves oportunitats educatives.

Mencionava també l'Agència d'Avaluació i Prospectiva. Aquí compartim amb vostès la necessitat d'acabar constituint aquest òrgan, que entenem, doncs, que pot ser clau per a aquest seguiment i avaluació del sistema educatiu. Per nosaltres és tan important posar en marxa projectes, polítiques i mesures com ho és poder avaluar totes aquestes mesures, projectes i la feina que estan fent els diferents centres, perquè és l'única manera de saber si les accions que es duen a terme, doncs, per a allò que les vam aplicar funcionen i surt o no a compte mantenir-les en el temps. I, per tant, esperem també comptar amb el suport de totes aquelles formacions que estan a favor d'una millora del sistema educatiu, perquè aquesta agència també compartim que és una eina imprescindible per assolir aquesta tasca.

I aquí sí que dir-los que nosaltres no hem vingut a discutir de metodologies. Al Departament d'Educació entenem que no li correspon ni qüestionar ni fomentar metodologies d'unes o altres. El que volem fer és garantir que assoleixin l'objectiu final, que ha de ser que els nens i nenes acabin aprenent.

Tenia una part sobretot centrada en la inclusió; hi havia molts elements que no podré comentar. Però sí que voldria comentar que sí que estem elaborant un pla dels trastorns del neurodesenvolupament i l'aprenentatge –conjuntament, doncs, com deia abans, amb Salut i Drets Socials– per establir aquest marc integrat per atendre i donar suport a l'alumnat, facilitant la detecció precoç, la intervenció personalitzada i també la coordinació interdepartamental. I en aquest sentit, doncs, farem cribratges d'alumnat per detectar abans possibles problemes del neurodesenvolupament.

Em toca acabar. En tot cas, podem seguir parlant en un altre moment. Agrair-los el to i el contingut de les propostes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera
Moltes gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya

300-00062/15

Acabat el dotzè punt de l'ordre del dia, iniciem ara el tretzè punt, que és la interpellació al Govern sobre l'increment de les violacions a Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Per exposar la interpellació, té en primer lloc la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Venimos a hablar aquí de un tipo penal gravísimo, como son las violaciones, y me parece una falta de respeto, absolutamente, a esta oposición que, en vez de estar aquí presente la consejera de Interior, esté presente la consejera de Igualdad y Feminismo. Desde luego dice mucho del fracaso de sus políticas feministas, y si esa es la manera que tienen ustedes de proteger a las mujeres y de garantizar la seguridad, desde luego es para hacérselo mirar. (*Alguns aplaudiments.*)

Desde VOX, hemos denunciado muchas veces la grave crisis de inseguridad que padece Cataluña. Asistimos a una escalada criminal sin precedentes, de la que espero que la consejera sepa algo. La delincuencia menor ha dado paso al aumento de la criminalidad violenta. La realidad hoy es que Barcelona es la segunda ciudad de Europa en asaltos violentos, según Eurostat; que las diez ciudades de España con peores tasas de robo con violencia e intimidación, según el portal estadístico del Ministerio del Interior, son todas catalanas, con Barcelona a la cabeza de forma muy destacada; que se extienden nuevos tipos delictivos por nuestras calles, como los asesinatos a plena luz del día, la técnica del mataleón, los secuestros exprés o las violaciones en manada, y que las agresiones sexuales se multiplican año tras año de forma exponencial.

Y en esta interpelación queremos preguntar al Gobierno de la Generalitat justamente por esta cuestión, por el aumento preocupante de las violaciones en Cataluña. Miren, las violaciones en Cataluña se han incrementado un quinientos por ciento desde 2016, repito, un quinientos por ciento desde 2016, en los últimos ocho años.

Si cogemos los datos disponibles del balance de criminalidad del Ministerio de Interior, los últimos datos disponibles, hasta el tercer trimestre del año pasado, y los comparamos con los datos del mismo periodo de 2016, el incremento es alarmante. A 30 de septiembre de 2016 hubo 254 violaciones en Cataluña, mientras que a 30 de diciembre de 2024 las violaciones en nuestra región ascienden a 1.280. Un aumento del quinientos por ciento respecto de hace ocho años. En ocho años, las violaciones, por tanto, se han multiplicado por cinco.

Además, Cataluña acumula un tercio de las violaciones de toda España. En concreto, el 32,4 por ciento del total nacional. Mientras en Cataluña se han producido, como digo, mil doscientas denuncias por violación, en el mismo periodo Madrid ha contabilizado 511; Andalucía, 477; y la Comunidad Valenciana, 417. Es decir, Cataluña dobla los datos de Madrid y casi triplica los datos de Andalucía y Valencia.

Pero veamos esta realidad desde otro ángulo que permite tener una radiografía ya completa de la situación, las violaciones denunciadas por cada cien mil habitantes —y aquí vuelve a producirse un dato aterrador. En 2024, las cuatro provincias catalanas están a la cabeza en delitos de violación en toda España, con dieciséis agresiones de media por cada cien mil habitantes.

La primera es Lérida, con 20; la segunda es Girona con 17,9, le siguen Tarragona con 16,5 y Barcelona con 16. Todas muy por encima del doble de la media nacional,

que se encuentra en 8,3. Esas son sus políticas, y sus políticas, desde luego, han fracasado estrepitosamente.

La conclusión es clara, los delitos sexuales se han agravado en Cataluña y se han cronificado de una manera muy especial. Y podemos preguntarnos por qué se han incrementado las violaciones un quinientos por ciento desde 2016 o por qué las cuatro provincias catalanas lideran en 2024 los delitos de violación.

Y alguno podría tener la tentación de señalar que la causa es el acceso a la pornografía. Miren, se equivocarían. La pornografía, desde luego, distorsiona la visión que tienen los jóvenes sobre las relaciones afectivas, pero no es en ninguna manera la causa de que esas agresiones sexuales hayan aumentado de manera exponencial y en un lapso tan corto de tiempo.

Las agresiones sexuales a mujeres, sobre todo las grupales, se han disparado en todo el Corredor Mediterráneo y en el País Vasco muy por encima del resto de España. Si el cine porno fuera el principal ítem en el crecimiento de las violaciones, desde luego habría sido un crecimiento uniforme en toda España. No creo que ninguno de ustedes, nadie en su sano juicio, piense, ¿verdad?, que en Cataluña se ve más porno que en Extremadura o en Castilla - La Mancha.

El ítem común a la franja mediterránea y al País Vasco lo conocemos todos, y es el efecto de llenar las calles de miles de personas que tratan a la mujer como un trapo y que creen que la mujer es una sierva y una esclava del hombre.

También hay quien podría creer que ahora se denuncia más que en 2016, año en el que comienzan a dispararse los delitos sexuales en Cataluña. Y es verdad que, por cuestiones sociológicas, se denuncia ahora mucho más que en los años ochenta. Y eso lo sabe cualquiera que haya vivido en las dos décadas. Pero ese aumento exponencial de las violaciones no viene de los años ochenta, viene del 2016-2017. Es decir, viene desde que se abrieron las fronteras y los procesos de inmigración desbordada procedente de África impactaron en nuestra tierra. Pretender hacernos creer que sociológicamente hablando somos ahora diferentes al 2017 o que las chicas en 2017 denunciaban menos que ahora, desde luego es reírse de la gente.

Cualquier persona que no anteponga su ideología y su discurso político al interés de las víctimas y a la seguridad de las mujeres sabe perfectamente que la causa del incremento de estas agresiones sexuales, sobre todo de las grupales, es haber abierto las fronteras a miles de personas provenientes de culturas que tratan a la mujer como un objeto o como una posesión del hombre. Porque lo que se ha incrementado paralelamente al incremento de las agresiones sexuales en Cataluña desde 2016 es justamente el incremento de la inmigración masiva y descontrolada de países que denigran a la mujer y que han traído como consecuencia un aumento inusitado de la violencia sexual.

Y por desgracia, esto no es nuevo. Esto que está pasando en Cataluña ya ha pasado en Europa. Ha pasado en Rotherham, en el Reino Unido, donde miles de niñas inglesas fueron violadas por bandas pakistaníes durante más de quince años, mientras las autoridades no solo no actuaron, sino que taparon sus crímenes para no ser acusados de racistas o de xenófobos. Ha pasado en Francia y Suecia, con un aumento desorbitado de las agresiones sexuales, y ha pasado en Alemania, Austria, Finlandia, Suecia o Italia en los últimos años, con las tristemente conocidas como agresiones grupales de nochevieja. Agresiones sexuales que se han producido como consecuencia de una práctica islámica conocida como el «*taharrush*» y que consiste en la agresión sexual y en la humillación grupal en público por parte de varones árabes a una mujer.

Los datos penitenciarios, además, avalan esta realidad. El noventa por ciento de los presos condenados en Cataluña por delito de violación son de nacionalidad extranjera. Según los últimos datos de la consejería de Justicia, veintiséis de los veintinueve condenados hoy en Cataluña por delito de violación son extranjeros.

Y mire, señora *consellera*, un dato en materia de agresiones sexuales en manada. Yo le voy a mostrar estos dos mapas y saquen ustedes sus propias conclusiones. (*L'orador mostra dos fulls a la cambra.*) Un mapa publicado por el *ABC* en 2019 –fijaos si la publicasen ahora– de las regiones que más MENAs han acogido y un mapa publicado por *Feminicidio.net* de los lugares donde se han producido más agresiones sexuales grupales. Saquen ustedes sus propias consecuencias. Desde luego, todo el Corredor Mediterráneo, el País Vasco y Madrid son las que más MENAs han acogido y en las que se han producido más agresiones sexuales en manada. (*Alguns aplaudiments.*)

Y mire, señora *consellera*, una sola violación..., una sola violación es un hecho terrible. Estos delitos dejan una huella imborrable en cualquier mujer. Cualquier violación condiciona la vida de una niña y de su familia para siempre. El violador saldrá de la cárcel, pero la niña violada tiene una condena de por vida.

Y ustedes, ¿ante esta realidad qué han hecho? Yo se lo voy a decir, aprobar leyes contraproducentes. Sin ir más lejos, la ley del «solo sí es sí», que aprobaron socialistas y separatistas en el Congreso y que ha rebajado las penas a miles de delincuentes sexuales y ha sacado a la calle a cientos de violadores. Por otra parte, han creado chiringuitos; estudios muy financiados; talleres feministas como el de «Píntate el toto», que no sé si piensan ustedes que estos talleres ridículos ayudan en algo a las mujeres, mejoran su seguridad o de algún modo las pueden empoderar; absurdos puntos violeta y cientos de asociaciones feministas ultrasubvencionadas.

Todo para continuar con el error de enfrentar a hombres y mujeres manteniendo estructuras y sueldos que en nada ayudan a mejorar su seguridad. Y, sobre todo, han promovido esa inmigración masiva y descontrolada negando los perniciosos efectos que tenía sobre la seguridad de las mujeres.

Señora *consellera*, ustedes han probado soluciones que no han funcionado, lo reconocía hasta hace poco el director de la policía, el señor Trapero, durante una comparecencia en la Comisión de Interior. Decía textualmente el señor Trapero: «Hay delitos que no terminamos de ver cómo erradicarlos, como la violencia sexual.»

Pues, efectivamente, desde VOX les decimos que han fracasado en su misión de proteger a las mujeres, que hoy ven como las violaciones en Cataluña se han multiplicado por cinco en los últimos ocho años y que solo por vivir en cualquiera de las cuatro provincias catalanas tienen el doble de riesgo de ser asaltadas sexualmente por la calle.

Señora Menor, mediante esta interpelación nosotros queremos saber qué piensa hacer su Gobierno al respecto, respecto de esta grave situación.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Abans de donar pas a la consellera, recordar que la vinculació de *collectius amb determinats delictes* és una de les limitacions que fixa el Tribunal de Drets Humans quant a l'amplíssima llibertat d'expressió que tenen els diputats i diputades en seu parlamentària i, per tant, recordar que aquesta associació de delictes i *collectius* no s'emmarca dins els límits de la llibertat d'expressió.

I ara té la paraula la consellera Eva Menor Cantador. Quan vulgui.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, consellera... Diputat Macián, ja m'havia fet la innocent il·lusió que com que parlaríem de violències sexuals, vostès entrarien en l'agenda feminista. Però la meva primera sorpresa ha estat que la seva primera intervenció ha estat de lo més irrespectuosa possible cap a aquesta consellera, titllant-la d'ignorant, no?, com si jo no sabés res del tema que m'està ocupant. No sé si sap que he estat advocada en exercici professional, i de dret penal en sé un mica, i de feminisme ara li donaré algunes lliçons, i de l'abordatge de les violències

sexuals també li donaré algunes lliçons, perquè vostè ha demostrat en aquest faristol ser un autèntic ignorant de la matèria.

Però no és cap sorpresa, perquè vostès el que fan és aprofitar qualsevol tema que es plantegi en aquest Parlament per simplificar-lo, banalitzar-lo i entrar en el seu relat de tot atribuir-ho o conduir-ho al seu discurs de l'odi i de la por. Però bé, ja hi estem acostumats.

Però avui estem parlant d'un tema molt preocupant –molt preocupant–, que ens preocupa i que ens ocupa a aquest Govern de la Generalitat, que són les violències sexuals que patim les dones. I, afortunadament, en aquest Parlament som molts més els que estem preocupats per la violència masclista i als que ens ocupa fer política útil per erradicar-la i no fer demagògia com fan vostès.

Començaré també donant-li algunes informacions que vostè oblida sobre el tema de les violències sexuals. Hi ha una enquesta, una macroenquesta del Departament d'Interior sobre violències sexuals, i una de les primeres dades que ens il·lustra és que el vuitanta per cent de les dones hem patit algun tipus de violència sexual al llarg de la nostra vida des de que tenim quinze anys, de les quals un setanta-set per cent són concebudes per la mateixa víctima com una violència normalitzada, és a dir, tolerada i no denunciada.

Sis de cada deu casos d'agressors és un home conegut per la víctima, del seu entorn personal, ja sigui familiar, per ser la seva parella o exparella; del seu entorn educatiu, algun company de l'escola; del seu entorn professional, algun company de feina; algun familiar; algun veí o alguna veïna, o fins i tot una persona desconeguda. I els llocs on es fan les violències sexuals poden ser diversos, des de l'oficina, a casa de l'agressor, a casa de la víctima, en el transport públic, fins i tot anant pel carrer.

Això què significa? Que no existeix un perfil d'agressor. No és certa la seva afirmació. L'únic denominador comú que té la violència sexual és que la víctima és una dona i l'agressor és un home. Perquè la violència masclista ni té classe social ni té codi postal ni té raça ni té idioma ni té nacionalitat. D'aquí la dificultat d'abordar-la i d'impedir-la.

L'única relació causa-efecte de les violències és l'existència d'una relació de dominació de l'home cap a la dona, és a dir, el masclisme, és a dir, la desigualtat que patim les dones. Una relació de dominació que és històrica, que és cultural..., també de la nostra cultura, no l'hem importada, aquesta relació de dominació també la tenim arrelada a la nostra cultura, que vostès tant presumeixen de protegir. Una desigualtat estructural contra la que el feminisme ha lluitat i afortunadament amb importants avenços.

Perquè també li explico –i ara li poso una mica de llum a la seva confusió– que el feminisme és un moviment social i polític que persegueix la igualtat real dels homes i les dones. Per tant, negar el feminisme és negar la lluita contra la igualtat –per cert, «igualtat», també un valor occidental; és negar la violència masclista. Negar el feminisme és negar que les dones tenim dret a la llibertat, a la dignitat, a la vida, a la integritat física, a la llibertat sexual; és negar a les víctimes, és qüestionar-les, és oblidar-les, i és, el pitjor del que ha fet avui, utilitzar-les per a les seves finalitats propagandístiques. *(Alguns aplaudiments.)*

Ha preguntat què farà el Govern de la Generalitat per impedir aquest tema. Jo contestaré el seu discurs demagògic amb un discurs polític. El Govern de la Generalitat el que està fent és que, davant les violacions, denuncia, i al culpable, sigui qui sigui, el condemna. Perquè qui la fa la paga –han degut sentir a parlar d'aquesta frase en moltes ocasions– i en això estem treballant des del Departament d'Interior i de Justícia.

Estem reforçant els recursos policials per tal de crear una estratègia que faci un seguiment de les denúncies i proporcioni un acompanyament integral que s'allunyi d'una revictimització de les dones. I tot plegat també per treballar, per intentar sistematitzar d'alguna forma les denúncies i els casos d'agressió per tenir dades, per

crear indicadors objectius que ens permetin anticipar-nos i identificar millor i més fàcil els factors de risc per tal de fer un abordatge més efectiu i donar una millor resposta. També ampliant els jutjats i especialitzant-los amb formació al personal, que també és una mesura imprescindible per millorar la resposta.

Però no només amb dret penal i condemnes exemplars acabarem amb aquesta vulneració de drets humans, també necessitem lluitar contra la cultura de la violació que està establerta a la nostra societat; una cultura de la violació que va més enllà de la pròpia agressió sexual, una cultura que engloba comportaments acceptats socialment, que van des de la sexualització i deshumanització de les dones fins al fet de posar el focus en el comportament de la víctima i culpabilitzar-la dels fets que han passat. No només hem de consultar els diaris per veure el que ha passat en un judici molt mediàtic, en el que hem vist la vergonyosa actuació d'un jutge «compadreja» amb el presumpte agressor i revictimitzant i culpabilitzant, amb uns interrogatoris agressius, la denunciant.

La nostra cultura ha legitimitat i legitima, ha institucionalitzat el silenci. Vostè hi ha fet referència. Només un dotze per cent de les dones que han patit violència sexual han presentat denúncia, però gràcies a la lluita feminista ara s'està denunciant molt més que fa quinze anys.

En els darrers anys han succeït casos, malauradament, algunes «manades», més enllà de les que vostè fa referència, que van obrir els ulls a aquesta societat, i em refereixo a la «manada» de Pamplona, molt marca Espanya: home blanc i molt i molt espanyol. Va remoure consciències, va posar sobre la taula reflexions i conceptes que van fer avançar la societat, que va fer avançar les normes, que va posar molts esforços en donar la llibertat a les dones per denunciar.

I sí, vostè ha fet una referència a una norma, la Llei 10/2022, de garantia de la llibertat sexual, i amb aquesta norma s'ha ampliat els supòsits dins la categoria d'agressió sexual al assumir en aquests supòsits tot el que abans era considerat com a abús sexual, com pot ser petons no desitjats o tocaments indeguts que sembla que les dones estem obligades a patir.

Per això es pot explicar també que l'important increment de les dades també es deu a les denúncies. Vostè hi ha fet esment. Hem de continuar, per tant, ampliant i millorant la xarxa i els recursos que des de la conselleria d'Igualtat i Feminisme tenim desplegats per a l'abordatge integral i transversal, perquè protegir les víctimes, afavorir les denúncies i també afavorir la seva recuperació i la reparació del dany també és molt important. Vostè ha fet referència a les víctimes, però amb el seu discurs no les ajuda en res. Les ajudem amb els serveis d'intervenció especialitzada. Les ajudem amb els serveis d'intervenció en crisi. Les ajudem amb les línies telefòniques. Les ajudem també a recuperar la seva vida, a acabar amb l'estigma i la culpabilitat que ha suposat tradicionalment aquest tipus d'agressió. Les ajudem fent que la vergonya canviï de bàndol.

I aquest departament que a vostè no li agrada també treballem en prevenir la violència sexual, treballem en coeducació, treballem en educació afectivosexual, perquè l'educació afectivosexual ha de fomentar relacions lliures dels estereotips sexistes, que són els que fomenten la violència. També ha de donar eines tant als menors com a les seves famílies per orientar els seus fills i filles davant de la pornografia, que està entrant d'una manera molt perillosa i sense cap tipus de control parental a les xarxes socials. Sí, la pornografia violenta, que és un fet també, que li recomano que també llegeixi i s'instrueixi; és un fet que està passant a les aules. Ens ho estan dient els docents. És un fet molt perillós que està fent, fins i tot, tenir conductes, en els menors, que estan provocant danys irreversibles a les seves maneres de concebre les relacions sexuals.

I sí, el que no entenc és com a l'educació sexoafectiva li tenen tanta por, quan el que ens hauria d'espantar és que la nostra infància i adolescència tinguin un accés tan fàcil i sense control a una pornografia cada cop més violenta.

Els nostres joves tenen a les seves mans, mitjançant l'ús de les noves tecnologies, un bombardeig d'informació quan no tenen la maduresa d'una persona adulta. La pornografia, però també molts discursos de tiktokers, de piulades, que el que posen de manifest és el masclisme més reaccionari que estem vivint, malauradament, també gràcies als seus discursos.

Acabo. Confirmant que no existeix un perfil únic d'agressor ni aquí ni en el nostre entorn. Ho hem vist en el cas Pericot a França, en el cas Harvey Weinstein a Estats Units, en el cas Neil Gaiman al Regne Unit. L'únic que tenen en comú és que són homes. Les dades ens ho demostren.

I les dones al carrer ens ho demanen, i ho estan esperant. Així que seguirem treballant per acabar amb la impunitat, acabar amb els agressors, es diguin com es diguin, visquin on visquin, vinguin d'on vinguin, perquè per acabar amb les violacions, senyor diputat, polítiques feministes i menys discursos com el seu.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, vicepresidenta. Hombre, en su intervención, señora Menor, parece que me interpele usted a mí. Yo, desde luego, no gobierno en Cataluña, todavía, ¿eh? Pero también le digo que tenga un poco más de vergüenza y, desde luego, sepa usted que es usted la que tiene que dar las explicaciones aquí, que es usted el Gobierno.

Mire, hay una realidad innegable, y es que Cataluña ha multiplicado por cinco las violaciones en ocho años, y que las cuatro provincias catalanas lideran los delitos de violación en toda España. Frente a esa realidad, usted no me ha dicho nada.

Y si hablamos de agresiones sexuales sin penetración, es que también resulta que Cataluña es la región donde se registran más agresiones sexuales, 3.304, muy por encima del resto de las regiones de España. Por cierto, en estos delitos, agresiones sexuales sin penetración, también los extranjeros son mayoría. En las violaciones son el noventa por ciento; en estos delitos son el cincuenta por ciento, cuando en la sociedad es tan solo el diecisiete por ciento de la población. En fin, yo ya le digo que hay un elefante aquí que todo el mundo ve menos el Govern, menos su departamento. *(Aplaudiments.)*

Y en cuanto a las causas, mire, yo sé que les molesta que les pongamos a ustedes frente al espejo de lo que está sucediendo en nuestras calles. Por supuesto, ustedes saben que ni el porno..., porque si fuera así, señora Menor, ya le digo, sería un crecimiento uniforme en toda España, y el crecimiento se ha producido exclusivamente o de una manera mucho más preponderante en Cataluña. Y ni el porno ni la infradenuncia ni el supuesto heteropatriarcado opresor son las causas de este incremento terrorífico.

Mire, usted decía que seis de cada diez hombres son del entorno de la víctima. Habría que cuestionarlo; la comisaría de Barcelona dijo en su día que en siete de cada diez violaciones..., en esas no conocía la mujer al violador. Podríamos discutirlo. Pero lo que está claro es que nueve de cada diez son extranjeros. Y la causa está en esa política de fronteras abiertas, en esos procesos masivos de inmigración ilegal procedente de países que tienen una cultura incompatible con la nuestra.

Porque hemos de saber una cosa, que aquí no vale con que uno venga y respete la ley. Eso se da por supuesto, solo faltaba. Aquí el que viene tiene que integrarse en nuestras dinámicas sociales y en nuestra cultura. Los que vienen aquí huyen de estados fallidos, y lo que no podemos permitirles es que repliquen aquí los modelos fallidos de los estados de los que huyen. Todo el que venga, bienvenido, pero ha de cumplir nuestros códigos éticos y morales. No vale solo el respeto a la ley. Aquí no queremos niñas con la cabeza tapada. Aquí no admitimos los matrimonios forzados.

Aquí no admitimos las ablaciones. (*Aplaudiments.*) Aquí no queremos que las mujeres no puedan sentarse en los bares donde están los hombres. Y desde luego no admitimos la barbaridad que acaban de aprobar en Irak, por ejemplo, uno de esos países de los que yo antes le hablaba, de que las niñas se puedan casar a los nueve años. Por tanto, no todas las culturas son iguales, no existe la alianza de civilizaciones, lo siento, yo sé que a ustedes esto les defrauda, sobre todo a Zapatero, ¿eh?

Y en cuanto a sus políticas, mire, desde que han metido activistas ustedes en las aulas a promover la agenda de género, no dejan de subir los casos de violaciones y agresiones sexuales. Igual es que sus cursillos de adoctrinamiento sexual no educan, al contrario. ¿Quieren que hablemos de sus cursillos sexuales? Yo le hablo de sus cursillos sexuales, porque al violador de Igualada, a Brian Raimundo, que ya había sido condenado por haber agredido sexualmente a su hermana de siete años, le sustituyeron ustedes la pena de prisión por dos cursillos de educación sexual, y allí estaba, en la calle, para poder volver a cometer una grave violación como fue la violación de Igualada. Esa es la efectividad de su educación sexual y esa es la efectividad de sus medidas de reinserción. (*Aplaudiments.*)

Mire, lo primero –lo primero– es reconocer la realidad, es reconocer que el impacto de esas culturas incompatibles con la nuestra y que han entrado de la mano de la inmigración ilegal han generado este inusitado crecimiento de las violaciones en Cataluña. Y yo, señora Menor, espero que sus políticas sean otra cosa que criticar a VOX en este atril del Parlamento. (*Aplaudiments.*)

Muchísimas gracias.

La vicepresidenta primera

Diputat, reiterar que la vinculació de collectius amb determinats delictes és una limitació que fixa el Tribunal Europeu de Drets Humans, que entén per discurs d'odi qualsevol forma d'expressió... (*Persisteixen els aplaudiments.*) Insistir que el Tribunal Europeu de Drets Humans entén per discurs d'odi qualsevol forma d'expressió que propagui, inciti, promogui o justifiqui l'odi racial, la xenofòbia, l'antisemitisme o altres formes d'odi basades en la intolerància que es manifesten per mitjà del nacionalisme agressiu i l'etnocentrisme, la discriminació i l'hostilitat contra les minories i les persones immigrants o persones d'origen immigrant. (*Aplaudiments.*)

I ara és el torn de rèplica de la consellera d'Igualtat i Feminisme, de la consellera Eva Menor Cantador. Quan vulgui.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, vicepresidenta. *Bueno*, continuo veient que quan una persona no té arguments recorre *al insulto* –és una cosa a la que estem acostumades– i també a «vertir» *bulos*, no?; no és la primera vegada que vostès «verteixen» *bulos* sobre aquesta qüestió. Hem de recordar la «manada» de Manresa, que es van processar tres persones, que vostès van dir que eren MENAs i musulmans, i resulta que després eren un espanyol, un cubà i un argentí. Però ja estem acostumats als seus *bulos*, i els seus *bulos* es contraresten amb dades.

Vostè ha dit que nou de cada deu condemnats per violència sexual són estrangers, i jo li dic que això no és veritat. També li he de dir que en aquest país existeix separació de poders i que nosaltres ni jutgem, ni condemnem, ni substituïm penes. També és una cosa que hauria d'aprendre. Jo ja també l'il·lustro eh?, que nosaltres ni substituïm penes ni condemnem. Això ho fan els jutges. (*Aplaudiments.*) I el continuo il·lustrant perquè vostè tingui arguments i no hagi d'insultar-me i dir que no tinc vergonya, i que quan vingui a aquest atril, no?, vingui amb una mica més preparat el seu discurs.

Dades del Ministeri de l'Interior. Detinguts per violació, més del seixanta-set per cent són de nacionalitat espanyola. Condemnats per delictes sexuals, 2023, 72,8 per cent de nacionalitat espanyola. Si segreguem per edats, no hi ha cap franja d'edat en la que el condemnat per delictes sexuals de nacionalitat espanyola, ni tan sols en els més joves,

sigui minoritari. Aquestes són fonts del Ministeri de l'Interior i de l'Institut Nacional de Estadística, que, si vostè després té temps, després d'insultar-me, en Interior, pot consultar.

De fet, hi ha una dada que també és important: quan més s'incrementa l'edat de l'agressor la diferència del nacional espanyol de l'estranger encara és més alta. A partir dels trenta anys, resulta que la forquilla puja del setanta per cent; quan arribem als cinquanta anys, resulta que és del 88,8 per cent, i en els més grans, ja és un noranta-nou per cent de nacionalitat espanyola. També és veritat que és una correlació també amb el percentatge de població estrangera que viu en el nostre país.

Per tant, la propera vegada que vulgui venir aquí a fer afirmacions li agrairia que, més enllà de les fonts de les piulades i de l'ABC, que vingui amb els deures fets. (*Aplaudiments.*)

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Obrim tot seguit el catorzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la situació del transport públic, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Interpellació al Govern sobre la situació del transport públic

300-00064/15

I per exposar la interpellació té la paraula, en primer lloc, la diputada Mar Besses Casanovas. Quan vulgui.

Mar Besses Casanovas

Bé, bona tarda. Gràcies, vicepresidenta. Consellera, la veritat, els hi he de dir que és una mica «raro» començar a fer aquesta intervenció parlant de transport públic després d'escoltar les barbaritats que acabem d'escoltar. En tot cas, saben que el transport públic és una prioritat per Esquerra Republicana i, per tant, la garantia del dret a la mobilitat, perquè estem parlant de garantir, de fer efectiu un dret, i per tant, aquest és i seguirà sent un dels cavalls de batalla per nosaltres aquesta legislatura. I ho serà juntament amb el dret a l'habitatge, la llengua i el finançament singular; transport públic, habitatge, català i finançament singular. Perquè és la consecució de tots aquests drets –el dret a la mobilitat en un transport públic, preferiblement ferroviari, integral, fiable i sostenible; el dret a un habitatge digne i assequible; el dret a parlar i a ser entès en català, i, evidentment, el dret a tenir un finançament just per decidir de manera sobirana–..., és la consecució de tots aquests drets la porta d'entrada a la garantia de la resta de drets que volem per a la ciutadania del nostre país. I, per tant, consellera, han de saber que per nosaltres el bon funcionament del transport públic és una prioritat i ara, doncs, és la seva responsabilitat; una responsabilitat que, com hem fet durant aquests mesos, li demanem que l'assumeixi amb exigència i amb ambició, i treballarem per garantir que també sigui una prioritat en la seva acció de govern.

Precisament és per aquest motiu que, fa tot just un mes, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana vam presentar una moció en aquest mateix plenari per tal de convidar-los, tant a vostès com al Govern de l'Estat espanyol, a mantenir les bonificacions actuals al transport públic; una iniciativa que, per cert, va ser aprovada pel conjunt de grups parlamentaris que tenen aquí representació. I què fàcil que és votar segons què i què difícil és actuar en conseqüència. I per què ho dic? Doncs perquè per molt que PSOE i Junts ara escenifiquen que finalment sí que s'han posat d'acord per prorrogar les bonificacions, en realitat, el que han aconseguit amb aquest despropòsit és faltar al respecte a la ciutadania, jugar amb les necessitats de la gent i fer-los-ho passar malament i només per pur interès partidista i tacticisme

electoral. És una irresponsabilitat. I què fàcil és ser responsable quan un no necessita les bonificacions i els ajuts que aquestes mesures asseguraven a la majoria de la gent del nostre país. (*Alguns aplaudiments.*)

Uns..., uns han estat irresponsables, han actuat de forma irresponsable per haver trigat tant a prendre una decisió que havia d'aportar seguretat, certes i tranquil·litat a les persones usuàries del transport públic; unes persones que majoritàriament l'utilitzen per necessitat i no pas per plaer, necessitat per poder anar a la feina o per anar al lloc d'estudi, i altres, irresponsables per haver jugat amb les necessitats de la gent, amb aquelles persones que més ho necessiten, fent bandera una vegada més, que són el partit que millor defensa els interessos d'alguns que ho tenen pràcticament tot, en detriment de la majoria que representa l'interès públic i general.

Les persones que utilitzen el transport públic, les pensionistes, les joves i tots aquells col·lectius que més difícil ho tenen en el seu dia a dia necessiten respostes i necessiten solucions, no picabaralles polítiques i càlculs electoralistes. La nostra responsabilitat és ser aquí per treballar per la gent, per la ciutadania, pel país, no per crear-los problemes i després fer-los veure que els hi donen solucions.

I precisament per evitar que siguin aquests els interessos partidistes que guïïn quines han de ser les polítiques que fem per fomentar la mobilitat i el transport públic, des d'Esquerra Republicana hem defensat i seguim defensant la necessitat de fomentar les bases d'un sistema propi de transport públic que sigui estructural, eficient i sobirà. Perquè volem poder impulsar des de Catalunya polítiques que garanteixin el dret a la mobilitat de tota la ciutadania, especialment pensant en els col·lectius més vulnerables i també en les persones joves; mesures que assegurin l'equilibri territorial i la igualtat d'oportunitats arreu de Catalunya i que contribueixin a la descarbonització del transport.

Però per fer-ho és imprescindible que l'Estat espanyol aportï el finançament necessari, garantint així la sobirania i l'autogovern de Catalunya, perquè només d'aquesta manera, assegurant que tenim un sistema que és sostenible econòmicament, des de Catalunya podrem fer aquestes mesures que tant necessita el nostre país, tenint en compte criteris de justícia social i de justícia territorial i podrem seguir invertint de manera decidida en aquesta línia, en millorar i en impulsar noves infraestructures, especialment les ferroviàries, a mitjà i a llarg termini.

En aquest sentit, consellera, celebrem que a instàncies de la moció que vam presentar tot just a finals d'any, el Govern hagi convocat la primera reunió de treball per a un gran acord sobre el transport públic a Catalunya. Ens n'alegrem i hi serem per aportar tot allò que considerem necessari en aquest acord. Però també li he de dir que hi serem per vetllar que no es quedi tan sols en un gest de cara a la galeria, sinó que sigui efectiu, que es traspassin els recursos i el finançament necessari, i també que es garanteixi la participació, evidentment, de totes les administracions públiques i de la societat civil organitzada.

I, per altra banda, per assegurar que les polítiques que es puguin fer no s'intentin diluir en aquell *café para todos* o amb una certa voluntat recentralitzadora a què últimament ens tenen acostumats. I precisament en aquest sentit, consellera, m'agradaria refermar un cop més la singularitat catalana davant l'anunci que va fer el ministre Puente tot just fa unes setmanes, un dels tants anuncis desafortunats a què ja ens té acostumats, relacionat amb la implantació d'un bitllet únic de transport per al 2026 a tot l'Estat espanyol. Li pregunto quina és l'opinió del Govern de Catalunya en aquest aspecte, tenint en compte que Catalunya està desplegant la T-mobilitat a tot el territori amb l'objectiu de fer realitat la integració tarifària aquest mateix 2025.

Ocurrències com aquesta, de la mateixa manera que ho va ser l'anunci de la creació d'una empresa pública estatal d'habitatge, considerem que menystenen l'autogovern i la sobirania de Catalunya i que Catalunya té i vol tenir tota la capacitat i la determinació per assumir l'impuls i la creació d'aquestes polítiques públiques que han de transformar i continuar transformant el nostre país. El que li manca al nostre

país és un finançament just i singular per poder afrontar tot això amb garanties, i, per tant, els hi demanem que s'ocupin d'això i no de voler suplantar la T-mobilitat o l'Incasòl.

Consellera, no ens cansarem de repetir-ho, i no ens cansarem de repetir-ho, perquè tenim tota la determinació i totes les ganes per poder-ho revertir. En un context de dèficit fiscal, en un context de l'infrafinançament crònic és pràcticament impossible per a Catalunya poder fer polítiques que vagin a l'arrel del problema, que siguin estructurals i que siguin transformadores veritablement per al nostre transport públic. I ja li vam dir que, a l'espera de revertir aquests greuges i d'aquestes mancances en un context de caos permanent de rodalies, de despropòsits reiterats a la resta de la xarxa operada per Renfe, de les múltiples obres d'Adif a les diferents línies del país i del col·lapse i la sobreocupació d'alguns trams que té la xarxa viària catalana, no era el moment més oportú per començar a fer invents amb el tema de les bonificacions que, actualment, i malgrat tots aquests greuges, segueixen contribuint a fer ús del transport públic, especialment entre les persones joves. De fet, vostè, consellera, més d'un cop, ho ha esmentat, que les dades demostren que aquestes bonificacions han tingut un especial impacte i una especial rellevància en el cas de les persones joves.

Per tant, per a nosaltres l'aposta pel transport públic és una aposta de país; una aposta de país per donar resposta a les necessitats de la classe treballadora; una aposta de país per atendre els milers de joves que cada dia s'han de desplaçar per anar al seu centre d'estudis; una aposta de país per garantir oportunitats arreu del territori, i una aposta de país per avançar cap a un model de transport que sigui sostenible, que ens permeti reduir les emissions d'efecte hivernacle i avançar veritablement cap a un model de transport que sigui sostenible, com deia.

Per tant, des d'Esquerra Republicana seguirem treballant per garantir tots aquests drets. Perquè darrere de la garantia del dret a la mobilitat, com parlàvem, també hi ha la vida, hi ha a la feina i a la salut de milers i milers de persones.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. És el torn de resposta ara per part de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern, l'honorable Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, diputada. Li agraeixo el reconeixement d'aquest compromís per part del Govern d'establir aquest marc de treball que pretenem que sigui estable i compartit amb tots els grups de la cambra respecte a les reflexions necessàries no només sobre la sostenibilitat del sistema de transport públic, sinó en general, sobre el sistema de busos, de rodalies, de tot allò que té a veure amb el transport públic i també amb altres temes vinculats efectivament, com pot ser l'àmbit de l'habitatge que vostè esmentava.

No és un gest de cara a la galeria. És un convenciment propi; primer, perquè és un mandat del Parlament i, per tant, com a tal l'hem pres i així l'hem executat, però també per convenciment propi que aquesta és una política estructural, igual que la d'habitatge, que desenvoluparan diferents governs i que, per tant, val la pena que hi hagi els consensos més amplis possibles al respecte d'aquesta qüestió.

També el compromís..., la veritat és que li haig d'admetre que al principi de la interpellació, deia «aviam quan arribarà a la interpellació a la consellera», perquè no sabia si estava interpellant el grup parlamentari de Junts, el ministre Puente, bé, ja que hem entrat en el fons de la qüestió... (*Alguns aplaudiments.*) No, no ho dic perquè, en fi, li donaré resposta a les qüestions que m'ha plantejat al final, eh?

En qualsevol cas, convenciment també, com li deia, respecte al sistema de bonificacions. Ho vàrem acordar, ho vàrem dir i ho vàrem estar parlant amb el grup parlamentari dels comuns i des del Govern de la Generalitat hem mantingut exactament

allò a què ens varem comprometre. És veritat que, de la mateixa manera, hem estat crítics amb el decaïment del decret llei, que ens hem de felicitar que finalment s'hagi arribat a un acord i que, per tant, es puguin mantenir, entre d'altres, les bonificacions al transport públic.

Comencem per l'àmbit de les qüestions que m'ha plantejat del bitllet únic estatal, anunciat pel ministre Puente. Li haig de dir també que, aquí, la veritat és que la relació amb el ministeri i amb el ministre està sent profitosa des de les primeres setmanes. La primera reunió que varem tenir ja varem poder arribar a acords molt beneficiosos per a Catalunya, per als catalans i catalanes, entre d'altres, aquest deute que hi havia acumulat i aquest litigi que hi havia des del 2010 –si no recordo malament la data– respecte al deute que hi havia amb el Govern de la Generalitat, i, per tant, han estat 380 milions d'euros que ens posen al dia dels deutes que hi havia. Per tant, no comparteixo el diagnòstic, en qualsevol cas, de la manca d'interès del ministre respecte a les polítiques i respecte a Catalunya.

Però com l'hi deia en aquest sentit, és veritat que es va fer aquest anunci, i participarem com a govern i aquesta consellera en el procés d'establiment d'aquest bitllet amb els següents objectius: primer, es tracta d'impulsar l'ús del transport públic i, per tant, en aquest sentit, aquesta mesura entenem que hauria de contribuir a la descarbonització i a la lluita contra el canvi climàtic. Per tant, en aquest sentit, ho veiem molt positiu.

Segon, hem de garantir les competències de la Generalitat. Això és evident i això inclou respectar les funcions dels consorcis en matèria de transport de persones per carretera i ferrocarril i, especialment, allò que pertoca a la fixació de preus, de taxes i de tarifes. Per tant, positiu, però en aquesta negociació, com no pot ser d'altra manera, garantirem les competències de la Generalitat.

Tercer, respecte a les gammes de títols, s'ha de preservar el sistema de títols que tenim a Catalunya de les diferents ATMs i de la creació de la T-mobilitat; quart, interoperabilitat. Cal fer possible la compatibilitat dels diferents sistemes existents a les diferents comunitats autònomes per assegurar precisament que hi hagi aquest funcionament o aquest bon funcionament global també per a quan els catalans i catalanes viatgin fora de Catalunya, i garantir el finançament, és fonamental garantir i assegurar el finançament del cost d'aquesta mesura, tant pel que fa al nombre actual d'usuaris com a possibles increments derivats de la rebaixa del preu del transport.

Per assolir aquests objectius, per tant, serà imprescindible, com li deia, la negociació i establir un acord polític entre el Govern d'Espanya i el Govern de Catalunya que garanteixi, com li dic, allò que veiem com una mesura positiva però que efectivament ha de tenir un marc de negociació que li he marcat o establert amb aquests cinc punts.

Segona qüestió que em plantejava, la integració tarifària. Miri, un dels objectius precisament més destacats d'aquesta legislatura, que hem començat a treballar amb les associacions municipalistes i que segur que serà objecte de treball en aquesta taula parlamentària vinculada amb el transport i la seva sostenibilitat, és precisament assolir aquesta integració tarifària completa a tot Catalunya, juntament amb la implantació de la T-mobilitat. La importància d'aquestes fites o l'objectiu que persegüim –i crec que és compartit– és tenir un únic sistema de mobilitat amb una imatge integrada i amb facilitats per intermodalitat. Presentar al conjunt de la ciutadania, en definitiva, una alternativa completa, global, a la mobilitat amb el vehicle privat.

Durant aquest any 2025, completarem la integració tarifària en aquelles zones de Catalunya que encara no estan integrades amb les seves respectives autoritats territorials de mobilitat, amb les seves ATMs territorials. El primer pas que ja hem anunciat serà la integració del Berguedà, Solsonès i Ripollès a la setena corona de l'ATM de Barcelona. El compromís del Govern també és que aquesta integració es produeixi abans de Sant Joan, posant fi a un llarg període d'espera que ha provocat inconvenients notables i distorsions a la C-16.

A les Terres de l'Ebre també s'integraran a les ATM de Tarragona, fet que millorarà considerablement l'accés al transport públic en aquesta regió que, com saben –o en aquesta zona de Catalunya– que, com saben, no disposa de tot el servei que caldria i, per tant, almenys amb aquesta integració, assegurem una tarifació justa i equitativa.

I finalment, aquest any procedirem a la integració de les comarques de la Selva marítima, Alt i Baix Empordà a l'ATM de Girona. Recentment hauran llegit que els síndics de cinc poblacions del Baix Empordà han reclamat millores en el transport de la zona. Aquesta integració, el que suposa, més les millores que puguem anar implementant, un primer pas important per donar resposta a aquestes demandes. Tot això, aquesta integració a les ATM territorials, durant el 2025.

El 2026, introduir la T-mobilitat a tot Catalunya. Aquesta serà una targeta sense contacte, única a tot el territori català i, malgrat que la tecnologia serà unificada a cada territori Lleida, Camp de Tarragona, Girona i Barcelona mantindran el seu propi règim tarifari. Finalment, es produirà una integració tarifària a tot Catalunya amb una T-mobilitat conjunta i la possible creació d'alguns títols comuns per tot el territori. Aquesta modalitat encara es troba en fase d'estudi i de ben segur que en aquesta taula també podrem compartir. Com els dic, és una qüestió que també estem treballant amb les entitats municipalistes per posar-nos d'acord amb aquestes entitats que representen el conjunt dels municipis a Catalunya.

I, finalment, amb aquests dos minuts i escaig, i llavors segurament podrem ampliar algunes qüestions... M'ha parlat vostè també de rodalies, sobre el traspàs de rodalies. La gestió futura del servei, jo crec que també serà un dels elements més rellevants i complicats –rellevants i complexos–, amb la constitució de l'empresa operadora. Des de l'agost, quan assumim la responsabilitat des de la conselleria, el departament, amb treballs que havien fet, doncs, l'anterior consellera, Ester Capella, i, de fet, el comissionat Pere Macias, que continua al capdavant del comissionat i amb tot l'equip, continuant amb aquests treballs, com li deia, des de l'agost estem immersos en l'elecció de la modalitat d'empresa més idònia i quin itinerari hem de seguir per assegurar la seva constitució i que sigui operativa al llarg d'aquest 2025. Disposem de proposta, podem iniciar els tràmits per validar-la, i agrair-los, doncs, la feina que s'havia fet, i donar les gràcies també a les més de setanta-cinc persones que justament fa pocs dies ens reuníem, de cinc departaments diferents; estan treballant en aquests moments perquè aquesta empresa operadora i el seu funcionament pugui ser possible, com els deia, al llarg d'aquest 2025, per tal d'assumir el traspàs de l'R1, que ja hem iniciat, i de les futures R2 i R3.

Em parlava també –em queda un minut– del pla d'infraestructures de transport de Catalunya vinculat als trens. El nostre compromís, com sap, és d'aprovar-lo. Aquest pla, el que defineix és la xarxa ferroviària de Catalunya –de passatgers, de mercaderies, d'alta velocitat–, i també les propostes dels trens tram; si vol, després també m'hi puc estendre una miqueta. Tenim també els plans directors urbanístics aprovats de la línia orbital, circular..., de Barcelona, i de la línia transversal, que ha d'acabar de donar aquest equilibri i aquest encaix i connectivitat territorial. I, com vostè sap, també estem immersos en les obres del Corredor Mediterrani, una inversió també històrica i llargament reivindicada.

Crec que amb això li dono resposta a les qüestions que m'ha plantejat. En qualsevol cas, doncs, quedo a la seva disposició per a altres aportacions que em pugui fer. Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica té la paraula la diputada Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, consellera. M'agradaria insistir un cop més, eh?, com li deia, que l'aposta pel transport públic ha de ser una aposta de país per una aposta amb uns serveis públics que estiguin al servei de la ciutadania i que siguin capdavanters també en aquest aspecte. I per això és una prioritat en què vam insistir en el mes de desembre, i ara la tornem a posar sobre la taula. Perquè, malgrat haver arrossegat l'Estat a moure's en moltes ocasions, a complir arrossegant els peus a rodalies, segueix sense complir, i l'Estat encara no ha abonat tot el deute pendent, i, per tant, encara estem molt lluny del que hauria de ser un servei ferroviari digne el 2025 i, per tant, continuem anant tard i malament. Celebro alguns dels anuncis que vostè ha fet, ha posat concreció i terminis sobre la taula, però ja em permetrà que no ho celebrem fins que no ho veiem, perquè ja estem acostumats que aquest tipus de coses vagin lentes i sempre vagin tard.

Pel que fa a l'empresa pública per al traspàs de rodalies, vostès es van comprometre, de fet, a tenir-ho acabat abans d'acabar el 2024. Som tot just al febrer del 2005, i ara parlen al llarg del 2025. Per tant, no hem avançat massa en aquests sis mesos, perquè pràcticament estem encallats en els mateixos punts on ho estàvem fa sis mesos, i aquí sí que no ha posat masses més terminis. Per tant, sí que li demano si pot concretar una mica més quan veurem operant aquesta empresa pública que pugui fer efectiu el traspàs de rodalies.

També en el sentit..., vostè ha fet esment que per fi, doncs, l'Estat ha abonat una part del deute que tenia amb rodalies de Catalunya des del 2010, però encara queden molts diners per transferir i, per tant, queda pendent traspasar tot aquest finançament, perquè ens ha de servir per dignificar també estacions, vies i trens, que estan com estan perquè és la conseqüència de masses anys de desinversió per part de l'Estat en el sistema ferroviari de Catalunya. El pla de millora de rodalies, com vostè deia, és un pas, però considerem que és insuficient. I, per tant, també en aquest sentit li pregunto: si no tenim pressupostos, totes aquestes mesures que preveuen implementar al llarg del 2025 i el 2026, amb quins recursos es faran?, hi ha previst que l'Estat aboni els recursos que queden a la major brevetat possible, que ens permetin, doncs, activar tots aquests temes?

També hem parlat, ha fet referència al tema del bitllet únic, i deia que intentaran buscar l'encaix entre el model que es plantegi des de l'Estat i les competències que té Catalunya. Jo no li demano que intentin buscar l'encaix que pot tenir això; li demano que continuïn centrant els esforços en la T-mobilitat. A Catalunya tenim aquest model de sistema tarifari integrat, tenim la T-mobilitat, i, per tant, el que cal és destinar els recursos necessaris a enfortir-la i a desplegar-la arreu del territori; no intentar fer equilibris estranys per trobar d'altres encaixos amb altres propostes que es facin en altres punts de l'Estat.

També celebro, consellera..., vostè deia que hi havia una bona relació amb el ministeri. Només faltaria que ara no hi hagués una bona relació amb el ministeri. Per tant, els animem a aprofitar aquesta oportunitat també per estirar al màxim en aquells incompliments.

També hi ha un tema que hem parlat poc, però en aquests darrers segons m'agradaria també posar-lo sobre la taula, que és el tema dels autobusos, perquè, malauradament, per a una gran part del nostre país parlar de trens encara els hi queda molt lluny. Ho veiem tot just aquest dilluns, com s'incendiava un autobús ple de gent en plena AP-7 mentre feia el trajecte Barcelona - Vilafranca del Penedès. I aquesta també és una realitat que pateixen cada dia centenars de treballadors i centenars d'estudiants en el nostre país, perquè en molts casos tenim un servei d'autobusos que és insuficient, amb una flota antiquada i que suposa, de veritat, un risc per a les persones usuàries. I, per tant, aquí també tenim una oportunitat, que és la fi d'aquestes concessions de cara al 2028, que ens consta que ja hi estan treballant. I, per tant, els hi demanem que l'aprofitin de la millor manera per millorar i per dignificar, doncs,

aquest servei i que no es cometin els mateixos errors que ja es van cometre per part d'alguns fa vint-i-cinc anys, a l'entregar-se a aquesta comoditat de prorrogar aquestes concessions, sense tenir en compte que aquestes empreses que presten un servei públic a la ciutadania ho han de fer tenint unes mínimes condicions de qualitat en els serveis que s'ofereixen. Per tant, poso també sobre la taula aquesta qüestió dels autobusos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per fer la rèplica té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Diputada, comencem per allò que compartim. (*La consellerariu.*) Efectivament, són polítiques de país i estructurals, i, per tant, en aquest sentit, i ja li deia que amb ple convenciment..., aquest grup de treball que segur que ens ajudarà a determinar i a definir el sistema de futur. Nosaltres tenim l'agenda de govern; li he presentat algunes propostes, d'altres venen de compromisos d'investidura... I, per tant, de ben segur que ens ajudarà a establir i a avançar en aquestes polítiques de país.

Però no em canviï les paraules per fer-se venir bé el discurs. Jo el que he dit és que –i ho he dit exactament– aquesta empresa sigui operativa abans d'acabar el 2025, que pugui operar. No he dit que establim l'empresa durant el 2025, el model, eh? Li he dit que aquesta empresa pugui estar operativa i, per tant, gestionant els traspassos que hem iniciat ja de l'R1. I, escolti, al final, això era un compromís que teníem amb el seu grup parlamentari: l'inici de traspàs de l'R1 –ja hem complert–; tenir el model establert i aquest esborrany de model d'empresa, i aquest model i esborrany d'empresa està treballat per la conselleria, i jo avui li he afegit –i ho he dit exactament– que aquesta empresa pugui estar operativa i en funcionament al llarg d'aquest 2025, és a dir, que no acabem l'any sense que aquesta empresa no pugui acceptar aquests traspassos i començar a gestionar-los. Per tant, això és el que he dit. No... Estem complint els acords d'investidura i vinculats al traspàs de rodalies al peu de la lletra, tal com estaven escrits, negre sobre blanc.

Vostè em deia: «Només faltaria que no s'entenguessin.» Escolti, jo, quan vaig a parlar amb un ministeri –i en tinc tres, d'interlocució–, jo el que vaig a defensar són els interessos de Catalunya. Jo el que li he dit és que he trobat a l'altra banda del ministre, doncs, bones voluntats i polítiques concretes, que jo avui he volgut compartir amb vostè, que són en benefici dels catalans i de les catalanes; no del Govern, sinó de Catalunya. I en aquest sentit... Vostè deia: «No ens ho creurem fins que ho veiem.» Miri –i, a més a més, l'hi dic molt sincerament, i és que no em fa res–, algunes d'aquestes concrecions venen de treballs previs de la consellera Capella. Per tant, no ho sé, crec que hauria de ser finalment una alegria compartida, no un element de desconfiança.

Set-cents milions d'euros de les encomandes ja concretats, amb el conveni signat, de l'eix Pirinenc, nacional 260, també els accessos AP-7 i AP-2, les millores en l'eix del Maresme... Per tant, 700 milions d'euros ja signats amb conveni. Ara som nosaltres, des de la conselleria, que hem d'acabar, doncs, de redactar alguns d'aquests projectes i començar a executar-los. Per tant, això ja és un compromís complert, eh?, no és..., en fi, no són anuncis.

Segon, els 700 milions d'euros també vinculats a la connexió ferroviària amb el port de Barcelona. Això també ja està signat, els diners hi són. Ara és execució, efectivament, és anar executant; però això ja està signat. Més els 380 milions d'euros que, com li deia, posaven punt final a un període, des del 2010, de litigis i de no entesa, i, per tant, ens posem al dia amb el deute que hi havia.

I li deia: «No em canviï les paraules», perquè jo no he dit que vaig a negociar les competències de la Generalitat. Li he dit exactament que ens semblava una bona notícia –i és que m’ho he assenyalat–, i dic: «amb un marc de joc determinat i uns principis clars». I el segon que li he dit és: «garantir les competències de la Generalitat»; no li he dit «negociar», li he dit «garantir». I, per tant, aquest és el marc que li he... No em canviï les paraules, perquè les trio i les escullo exactament per dir el que vull dir, i no una altra cosa, d’acord? Per tant, no faci interpretacions quan dic frases tan determinades.

I amb els cinquanta segons que em queden, sobre busos, efectivament, tenim increments –m’ho deuen haver sentit també dir altres vegades– de fins al trenta i quaranta per cent en algunes demarcacions d’usuaris en el transport interurbà de bus. Això és una bona notícia, perquè en l’àmbit, a més a més, de connectivitat i d’equilibri territorial és una molt bona notícia; en l’àmbit de l’habitatge també ho és, però és veritat que tensiona el sistema. I estem aplicant algunes millores perquè, com saben, fins al 2028 no es poden, doncs, aplicar o no començaran les noves concessions dels busos, dels serveis interurbans, i, per tant, hem d’aplicar millores sobre el que ara tenim. Per dir-los algun exemple, també vies de transport més eficient, com el Brcat. Ara, per exemple, a Girona estem finalitzant el Brcat que ha d’unir Salt i Girona. *(Sona el senyal acústic que indica que s’ha exhaurit el temps d’intervenció.)*

I, bé, tenia algunes qüestions més sobre busos, però, en qualsevol cas, si li sembla, deixem-ho aquí, i quan vostès, doncs, presentin la moció, de ben segur que el debat també serà ric i ampli.

Gràcies.

El president

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès

300-00066/15

El quinzè punt de l’ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la situació de les infraestructures a la vegueria del Penedès. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i, per tal de fer-ne l’exposició, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bona tarda, conselleres, diputats, diputades. En primer lloc, saludar el públic que ens acompanya, en especial el president de la cambra de l’Alt Penedès i del Garraf.

Honorable consellera Paneque, al Penedès hem viscut una autèntica revolució demogràfica. Convé compartir les dades per entendre la situació. Som més de 200.000 persones més que fa vint-i-cinc anys. L’hi detallem: al Garraf, han passat a ser 28.000 habitants més; a l’Alt Penedès, som 38.000 habitants més; a l’Anoia han incrementat en 40.000 habitants més i, finalment, al Baix Penedès, l’any 2000, eren 55.000 habitants i el 2024 han passat a ser 120.000 habitants, és a dir que han doblat la població. Consellera, a la vegueria Penedès som 200.000 persones més que fa vint-i-cinc anys. Això suposa que en vint-i-cinc anys hem doblat la població, i actualment ens trobem desbordats per aquest creixement.

I en aquest temps, per millorar, què hem fet? S’han fet més centres escolars? No. Si no, preguntant-ho a la seva gent de Sitges, que viuen a dia d’avui una emergència escolar dramàtica, o a Cubelles, que tenen un institut en barracons des de fa disset anys. S’han augmentat les places de policia d’acord amb l’augment de població? No, tot el contrari, s’han negat a fer la comissaria Calafell-Cunit, que és tan necessària.

S'han ampliat els serveis d'acord amb l'augment de població? No, al contrari, s'han negat a recuperar, i així ens ho han fet saber per escrit, serveis que tenien en prepan-dèmia, com per exemple el de ginecologia als Monjos o el de pediatria a Canyelles. Hi ha suficient oferta d'habitatge públic? No; consellera, busqui a qualsevol portal immobiliari un pis en venda o lloguer al Penedès marítim, i veurà que és missió impossible. Les infraestructures s'han ajustat a aquest creixement? No. I, per descomptat, rodalies ha millorat el servei donant resposta a aquest increment de població? Sap la resposta, oi, consellera? No. De fet, jo mateixa he fet servir la línia R4 durant molts anys per estudiar just aquí al costat, al campus de la Ciutadella de la Pompeu Fabra. Doncs bé, si per a mi aquest trajecte ja va ser un malson, ara mateix ha empitjorat i els problemes segueixen sent el dia a dia dels usuaris.

El món avança, però al Penedès no ho notem. Som el territori que més creix i on menys s'inverteix. Els últims pressupostos de la Generalitat, als quals vostès els hi van donar suport, érem la vegueria que menys inversió rebíem. És que som un territori de segona per a vostès?

Des del Penedès només els demanem revertir aquesta situació i que apostin pel nostre territori. Consellera, ho faran? Com que no som els socis d'investidura, voldríem preguntar-li si en la proposta de pressupostos que estaven treballant tenien previst augmentar la dotació pressupostària de la vegueria. O en altres paraules, i davant de l'escenari de no pressupostos: quines propostes té, consellera, per al Penedès? Amb quins projectes treballen?

I permeti'm que m'avanci a la seva resposta. No miri el retrovisor, no s'excusi amb els colors d'altres governs ni centrifugui les responsabilitats. Li recordo que ha estat vostè mateixa qui ens ha comunicat per escrit que no tenien previst incrementar la flota d'autobusos del servei bus exprés E6 que cobreix el trajecte Vilafranca-Barcelona. Una línia, i espero que ho sàpiga –si no, li explico com a vilafranquina que soc–, que està cada dia saturada i col·lapsada i que deixa milers de passatgers al terra. Una situació que des de Junts no pararem de denunciar, perquè no podem ni volem normalitzar-la.

Consellera, soc aquí per portar la veu del Penedès al Parlament i per recordar-li que el Penedès hi som, hi serem sempre, perquè el Penedès existeix. Però tenim clar que la gent de la vegueria ens farem sentir aquí i arreu perquè la situació canviï. No podem seguir així. Per tant, consellera, passem a l'acció, treballem plegats per buscar el millor pel Penedès.

A Junts creiem en la força del territori. Som els qui defensem el país, des de l'Ebre fins a l'Empordà, passant, evidentment, pel Penedès. Com a alternativa que som a aquest Govern, treballem per defensar i millorar la situació del Penedès i ho fem amb propostes concretes, rigoroses i ambicioses. En aquesta feina per construir un futur millor per als penedesencs sempre ens hi trobaran.

El principal problema que patim a la vegueria és la mobilitat. No tenim ni autoritat ni model integrat. En l'àmbit de vegueria, estem totalment deseparats. I, per això, consellera, li demanem en seu parlamentària que agafi un compromís amb nosaltres. Des de Junts i el Penedès li demanem la creació de l'autoritat territorial de la mobilitat al Penedès.

La majoria dels municipis de la vegueria del Penedès, exceptuant algunes excepcions, formen part de la zonificació tarifària de l'ATM de Barcelona, una zonificació que afavoreix la part central de les corones, la zona 1, i penalitza, i molt, les zones perifèriques, com els municipis de la vegueria Penedès.

Actualment, els ajuntaments de la vegueria del Penedès no tenen ni veu ni vot a l'ATM de Barcelona. Per tant, l'única manera de defensar els interessos de la ciutadania de la vegueria és des del Penedès. Això implica construir una autoritat del transport del Penedès que defensi una mobilitat en transport públic en clau del Penedès, impedint que la mobilitat del Penedès es decideixi només des d'un despatx de Barcelona.

Consellera, necessitem un transport públic digne, en condicions, que sigui eficient i que respongui a les necessitats reals i a les demandes que la gent del Penedès volem. En aquest sentit, volem autobusos exprés que funcionin i que connectin, de manera eficient i ajustada a la demanda real, Barcelona amb El Vendrell, Igualada, Vilanova, Cunit i Vilafranca. Així mateix, un autobús que connecti el Baix Penedès amb la Universitat Autònoma de Barcelona.

També volem que es millori la connexió de la capital de l'Anoia, Igualada, amb Barcelona. Actualment només es pot fer amb una línia d'autobús que està constantment col·lapsada i una línia de Ferrocarrils de la Generalitat que és totalment ineficient.

Cal connectar de manera eficient la vegueria amb Tarragona. En aquest sentit, és necessari que els trens de Rodalies no tinguin com a destinació el municipi de l'Arboç, sinó que arribin fins a Vilanova i Vilafranca. Per això, des de Junts demanem dues línies: Reus-Tarragona-Vilafranca i una segona que cobreixi Reus, Tarragona i Vilanova.

I si parlem de Rodalies, volem millores notòries a l'R4, una línia totalment ineficient. I, per això, volem i li demanem incansablement el traspàs integral i immediat de Rodalies i amb els recursos gestionats des de Catalunya. Per què vostès han renunciat al traspàs de l'R4? Creuen que els ciutadans del Penedès no ens mereixem aquest traspàs també?

Així mateix, des de Junts volem i demanem l'estació intermodal del Penedès, una estació que ha de servir perquè parin els Avant i suposi una millora en la connexió ferroviària de la vegueria amb la capital catalana. Cal que aquesta estació sigui a Vilafranca, ja que és el nus de comunicacions més important de la vegueria, en ser l'encreuament entre les C-15, l'AP-7, la Nacional 340 i l'R4.

I ara sí, per acabar amb la mobilitat i com hem manifestat en múltiples ocasions, a Junts volem i defensem l'eix transversal de mercaderies. Hem d'evitar de totes..., que les mercaderies passin pel Penedès, ja que això suposaria el col·lapse de la línia.

Però la mobilitat no és l'únic problema que tenim a la vegueria, sinó que tenim altres problemes com el de l'accés a l'habitatge, molt especialment al Penedès marítim, on actualment és pràcticament impossible trobar un lloguer o un pis de compra. No hi ha promocions i l'Incasòl és evident que no pot assumir la construcció de tota la demanda que hi ha actualment. Es necessita més oferta, així com identificar quines són les zones amb més demanda per intervenir-hi de manera urgent.

Tercer gran problema que patim a la vegueria: la sequera. Com bé sap, consellera –n'hem parlat aquest matí justament aquí en seu parlamentària–, al Penedès hem patit severament els efectes de la sequera. I, per tant, és el moment d'anticipar-se i buscar solucions. Tot i que des del territori hi estem treballant –s'ha constituït recentment una comunitat de regants–, la realitat és que cada vegada plou menys i cal apostar pel reg de suport a la vinya i als altres cultius agrícoles del Penedès, com podrien ser les oliveres.

Per poder fer aquest reg de suport al Penedès, s'ha calculat que es necessiten vint hectòmetres cúbics i, perquè es posin en situació, la dessaladora del Foix, és a dir, la que està ubicada a Cubelles-Cunit, està projectada per tenir una capacitat de només vint hectòmetres cúbics, per tant, és evident que els números no surten.

D'altra banda, al territori tenim depuradores, al Vendrell, a Sant Sadurní, a Cubelles, a Sitges, a Gelida; unes depuradores que tornen tota l'aigua que recullen al mar. No creuen que es podria aprofitar i reutilitzar aquesta aigua per poder fer el reg de suport, en lloc que sigui llençada i retornada al mar?

Consellera, vostè ho sap bé, ho vam viure la legislatura passada: el reg de suport permetria mantenir les vinyes i el nostre paisatge penedesenc. Sense el reg de suport, el paisatge, el sector vitivinícola i les vinyes acabaran morint. Això suposaria matar l'ànima del Penedès i el pas definitiu perquè perdés la seva personalitat. Ara bé, potser això ja els hi aniria bé a vostès, ja que històricament ens havien volgut

dissoldre dins d'una àrea metropolitana. El Penedès existeix i ho vol seguir fent. I ens hi ajudaran, consellera?

Esperem que escoltin aquestes reclamacions i demandes que tenim al territori. La vegueria Penedès tenim identitat i ànima pròpia, som terra de castells i de cultura popular, terra de vins i d'escumosos, però també som sensibles amb el nostre paisatge i les nostres qualitats històriques.

Per això volem ser escoltats i evitar que es facin projectes que trinxin el nostre territori, com ha sigut el cas de les MATs i que es fan d'esquena al Penedès. El Penedès, consellera, existeix i volem seguir tenint veu pròpia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, l'honorable senyora Sílvia Paneque i Sureda.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Diputada, gràcies per donar-me l'oportunitat o donar-nos l'oportunitat de parlar de l'Alt i el Baix Penedès, de les seves infraestructures, de l'àmbit d'habitatge –que aquí li haig de dir que és un problema, de fet, que lamentablement tenim arreu de Catalunya i, per tant, l'hem d'afrontar d'una manera més global– i l'àmbit de la sequera.

Jo crec que vostès saben que a mi no m'agrada perdre el temps posant el retrovisor, però, és clar, és que vostè jo crec que ha fet un discurs un tant contradictori al principi, perquè vostè em preguntava: el seu Govern o vostè, consellera, pensa que els ciutadans de l'Alt i el Baix Penedès som ciutadans de segona quan fa sis anys que no tenim millores de salut, fa deu anys que no tenim millores en infraestructures, fa... No ho sé. I vostès? Perquè és que estaven governant vostès. (*Alguns aplaudiments.*) És que, és clar, és que no deixen de sorprendre. Llavors, no, jo no penso que hi hagi ciutadans de segona enlloc de Catalunya, enlloc, tampoc a l'Alt i el Baix Penedès.

I, llavors, també ha mostrat interès en saber si en la proposta de pressupostos hi havia inversions per a l'Alt i Baix Penedès. Quina proposta? Diputada, quina proposta? La que el seu president de grup va dir que no es volia ni asseure a mirar? Home, si tant interès tenien, com a mínim, asseure's a mirar el pressupost o la proposta de pressupostos... Per no dir que hagués estat bé, també, que haguessin volgut negociar alguna qüestió.

Per tant, en el seu principi de discurs jo crec que hi havia alguns elements, com a mínim –com a mínim– contradictoris. I sempre els hi dic, a mi no m'agrada posar el retrovisor. A mi m'agrada parlar de futur i m'agrada mirar endavant, perquè no m'agrada perdre el temps mirant enrere. Però, és clar, si vostès venen aquí a fer un exercici d'amnèsia com si no haguessin governat mai Catalunya i exigint en només sis mesos inversions i qüestions que saben que requereixen d'alguns mesos o anys, doncs, home, jo crec que és de justícia que li faci aquesta reflexió.

Comencem amb els temes que crec que ens interessen a les dues i, en tot cas, al grup parlamentari i, segur, al Govern. Efectivament, l'Alt i el Baix Penedès uneixen l'Àrea Metropolitana de Barcelona i el Camp de Tarragona. Són dues comarques, per tant, que formen part –vostè en feia esment– del traçat del Corredor Mediterrani, que segueix el traçat de l'antiga Via Augusta.

I insisteixo també a tenir en compte la identitat de Catalunya com a porta d'Europa: des d'antic, comerç i després indústria han estat importants per al nostre país. Per tant, les inversions a la xarxa sud són potenciar també la nostra manera de fer, de ser a nivell comercial i econòmic.

Aquestes obres, també els hi he dit moltes vegades, són les més complexes que hem assumit en l'etapa democràtica a Catalunya i sabem que han causat distorsions

als usuaris del dia a dia a la xarxa sud. En soc conscient, en som conscients i el pla alternatiu de transport ha intentat compensar, pal·liar, donar resposta alternativa..., en aquests cinc mesos que han de durar les obres.

Infraestructures de transport del territori. El Penedès, en conjunt, inclou una xarxa viària amb tres grans infraestructures longitudinals paral·leles a la costa, autopista AP-7, Nacional 340 o carretera del Mediterrani, la C-32, coneguda com l'autopista del Garraf.

En matèria ferroviària, també paral·lela a la costa, tren d'alta velocitat per a passatgers i ample estàndard del trajecte, del traçat Perafort-Vilafranca-Barcelona. Després Corredor Mediterrani, del qual se n'acabarà la instal·lació de l'ample mixt Tarragona-Barcelona durant aquest any 2025. I, finalment, la línia ferroviària convencional de la costa del trajecte Sant Vicenç de Calders-Cunit-Barcelona.

Tercera gran infraestructura, corredor transversal, que inclou la construcció de l'autovia C-15 entre Vilanova i Vilafranca i la continuïtat d'aquesta mateixa carretera en format 2+1, que ha significat una millora essencial per a la connexió entre l'Anoia amb l'Alt i el Baix Penedès. Per tant, aquest és el dibuix a nivell d'infraestructures o de transport a nivell de territori.

Vostè en feia esment, i és així, hi ha hagut un procés de descentralització de la població que ha fet que hi hagi –entre d'altres qüestions, eh?, i entre d'altres elements, de ben segur– aquest creixement de la població. En els darrers anys, és veritat que hi ha hagut canvis de residència de grans ciutats cap a municipis que no formen part d'aquestes grans àrees metropolitanes.

De fet, el 2022 les grans ciutats van tenir un saldo negatiu de 13.599 residents respecte als municipis que coneixem com a no urbans. L'evolució d'aquestes infraestructures també ha significat increments –a part d'aquest moviment de ciutadania– de la població a ciutats com Vilafranca del Penedès o Vilanova i la Geltrú o el Garraf.

El desplaçament de la població és una conseqüència lògica en qualsevol procés de millora de comunicacions, que molt sovint es presenten com una oportunitat de condicions de vida més favorables per a les persones. Ho dic també perquè vostè feia esment de l'habitatge, després m'hi referiré. Per tant, a Catalunya no hem estat exempts d'aquest fenomen i forma part d'una evolució natural, igual que d'altres moviments en el passat.

En l'anàlisi d'aquest moviment, que vostè també en feia esment, cal tenir present que bona part de la població que resideix avui als diferents nuclis de població del Penedès conserva la seva activitat professional a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. D'aquesta circumstància se'n deriva un creixement en els desplaçaments, per tant, un increment en l'ús d'aquestes infraestructures de transport públic i, finalment –és veritat–, una tensió o congestió en la xarxa viària de comunicacions.

Propostes de millora, vinculat a l'AP-7. Aquesta situació que li acabo de descriure em permet parlar d'un dels reptes que tenim al davant sobre xarxa viària i transport públic. Un altre element, alliberament de peatges. La gratuïtat per circular a l'AP-7 ha ocasionat també aquest increment substancial del trànsit en aquesta via i, per tant, una densitat de trànsit més elevada i, per tant, problemàtiques i accidentabilitats i congestions també més elevades.

La Generalitat, conscient –i el Govern i aquesta conselleria– d'aquesta problemàtica, hem traslladat i hem celebrat que el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana hagi anunciat la redacció del projecte de construcció d'un quart carril de circulació al tram d'autopista AP-7 que creua, que travessa l'Alt i Baix Penedès..., anava a dir «els dos Penedesos», però això segur que no està ben dit, per tant, l'Alt i el Baix Penedès.

És un projecte que adaptarà el traçat del tram al qual ens referim a noves condicions que, com li dic, l'augment de mobilitat cap a les àrees metropolitanes, l'increment de població i l'alliberament dels peatges ha ocasionat. Aquest projecte ha de

contribuir a una millor fluïdesa del trànsit i a afavorir, per tant, la convivència dels diferents tipus de vehicles que en aquests moments hi circulen.

Pel que fa al transport de viatgers per ferrocarril que vostè també em demanava, som plenament conscients dels problemes ocasionals, però problemes causats per les obres del tall del túnel de Sant Vicenç i la instal·lació del tercer carril fins a Castellbisbal..., tenim la confiança que els propers dos mesos es podran donar per acabades les afectacions més greus derivades d'aquest tall al que em refereixo.

I, per tant, pel que fa a previsions de futur, diversos punts als quals crec que convé parar atenció. Primer, a partir d'aquest estiu es notará un increment de freqüència del pas de trens que fan el trajecte de Tarragona cap a Barcelona. Això ha de millorar intensitats en els trajectes i, per tant, hem de guanyar fiabilitat i comoditat per als usuaris.

Segon aspecte a tenir en compte, el marc del pla de serveis de transport ferroviari. La voluntat d'aquest Govern i d'aquesta conselleria és millorar l'oferta de trens de passatgers. Els podem parlar d'algunes de les actuacions que es proposen, com, per exemple, l'arribada de la xarxa de rodalies RT2 a Tarragona fins a Vilafranca del Penedès; la connexió per via ferroviària de Vilafranca amb la Universitat Autònoma de Barcelona. Són actuacions –crec que ho compartirem– estratègiques que tenim molt presents en el desenvolupament i en la millora del sistema ferroviari en el context de transformacions en el que estem immersos, que hem iniciat i que marquen l'evolució del país, i que som conscients, ho torno a repetir, de les distorsions i molèsties que estan causant a la ciutadania.

I un tercer punt, rellevant també, que és una proposta, una proposta que de moment només es troba en fase d'estudi i que, per tant, requerirà un esforç per arribar a un gran acord amb el Govern espanyol, que és la possibilitat de fer operativa una estació de línia d'alta velocitat a Vilafranca del Penedès, i paral·lelament a aquest projecte, n'incorporem una altra per a la creació d'una xarxa de serveis regionals d'alta velocitat.

Per tant, conclusions d'aquesta primera part, i en qualsevol cas, vostè em dirà si vol –me quedarà, de fet, habitatge i sequera per donar-li resposta–..., aquesta visió de futur que li dic que crec que val la pena de tenir ha de tenir una ambició també de línia de connexió de les nostres ciutats. I si en un moment donat va caldre un gran projecte per afavorir la unió de ciutats a través de la reforma de xarxa de carreteres, ara potser ha arribat el moment d'ampliar la capacitat de comunicacions del nostre país i, per tant, d'assegurar aquesta connexió i equilibri territorial a través de la xarxa ferroviària. Jo crec que aquesta és una qüestió que compartim, que podem compartir –ho he dit a l'anterior interpel·lació. Espero també que aquesta taula de mobilitat en l'àmbit parlamentari ens ajudi a aquestes i altres qüestions per arribar a grans acords, que crec que és el que necessita Catalunya en aquests moments.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, consellera. Per fer la rèplica, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

En primer lloc, consellera, li hem donat l'oportunitat, no?, en el primer torn i creiem que el primer que hauria d'haver hagut de fer vostè avui és demanar disculpes pel caos ferroviari que ha viscut avui Catalunya. Per tant, esperem que en el seu segon torn ho pugui fer (*alguns aplaudiments*) i, d'altra manera, que com a mínim..., que està molt bé mirar el retrovisor, però també està bé tenir aquesta responsabilitat.

En segon lloc, també cal dir que moltes de les inversions que nosaltres hem reclamat i que fa tants anys que depenen del Partit Socialistes, com és, per exemple, el cas de rodalies o de les autopistes. Per tant, que creiem nosaltres també que cal mirar també el retrovisor, però que al final la competència era seva.

Un altre aspecte del que vostè també ens ha fet menció, i és que nosaltres, com a grup parlamentari, quan vam fer la primera reunió per intentar pactar els pressupostos, no vam rebre cap proposta per part del seu partit. Per tant, tampoc no sabem ni coneixem quines propostes tenien per la vegueria ni per cap altre departament.

I, per últim, només una petita correcció: quan parlem nosaltres de vegueria Penedès inclou quatre comarques: és l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i l'Anoia. A partir d'aquí, nosaltres, consellera, Junts som l'alternativa de govern i treballem amb responsabilitat i posant el país sempre per davant de qualsevol interès i dependència de l'Estat espanyol. Per això, i davant de les demandes i reptes, els presentem propostes i solucions. Tenim ambició de país, i l'hi repetim: volem el millor per al nostre territori, i en el meu cas, el Penedès, que és casa meva.

Per tot això, i per donar resposta a les necessitats de la vegueria Penedès, li volem detallar una sèrie de propostes rigoroses i concretes. En primer lloc, i com ja hem avançat, la configuració d'una autoritat de transport i mobilitat, una ATM que serveixi per dibuixar el mapa de mobilitat de la vegueria des del Penedès i amb el Penedès. I per tot això, ja li anunciem que portarem a tots els ajuntaments i consells comarcals de la vegueria una moció per impulsar l'ATM del Penedès. Així mateix, compartirem la proposta amb sindicats, empresaris i amb tots els partits amb representació territorial. Aquest és un tema cabdal per al territori, i ho fem pensant en els milers dels penedesencs que agafen el transport cada dia.

I per què és necessària aquesta autoritat? La mobilitat ha de donar resposta a dos grans reptes: primer, cal afrontar els problemes interns de mobilitat que patim a la vegueria, sobretot posant èmfasi en la necessitat d'impulsar i implementar el bus a demanda que sigui eficient per als petits pobles, o millorant el transport entre les capitals de vegueria i els serveis sanitaris del territori; segon, cal facilitar la mobilitat fora de la vegueria, cap a capitals com Barcelona, Tarragona i la resta del país.

En segon lloc, també cal apostar per les infraestructures viàries, especialment, cal seguir millorant la mobilitat a la C-15. Per una banda, al tram entre la Pobla i la Torre de Claramunt, a Cabrera d'Anoia, i, per altra banda, al tram que connecta Vilafranca i Igualada. Aquests dos trams s'haurien de desdoblir i, per tant, que passés a ser un dos més dos en lloc del dos més u, que és actualment.

Així mateix, i aprofito que parlem de la C-15, per fer arribar una demanda del sector vitivinícola. En aquest sentit, voldria reclamar-li que facilitin el transport del raïm durant la verema. Com bé sap, aquest tipus de transport té la mobilitat limitada en aquesta via i, per tant, han de passar per vies alternatives que estan en un estat més que qüestionable i els hi dificulta la feina. Per tant, li demanem, doncs, que els ho posem més fàcil als nostres pagesos durant aquest període de temps o bé busquem alternatives que siguin més eficients.

En tercer lloc, reclamem un pla específic per al Penedès, que ha de donar resposta a la revolució demogràfica que, com li hem comentat abans, estem patint a la nostra vegueria. El Penedès creix a gran ritme i per això cal una resposta específica. En aquest sentit, cal reforçar els serveis públics, que s'han vist tensionats per l'increment poblacional, que no ha anat acompanyat d'una millora en aquests equipaments; així mateix, com també vostè hi ha fet èmfasi, cal abordar el col·lapse que pateix cada dia L'AP-7 en el seu pas pel Penedès.

Per tant, tenim un conjunt de reptes transversals que el Govern hi ha de donar resposta de manera global, però escoltant el territori: no volem caure en la inèrcia d'una perifèria urbana; no volem tenir ciutats grises ni ciutats dormitori, sinó que volem un Penedès ben viu.

En quart lloc, i dins d'aquest pla específic, cal donar resposta al problema de l'accés a l'habitatge. Per això, li demanem crear una conferència d'habitatge amb ajuntaments i alcaldes per identificar quines zones són problemàtiques i donar una resposta, amb la col·laboració del món local, a un repte tan important que tenim com a país.

I cinquè, consellera, com li hem comentat, cal anticipar-se i avançar amb el reg de suport. No podem permetre que la vinya segueixi morint. Per això, des de Junts li presentem dues propostes: Una, la vegueria necessita un projecte tècnic sobre com fer el reg de suport a les vinyes i altres cultius del Penedès. Cal facilitar la tasca dels regants. Cal repensar on emmagatzemar l'aigua reutilitzable de les depuradores que tenim a la vegueria en lloc de llençar-la al mar, i dos, necessitem ampliar la dessaladora del Foix, per doblar, com a mínim, la seva capacitat. No estem demanant que aturi la que està projectada, però per poder fer el reg de suport és necessari que es faci una ampliació.

En definitiva, consellera, la vegueria Penedès volem ser escoltats i respectats. Som un territori amb ànima i identitat pròpia i així volem seguir sent. Per això volem fer sentir la nostra veu aquí i arreu, perquè el Penedès existeix i tenim demandes i necessitats que volem que ens hi donin resposta, però sempre respectant la vegueria i al costat d'aquesta.

Per construir un futur millor per als penedesencs sempre ens hi trobaran.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

L'escolto perfectament, senyor Batet, des d'aquí (*La consellera riu.*) A més a més, no serà la primera vegada, m'ho han sentit dir, jo crec que en totes les compareixences i en la que vaig fer específica sobre el tall del túnel de Roda de Berà: vivim les conseqüències de deu anys de desinversió en el sistema de rodalies i, per tant, tindrem per endavant dos anys de millores i inversions a la xarxa, que impliquen sobretot –és veritat i és així– molèsties i distorsions als ciutadans que cada dia per anar a la feina, per tornar a casa, efectivament, se'ls allarga el temps d'aquesta mobilitat; i, per tant, ho he dit moltes vegades i no passa res, sí, som plenament conscients de les distorsions i de les molèsties que estan causant aquestes obres, tan conscients com que són absolutament necessàries si volem un país on tinguem un sistema de rodalies eficient, el que mereix Catalunya, ni més ni menys, on –ja m'ho han sentit també moltes vegades– els trens surtin cada dia puntuals al matí.

I vostè em feia..., no sé per què m'ho ha dit, però he parlat del Garraf quan parlava de població i d'habitatge i he parlat de l'Anoia quan he parlat del dos més u a la C-15. Per tant, no sé per què m'ho ha dit, però, en qualsevol cas, jo crec que he parlat, precisament, de tot l'àmbit. I he anat parlant d'Alt..., Baix..., Garraf i Anoia.

Respecte a l'àmbit del transport interurbà i del bus, miri, no esperarem que hi hagi un nou mapa de concessions i de serveis, previst per al 2028, com saben, per al Penedès, i, per tant, prendrem decisions els pròxims mesos –de fet, arreu– per millorar aquestes freqüències. Som conscients –vostè em deia si n'era conscient–..., pensi que rebo queixes i fotografies, doncs, de diferents parades on la gent, efectivament, es queda a terra perquè no hi ha prou capacitat o prous freqüències.

Per tant, és veritat que aquest és un problema que té un caràcter d'emergència, que no podem esperar al 2028 i que, per tant, estem programant un paquet de millores urgents, que entraran en funcionament aquest primer semestre del 2025.

Aquestes actuacions urgents inclouran la millora de les condicions dels serveis que fan el trajecte en aquests moments Vilanova, Sant Pere de Ribes i Barcelona i els que fan la línia Vilafranca i Barcelona. Creiem que cal posar-hi èmfasi, efectivament, i que l'aplicació d'aquestes mesures contribuirà a superar, si més no, els desequilibris que, efectivament, s'hi han detectat.

També és interessant fer esment i admetre que al Penedès alguns actors del territori estan mostrant una certa disconformitat amb el pas de mercaderies ferroviàries,

especialment aquelles perilloses que creuen la comarca, arribant a complexos petroquímics de l'àrea de Tarragona. Tenim una sensibilitat especial en aquest tema i el nostre Govern vol donar un impuls als estudis i projectes per a la creació d'un corredor mediterrani de mercaderies que, venint de la plana de Lleida, utilitzi el corredor Cervera-Igualada-Martorell, que ja consta previst en l'estudi informatiu de l'eix Transversal Ferroviari aprovat l'any 2010 pel Govern de la Generalitat.

I finalment, i encara que sigui una qüestió controvertida, jo també els convido a obrir un debat serè i constructiu per edificar un projecte de desenvolupament econòmic en l'àmbit que comprèn d'Idiada, de Santa Oliva, als terrenys del Logis Penedès i la fàbrica de vidre a Castellet i la Gornal. Els convido a poder tenir també aquest debat, espero que constructiu.

Per tant, efectivament, aquests últims anys Catalunya ha tingut un pas demogràfic dels 6 als 8 milions d'habitants. Això ha comportat que la Catalunya ciutat de ciutats guanyi pes del centre de les àrees metropolitanes cap al territori. Això és una bona notícia; però, efectivament, això fa que les infraestructures tinguin una major utilitat i intensitat i, per tant, tensions i, per tant, necessitat d'inversions per posar-les a punt d'aquesta Catalunya dels 10 milions, que tindrà, doncs, un equilibri territorial en el sentit d'aquesta redistribució de les grans àrees metropolitanes cap a espais per guanyar en qualitat de vida.

Però, com li dic, impliquen una intensitat en el transport; just en aquest punt, les reformes resulten del tot imprescindibles i, per tant, hem d'adaptar el país al segle XXI, no només per al benestar dels catalans i catalanes, sinó per recuperar el lideratge econòmic i la competitivitat i tornar a posar Catalunya allà on necessita i allà on mereix.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Interpелlació al Govern sobre el nou protocol d'activitats preventives i de promoció de la salut a l'edat pediàtrica

300-00061/15

Iniciem ara el setzè punt de l'ordre del dia, que és la interpелlació al Govern sobre el nou protocol d'activitats preventives i de promoció de la salut a l'edat pediàtrica, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per exposar la interpелlació té la paraula la diputada Sara Jaurrieta Guarner. Quan vulgui.

Sara Jaurrieta Guarner

Molt bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera Pané. Bona tarda, diputades, consellers, diputades, diputats. Avui el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presentem una interpелlació amb l'objectiu de conèixer amb més profunditat la visió actual que el Departament de Salut té per abordar l'atenció sanitària a la població dels zero als catorze anys.

La setmana passada vam poder llegir que el Departament de Salut va presentar el protocol *Créixer en salut*, d'activitats preventives i de promoció de la salut a la població en edat pediàtrica. I sobre aquesta iniciativa, volem conèixer amb més detall el nou plantejament d'aquest any 2025. Perquè si les necessitats de la població amb el pas del temps canvien, doncs les necessitats de la població més infantil i jove..., doncs encara és més gran. Els impactes en aquesta població en el període inicial de la vida són d'una repercussió indiscutible.

Estem parlant d'un segment poblacional molt divers. Per una banda, des d'una mirada dels recentment nascuts, a les dos primeres setmanes, amb necessitats de protecció i de revisió més primerenca, passant per l'inici escolar, una etapa on

s'aprèn a llegir i escriure, o uns adolescents de deu a catorze anys, no?, que viuen segurament els canvis físics i hormonal, doncs, més transcendents a la seva vida. I estem parlant d'un període en el conjunt on el creixement, la formació de les persones..., quan es comença precisament a configurar les defenses del sistema immunitari, a definir els hàbits saludables, des de començar a caminar, parlar i les relacions socials.

Fent repàs dels fets més rellevants d'aquests quasi vint anys, disset, no?, des de que no es revisa aquest protocol, em venen al cap tres elements que d'una forma o altra han hagut de tenir algun impacte de forma directa o indirecta en la població infantojuvenil. El primer d'ells, la crisi financera del 2008, amb la recessió del 2012; el segon d'ells, la pandèmia del covid-19, i el tercer, la inclusió de la tecnologia i les xarxes socials. I això sense citar, doncs, avenços científics i descobriments en l'àmbit de la recerca, que en aquests anys han tingut tant a nivell mèdic com en diferents especialitats, nous diagnòstics, nous tractaments, com la salut pública, entre altres, no?

Començant, per tant, per la crisi financera de l'any 2008 que va tenir la seva recessió en el 2012, no? En aquest període de crisi, les desigualtats socials s'accentuen i afecten precisament la població més vulnerable. Buscant, he trobat un estudi de l'any 2013 de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, de l'Aquas, amb l'Hospital del Mar, l'Institut d'Investigacions Mèdiques, un article que es titula «La crisi econòmica afecta la salut infantil: quin paper tenen els pediatres?» Ens diu precisament que la població infantil que vivia a les llars amb tots els seus membres ocupats va passar del tres per cent el 2003 a un setze per cent el 2012. Per tant, l'atur porta associats malalties de salut mental i un creixement en la privació material. Per tant, un de cada quatre nens i nenes vivia sota el llindar de la pobresa, i les desigualtats entre les famílies en aquest període va augmentar, no? Per tant, tot i que la crisi té un impacte diferent en diferents factors, hi han evidències que parlen que menys edat i més intensitat en l'exposició de la crisi tenen més efectes duradors i irreversibles. Per tant, una població de per si, la infantil, més vulnerable.

El segon tema: la qüestió de la pandèmia del covid-19, que apuntava a l'inici, no? D'una forma o una altra, la pandèmia, tot i que afortunadament va afectar menys la població infantil i adolescent que la resta de la població, va tenir uns efectes també en aquesta franja d'edat, aspectes físics també, com de benestar emocional. I, per tant, no tots els efectes van ser dolents, no?, de la pandèmia. També recordem com la qualitat de l'aire va millorar molt i, per tant, doncs, malalties associades a això, com per exemple les malalties respiratòries, segur que van millorar, no? Però, d'una forma o altra, aquestes realitats han hagut de tenir, segur, un impacte en la població actual.

I el tercer tema: la inclusió de les tecnologies i les xarxes socials a la nostra societat. Aquí hem experimentat, al llarg d'aquests anys, un creixement notable del sector tecnològic i de xarxes socials. Catalunya, de fet, destaca per ser una..., té un dinamisme en el sector tecnològic i l'adopció de les xarxes socials, doncs, de forma consolidada, i a més, comparada amb Espanya, és la que té..., és un referent en innovació i digitalització.

Les xarxes socials han passat a ser una eina essencial per a la comunicació, i el Centre d'Estudis d'Opinió del 2023 ens diu que les xarxes socials s'han convertit en la principal font d'informació política habitual, no?, en els menors de seixanta anys i, per tant, que guanyen la televisió, la ràdio i els diaris. Si ens focalitzem en la generació Z, aquests nascuts entre 1997 i 2010, s'observa una eclosió del TikTok, no?

Per tant, aquesta és la cara bona de les xarxes, però també poden actuar d'amplificadors de problemes, de malestar i de riscs, i, per tant, ens alerten, els pediatres, de que l'ús excessiu de les xarxes pot afectar el benestar dels adolescents en la seva salut mental. I, per tant, es necessita regulació, es necessita moderació, especialment, doncs, en aquests cervells, no? que estan en procés de maduració.

I, en aquests tres aspectes i molts altres en què no he tingut temps d'aprofundir, que han tingut un impacte, no?, com l'augment de la obesitat, l'impacte de la neurociència, la formació sexual, l'avançament dels canvis hormonals..., que cal actualitzar, eh? Per tant, una mirada en l'àmbit sanitari per ajustar-nos a la nova societat catalana, per prevenir i actuar ràpid i d'arrel.

En conclusió, quan parlem de la salut poblacional infantil i juvenil, estem parlant d'una mirada multifactorial, perquè a més de treballar en l'àmbit més sanitari, com poden ser les vacunacions, les revisions pediàtriques preventives, també hem de treballar conjuntament amb les famílies i els centres educatius, amb la mirada de la promoció i la prevenció, també des del..., i amb els equips pediàtrics.

I acabo, consellera, celebrant aquesta iniciativa d'actualitzar i revisar circuits i protocols, en aquest cas de la gent més jove de la població, perquè la millor salut col·lectiva només la tindrem sent permeables a les noves realitats i les noves necessitats, implicant no només individualment les persones, sinó, comunitàriament, a tot el conjunt i el seu entorn.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Per respondre té ara la paraula la consellera de Salut, l'honorable Olga Pané Mena.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Gràcies, diputada Sara Jaurrieta, per donar-me l'oportunitat d'explicar amb detall el nou protocol «Créixer en salut», d'activitats preventives i promoció de la salut en l'edat pediàtrica. I dic «oportunitat» perquè el protocol que vam presentar la setmana passada de l'Agència de Salut Pública de Catalunya és el document marc on es recullen el conjunt d'activitats preventives de promoció de la salut que realitzen els equips d'atenció primària, que es realitzaran arreu de Catalunya, en l'etapa de zero a catorze anys, a tota la xarxa pública, i que vol dir garantir el desenvolupament autònom i la vida saludable d'1.200.000 infants i joves de Catalunya. Poca broma.

És important remarcar que és l'estratègia de referència a l'atenció integral de la infància i l'adolescència i, en conseqüència, és una eina molt esperada pels equips de pediatria, que a casa nostra significa orientar i definir el contingut del treball de cinc mil professionals de la medicina i la infermeria a l'atenció primària, hospitalària i de la pediatria. I vull ara aquí agrair precisament a aquests professionals la seva implicació en l'elaboració d'aquest protocol, perquè ha sigut producte del treball col·laboratiu entre la nostra Agència de Salut Pública, entre la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària i de Pediatria i l'Associació Catalana d'Infermeria Pediàtrica i d'Infermeria Familiar i Comunitària. A tots ells, l'agraïment. I, com sempre, no em vull oblidar dels meus predecessors, que van iniciar la feina, i sempre és bo que les coses tinguin una continuïtat robusta com aquesta.

Bé, si entrem en detall, no?, com vostè deia, aquest era un protocol que era necessari renovar, perquè la darrera actualització era de l'any 2008; miri quantes coses han passat i que vostè assenyalava de manera tan precisa, no? Per tant, era necessari adaptar aquest protocol als canvis socials i als canvis en salut dels darrers disset anys, no?, per ajustar-nos millor a les circumstàncies i a les necessitats actuals.

L'objectiu que perseguim és que sigui una guia útil. Per tant, està orientat molt a la *pràctica* assistencial; diguéssim, per dir-ho..., poc rotllo conceptual i molt a instruments i eines de treball directe, una guia útil.

I quines novetats incorpora? *Vamos al grano*.

La incorporació de noves visites pediàtriques. En concret, n'incorpora quatre més: una en el període de zero a set dies, una altra als tres anys, una altra als deu i una altra als dotze. I per què més visites? Doncs per què incorporem també més cribratges, més detecció d'alguns problemes que constatarem que se'ns escapaven.

La detecció de malalties cardiovasculars amb risc de mort sobtada; n'hem tingut alguns casos en joves, fins i tot en joves amb pràctica esportiva destacada, i hem pensat que era rellevant posar aquest ítem de cribratge. Nous cribratges del trastorn del neurodesenvolupament; com vostè també assenyalava, aquest ha sigut un dels temes que en els darrers temps ens ha ocupat més, i preocupat, respecte dels trastorns que manifesta la nostra canalla. La salut mediambiental, que també és un tema que s'ha demostrat que té una influència determinant en el desenvolupament d'algunes malalties. La salut digital i el pla de salut digital familiar; la higiene del son; el benestar emocional i la criança positiva; l'acompanyament a les sexualitats i el cribratge de malalties de transmissió sexual en conductes de risc, i el suport i acompanyament a la lactància materna.

I es complementa, tot això, amb una cosa que fins ara no teníem tan incorporada, com són els aspectes ètics i legals en relació amb les preguntes més habituals dels nens i de les famílies. Hem d'atendre un nen que amb tretze anys ve sol a la consulta?, per exemple. Missatges clau per a professionals, famílies, infants i adolescents, i una caixa d'eines per temàtiques. Després, si tinc temps, els hi explico algun exemple d'això, però, en definitiva, a les caixes d'eines què trobarem? Trobarem material audiovisual i *links*, etcètera, per orientar les famílies, els formadors, els educadors, els mateixos professionals, per traslladar millor el missatge que volem traslladar.

A més, reforcem els cribratges amb mesures innovadores, com la detecció precoç de les malalties cardiovasculars mitjançant un qüestionari clínic i la realització d'un electrocardiograma de dotze derivacions als deu anys. En relació amb el neurodesenvolupament i els trastorns associats, introduïm noves eines de cribratge per facilitar-ne la detecció precoç. I pel que fa a la salut mediambiental s'incorpora el full verd a les visites pediàtriques, on es reforça la prevenció, detecció i avaluació de riscos mediambientals als que poden estar exposats els infants i els adolescents. Pel que fa a la higiene del son, el protocol hi dedica un apartat específic amb cribratges per detectar trastorns del son i un qüestionari per cada edat.

Fruit d'aquesta necessitat d'adaptar-nos als canvis socials, una de les novetats que incorpora el protocol és la salut digital: explora i avalua senyals d'alarma relacionats amb l'ús d'aquest entorn i incorpora un pla de salut digital *familiar* –atenció–, perquè moltes vegades els infants reproduïxen comportaments digitals que hereten també de l'entorn familiar.

Pel que fa a la resta de novetats en la salut mental i el benestar emocional, s'hi inclouen preguntes estructurades segons l'edat, així com indicadors d'alerta per identificar trastorns de salut mental en infants i joves. A més, es proposen estratègies per fomentar el benestar emocional i la salut mental.

I en l'àmbit de la lactància materna i criança positiva es fa un acompanyament per resoldre dubtes amb els equips de pediatria, les llevadores o els grups de lactància, i alhora es donen eines estratègiques per les acompanyar famílies.

Finalment, el protocol dedica un apartat específic a l'acompanyament a les sexualitats, amb visites preventives per fomentar l'adquisició d'hàbits saludables en l'educació sexual i afectiva. També es facilita suport per resoldre dubtes i inquietuds tant en les famílies com els adolescents. Amb la incorporació de missatges clau i recursos homogenis per a tots els professionals del territori, amb quadres específics destacats en el protocol amb colors diferents, es pretén facilitar i posar èmfasi en aquells aspectes més importants.

Quan consulteu el protocol, veureu que gira al voltant de quatre eixos transversals: la salut comunitària, la interseccionalitat, la vulnerabilitat i la cronicitat. I té quatre blocs: la primera infància; els cribratges i immunitzacions i malalties transmissibles a infants vulnerables; educació per a la salut, i altres cribratges i els aspectes ètics i legals, que jo li comentava abans.

En definitiva –em salto una miqueta els exemples–, també acabem de presentar un document dinàmic, que el que volem és que tingui elements per anar-se autoava-

luant i, per tant, vagi aportant noves evidències per millorar o corregir aquest propi protocol. L'avaluació és molt important, i s'ha dissenyat un procés de formació entre els professionals per al maneig adequat i la implantació correcta de tot aquest conjunt d'eines.

En definitiva, és un instrument que jo hi tinc moltes esperances. Crec que, com sempre, el nostre sistema amb això enforteix l'equitat i l'accés universal i ens fa estar més preparats per garantir i avançar en el benestar dels nostres nens, adolescents i de les nostres famílies.

Moltes gràcies de nou, senyora diputada, per poder explicar això.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. No hi haurà torn de rèplica.

Interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per a fer-hi front

300-00060/15

I, per tant, passem tot seguit al dissetè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'impacte de la fauna cinegètica i les accions previstes per fer-hi front, presentada també pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per exposar la seva interpellació, té la paraula, en primer lloc, el diputat Manel Ezquerria Tomàs. Quan vulgui.

Manel Ezquerria Tomàs

Gràcies, vicepresidenta. Diputats, diputades, conseller, bona tarda i bona vesprada ja a aquesta hora a tots i totes. Avui, des del nostre grup parlamentari volem posar sobre la taula la problemàtica de la sobrepoblació de fauna cinegètica que afecta greument en diversos àmbits. Primer, a la seguretat viària pel que fa als accidents de trànsit. Segon, als danys que provoquen als cultius agraris, posant en risc collites i inversions que, en conseqüència, sumen un factor més i una causa afegida a l'afartament del sector agrari. Tercer, la possibilitat, que no hem de descartar mai, del risc sociosanitari del perill de contagi de la pesta porcina a través dels porcs senglars com a potencials portadors. I quart, el fet de protegir la biodiversitat: la proliferació descontrolada d'espècies cinegètiques altera els equilibris naturals, desplaça altres espècies, generant conflictes que també afecten els espais protegits.

Bé, amb l'increment de la fauna cinegètica al nostre territori tenim, des de fa anys, un greu problema. Per exemple, a les zones declarades d'emergència cinegètica, com l'Urgell, el Pla d'Urgell, el Segrià, la Noguera i les Garrigues, i la Segarra també, la població de conills ha passat de 145 individus per quilòmetre quadrat el 2023 a 190 individus per quilòmetre quadrat el 2024, segons censos oficials. Això significa que estem parlant de més d'1 milió d'individus. Els conills, juntament amb senglars i cabirols, són responsables del setanta-cinc per cent dels danys declarats en cultius. Això genera pèrdues milionàries en empreses del sector agroalimentari, que es veuen afectades per aquesta situació de manera directa i recurrent. Aquesta situació ha derivat en un augment significatiu dels danys, generant pèrdues econòmiques insostenibles per als agricultors, i també ha comportat un creixement alarmant d'accidents de trànsit i altres perjudicis. A tot això cal sumar-li la por del sector porcí si tenim la desgràcia que entra la pesta porcina a Catalunya, com ha passat en alguns països d'Europa. Si en algun moment ens entra la pesta porcina provocaria uns danys econòmics difícils de quantificar a un dels sectors econòmics més potents de Catalunya i als llocs de treball associats de tota la cadena de transformació càrnia que tenim a Catalunya.

Per donar una idea clara de la magnitud del problema, segons dades recents, els danys causats per espècies com el senglar, cabirols o els conills s'han incrementat

en dos àmbits claus. Primer, pel que fa a la seguretat viària. Les dades sobre els accidents de trànsit causats per la fauna cinegètica..., segons un informe dels Mossos d'Esquadra del 2022, els animals salvatges van ser responsables del vint-i-nou per cent dels accidents de trànsit, 5.482 accidents aquest any. Això suposa, de mitjana, quinze accidents diaris. Aquestes dades reflecteixen una tendència creixent en els accidents de trànsit relacionats amb la fauna cinegètica a Catalunya, posant de manifest la necessitat d'implantar mesures efectives per controlar la població d'aquestes espècies i minimitzar els riscos associats. Aquests accidents, en molts casos, tenen conseqüències greus tant per a les persones com per a les infraestructures.

Segon, la problemàtica que causen a l'agricultura. En aquest àmbit no existeixen dades exactes per quantificar les hectàrees dels diferents cultius danyats per la fauna cinegètica, però en visites realitzades a explotacions agràries de cereal, fruiters i de vinya, allí, *in situ*, parlant amb la pagesia et fas la idea de la desesperació i de com es veuen d'impotents per a lluitar contra aquesta plaga. Les pèrdues econòmiques dels cultius, i els danys a les infraestructures de reg i a les plantacions són molt greus. I en aquestes visites copses la preocupació que tenen després dels esforços per tenir plantacions modèliques, que són les úniques que t'asseguren la rendibilitat econòmica per poder viure de la terra: o tens una collita perfecta, podríem dir, avui en dia, o gairebé es perden diners. Hi han zones vertaderament devastades i d'altres on els ingressos de la collita queden per davall dels costos de producció, o dels costos del que significa sembrar, simplement.

Ja ho veuen, diputats i diputades, després d'haver treballat tot un any i tenir un altre any pel davant fins a la següent collita, qui sobreviu un any sense ingressos? Aquesta és la clau: qui pot sobreviure un any sense ingressos?

Sobre l'impacte econòmic en l'entorn de l'agricultura, aquests danys no només afecten la rendibilitat de les explotacions, sinó també l'economia del teixit de les empreses que presten serveis al sector i ajuden a estructurar l'economia de municipis rurals. Aquest entorn és bàsic per a la subsistència de molts municipis rurals. Aquest teixit d'empreses de serveis i de comerç necessita que la pagesia vagi bé, que vagi molt bé i tinguin collites. I, en conseqüència, destinar-hi recursos servirà com una eina més per lluitar també contra el despoblament en l'àmbit rural. Posar solucions efectives assegurarà el futur del camp i, per tant, de l'equilibri territorial que creiem que tots busquem. Tot i els esforços del Departament d'Agricultura, els recursos econòmics de què disposa són clarament insuficients; falta pressupost per implementar accions a gran escala.

Conseller, és evident que la problemàtica de la fauna cinegètica requereix una acció decidida i immediata. Sabem que no és una situació exclusiva d'Espanya. A Europa també està passant; en tenim exemples en regions de França i Itàlia. Estan experimentant un creixement alarmant de poblacions de fauna cinegètica, impulsat, segurament, per factors com el canvi climàtic i la pèrdua de depredadors naturals.

Pel que fa a Catalunya, no dubtem que vostè, conseller, n'és conscient per les accions que està duent a terme i l'escolta activa que està fent amb els agents implicats dels territoris més afectats, com, per exemple, la reunió que va tenir a l'Urgell, a Tàrraga, el passat 13 de gener, per coordinar les accions amb tots els actors implicats i organitzacions agràries. Dit tot això, en diferents visites que hem fet en explotacions agràries, els pagesos ens han fet arribar diverses preocupacions. Segurament, moltes coincideixen amb el que li deuen haver fet arribar a vostè, però aprofitem aquesta cambra –creiem que és important reivindicar-ho aquí– per traslladar-li les seves principals qüestions i el que sol·liciten.

Primer, quines mesures urgents planteja el Govern per protegir els conreus i garantir la sostenibilitat del sector agrari? Segon, té previst el Govern impulsar una llei de caça catalana que substitueixi l'aplicació de la llei de caça del 1970 i així adaptar-la als reptes actuals i facilitar la implementació de mètodes més efectius de control poblacional? Tercer, com es garantirà que les accions adoptades siguin co-

herents a tot el territori? Quart, quines accions es duran a terme per implicar i coordinar de manera activa la pagesia, les cooperatives, els caçadors i altres agents del sector agroalimentari? Cinquè, els agricultors afectats també demanen un suport directe, ja sigui mitjançant compensacions econòmiques o ajuts per implementar mesures preventives. Sisè, la millora de la coordinació entre departaments. I setè, la clau de tot plegat: té previst l'augment de pressupost destinat al control de la fauna cinegètica?

Conseller, com vostè mateix ha afirmat, no podem deixar el control de la fauna exclusivament en mans de caçadors. Necessitem una resposta integral i coordinada que impliqui tots els actors del territori, des de la pagesia fins als serveis tècnics i les institucions. El sector agroalimentari és essencial a l'economia i al territori del nostre país. Preservar la seva viabilitat no és només una qüestió econòmica, sinó també social, cultural i de transversalitat territorial. Catalunya necessita lideratge i acció decidida per abordar aquesta crisi i garantir que la fauna cinegètica no esdevingui un obstacle insuperable per als nostres agricultors i ramaders.

I acabo aquesta interpellació recordant que estem parlant de garantir la supervivència del nostre sector agrícola, i la implicació que també pot arribar a tenir sobre el ramader; de preservar l'equilibri territorial i, sobretot, de protegir la seguretat de les persones. És responsabilitat de tots actuar amb agilitat, unitat, fermesa i compromís. Gràcies, conseller. Esperem les seues respostes i compromís amb aquesta causa.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputat. Per respondre, és el torn ara del conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, l'honorable Òscar Ordeig i Molist.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Òscar Ordeig i Molist)

Gràcies, vicepresidenta. Li preguntava al diputat si faria rèplica, perquè, dic, llavors, si no li agrada lo que dic pot replicar, eh? Vull dir que... (*El conseller riu.*) Escolti i llavors decideixi, eh? Lliurement. Escolteu. Diputat d'Ezquerra, gràcies per la reflexió.

Diputades, diputats, una reflexió prèvia sobre el context general: jo crec que ens afecta a tots. U, aquest no és un tema de la Comissió d'Agricultura, aquest no és un tema del món rural, aquest no és un tema dels propietaris forestals que veuen també molts danys a les seves explotacions, aquest no és un tema de sanitat animal també, aquest és un tema del conjunt de la societat i és un problema del conjunt de la societat i del conjunt del país. I, per tant, primera reflexió.

Ho dic per també evitar de vegades determinats posicionaments que això només afecta una part. Això, a més a més, s'ha de gestionar des d'un extrem de la posició política. Necessitem una gestió correcta del nostre país –primera reflexió. Reflexió global del país on vivim i una gestió correcta de tot el territori. Noranta per cent de Catalunya és agroforestal; per tant, paisatge forestal, paisatge agrari –noranta per cent. I, llavors, un cinc per cent també són zones rurals poblades. Però, per tant, tenim un país rural i hem de garantir la seva cohesió territorial, i evitar la despoblació, evitar l'abandonament. Perquè molts dels problemes que estem vivint els tenim també fruit d'aquest abandonament, fruit d'aquesta manca de gestió o, a vegades, d'algunes posicions de no tocar i abandonar, que no és mai una opció.

El bosc s'ha de gestionar correctament amb professionals que són els experts que han de decidir de quina manera es fa, protegint la biodiversitat, fent un aprofitament quan toqui. Hem d'intentar evitar perdre aquest mosaic agroforestal, que és el que ens ha de permetre una bona gestió de territori, permetre lluitar contra els incendis, permetre no perdre capacitat agrària, permetre tenir uns boscos on pugui haver-hi un aprofitament i on permetre que també la fusta, si en fem un bon aprofitament, si-

gui sostenible. I també evitar la proliferació de determinades espècies, el descontrol de determinades espècies cinegètiques que ens estan portant moltíssims problemes.

I, per tant, alerta. Jo aquí ho dic, i ho comparteixo amb vostès i espero que facin una reflexió també amb els seus grups, també en altres cambres, de dir: aquest és un problema –ja ho he dit– que ha vingut per quedar-se, el descontrol de la fauna cinegètica. No és que tinguem cent noranta conills per quilòmetre quadrat, és que hi ha llocs que, curiosament, una finca està neta, i, en canvi, finques més petites en què es multiplica per tres, per quatre el que ja ha superat..., el límit del que en diem «emergència cinegètica». Per tant, construïm uns paisatges agroforestals resilents a Catalunya, primers deures que tenim, i tinguem una visió integral de què és tot el que ens està passant.

Segon missatge. Màxim suport a les persones afectades en accidents de trànsit –ho ha dit, trenta per cent dels accidents de trànsit relacionats, sobretot, amb porc senglar. Agricultors, ja em diran quina activitat econòmica pot resistir una pèrdua del vint, del trenta, del cinquanta, del noranta per cent degut a la fauna cinegètica. Això és el que està passant.

Ens estem trobant que hi ha un moment en què els tubs del regadiu, els troncs dels arbres... Per tant, escolteu, les cries cada vegada són més nombroses; tenim un problema immens a sobre la taula. Per tant, màxim recolzament, i, sobretot, algú que agafi el telèfon, algú que respongui, algú que vagi a les finques també a veure què és el que està passant.

Què és el que hem fet des de la reunió de Tàrraga, com deia el company d'Esquerra, del 13 de gener? Primer de tot, asseure totes les parts afectades i totes les persones, administracions públiques, privats, organitzacions, tothom que pugui contribuir a donar solucions de com hem de gestionar aquest territori nostre i la lluita contra la fauna cinegètica des d'una òptica d'universitat, de coneixement; no fem les coses de qualsevol manera. Què diu la universitat, els centres, els experts com ho hem de fer, perquè aquí hi ha molta part de canvi climàtic, problemes que no teníem, que els tindrem i es quedaran. Per tant, acostumem-nos a generar coneixement per veure com ho hem d'abordar.

Coordinació des dels directors dels serveis territorials. Els hi demano, diputats, si els hi arriba també alguna queixa, alguna preocupació –qui activa el protocol per destinar recursos extraordinaris, directors dels serveis territorials o caps d'oficina comarcal–, no passa res.

I, sobretot, intentem anticipar també els problemes. Qui hi havia en aquesta reunió de Tàrraga? Doncs, primer de tot, vam constatar que tenim un greu problema. S'ha d'actuar de manera urgent amb tots els recursos necessaris, amb tota la coordinació necessària; tots som necessaris, i ningú es pot quedar a casa, i això no ho resoldrà l'Administració només.

L'Administració ha de coordinar i dir quina legislació és la necessària, però això convé que els Agents Rurals, a través del grup GECA, però també Forestal Catalana, –com saben, que ja també estan fent actuacions– guardes de caça, caçadors, caçadores, agricultors, agricultores, amb aquests cursos de formació que estem fent..., per tant, totes les persones que puguin donar un cop de mà, en aquest sentit, són necessàries, perquè és impossible arribar a tots els racons de Catalunya tal com estem en aquests moments.

Què farem nosaltres? Home, nosaltres ja vam aprovar un decret al Govern. Vam crear dinou places noves que ja estaven previstes també en l'anterior Govern..., al decret que va aprovar l'anterior Govern d'emergència cinegètica, que és una bona eina que s'ha de desplegar, i en aquesta línia anava.

Què s'ha de fer? «Més recursos», em deia, diputat. Més recursos materials, sí; més recursos humans, ho he dit, dinou, places i encara en faltarien més; més recursos econòmics, però si us plau, jo també els demanaria, no tot ha de venir del recurs

públic; ha de venir d'una millora de la coordinació, d'acord? Tenim prou recursos humans i materials, i els podem coordinar millor.

Quan deia materials, visors nocturns, se n'han comprat; trampes, se n'han comprat moltes, i algunes funcionen; les *pick-ups*, que, com saben, quan hi ha una crisi, les enviem, o els drons també, que, com saben, s'han fet algunes proves recentment. I recursos econòmics: hem posat més diners i en posarem molts més; per tant, aquest no serà un problema, però el que hem de definir és com ho fem.

Què és important? Agilitat, la declaració de danys. Hi ha una aplicació amb la qual l'agricultor pot fer una declaració de danys. Nosaltres anem a fer la visita, i aquesta declaració de danys també et dona prioritat a l'hora de fer i rebre subvencions per a mesures d'autoprotecció. No va funcionar l'anterior convocatòria de mesures d'autoprotecció. Teníem 6 milions d'euros de mesures d'autoprotecció; no es van utilitzar. Canviarem les bases; s'han de canviar, s'han de fer més àgils, han de ser més simples per tal de que aquells que vulguin aplicar mesures d'autoprotecció ho puguin fer: protectors als arbres, tanques, el que sigui. Perquè ho hem de fer ràpid, àgil i bé. I també l'autorització; jo crec que l'autorització és àgil –és àgil– quan hi ha emergència cinegètica i es fa bé.

Mesures d'autoprotecció, ja ho he dit, també hem de millorar les assegurances agràries, perquè no estan arribant quan toca, precisament, perquè els danys són massa quantiosos.

Cursos de formació. Multiplicarem per tres, arribarem fins a les mil places tots els cursos que estem fent de formació per fer el control d'una manera segura. Jo crec que aquí també donin voltes, també, sobre com enfortim també la seguretat. Totes aquestes mesures s'han de prendre amb màxima seguretat per evitar accidents.

Un element importantíssim: comunicació. Hem de comunicar a la societat que cal un treball permanent de control cinegètic, i que això no va en contra de ningú, sinó que és a favor de la biodiversitat, que és a favor dels agricultors i que s'ha de fer d'una manera responsable, proporcional i adequada, i amb el màxim de consens, si us plau, és important.

Jo també diria anticipar. No podem respondre quan ja la situació està molt descontrolada. Necessitem anticipar, i tenim dades per tal de tenir informació. Infraestructures viàries, ferroviàries. Tenim crítics llocs amb infraestructures crítiques que estan foradades per tot arreu, i que, per tant, ens poden portar problemes.

Jo els demanaria també a la moció, diputat, que facin una reflexió sobre la legislació actual. Jo li puc dir si cal fer una nova llei de caça. Tenim un decret, és una bona eina, però jo també els demano que facin una reflexió si aquest decret és suficient o si ens cal, com s'havia parlat en l'anterior legislatura, fer una nova llei de control cinegètic o fer una nova llei de caça, o si creuen que aquesta l'ha d'impulsar el Govern de la Generalitat.

També què estan fent en altres territoris, al món, a Europa –ho ha dit vostè– a altres territoris els hi passa. Què estan fent i com està funcionant. També si podem introduir depredadors naturals. Hi ha llocs on està funcionant, i pot ser un complement.

I, sobretot sobretot, abans d'acabar, dir-li –sobretot– no entrar en enfrontaments; això no és un enfrontament de territoris, no és un enfrontament ideològic. Jo crec que hem de tenir un objectiu comú, eh?, d'intentar tenir un país equilibrat, tranquil, on puguem anar equilibrant la biodiversitat, i, per tant, no ens convé entrar en un enfrontament ideològic sobre aquest tema.

Preguntem a les persones que en saben, d'acord?, i situem-ho en un terreny de la lògica, del sentit comú, de la rigorositat, de la professionalitat i de la proporcionalitat de tots els actes, de totes les accions que hem d'impulsar.

I res més, diputat, gràcies una altra vegada. Jo a la seva disposició –de tots els diputats– perquè durant el període de la moció puguem col·laborar, treballar conjuntament per veure què és el que es va fer l'anterior legislatura, què estem fent nosaltres ara i els hi agrairem moltíssim –els agrairem moltíssim– que aportin solucions

concretes per intentar millorar el que està fent el Govern. Estic i el Govern estem a la seva disposició, doncs, per millorar, perquè el Govern sol no ho farà, d'acord?, i, per tant, necessitem la contribució de tothom.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller.

Interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic

300-00067/15

El divuitè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la situació del sector turístic. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Maite Selva i Huertas.

Gràcies.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, bona tarda a tothom. Avui, conseller Sàmper, l'interpel·lem perquè estem al mes de gener i encara no hem sentit ni una paraula del Govern sobre turisme aquesta legislatura al Parlament.

Gairebé mig any al Govern i hem de ser els de l'oposició els qui hem de portar un tema tan important a nivell econòmic, social i de reputació internacional com és el turisme a debat.

El turisme no només genera riquesa econòmica, sinó que també té el potencial de vertebrar el territori creant oportunitats a tot el país. Estem parlant d'una indústria que al món suma a l'any 1.400 milions de viatges turístics internacionals i sis mil de viatges interns. Aquesta indústria del turisme a escala mundial representa el 10,4 per cent del PIB global i 313 milions de llocs de treball.

A Catalunya podem dir que tenim un dels entorns més únics i punters d'Europa, entorns naturals fantàstics i diversos, des de llargues platges i mar a grans parcs naturals als Pirineus, una excel·lent gastronomia reconeguda arreu, un patrimoni cultural únic, icònic, digne d'un país com Catalunya.

El turisme té un pes important en l'economia catalana amb una contribució del dotze per cent del PIB, per tant, per sobre de la mitjana global. El turisme, a part del PIB i del mig milió de treballadors de forma directa que representa –un tretze per cent a Catalunya–, una dada important és que aporta a Catalunya aproximadament uns 7.000 milions d'euros anuals d'impostos. I corregeixi'm, conseller, si m'equivoco, potser vostès al departament tenen les xifres més actualitzades.

Per tant, cal dir que sense turisme estem parlant, a part de llocs de treball, d'empreses que poden desaparèixer, i no només parlem d'establiments; parlem de restaurants, comerços, empreses de jardineria i un llarg etcètera. També parlem d'aquesta davallada de recaptació d'impostos.

El model turístic que defensem des de Junts per Catalunya remarca la importància que té el sector per a la creació d'activitat econòmica a Catalunya i la rellevància d'apostar per un creixement sostenible i, per tant, que aposti pel turisme amb segell de sostenibilitat i de qualitat. Els turistes gasten diners en allotjament, alimentació, oci i compres, la qual cosa contribueix amb un impacte significatiu als pobles i ciutats d'arreu de Catalunya.

A més, hi ha una vessant laboral i ocupacional que s'ha d'entendre, i, per tant, des de Junts per Catalunya no entenem el turisme sense dignificació del sector. Des del punt de vista de llocs de treball, des de la mateixa perspectiva dels treballadors, han de ser treballadors formats que estimin la seva feina, amb esperit de servei i d'amfitrions als nostres visitants, i no vull deixar de dir que han de tenir també unes importants millores salarials.

I, per això, el fenomen del turisme s'ha d'abordar amb un discurs constructiu, incentivant i que generi impacte positiu al conjunt del país; un model basat en la gestió, no en les polítiques de restricció, com han demostrat les polítiques de les esquerres conservadores que han governat els darrers anys.

Nosaltres apostem per un model d'ordenació en benefici de les ciutats i dels ciutadans. La conciliació del turisme amb la qualitat de vida dels catalans depèn d'aquesta bona gestió, i la gestió es planifica, s'avalua, s'implementa; en cap cas s'improvisa, com fa l'actual Govern de la Generalitat, el de l'Ajuntament de Barcelona i ja no parlo del pessim llegat que ens van deixar els Comuns.

De fet, la turismofòbia apareix quan el turisme no es controla adequadament i quan s'imposen consignes i polítiques populistes que no ajuden, destrueixen i és poc rigorós. Alimentar la turismofòbia amb incoherències de les esquerres conservadores d'aquest país és un error. I si no recordin el desgavell de la senyora Colau a Barcelona i les seves conseqüències en termes de pèrdues econòmiques i de reputació.

Les manifestacions contra la massificació turística és una pessima notícia per a la marca Catalunya i, concretament, ha perjudicat, sens dubte, la imatge de la ciutat de Barcelona i la seva capacitat d'atreure visitants en un futur; un missatge que, malauradament, va arribar arreu dels mitjans internacionals afectant la reputació internacional que tenim.

La indústria turística ha fet els deures, el sector ha fet l'exercici de buscar les solucions i les millores de sostenibilitat, però, tot i així, és una indústria discutida i qüestionada.

Venim d'una manca de lideratge considerable. Vaja, qui li hauria de dir quan els socialistes i els comuns han abandonat tota la política pública en matèria de turisme, a part de restringir, desincentivar i perdre competitivitat. Al sector, prou lliçons –torno a recordar la dada, un dotze per cent del PIB. El sector no necessita lliçons; el sector necessita suport, acompanyament en la seva transformació i consolidació de la desestacionalització.

I aquí a Catalunya no podem parlar de turisme sense parlar de Barcelona. Des de Junts apostem perquè Barcelona continuï sent una de les millors destinacions turístiques del Mediterrani i del món. Mirin, els hi donaré una dada, la importància econòmica del turisme per a Barcelona i la seva població es reflecteix en l'última enquesta municipal sobre la percepció del turisme a Barcelona. És una enquesta del 2023.

Segons aquesta enquesta, el setanta-nou per cent de la població considera que el turisme és beneficiós per a la ciutat i un vuitanta-u per cent afirma que genera oportunitats econòmiques i laborals per als habitants de Barcelona. A Barcelona, el turisme representa un catorze per cent del PIB de la ciutat i un tretze per cent de l'ocupació està directament relacionada amb el sector turístic.

I sí, des de Junts per Catalunya diem sí al turisme d'alt valor afegit. Posem en dubte que aquest Govern socialista, amb uns socis d'esquerra conservadora, pugui apostar pel turisme d'alt valor afegit com és el turisme de congressos, el turisme de coneixement, el turisme cultural, l'esportiu, el gastronòmic i uns quants més. A Catalunya tenim indrets únics al món; promoure el turisme cultural i del coneixement que posi en valor el patrimoni i la història ha de ser un deure d'aquest Govern. Catalunya, juntament amb la marca Barcelona, som referents a nivell mundial.

I, per això, avui, des de Junts per Catalunya, presentem una sèrie de reptes que volem abordar. En primer lloc, vull posar sobre la taula que la seguretat és un dels reptes que té repercussió sobre la percepció dels turistes vers el seu destí turístic.

Conseller, li demanem que treballi conjuntament amb el Departament d'Interior i analitzi les problemàtiques. Amb això em refereixo a l'alta demanda de dotació de Mossos en temporada alta; vetllar per una reforma del Codi penal per evitar la multireincidència... Tinc clar que és una qüestió estatal, però és obligació de les administracions vetllar per aquestes problemàtiques que pateixen aquests municipis.

I com ho és també el finançament d'aquests municipis turístics, que reclamen una solució. Pel bé del futur del turisme, és necessari i imprescindible resoldre el finançament dels municipis turístics d'una manera ferma i decidida.

Segon repte: és important posar l'accent a la utilització de la taxa turística. Què paga el visitant i què s'ha de posar al nivell de la taxa que es paga a altres destinacions turístiques per compensar els impactes de l'activitat sobre els residents. Per fer això, caldrà tenir cura que en aquelles poblacions, districtes o barris on l'impacte sigui més gran les compensacions amb inversions i serveis via taxa turística han de ser també més grans i, per tant, una prioritat.

En tercer lloc, és important desestacionalitzar i augmentar l'activitat turística en els mesos de temporada mitjana-baixa. Aquest repte serà important per complementar els altres.

En quart lloc, la normativa de recollida de dades que s'ha imposat en els establiments d'allotjament turístic. Ens agradaria conèixer què pensa el seu departament al respecte. Per molt que sigui un tema de Moncloa, espero que el Govern, malgrat estar sotmès al govern espanyol, tindrà en compte el potencial i el lideratge que té Catalunya amb el turisme, i si ens en pot dir alguna cosa.

Però bé, conseller, no fa el que vostè voldria fer, sinó el que li deixen fer els seus socis des de fora de Govern. I ja sap que dogmatisme i desgovern és el que porta al desastre.

Continuaré a la rèplica.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per fer la resposta té la paraula l'honorable senyor Miquel Sàmper Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmper Rodríguez)

President, diputats, diputades. Diputada alcaldessa, responent a la seva interpel·lació, i estarà amb mi, el turisme és –com ha dit vostè–, sense cap mena de dubte, un dels pilars fonamentals de la nostra economia i de la nostra identitat com a país. Per això com a Govern tenim unes idees i línies estratègiques ben definides, amb una visió i compromís pel futur d'aquest sector; un futur que estem construint de manera responsable, pensant en la nostra gent, el nostre territori i la nostra cultura.

Catalunya és –i també ho ha dit vostè– la primera destinació turística d'Espanya. No és només una dada estadística, és un èxit col·lectiu, un èxit que hem assolit gràcies a l'esforç del conjunt de les institucions, les empreses i la ciutadania.

També ho ha dit: un èxit que suposa entre el dotze i el catorze per cent del nostre PIB i que també suposa entre un quinze i un setze de l'ocupació. Un sector que genera aproximadament 400.000 llocs de treball durant el trimestre de màxima activitat. El turisme és, per tant... –i també ho ha dit–, un turisme que genera una indústria que va creixent. Però tenim la voluntat i treballem perquè aquest creixement sigui de manera sostenible, ordenada i, el més important, distribuint la riquesa de manera equitativa per tot el territori. El sector turístic no és només un motor econòmic, és també un ecosistema que dona vida a uns 78.000 negocis i que impulsa altres sectors tan importants com l'agroalimentari, el comerç, la restauració, la cultura i l'esport. És per tot això que l'èxit de la nostra destinació comporta també responsabilitats.

La nostra feina com a departament no és només mantenir aquestes xifres, sinó gestionar aquest èxit de manera intel·ligent i equilibrada. I això és el que estem fent. Som un govern que treballa per a la millora de la vida de la gent, assegurant el benestar social i econòmic de tota Catalunya. Volem un turisme que generi prosperitat social, econòmica i ambiental, un turisme que sigui sostenible en tots els àmbits. Socialment hem aconseguit, per exemple, resultats concrets: els indicadors de densitat turística i d'intensitat turística han baixat. Així, vol dir que estem avançant cap a un

model més equilibrat, un model que distribueix millor el turisme i amb beneficis a més destinacions del nostre territori.

En temes de sostenibilitat econòmica també estem avançant. Hem aconseguit reduir l'estacionalitat. Les pernoctacions durant els tres mesos d'estiu representen ara un 45,5 per cent del total anual, una xifra que no baixava del cinquanta per cent des de fa més de quatre anys. Això vol dir que estem aconseguint atreure visitants durant tot l'any, vostè ho demanava, donant estabilitat a les empreses i a l'ocupació en el sector.

Aquest procés de desestacionalització és una part fonamental de la nostra estratègia, però també és essencial desconcentrar l'activitat turística per tot el territori. Aquest procés, a més, ens permet trencar, com ja comença a passar, amb l'estacionalització, fent que els visitants arribin durant tot l'any. És crucial que en aquest procés de desconcentració tinguem en compte les diferents realitats dels territoris. No és el mateix –i aquí discrepo una mica del que deia vostè– la situació de Barcelona que la de molts municipis fora de la capital. No és el mateix Begur que Terrassa, per exemple. Per això estem treballant perquè el creixement turístic beneficiï de manera equitativa tot el territori català, des de les grans ciutats fins a les destinacions més petites.

També els anuncio la creació d'un observatori de turisme a Catalunya, una eina que ajudarà a analitzar les dinàmiques del sector i que posarà Catalunya al capdavant d'Espanya perquè serà un observatori referent.

Una altra estratègia d'aquest Govern és ser intransigents amb els habitatges d'ús turístic il·legals. És imprescindible regular-los de manera eficaç, controlar-los i penalitzar els que no estiguin legalitzats. I des del Departament d'Empresa i Treball tenim una eina molt potent per fer-ho, una eina que hem posat a disposició de tots els ajuntaments i que consisteix en una plataforma tecnològica per rastrejar els habitatges d'ús turístic il·legals. Això suposa una millor coordinació entre les dues administracions, on Generalitat i món local van de la mà. El servei d'inspecció de la Direcció General de Turisme ha aconseguit durant l'any 24 treure de circulació més de 9.500 places d'allotjaments il·legals a Catalunya.

També volem revaloritzar l'impost turístic. Creiem que és una font important de recaptació, però entenem que cal tenir en compte les diferències entre territoris i temporades. Per tant, és fonamental mantenir el màxim de set dies i no aplicar l'impost a menors de dotze anys.

Així mateix, creem la possibilitat d'aplicar recàrrecs municipals als ajuntaments que decideixin fer-ho seguint l'exemple de Barcelona. Però per fer-ho hauran d'establir uns criteris clars de gestió, definir el seu destí i assegurar-nos que no sigui discriminatori per als municipis més petits que tinguin dificultat de gestió.

En paral·lel a aquest creixement, el Govern també està fermament compromès amb garantir els salaris dignes per a tots els treballadors i treballadores del sector, i per això, volem aconseguir que els salaris siguin justos, en el marc d'unes relacions laborals i d'una ocupació de qualitat. I ens consta que les patronals estan anant en aquesta línia.

En relació amb els salaris, és important recalcar que el Govern no té competència normativa per establir un salari mínim, com vostès ja saben; tanmateix, el que sí fem és impulsar la concertació i el diàleg social perquè les organitzacions sindicals i empresarials més representatives traslladin a la negociació col·lectiva una millora de les condicions de treball. Aquest..., és una prioritat, aquest és un objectiu, perquè un turisme de qualitat passa perquè les persones treballadores tinguin condicions laborals dignes que reflecteixin el seu valor.

Un indicador de progrés és l'impacte sobre l'ocupació i la taxa de temporalitat. El sector turístic a Catalunya s'ha situat en un 17,9 per cent, dos punts per sota de la mitjana espanyola. Hem aconseguit reduir la temporalitat gairebé un divuit per cent des de l'any 2019.

Les dades econòmiques avalen l'estratègia del Govern: la despesa acumulada pels turistes internacionals durant el 2024 ha estat de 24.469 milions d'euros, un dinou per cent del total de la despesa del turisme internacional a Espanya. Els visitants gasten més i això repercuteix directament en la nostra economia i en la qualitat de la vida dels nostres ciutadans.

Però, més enllà de les xifres, el turisme és un element transformador i tractor de la nostra economia: genera ocupació, impulsa altres sectors, com l'agroalimentari, la cultura, l'esport, la innovació i la indústria. I el nostre objectiu és que sigui un turisme regeneratiu. Volem un turisme que sigui part de la solució dels reptes socials i ambientals que nosaltres tenim, un turisme que respecti el medi ambient, les nostres comunitats locals i el nostre territori, i un turisme que aportï valor afegit a l'economia del visitant, ajudant a millorar la qualitat de vida dels ciutadans i, per tant, fent de Catalunya una localitat més atractiva per ser visitada.

I per a tot això, hi estem treballant, i molt, diputada. En aquest camí, el nomenament de Catalunya com a Regió Mundial de la Gastronomia ha estat una fita molt important. Ens ha permès projectar una imatge d'excel·lència i ens ajuda a avançar cap a un model turístic responsable.

També estem treballant en projectes d'enogastronomia i turisme de reunions, que ens permeten avançar cap a un turisme de qualitat arreu del territori i present durant tot l'any. Catalunya no hauria progressat com ho ha fet sense el seu turisme. Som un país obert al món. Som una terra interessant per visitar i per viure-hi i admirada pel seu patrimoni cultural i natural. L'arribada de visitants ens ha permès tenir infraestructures de primer nivell, projectes al nostre país que el fan més atractiu arreu del planeta i captar inversions que han beneficiat tota la societat.

Els catalans també som viatgers, quan sortim ens agrada ser ben rebuts, amb respecte i hospitalitat, i aquesta mateixa hospitalitat és la que oferim als que ens visiten sota el concepte de resident temporal. Mateixos drets, mateixes obligacions. És una palanca que genera riquesa i progrés i qualitat de vida.

En conclusió, diputada, el Govern està compromès amb un turisme que aportï valor afegit, que sigui motiu d'orgull i que contribueixi al benestar i desenvolupament de Catalunya. Volem seguir sent líders, però ho volem fer de manera responsable, assegurant que el turisme sigui una font de riquesa i oportunitats per a tothom.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Per fer la rèplica, té la paraula la diputada senyora Maite Selva i Huertas.

Maite Selva i Huertas

Gràcies, president. Conseller, ha dit i reconegut que el pilar fonamental de la nostra economia és el turisme; per tant, anem bé, anem alineats una miqueta. I en part de la seva intervenció ha donat el seu vistiplau als punts que..., Junts per Catalunya tenim clar cap on hem d'anar en temes de turisme.

Estarem amatents a que es compleixi tot el que ha dit en la seva intervenció. Li ha faltat contestar algun punt de la meua interpellació. Celebro que hagi manifestat que hi haurà la creació de l'observatori de Catalunya, que estiguin a sobre dels habitatges d'ús turístic il·legals. Ha dit que donaran eines al món local; si us plau, facin-ho, perquè el món local necessita aquestes eines, perquè, si no, no poden fer-ho. I celebro també que treballin pels salaris dignes i millorar aquestes condicions laborals.

Jo vull continuar amb els reptes que havia comentat abans. I a la meua continuació, també vull parlar de l'equilibri territorial. S'ha d'aconseguir augmentar els turistes a les zones d'interior. A Catalunya principalment tenim tres turismes: el de Barcelona, el de costes, i interior i Pirineus. Això comporta riquesa i a la vegada complexitat que en pot dificultar la gestió. Tanmateix, ens podríem imaginar un sense l'altre? Els tres tipus de turisme que tenim es complementen un a l'altre, amb di-

mensions diferents, on cada territori ha de tenir les seves estratègies i capacitats per absorbir i captar el turisme. I això s'aconsegueix amb la combinació de patrimoni, tradicions i gastronomia, reforçant la nostra identitat de país.

Un altre repte que ens ajudarà a arribar als altres que he comentat és que el Govern presenti la nova llei de turisme. El darrer Govern tenia bones paraules, però no va arribar mai. Esperem, conseller Sàmpeter, que pugui ser una realitat aviat i puguem treballar aquesta llei aquí al Parlament. La llei de turisme vigent, la Llei 13/2002, reclama, després de més de vint anys, una revisió integral que ultrapassi les actualitzacions puntuals que s'han fet al llarg del temps. Ha d'estar orientada a promoure la competitivitat i el desenvolupament sòlid i pròsper de la indústria del turisme en un context de canvi intens.

Sobre grans projectes i grans esdeveniments, hi ha marge per poder tenir grans esdeveniments i fer-los compatibles amb un turisme responsable i amb obres i infraestructures mediambientalment eficients i sostenibles. Només cal predisposició i una aposta ferma per poder-ho fer possible. El que hem viscut les darreres setmanes, on vostès sotmeten els interessos dels partits als interessos de país, no ha estat bé. El que han fet avui els grups minoritaris ha sigut collar el Govern cap al menysteniment de les comarques de Tarragona i crear inseguretat jurídica, sensació de desgavell i de desgovern.

Pel que fa als habitatges d'ús turístic, conseller, fer el que fan no resol el problema de l'habitatge. Els habitatges d'ús turístic representen només el 2,5 per cent del parc total d'habitatges i que el problema de la manca d'habitatge no es pot solucionar criminalitzant aquest sector.

Però venim a parlar de turisme i no d'habitatge. Per tant, permeti'm donar-li una altra dada: el quaranta per cent de l'oferta d'allotjament turístic a Catalunya prové dels habitatges d'ús turístic. Per tant, no es té en compte l'impacte econòmic sobre restauració, comerç i serveis locals, que quedaran perjudicats. El decret perjudica les famílies amb menys recursos que depenen dels habitatges d'ús turístic per a les seves vacances. Estem parlant de famílies de classe mitjana.

Aquest és el debat de fons sobre turisme que cal abordar i no només titulars a favor o en contra de mesures fàcils a problemes difícils. Hem de canviar l'enfocament del turisme. L'hem de veure com una eina que amb diners que venen de fora, que som capaços de captar, ens permet tenir una capacitat econòmica, augmentar el valor de la marca i viure millor com a ciutadans.

Davant dels populismes i titulars tendenciosos, des de Junts per Catalunya demanem actuar amb dades, polítiques coherents i d'impacte directe a la indústria turística i al conjunt dels ciutadans. Des de Junts per Catalunya, diem sí a una gestió responsable, diem sí a una indústria turística potent i de marca internacional i diem sí al turisme.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpeter Rodríguez)

President, diputades, diputats... Ha mencionat vostè, diputada, la paraula «menysteniment». Home, jo crec que en turisme dir que aquest Govern menysté el turisme no és gaire afortunat. El primer president de la Generalitat que ha anat a Fitur a fer promoció del turisme català ha sigut el president Salvador Illa la setmana passada. (*Alguns aplaudiments.*) Per tant, crec que la paraula «menysteniment» no toca.

I, home, que estiguem d'acord en bastantes coses no és ni mèrit de vostès ni de nosaltres. És a dir, hi ha uns conceptes que els que hi entenen de turisme..., que són les quatre D, que crec que fa que pràcticament tots estiguem d'acord en això, que és: desconcentrar, és a dir, espaiar en l'espai les localitats –li posava abans l'exemple de

Terrassa i de Begur, però segurament seria més interessant posar-li des de Barcelona cap a la resta del territori—; desestacionalitzar i, per tant, que no només siguin els mesos de juliol, agost i ara una mica, si m'«apura», el juny i el setembre; diversificar, que no només sigui de platja, com havia sigut sempre, i de sol, sinó que n'hi hagi de muntanya, cultural, esportiu..., i després, intentar generar que tinguem menys turistes amb més despesa. Per tant, és evident que hem d'estar d'acord, però no vostè i jo —que ho estem—, sinó qualsevol persona que intenti, doncs, analitzar el turisme.

Reptes? M'ha demanat la seguretat. Miri, jo puc estar d'acord en que la percepció que hi ha, encertada o errònia, del que és la seguretat, des de fora, respecte de Catalunya i sobretot de Barcelona, no és la millor, però jo soc el conseller d'Empresa i de Treball i, per tant, poques coses podré fer més que intentar tenir informació de com evoluciona la feina que s'està fent quant a la multireincidència i quant als judicis ràpids, que, com li deia, no és qüestió meva en cap cas. Però també li dic que si unes qüestions va posar sobre la taula també el president el primer dia que va ser nomenat president..., és anar a Egara a dir que estava d'acord amb la seguretat a tota Catalunya. Per tant, en seguretat, crec que també aquest Govern ha demostrat que hi està i que hi està molt.

També m'ha parlat de la recollida de dades. Doncs té raó. És un tema que no depèn de nosaltres, que depèn de Madrid, que genera una certa confusió, que no acaba d'agradar del tot, que pot generar un cert rebuig i que ho estem estudiant i que ho estem mirant, però no depèn de nosaltres i vostè ens ho ha comentat.

I la llei de turisme, miri, jo a la compareixença que vaig fer quan vaig debutar, que va venir el diputat Canadell, vaig comentar que m'agradaria fer una llei de turisme. I no només que m'agradaria fer una llei de turisme perquè és de l'any 2002 i ha tingut ni més ni menys que set modificacions i, per tant, és evident que s'ha d'inserir en el cos de la llei l'actualitat del turisme, que s'ha modificat i molt, sinó que, a més, també perquè hi hauria d'haver en aquesta llei un pla territorial de turisme.

És tan important la llei com que dintre de la llei hi hagi un pla territorial, perquè li torno a posar l'exemple reiterat. No és el mateix el lloc on viu vostè, on visc jo o Osona o el Pirineu o les Terres de l'Ebre, que Barcelona, la Costa Brava o la Costa Daurada. Per tant, és molt però que molt important que siguem capaços de fer aquesta llei amb aquest pla territorial.

Però aquesta llei, per dur-la endavant, no la podrem dur sense els consensos corresponents. I no estic parlant només dels consensos d'aquesta sala, que també, sinó que estic parlant dels consensos del sector. En aquesta línia, vostè ha de saber que nosaltres ja hem començat aquest treball i que quan el sector tingui clar quins són els punts que s'han d'inserir en aquesta nova llei, quan el sector ens digui per on anem —i el sector és molt ampli: hotels, càmpings..., hi insisteixo, és molt i molt ampli—, nosaltres intentarem portar en aquest Parlament, doncs, aquest projecte de llei que, hi insisteixo, és imprescindible perquè la llei és de l'any 2002. Ja n'hi ha prou; ha tingut set modificacions. I el turisme, que és una font —com vostè ha reiterat i jo li reitero també— molt important d'ingressos, molt important per a la nostra economia, molt important per a Catalunya, requereix una normativa que estigui a l'alçada de la que és la primera destinació de tot Espanya.

Moltíssimes gràcies.

El president

El dinovè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre l'Administració de justícia a Catalunya.

La presenta el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies als diputats que hi ha en aquestes hores, que es mantenen aquí per escoltar una interpellació sobre l'Administració de justícia, i moltes gràcies, conseller. Miri, ja li vaig dir a la comissió quan vostè va comparèixer, i en vam parlar l'altre dia, quan hi va haver una moció d'Esquerra, la situació de l'Administració de justícia a Catalunya és greu. Suposo que vostè n'és conscient. Sabem que no ho pot dir del tot bé, perquè encara està pendent de pactar amb Esquerra els pressupostos i, per tant, encara manté un cert equilibri, però la situació..., els advocats estem espantats, realment espantats; els procuradors, els operadors jurídics estem realment espantats.

I permeti'm que faci una petita referència històrica per poder tenir clar el perquè estem espantats. Miri, l'actual oficina judicial, l'actual estructura de la justícia a tot l'Estat es basa en la Llei orgànica de 1870, que va crear un jutjat, un secretari judicial –ara lletrat de l'Administració de justícia–, dos oficials i aquesta estructura de jutjats individuals que no permetien cap tipus de comunicació. Aquesta estructura, del 1870, segueix sent l'actual estructura dels jutjats al nostre territori.

Però a més, mirin, a partir del 2003, amb la Llei orgànica 19 del 2003, es va reformar per començar a introduir el que eren serveis comuns a l'Administració de justícia, perquè hi pogués haver aquesta comunicació i per evitar una cosa molt simple; imagini's, plaça Prim, de Reus, necessito emplaçar o modificar alguna cosa amb un ciutadà de la plaça Prim. El jutjat número 1 va...; hi anava la gent del jutjat número 1, del jutjat número 3 o del jutjat número 4. Anaven els tres al mateix lloc a emplaçar-lo, perquè no hi havia comunicació entre els jutjats. Dos mil tres, eh?

La Llei 13 del 2009 introdueix la nova oficina judicial a l'estructura de l'Administració de justícia. A Catalunya, a data d'avui no està implantada l'oficina judicial que va crear la llei del 2009. No està implantada. No hi han serveis comuns; jutjats com el de Reus no té cap servei comú. A Barcelona podria ser a la nova Ciutat de la Justícia i segueix sense estar implantada totalment l'oficina, la nova oficina judicial. I en aquestes..., doncs, s'aprova el Reial decret llei 6 del 2023, que ens diu que ara ho farem tot modern; serà tot modern, per videoconferència, i que primarà als judicis la videoconferència enfront de la presencialitat de les parts al procediment judicial. No li explico, que ho vaig explicar aquí jo crec que bastant gràficament, quina és la situació de les videoconferències al jutjat. Però aquest reial decret, que es va demanar tramitar-lo com a projecte de llei, ha estat aparcat al Congrés dels Diputats, sense tramitar.

I sense haver tramitat ni tan sols aquest projecte de llei d'eficiència de l'Administració de justícia, ens ve la Llei orgànica 1 del 2025, que provoca una reforma de l'estructura de l'Administració de justícia. Una estructura que, a més, curiosament, la fa el Govern del Partit Socialista a Madrid, sense cap consens amb l'oposició, amb el principal partit de l'oposició, el principal partit del Congrés dels Diputats, i és una llei que modifica tota l'estructura judicial, però que l'han d'implementar les comunitats autònomes que hi tinguin competències. O sigui que, en aquest cas, a Catalunya, és vostè, el Departament de Justícia, qui haurà d'implementar la llei d'eficiència de l'Administració de justícia.

Bé, doncs aquesta és la situació. I, com pot entendre, si a més, amb uns terminis, teòricament, en alguns supòsits, de sis mesos, s'hauran d'implementar certes estructures judicials, com pot entendre, si la llei del 2009, de la nova oficina judicial, a data d'avui a Catalunya no ha sigut implementada, la situació dels advocats és de pànic; de pànic, perquè en aquests moments els retards que es produeixen a l'Admi-

nistració... Jo sé que vostè ha arribat i és lo que s'ha trobat, i jo crec que els nou anys o vuit anys de govern a l'Administració de justícia d'Esquerra Republicana han sigut el desastre que ens ha portat a aquesta situació.

I en aquestes..., que tenim aquesta situació, que és precisament la reforma integral de l'Administració de justícia. Bé, i la veritat, conseller, ens preocupa que vostè diu molt bones paraules, moltes expectatives de futur, però cap proposta ens ha portat. No ens ha explicat encara com ho farà. I l'únic que ha fet és reunir-se amb el senyor Bolaños. Que jo crec que el senyor Bolaños el va enredar, sincerament, jo crec que el va enredar –com és habitual en ell, eh?, no va fer res més que lo que és habitual en ell. El va enredar i li va prometre que tindríem cinc jutjats nous a Barcelona, per combatre la multireincidència. Bé, li va prometre cinc jutjats nous, quan ja no hi ha jutjats; quan, teòricament, amb la llei d'eficiència, el que hi hauran són tribunals d'instància i no hi hauran jutjats nous. Llavors, encara no sabem què és lo que crearan.

I jo crec que vostè mateix es va creure el senyor Bolaños i el dia 11 de desembre, després d'una reunió amb el Consell de l'Advocacia Catalana, amb els operadors jurídics, va dir –i li llegeixo paraules textuais– que vostè ja tenia els espais i el tràmit administratiu per obrir cinc nous jutjats, i que al febrer hi haurien cinc nous jutjats a Barcelona. Espero que la setmana que ve hi siguin, perquè en aquests moments... Ja sap que per poder obrir nous jutjats fa falta una modificació de la llei de planta, un decret. La llei de planta confereix les competències al Govern per modificar-los, i esperem que s'aprovi i que al febrer tinguem aquests cinc jutjats nous a Barcelona per lluitar per la multireincidència.

Un incís. Espero que demani al seu ministre, al seu amic, el senyor Bolaños, que desencalli la reforma del Codi penal perquè puguem lluitar, efectivament, contra la multireincidència, i segueix en un calaix al Congrés dels Diputats la reforma que va proposar el Partit Popular per lluitar contra la multireincidència. I jo crec que seria necessari que es desencalli, perquè és que ja parlem tot el dia de multireincidència. Em penso que en parlàvem, de la seguretat i de la lluita contra la multireincidència, en la interpellació anterior. Però, escolti'm, si no fem alguna cosa no servirà de res. Si no creem més jutjats i si no actuem contra la multireincidència no farem res.

Però, escolti'm, vull dir, fan falta cinquanta jutges més a Catalunya. La jutge degana de Barcelona, fa poc, en la memòria va dir que a Barcelona només ja en fan falta vint-i-tres, a primera instància. Bé, doncs tot això ho hem d'implementar. I ja quasi no em queda temps i tinc moltíssimes coses per dir-los. Vull dir, què pensen fer amb tot això? Miri, jo l'altre dia vaig tindre un judici; fets del 2018. Primer judici, el 2022; segon judici, el 2023; al gener del 2025, el tercer judici. Sap per a quan me l'han assenyalat? Per a abril del 2026. I continuarem, perquè, d'any en any, la gent, els testimonis, que els citen allí, ja no se'n recorda, i, per tant, fallen, i, per tant, suspenem i tornem a assenyalat. Bé.

Però, vull dir, a mi m'agradaria saber què farà amb l'Arconte, el sistema de gravació de videoconferències. L'integrarem a l'expedient judicial? M'agradaria saber si per l'aplicació del Decret 6 del 2023 tenen algun pla a la conselleria per reformar totes les sales de l'Administració de justícia de Catalunya. Perquè, escolti'm, el sistema de videoconferència no funciona –suposo que ja n'és conscient, no funciona. La major part de judicis que hi ha videoconferències, un percentatge altíssim, se suspenen perquè no es pot connectar la videoconferència. Fa falta adaptar les sales perquè realment puguem tenir aquestes videoconferències que el decret estableix que siguin prioritàries als procediments judicials.

La implantació dels «emplaçaments» electrònics. Escolti, és tan fàcil! Fixi's si és fàcil: totes les societats a Catalunya que tenen una demanda han, en aquests moments, d'anar al jutjat o enviar-los per correus l'«emplaçament». Fixi's si és fàcil. Vostès signen un acord amb l'Administració general de l'Estat perquè la bústia, que és obligatòria que tingui –l'hi vaig dir el dia de la compareixença– qualsevol socie-

tat, per alí l'hi notifiquin, per correu electrònic. Fixi's que és fàcil. Sap lo que ens estalviariem amb això en temps? Es passen el dia buscant.

El nou expedient. Té vostè plantejat fer un nou expedient judicial? Perquè si apliquem realment lo que és els tribunals d'instància, si no hi ha un expedient electrònic nou, no servirà absolutament per a res.

I potser lo més important de tot això: quines intencions té vostè amb els pressupostos de la Generalitat quant a l'Administració de justícia? Què pensa incrementar de la partida pressupostària? Perquè és que això val molts diners. Quin és el plantejament que té? Sé que va plantejar l'altre dia al Consell Executiu un pla per a la implantació de l'eficiència, que només he tingut accés a la nota que han difós per la conselleria, en la qual al final lo que fa és copiar les disposicions transitòries de la llei, o sigui, els terminis que estableix la llei. Complirà els sis mesos per a la implantació dels tribunals d'instància aquí a Catalunya? Quin cost tenen? Ja ha avaluat el cost de la implantació dels jutjats d'instància (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) a Catalunya? Pensen que hem de, pràcticament, reformar tots els edificis judicials. Han de fer totes les plantilles noves, tota la distribució de funcionaris nous. Tenen avaluat el cost d'això? Ens podria dir quin és el cost? Com pensen finançar aquest cost...

La vicepresidenta primera

Diputat...

Pere Lluís Huguet Tous

Sí, acabo de seguida. Per tant... Continuarem després a la rèplica. L'hi repeteixo; estem extraordinàriament preocupats tots els que treballem a l'Administració de justícia a Catalunya.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Després disposarà del torn de rèplica. És el torn ara, per donar resposta, del conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, l'honorable Ramon Espadaler i Parcerisas.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, d'entrada, moltes gràcies per aquesta interpellació. No sé si tindrè temps de respondre-ho tot. Tenim un temps acotat, però intentaré aprofitar-lo bé, amb el benentès que he demanat una compareixença en comissió exactament per donar resposta i per plantejar molts dels temes que ara enfilaré, però que tenen molt a veure amb la interpellació que fa vostè.

Deia: «Som molts els advocats i els operadors jurídics que estem preocupats.» Jo li diré: «Jo estic en un altre costat, que són els que estem esperançats amb el compliment doncs d'una nova llei que fa realment un canvi de paradigma i que ens porta molta feina per davant, moltíssima», tanta que el mateix legislador, el que va fer en origen..., ja va dir «aviam, la publiquem el 3 de gener, entra en vigor al mes de març». I hi han successives entrades en funcionament de la llei, diferents terminis. Per tant... Per fer-ho possible, per fer-ho digerible. Però crec que és bo que parlem en l'hemicicle i també, evidentment, en comissió, de justícia i de com implantarem aquesta llei, no?

Jo crec que la llei és un canvi de paradigma. Vostè ha relatat molt bé..., i ho coneix molt millor que jo, doncs quin és l'històric de tota l'evolució dels jutjats i tot plegat. El que fa la llei, precisament, és trencar aquest esquema de jutjats, entesos com illes en elles mateixes, estanques, o cadascuna que funciona individualment, creant els tribunals d'instància, que és un concepte radicalment diferent, no? I aquí és on hem d'esmerçar tota la força, tribunals d'instància que han de ser alhora servits per les oficines judicials, una part dels quals –més de la meitat dels partits ju-

dicials de Catalunya— ja la tenen implantada. Per tant, una part de la feina la tenim feta. Ens en queda molta per fer, però en aquest sentit l'hem fet, no?

Nosaltres creiem que la llei d'eficiència és un pas, en aquest sentit, endavant. Dels quaranta-nou partits judicials, pel que fa referència a l'oficina, en vint-i-vuit ja està desplegat i en vint-i-u doncs l'haurem de desplegar, sí o sí, dins aquesta anualitat. La llei estableix diferents models de referència de l'oficina judicial —tres models diferents—: els tribunals d'instància fins a quatre places de jutge, per un costat —i dic això perquè té a veure amb els terminis d'implantació—, els tribunals d'instància entre cinc i set places de jutge i els tribunals d'instància amb vuit o més places de jutge. Hi han tres terminis diferents. L'1 de juliol és el primer termini que ens venç. Hem de tenir oficina judicial implementada doncs en trenta-tres partits judicials, a vint-i-sis dels quals ja la hi tenim implementada a dia d'avui. No li relaciono els noms perquè em menjaré molt temps, però amb molt de gust l'hi passaré. Per tant, ens falta implementar l'oficina en set: Valls, Santa Coloma de Farners, Vic, Martorell, Rubí, Sant Feliu de Llobregat i Gavà. Per tant, en el primer termini, pel que fa a oficina judicial, ho tenim ben enfilat. El segon termini és l'1 d'octubre, que són dos partits judicials no gens menors: Badalona i l'Hospitalet, i, per tant, aquí, doncs també hem de crear les oficines per poder desplegar els tribunals d'instància. I el darrer termini és el 31 de desembre. Per tant, des de la perspectiva pressupostària, que vostè en parlava aquí, no hi ha impacte, perquè seria, en qualsevol cas, a partir de l'exercici pressupostari 2026, que són la implantació doncs de l'oficina judicial amb dos partits més, Tortosa i Girona, i pendent d'implementar en dotze. Per tant, tenim tot aquest any per arribar a 31 de desembre amb l'oficina judicial implementada en dotze, que no els relaciono per allò que li deia, evidentment, del temps.

La llei deia que és un canvi de paradigma, és un canvi, i vostè l'aprecia tan bé com jo, perquè vostè, a més a més, ha exercit —jo no— d'advocat i, per tant, ha viscut el que són aquests compartiments estancs. L'oficina judicial i el concepte de «tribunal d'instància» permet ser molt més eficients, perquè permet redistribuir les càrregues i ser, per tant, doncs molt més eficients en aquest sentit. Per tant, en aquest sentit, jo no estic, allò..., estic preocupat en el sentit..., però esperançat, no perquè no ho puguem complir, sinó per la molta feina que tenim. Vostè em diu: «Els operadors estan doncs tots com molt preocupats.» Home, ahir vaig veure per una nota de premsa doncs que les dos principals candidates a presidir el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el que tenen en cartera en els seus programes, si es pot dir així, electorals, i que han presentat davant del Consell General del Poder Judicial, el primer punt és la implantació d'aquesta llei.

El col·legi d'advocats, fa escassament un parell de setmanes, va fer unes jornades que el primer punt, doncs el més substantiu, era: expliquem a tots els col·lectius aquesta llei. I això cal fer-ho, i és molt d'agrair que el col·legi, en aquest cas de Barcelona..., que els col·legis que vulguin facin aquest esforç de pedagogia, perquè estem en un canvi de cultura, en un canvi de paradigma. També el Departament de Justícia té unes jornades planificades, en aquest cas a la Ciutat de la Justícia i a la tarda, perquè molts dels operadors jurídics que al dematí estaran atenent les seves responsabilitats doncs hi puguin participar. I aquestes jornades les farem arreu del territori i ho explicarem a tothom perquè anem entenent i anem entrant tots plegats en aquest canvi de cultura.

Què estem fent com a departament? I en això li podré ser més explícit el dia doncs que compareguem en comissió. Hem creat cinc grups de treball, perquè, com vostè deia..., vostè enfilava molt bé molts dels temes que tenim per treballar. Un primer grup que ha treballat tot el que són els models de referència normativa i els dissenys organitzatius. Aquest grup ja l'hem creat; dins de gener ja els tenim creats, aquests grups de treball. El segon és el que ha d'elaborar la relació de llocs de treball, perquè aquí hi ha un impacte important, i, per tant, ja l'hem creat. Tenim mig any ara, eh?, fins a la primera implantació, per elaborar tota la relació de llocs de tre-

ball i els processos d'acoblament entre la realitat actual i la realitat que ha de venir. Un tercer grup –que també l'ha tocat vostè– per a les adequacions tecnològiques, que no és un tema tampoc gens menor i que té impacte. Un quart grup per a l'adequació d'espais i mobiliaris i senyalització. En espais no hi haurà un gran impacte pressupostari segons les informacions que em diu la Subdirecció d'Infraestructures. És assumible, no és un canvi d'espais exagerat; per tant, és assumible, però, en qualsevol cas, s'ha de fer. I també de senyalització; canviem alguns aspectes de nomenclatura, etcètera, que s'hauran de fer. Per tant, també un grup de treball. I un altre, de grup de treball, per a la formació i la sensibilització, que no són exactament el mateix, però per a la formació dels diferents operadors amb relació a la llei. Per tant, aquests grups de treball ja els tenim creats al mes de gener.

Segon pas. El que fem és posar-los en coneixement de les dues comissions mixtes que tenim amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i amb la fiscalia, i dir-los «nosaltres tenim aquests grups de treball» i en aquestes comissions mixtes abordar conjuntament els temes, però ja anant-hi amb propostes concretes doncs a ajustar per part del TSJ i de la fiscalia. Ens incorporem també en alguns –no en tots– dels grups de treball del ministeri, perquè creiem que és important tenir-hi aquesta implicació, com s'impliquen altres comunitats autònomes, per exemple, la d'Andalusia, que ha fet un model, no d'aquests grups de treball, sinó que ha creat una unitat específica per desplegar la llei; és una altra manera de fer-ho, que nosaltres respectem i que hem seguit també amb interès.

I, evidentment, doncs també utilitzarem un instrument que per nosaltres és molt útil, que és l'Observatori Català de la Justícia. Per què? Doncs perquè en el seu dia l'Observatori Català de la Justícia, que està taxat, que està regulat i que en la primeríssima conversa amb el president del TSJ em va dir: «Si vostè convoca l'observatori, jo hi vindré, nosaltres hi vindrem», hi és molt benvingut..., hi som tots: hi és el TSJ, hi és la fiscalia, hi són els operadors, el col·legi d'advocats, el col·legi de procuradors, de graduats socials, hi ha l'acadèmia, hi ha la universitat. A més a més, varem convidar, perquè creiem que és útil, el Ministeri de Justícia, que no hi era, i ara hi serà, a partir d'ara, sempre convidat, i el Consell General del Poder Judicial.

Perquè la instrumentació de tot plegat s'ha de fer alineant-nos, que és el que jo voldria traslladar-los també a vostès, malgrat que no haguessin votat la llei, però jo crec que és un interès general. Ens hem d'alinear tots, cadascú assumint la seva responsabilitat. La nostra responsabilitat s'expressa en aquests cinc grups de treball que he dit: en la gestió de l'impacte pressupostari, en la gestió de les RLTs –els llocs de treball–, en la gestió de les infraestructures, en la gestió del tema informàtic i «demés».

Però no tot depèn de nosaltres, perquè hi hauran moltes decisions que passaran per la taula del Consell General del Poder Judicial i d'altres per la del ministeri, amb qui tenim una relació lleial; el ministre –no en tingui cap dubte– compleix la paraula donada: quatre..., no jutjats, quatre jutges més –i miri's vostè la nota de premsa i miri's les rodes de premsa que han fet conjuntament–..., quatre jutges més, més un cinquè de tramitació a Barcelona i estaran, evidentment, dins febrer. I em consta doncs que els espais que depenen del Departament de Justícia ja estan habilitats. I encara ahir, a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, van prendre una darrera decisió, que ara han de tramitar –com els pertoca a ells, no a nosaltres– davant del Consell General del Poder Judicial.

Per tant, d'això despreocupin-se, perquè això va, i va amb els calendaris previstos, que és un altre negociat, el pla de xoc multireincidència a Barcelona. El que jo entenc que li preocupava ara era doncs tota aquesta implementació.

I com la farem? Doncs a partir de quatre conceptes: col·laboració entre institucions; Govern de Catalunya, Govern d'Espanya, tot el que és la judicatura, Consell General del Poder Judicial; consens –i aquí hem de treballar..., hi ha un capítol que no he tingut temps de parlar-ne: el desplegament de les oficines municipals, tot el paper dels jutges de pau, que ho estem treballant amb la Federació de Municipis

i l'Associació de Municipis—, per tant, consens, participació amb els col·legis que hi han d'intervenir i negociació, perquè hi ha també una derivada sindical, i, per tant, tot el tema de l'RLT..., ja hem començat a convocar unes primeres reunions. Per tant, tenim molt clara la visió del que hem d'anar a fer. Vostè està espantat. Nosaltres estem il·lusionats.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Per fer la seva rèplica, té la paraula el diputat Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller. Llàstima que ha marxat el senyor Sàmper. El senyor Sàmper i jo érem degans del Col·legi d'Advocats el 2009, quan ens deien pràcticament lo mateix que ens ha dit avui vostè. També estàvem il·lusionats en aquella època. Pensàvem que anàvem a arreglar l'Administració de Justícia en aquella època, i tots ens hi vam posar a treballar. Sap què va passar? Doncs que vostè em diu que amb un any implantaran una nova oficina judicial amb molts jutjats, però des del 2009 s'havia d'haver implantat, eh?, i encara ara no la tenim.

Diu que falten dotze..., deia, em penso..., m'ha semblat sentir «dotze jutjats», que no ha mencionat, però escolti'm, quins jutjats, eh?, perquè a Reus no hi ha oficina judicial nova. A Tarragona tampoc, eh? A Tortosa tampoc. Vull dir, jutjats amb un volum important.

M'està dient que els advocats no... A mi m'agradaria estar il·lusionat. Vull dir, som tots conscients que feia falta una reforma integral, aquest nou paradigma a l'Administració de Justícia. Tots portem anys demanant-ho. Escolti, m'he passat tretze anys de degà del Col·legi d'Advocats demanant això. Però és que ens dona la sensació de que passarà lo mateix que va passar el 2009, perquè hi ha una cosa més important que això, que és quina dotació pressupostària donarem a això. Clar, que és lo que va passar el 2009. Si no es dota pressupostàriament, no serveix per a res.

Passaran els terminis que preveuen les disposicions transitòries, com van passar els terminis que preveien les disposicions transitòries de la llei del 2009, i s'incompliran, i no s'implantarà. Per tant, nosaltres volem aquest nou paradigma a l'Administració de Justícia, amb tots els problemes que creiem que té la llei d'eficiència, eh?

I que, miri, al Congrés, vaig ser jo ponent d'aquesta llei abans de vindre aquí. O sigui, el primer ponent que va designar el Partit Popular amb aquesta llei vaig ser jo. O sigui que n'érem perfectament conscients. Ens hagués agradat poder-la pactar i poder-la negociar, perquè hi han qüestions que sí que són importants, però hi han qüestions que creiem que són errors importants també.

Deia vostè que els advocats estan fent jornades..., i per això estan... No, escolti'm, sempre que hi ha una reforma legislativa, i més del que..., fem jornades, escolti, fins i tot jo estic apuntat a les jornades, m'entén? Per què? Perquè ens posem al dia. Però això no és, no vol dir... Si jo suposo que ho haurà parlat vostè amb el degà de Barcelona o amb el president del Consell.

Estem espantats, perquè no veiem clar tot això, perquè això val molts diners. I on està als pressupostos de la Generalitat? De moment encara no tenim ni pressupostos. Com pensa finançar això? A més, amb els terminis que preveu la llei. M'està dient vostè que compliran els terminis que preveu la llei per a la implantació dels jutjats d'instància, la implantació d'aquelles mesures prèvies al procés per arribar a acords extrajudicials. Tota...

Com ho implantarem tot això? Això val diners. No m'han dit vostès què pensem fer amb les videoconferències, que és una part importantíssima. Escolti'm, hi han molts judicis que es fan amb videoconferència, i segons el Reial decret 6 del 2023, més se n'haurien de fer, però això requereix una inversió importantíssima, modificar totes les sales de vistes dels jutjats, i això val diners. Com ho pensem finançar?

Quin increment dels pressupostos de justícia pensen portar a aquesta cambra amb els pressupostos?

Perquè aquí és on va fracassar la reforma del 2009, i, per tant, va fracassar a Catalunya perquè la Generalitat de Catalunya no va voler implementar els mitjans necessaris per tindre la nova oficina judicial, com passa en altres comunitats autònomes, on tenen pràcticament implementada al cent per cent la nova oficina judicial. Aquí ens vam quedar a mitges. Per tant, crec que m'agradaria saber..., lo que daixò.

Respecte al tema dels jutges de Barcelona. Miri, jo li explicaré lo que faran. No crearan quatre places noves de jutges ni crearan quatre jutjats. Lo que faran seran quatre jutges de reforç temporal, sí o no? *(Pausa.)* Veu? Veu com el va enredar el senyor Bolaños? No, no: van parlar vostès públicament de que feien quatre, cinc jutjats nous, i ara resulta que són quatre jutges d'adscripció temporal. Veu la diferència? *(Alguns aplaudiments.)* Escolti'm, el va enrederar el senyor Bolaños.

Sàpiga una cosa, conseller, al Partit Popular el tindrà al costat per intentar implementar aquest nou paradigma de l'oficina judicial, però posem-nos les piles, perquè no volem que passi lo mateix que va passar a Catalunya el 2009 amb la nova oficina judicial, que, ho repeteixo: encara ara, després de tots aquests anys, una part important dels jutjats de Catalunya no la té implementada, i que, per tant, ara sembla que ho farem en un any.

Però per això fan falta mitjans, fan falta diners, fan falta pressupostos. Bé, doncs, portin vostès uns pressupostos en aquesta cambra perquè els puguem aprovar i perquè puguem implementar la nova oficina judicial.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. I per tancar aquest torn de rèplica, té la paraula el conseller Ramon Espadaler i Parcerisas.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Gràcies, senyora presidenta. El convido a mirar el vídeo –que el trobarà, suposo, a les xarxes; si no, li faré buscar i li faré arribar– de quan els periodistes van demanar exactament què fèiem els quatre jutges de Barcelona. Va dir: «Fem jutges de reforç perquè no tenim reial decret per assignar-ne i perquè ens corre la pressa que puguin estar dins el mes de febrer, i això val fins al 28 de febrer, i si aquests s'han d'eternitzar, s'eternitzaran, perquè ja estarem en el paradigma de la nova llei.»

Aquesta és la resposta. Per tant, aquí ningú ha enredat a ningú. Vostè té moltes ganes de fer veure que han enredat i... No, no: va ser molt explícit. Hi hauran quatre jutges més al febrer, sense haver-hi un reial decret. Cinc, perquè un ja està aprovat. És que un ja està aprovat i està resolt pel Tribunal Superior, pel Consell General i pel ministeri. Aquest ja està funcionant a partir de la setmana que ve. I ja hi posarem els focus perquè vostè se n'assabenti.

Però, en qualsevol cas, aquí ningú ha enredat ningú ni fem cap mena de jocs de mans. Si no hi ha reial decret per assignar nous jutjats, no hi ha possibilitat... El que hi ha és la possibilitat de fer-ho amb els jutges de reforç, i allí a la sala del TSJ, dos els fa amb reforç i els altres dos ha buscat una altra fórmula que ara haurà d'avaluar –i nosaltres respectarem allò que en digui– el Consell General del Poder Judicial.

El resultat, perdoni, als ulls de qualsevol ciutadà, és que hi hauran cinc jutges més a finals de febrer. Aquest és el tema. Aquest és el tema, i que es faran molts més judicis, i que absorbirem no només allò que està entrant, sinó tot allò que tenim acumulat. Aquest és el tema.

I respecte a la llei, que és un altre negociat que se solapa, evidentment, amb això, és evident que tenim calculat l'impacte pressupostari. Li he dit que, per bé o per mal, és una dada objectiva: una part de la llei impactarà sobre l'altre pressupost el 2026, i una altra part impactarà sobre aquest pressupost. I el que farem, evidentment, és que si ca-

len modificacions pressupostàries –que, ja li avanço, en caldran–, doncs les portarem a consideració aquí, i estarem contentíssims de que vostès, doncs, hi donin suport per fer aquesta modificació pressupostària, perquè el que no pot fer és que, per un costat, exigeixi el pressupost, i per l'altre, quan el portem aquí, ens digui que no. Per tant, en aquest sentit, nosaltres tenim molt clar quin és el camí que d'alguna manera s'ha de seguir.

La llei encara diu dues coses més que són molt importants i que no ens dona molt temps de parlar-ne, però que són molt rellevants des de la nostra perspectiva i també generaran actuació per part del departament. Tot el tema de la mediació en l'àmbit civil, particularment, i en algun altre àmbit, no és un tema gens menor. Que sigui un requisit previ, abans de poder anar per la via del contenciós, que hi hagi aquesta mediació..., això obre molta finestra d'oportunitat, perquè jo crec que els col·legis professionals, els col·legis d'advocats, estan molt avocats aquí. Aquí sí que hi ha hagut un canvi de cultura, segons m'expliquen. Al començament això tampoc era molt assumit, però aquesta llei ens hi empeny d'una manera molt clara.

I tot el tema vinculat als jutges de pau, que va estretament relacionat amb el que són les oficines municipals de justícia. També aquí –i abans m'ha quedat una mica al tinter– tenim la voluntat de fer una formació perquè algunes coses canviïn a tots els jutges de pau del país, oferir una formació i fer-la –ja li avanço– descentralitzadament arreu del territori, per no haver de venir a Barcelona, que, justament, de jutge de pau..., no està ni se l'espera, malgrat que hi havia alguna proposta en aquest sentit, però jo crec que no ha evolucionat, no? Però, en qualsevol cas, fer aquesta formació.

Per tant, nosaltres tenim clar quin és el cronograma, li podria ensenyar. Li donarem amb molt més detall en la compareixença, que per això la vam demanar, per poder-ho explicar amb tots els detalls i per poder interpellar amb tota la naturalitat.

I sí que els convidem a tots vostès, a tots els grups parlamentaris, com hem convidat a tots els altres operadors, a que si ens creiem aquesta llei, i nosaltres ens la creiem, que la despleguem. Nosaltres tenim la responsabilitat de dotar els pressupostos, sí, i l'assumim i portarem aquí, si s'escau, les reformes que s'escaiguin per fer-la viable.

Però ens corresponen moltes més coses que no tenen ara, d'entrada, un impacte pressupostari, com és la negociació amb els sindicats, que ja està a punt de caramel per començar, com són els grups de treball –que no li torno a reiterar que hem creat aquests cinc grups de treball–, com és la implicació també amb el ministeri i com és sobretot –sobretot, sobretot– alinear tots els agents.

La justícia és un servei públic, sí, ho diu la mateixa llei, ho diu el mateix títol de la llei, però és un servei públic que depèn d'un altre poder de l'Estat. Per tant, no totes les decisions estan a les nostres mans, tampoc les de decidir si aplaudeixen, beneeixen o no els cinc jutges de reforç, els d'aquí, els d'allà. Això ho decidirà la instància judicial, és el Consell General del Poder Judicial qui tindrà l'última paraula.

Nosaltres serem profundament respectuosos amb les competències de cadascú, però assumirem del tot i amb molt de coneixement i convenciment la nostra responsabilitat. Qui decidirà aquests jutges de més que falten? El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. No ens inventarem, en definitiva, cap... No ens inventarem cap jutjat ni farem cap estadística. Ja ens ve donada, ens l'ha donat el Tribunal Superior. I, per tant, aquest serà el nostre nord d'ubicar els nous jutges que vinguin.

I permeti'm, senyora presidenta, acabar amb una frase que trobo bastant simpàtica, que és del grup Manel: «Tenim una oportunitat, a veure què en farem». Nosaltres sí que sabem què en farem, que és aprofitar-la.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta primera

Diputats i diputades, s'aixeca la sessió. El Ple es reprendrà demà a les nou del matí, puntualment.

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i onze minuts.